

~~Бр. 4~~
~~Бр. 4~~

Женска Учитељска Школа

Наставничка Књижница

Глав. инвентара Бр. 619

За српски јес. инвентара Бр. 24/α

Крагујевац

480

DRA. IVANA BROZA

HRVATSKI PRAVOPIS.

PRIREADIO

DR. D. BORANIĆ,

KR. SVEUČILIŠNI PROFESOR.

ŠESTO IZDANJE.

UKORIČEN STOJI 2 KRUNE.

U ZAGREBU 1915.

TROŠAK I NAKLADA KR. HRV.-SLAV.-DALM. ZEMALJSKE VLADE.

u-2750

mp. 2750

Ova se knjiga ne smije prodavati skuplje, nego za cijenu naznačenu na prednjoj strani.

Sva su prava pridržana.

unb. sp. 4779

Gdje je što.

	Strana
Prvi dio.	
Kako se pišu pojedini glasovi	3.
Kako se pišu skupovi suglasnikâ.	19.
Drugi dio.	
Kad se pišu riječi s velikim slovom početnim.	32.
Kako se pišu sastavljene riječi.	40.
Kako se pišu tuđe riječi	49.
Kako se dijelovi riječi prenose iz jedne vrste u drugu.	60.
Kakvi se znaci upotrebljavaju u pisanju riječi.	63.
Treći dio.	
Kakvi se znaci bilježe u pisanju rečenicâ.	
Točka	67.
Upitnik	68.
Uzvičnik.	68.
Zarez	70.
Točka i zarez	73.
Dvotočje	74.
Stanka	75.
Navodnici	77.
Zagrada	79.
Dodatak razgocima	80.
Rječnik	81.
Ključ	233.

AM

Godje je sto.

1888

Prvi dio

Drugi dio

Treći dio

Četvrti dio

1888

Petli dio

Šesti dio

Septi dio

Osmi dio

Deveti dio

Deseti dio

PRAVILA.

Prvi dio.

A.

Kako se pišu pojedini glasovi.

Glasovi u jeziku hrvatskom pišu se ovim slovima: 1

A a	G g	O o
B b	H h	P p
C c	I i	R r
Č č	J j	S s
Ć ć	K k	Š š
D d	L l	T t
Dž dž	Lj lj	U u
Đ đ	M m	V v
E e	N n	Z z
F f	Nj nj	Ž ž.

Glasovi *a, e, i, o, u* zovu se samoglasnici, a svi 2
ostali suglasnici.

Glas *r* služi i kao suglasnik i kao samoglasnik; vidi pod 17—19.

Tri glasa nemaju osobitoga slova, već se pišu zdru- 3
ženim slovima:

lj, na pr. *ljepota*
nj, " " *konj*
dž, " " *svjedodžba*.

Neki i ova tri glasa pišu osobitim slovima *ḷ, ŋ, ġ*. 4

U složenim riječima, gdje se prvi dio svršuje sa *d*, a drugi po- 5
činje sa *ž*, izgovara se i *d* i *ž* svako napose; na pr. *nadžeti, podžeci* . . .

Glasovi u riječima hrvatskim i u riječima, koje se govore za hrvatske, pišu se redovno onako, kako ih uho čuje da se izgovaraju.

I. ije — je.

- 6 U narječju štokavskome razlikuju se tri glavna govora: ekavski (istočni), ikavski (zapadni) i ijekavski (južni). Ta se tri govora razlikuju između sebe po tome, što ima u određenim riječima po ekavskom*) govoru *e*, po ikavskom *i*, a po ijekavskom *ije, je*. Tako se na pr. govori po govoru

ekavskom	ikavskom	ijekavskom
<i>mléko</i>	<i>mlíko</i>	<i>mlijèko</i>
<i>lêk</i>	<i>lîk</i>	<i>lîjek</i>
<i>ùvêk</i>	<i>ùvîk</i>	<i>ùvijek</i>
<i>vèra</i>	<i>vîra</i>	<i>vjèra</i>
<i>svèdok</i>	<i>svîdok</i>	<i>svjèdok . . .</i>

Prema tome:

- 7 I. 1. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru (ili u narječju kajkavskome) *dugo ē*, a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskome) *dugo ī*, onda je u ijekavskom govoru redovno *ije*; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>smêh</i>	<i>smîh</i>	<i>smîjeh</i>
<i>déte</i>	<i>díte</i>	<i>dijète</i>
<i>prìpovêst</i>	<i>prìpovîst</i>	<i>prìpovijest . . .</i>

2. Prema dugome ekavskom *ē* i ikavskom *ī* ipak nije u ijekavskom govoru *ije*, nego samo *dugo jē*:

- 8 a) u genitivu množine onih imenica, koje u nominativu jednine imaju *kratko je* (s akcentom ili bez njega); na pr.

*) U tome se podudara u glavnom narječje kajkavsko s govorom ekavskim, a narječje čakavsko s govorom ikavskim.

ekavski	ikavski	ijekavski	
<i>vêrà</i>	<i>vîrà</i>	<i>vjêrà</i>	(nom. jed. <i>vjêra</i>)
<i>mêstâ</i>	<i>mîstâ</i>	<i>mjêstâ</i>	(" " <i>mjêsto</i>)
<i>mèdvêdâ</i>	<i>mèdvîdâ</i>	<i>mèdvjêdâ</i>	(" " <i>mèdvjed</i>) ..

b) u prošlom prilogu glagolâ, koji se u infinitivu svršuju na *-jeti*; na pr. 9

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>ùmêvši</i>	<i>ùmîvši</i>	<i>ùmjêvši</i>
<i>vîdêvši</i>	<i>vîdîvši</i>	<i>vîdjêvši</i>
<i>zâdêvši</i>	<i>zâdîvši</i>	<i>zâdjêvši</i> . . .

c) u pojedinim riječima, kao što su na pr. 10

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>dêva</i>	<i>dîva</i>	<i>djêva</i>
<i>vêstac</i>	<i>vîstac</i>	<i>vjêstac</i>
<i>vêrnost</i>	<i>vîrnost</i>	<i>vjêrnost</i>
<i>nedêljak</i>	<i>nedîljak</i>	<i>nedjêljak</i>
<i>sênka</i>	<i>sînka</i>	<i>sjênka</i>
<i>inòvêrka</i>	<i>inòvîrka</i>	<i>inòvjêrka</i> . . .

Koje riječi prema ekavskome dugom *ē* ili ikavskome dugom *ī* imaju u ijekavskom govoru dugo *jē*, to je naznačeno ostrag u rječniku.

II. 1. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru (ili u narječju kajkavskome) **kratko e**, a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskome) **kratko i**, onda je u ijekavskom govoru redovno **kratko je**; na pr. 11

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>mêsto</i>	<i>mîsto</i>	<i>mjêsto</i>
<i>bêžati</i>	<i>bîžati</i>	<i>bjêžati</i>
<i>vetròvit</i>	<i>vîtròvit</i>	<i>vjetròvit</i>
<i>zâsesti</i>	<i>zâsîsti</i>	<i>zâsjesti</i> . . .

2. Ako s promjenom riječi od dugoga sloga postane kratki, onda se (govori i) piše **je**; na pr. 12

od	<i>dijete: djèteta</i>	(ekav. <i>dèteta,</i>	ikav. <i>dìteta)</i>
"	<i>ljep: ljěpši</i>	(" <i>lěpši,</i>	" <i>lìpši)</i>
"	<i>bijedan: bjèdniji</i>	(" <i>bèdniji,</i>	" <i>bìdniji)</i>
"	<i>bijesan: bjesnòca</i>	(" <i>besnòca,</i>	" <i>bìsnòca)</i>
"	<i>navijèstiti: navješćivati</i>	(" <i>navešćivati,</i>	" <i>navišćivati)</i>
"	<i>osvijètliti: osvjetljivati</i>	(" <i>osvetljivati,</i>	" <i>osvitljivati)</i>
"	<i>mljèko: mljèkâr</i>	(" <i>mlèkâr</i>	" <i>mlìkâr) . . .</i>

13 3. U takvim riječima, kad *je* stoji iza *r*, gubi se glas *je* te ostaje samo *e*; na pr.

od	<i>vrijeme: vremena</i>	(ekav. <i>vremena,</i>	ikav. <i>vrìmena)</i>
"	<i>brjieg: bregovi</i>	(" <i>bregovi,</i>	" <i>brìgovi)</i>
"	<i>prijekî: prèci</i>	(" <i>prèci,</i>	" <i>prìci)</i>
"	<i>vrijedan: vredniji</i>	(" <i>vredniji,</i>	" <i>vrìdniji)</i>
"	<i>prijelaz: prelaziti</i>	(" <i>prelaziti</i>	" <i>prìlaziti) . .</i>

14 U nekim riječima ostaje *j* iza *r*; na pr. prema *grieh*: *grješnik, pogrješka . .*; prema *riječ*: *rječit, rječnik . .*; prema *rijedak*: *rjeđi, prorjediti . .*; prema *riješiti*: *rješavati, rješidba . . .*

Koje riječi valja pisati s *j*, koje li bez njega, one su naznačene ostrag u rječniku.

15 III. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru *e*, a u ikavskom *i* pred samoglasnikom *o* ili pred suglasnikom *j*, onda je u ijekavskom govoru redovno *i* mjesto *je*; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>cèo</i>	<i>cìo</i>	<i>cìo</i>
<i>Beògrad</i>	<i>Biògrad</i>	<i>Biògrad</i>
<i>vějati</i>	<i>vìjati</i>	<i>vìjati</i>
<i>grějati</i>	<i>grìjati</i>	<i>grìjati . . .</i>

16 U muškom rodu akt. part. kadšto se (govori i) piše *je* mjesto *i*; na pr. *sjèo* i *sìo*, *jèo* i *ìo*, *srèo* (t. j. *srjeo*, vidi pod 13) i *srìo*, *vrèo* (t. j. *vrjeo*) i *vrìo*.

II. r.

Glas *r* služi kao samoglasnik:

1. kad stoji

17

a) između dva suglasnika; na pr. *krv*, *satrven*, *crkva*, *skrbnik* . . .;

b) na početku riječi pred suglasnikom (osim *j*); na pr. *rvanje*, *rzati*, *rt* . . .;

c) na svršetku riječi iza suglasnika; na pr. *utr*, *satr* . .

Gdjekoje se strane riječi pogrješno pišu s takvim glasom *r*; tako na pr. ne valja pisati *drviš*, *skrlet* . . . nego *derviš*, *skerlet* . . .

18

2. Glas *r* kadšto služi kao samoglasnik stojeći pred samoglasnikom ili za njim; onda se između *r* i samoglasnika bilježi znak ' ; na pr. *gr'oce*, *umr'o*, *satr'o*; — *su'ržica*, *po'rvati se*, *za'rzati* . . .

19

Ipak se takvo *r* piše bez rečenih znakova:

20

a) kad je obilježeno akcentom; tako se na primjer *po'rđati* . . . obilježeno akcentom piše *pořđati* . . .;

b) kad se slogovi riječi prenose iz jedne vrste u drugu, pa *r* iziđe na svršetku sloga iza suglasnika (17 c) ili na početku sloga pred suglasnikom (17 b); tako se na pr. riječi *gr'oce*, *su'ržica* . . . rastavljajući pišu *gr-oce*, *su-ržica* . . .

III. č — é.

1.

Glas *č* govori se a prema tome i piše u oblicima i riječima, u kojima je postao prema glasovima *c* i *k*.

21

Prema tome piše se *č*

I. u oblicima, i to

A. u imeničnim oblicima:

22

1. pred nastavkom *-e* u vokativu jednine muških imenica, kao na pr. što je *junače*, *starče* . . . prema *junak*, *starac* . . .;

2. pred nastavkom **-evi** u nominativu množine (a prema njemu i u ostalim padežima) muških imenica; na pr. *jarčevi, stričevi, zečevi* . . . prema *jarac, stric, zec* . . .;

23 **B.** u komparativu i superlativu onih pridjeva, koji se u nominativu jednine za pozitiv svršuju na **k**; tako je na pr. *jači, najkrepčiji* . . . prema *jak, krepak* . . .;

24 **C.** u glagolskim oblicima:

1. u prezentu

a) od glagolâ 4. razreda I. vrste; tako je na pr. *pečem, rečeš, sijече, tečemo, tučete* . . . prema *peku, reku, sijeku, tuku* . . .

Ti glagoli u infinitivu imaju **ć**: *peći, reći* . . .; vidi pod 46₅.

b) od glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga **a** imaju suglasnik **c** ili **k**; tako je na pr. *jaučem, plačeš, viče, mičemo, naričete, niču* . . . prema *jaukati, plakati, vikati, micati, naricati, nicati* . . .;

2. u imperfektu od glagolâ 4. razreda I. vrste; na pr. *pečah* . . . prema *pecijah* (isp. sprijed pod 1a);

3. u aoristu od glagolâ 4. razreda I. vrste i II. vrste; na pr. *pěče* . . . prema *pekoh* . . . (isp. sprijed pod 1a), *kliče* . . . prema *klikoh, kliknuti* . . .;

4. u sadašnjem prilogu od glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga **a** imaju suglasnik **c** ili **k**; tako je na pr. *mičući, jaučući* . . . prema *micati mičem, jaukati jaučem* . . . (isp. sprijed pod 1a);

5. u pasivnom participu od glagolâ 4. razreda I. vrste; na pr. *tučen* . . . prema akt. part. *tukao* . . . (isp. sprijed pod 1a).

25 **II.** U izvedenim riječima stoji **č** (a **č** može biti po 99 i mjesto **dč** i **tč**) prema glasovima **k, c, č** osnovnih oblika i riječi; na pr.

prema	<i>mlijek</i> o :	<i>mliječ</i>
"	<i>plak</i> ati :	<i>plač</i>
"	<i>poklik</i> nuti :	<i>poklič</i>
"	<i>nejak</i> :	<i>nejač</i>
"	<i>Grk</i> :	<i>Grče</i>
"	<i>oblik</i> :	<i>obličje</i>
"	<i>vuk</i> :	<i>vučji</i>
"	<i>junak</i> :	<i>junačina</i>
"	<i>opanak</i> :	<i>opančar</i>
"	<i>trka</i> :	<i>trčati</i>
"	<i>poruka</i> :	<i>poručiti</i>
"	<i>daska</i> :	<i>daščara</i>
"	<i>puška</i> :	<i>puščani</i>
"	<i>sladak</i> :	<i>slačica</i> (mj. <i>sladčica</i>)
"	<i>glavnica</i> :	<i>glavničar</i>
"	<i>vranac</i> :	<i>vrančina</i>
"	<i>zec</i> :	<i>zečić</i>
"	<i>strie</i> :	<i>stričev</i>
"	<i>otac</i> :	<i>očuh</i> (mj. <i>otčuh</i>)
"	<i>tučen</i> :	<i>tučenik</i>
"	<i>pečen</i> :	<i>pečenka</i>
"	<i>orač</i> :	<i>orački</i>
"	<i>trčati</i> :	<i>trčkati</i>
"	<i>vrač</i> :	<i>vračati</i> . . .

U nekim se riječima mjesto *šč* (govori i) piše i *št*; na pr. *ljuštika* 26 (mjesto *ljuščika* prema *ljuska*), *voštanica* (mjesto *voščanica* prema *vosak*: *voska*), *gorštak* (mjesto *gorščak* prema *gorski*) . . .

III. Ovi se nastavci pišu sa *č*:

1. *-ač* u imenicâ muškoga roda, koje su postale 27 prema glagolskim osnovama (ponajviše V. i VI. vrste); na pr.

prema	<i>brijati</i> :	<i>brijač</i>	prema	<i>spavati</i> :	<i>spavač</i>
"	<i>mijenjati</i> :	<i>mjenjač</i>	"	<i>uvijati</i> :	<i>uvijač</i>
"	<i>nabavljati</i> :	<i>nabavljač</i>	"	<i>vezati</i> :	<i>vezač</i>

prema <i>otimati</i> :	<i>otimač</i>	prema <i>davati</i> :	<i>davač</i>
„ <i>prostirati</i> :	<i>prostirač</i>	„ <i>kovati</i> :	<i>kovač</i>
„ <i>rezati</i> :	<i>rezač</i>	„ <i>pokrivati</i> :	<i>pokrivač</i> ...

28 2. **-ača** u imenicâ ženskoga roda, koje su postale ponajviše od imeničnih i pridjevnih, a rjeđe od glagolskih osnova (V. i VI. vrste); na pr.

prema <i>bodlja</i> :	<i>bodljača</i>	prema <i>cerov</i> :	<i>cerovača</i>
„ <i>ruda</i> :	<i>rudača</i>	„ <i>ilov</i> :	<i>ilovača</i>
„ <i>sjeme</i> :	<i>sjemenjača</i>	„ <i>jabukov</i> :	<i>jabukovača</i>
	prema <i>cijepati</i> :	<i>cjepača</i>	
	„ <i>drljati</i> :	<i>drljača</i>	
	„ <i>udavati</i> :	<i>udavača</i> . . .	

29 3. **-ač(a)k** u pridjevâ s umanjenim ponajviše značenjem; na pr.

prema <i>slab</i> :	<i>slabačak</i>
„ <i>pun</i> :	<i>punačak</i>
„ <i>dug</i> :	<i>dugačak</i> . . .

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *nejačak*, *uzačak* . . ., u kojima je *č* prema *k* (21) u *nejak*, *uzak* . . .

30 4. **-ač(a)n** u pridjevâ; na pr. *mladačan*, *ubitačan* . . .

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *probitačan*, *srdačan* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u *probitak*, *sr(d)ce* . . .

31 5. **-ačina** u imenicâ ženskoga roda, koje su postale od glagolskih osnova (ponajviše V. vrste); na pr.

prema <i>derati</i> :	<i>deračina</i>
„ <i>premetati</i> :	<i>premetačina</i>
„ <i>mjeriti</i> :	<i>mjeračina</i> . . .

32 6. **-čad** u zbirnih imenica, kojima je za jedninu nastavak *-če* (33); na pr.

prema <i>majmunče</i> (<i>majmun</i>):	<i>majmunčad</i>
„ <i>pašče</i> (<i>pas</i>):	<i>paščad</i>
„ <i>paunče</i> (<i>paun</i>):	<i>paunčad</i>
„ <i>kumče</i> (<i>kum</i>):	<i>kumčad</i> . . .

7. **-če** u imenicâ srednjega roda, koje ponajviše znače 33
mlado čeljade ili živinče, rjeđe kakvu stvar; na pr.

prema <i>kum</i> :	<i>kumče</i>	prema <i>konj</i> :	<i>konjče</i>
„ <i>stražar</i> :	<i>stražarče</i>	„ <i>paun</i> :	<i>paunče</i>
„ <i>mio</i> mj. <i>mil</i> :	<i>milče</i>	„ <i>srna</i> :	<i>srnče</i>
	prema <i>akov</i> :		<i>akovče</i>
	„ <i>mijeh</i> :		<i>mješče</i> . . .

I u onih imenica, koje su izvedene prema riječima, u kojima je 34
t, ima *č*, a ni pošto *ć*; tako su na pr. prema riječi *sirota* imenice
siroče, *siročad* . . ., a *č* je po 99 mjesto *tč*: *siroče* mjesto *sirotče*.

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama, kao na pr. što
su *momče*, *vranče* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u *momak*, *vranac* . . .

8. **-čica** u imenicâ umanjena značenja; na pr. 35

prema <i>cijev</i> :	<i>cjevčica</i>
„ <i>strana</i> :	<i>strančica</i>
„ <i>grana</i> :	<i>grančica</i> . . .

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama, kao na pr. što
su *čavčica*, *ovčica* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u *čavka*, *ovca* . . .

9. **-čić** u imenicâ umanjena značenja i vlastitih 36
imena, na pr.

prema <i>kamen</i> :	<i>kamenčić</i>
„ <i>plamen</i> :	<i>plamenčić</i>
„ <i>rog</i> :	<i>roščić</i> (mj. <i>rožčić</i> po 81)
„ <i>Ivan</i> :	<i>Ivančić</i>
„ <i>Todor</i> :	<i>Todorčić</i> . . .

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama, kao na pr.
što su *iverčić*, *Jurčić*, *klinčić* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u
iverak, *Jurak*, *klinac* . . .

Za *č* u riječima, kao na pr. što su *doračić* prema *dorat*, *preklečić* 37
prema *prijeklet* (mjesto *doratčić*, *prekletčić*), vidi pod 34.

Za *-ić* vidi dalje pod 53.

10. **-eč(a)k** u imenicâ umanjena značenja; na pr. 38

prema <i>kamen</i> :	<i>kamečak</i>
„ <i>kremen</i> :	<i>kremečak</i> . . .

Spomenute se riječi govore i s nastavkom **-ič(a)k**, koji vidi dalje pod 42.

39 U *lećak, telećak* . . . nastavak je samo **-ak**, a *é* pripada k osnovi, koja je u riječima *leća, teleći* . . .

40 11. **-ič** u imenicâ *branič, gonič, vodič, — ribič* (onaj, koji brani, goni, vodi, — ribu hvata) . . .

41 Ima i vlastitih imena na **-ič**, kao na pr. što su *Jurič, Dobrič, Radič* . . ., od kojih se nastavkom **-ević** (vidi pod 58) izvode *Juričević, Dobričević, Radičević* . . .

Imenicama na **-ič** ne pripada redovno nijedno od značenjâ, koja će se spomenuti dalje kod nastavka **-ić** (53—56).

42 12. **-ič(a)k** u imenicâ umanjena značenja; na pr.

prema *kamen*: *kamičak*

„ *plamen*: *plamičak* . . .

Takve su imenice postale od *kamik, plamik* . . ., kao što i *jezičak* od *jezik, stričak* od *stric* . . . (21); za njima se pavela i riječ *krajičak* prema *kraj*.

Glas *č* dolazi još u nekim (rijetkim) nastavcima, kojima riječi potraži otrag u rječniku.

2.

43 Glas *é* govori se a prema tome i piše u oblicima i riječima, u kojima je postao prema glasu **t**.

Prema tome piše se *é*

I. u oblicima, i to

44 A. u instrumentalu jednine imenicâ ženskoga roda, koje se u nominativu jednine svršuju na **t**; na pr.

prema *smrt*: *smrću*

„ *kost*: *košću* . . .

45 B. u komparativu i superlativu pridjevâ, koji se u nominativu jednine za pozitiv svršuju na **t** ili **t(a)k**; na pr.

prema *ljut*: *ljući*

„ *gust*: *najgušći*

„ *kratak*: *kraći*

„ *plitak*: *najplići* . . .

Komparativ i superlativ tvori se bez krajnjega *-ak*, kao i u *tanak*:
tanji, uzak: najuži . . .

C. u glagolskim oblicima, i to

1. u prezentu od glagola 2. razreda V. vrste, koji 46
ispred osnovnoga nastavka *a* imaju suglasnik *t*; na pr.

prema *metati*: *mećem*
„ *šetati*: *šećem*
„ *kliktati*: *klikćem . . .*

2. u imperfektu od glagolâ 1. razreda III. vrste
i IV. vrste, koji ispred osnovnoga *je* i *i* imaju suglasnik
t; na pr.

prema *plamtjeti*: *plamćah*
„ *buktjeti*: *bukćase*
„ *pratiti*: *praćasmo*
„ *krstiti*: *kršćaste . . .*

3. u sadašnjem prilogu ima *ć*

a) u završetku *-ći*; na pr. *pletući, hodeći . . .*

b) u osnovi glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred
osnovnoga *a* imaju suglasnik *t*; na pr.

prema *kliktati* — *klikćem*: *klikćući*
„ *drhtati* — *dršćem*: *dršćući*
„ *bahtati* — *bašćem*: *bašćući . . .* (isp. 46₂);

4. u pasivnom participu od glagolâ 1. razreda
III. vrste i IV. vrste, koji ispred osnovnoga *je* i *i* imaju
suglasnik *t*; na pr.

prema *provrtjeti*: *provrcen*
„ *mlatiti*: *mlačen . . .* (isp. 46₂);

5. u infinitivu od glagolâ 4. razreda I. vrste ima
završetak *-ći*; na pr. *reći, strići, vrijeći . . .*; tako i u
ići, doći . . .

II. U izvedenim riječima stoji *ć* prema glasovima 47
t i *ć* osnovnih riječi i oblika; na pr.

prema <i>brat</i> :	<i>braća</i>
„ <i>plata</i> :	<i>plaća</i>
„ <i>gost</i> :	<i>gošća</i>
„ <i>prut</i> :	<i>pruće</i>
„ <i>list</i> :	<i>lišće</i>
„ <i>Dobrota</i> :	<i>Dobročanin</i>
„ <i>krst</i> :	<i>kršćanin</i>
„ <i>vratiti</i> :	<i>vraćati</i>
„ <i>peć</i> :	<i>pećar</i>
„ <i>noć</i> :	<i>noćnik</i>
„ <i>domaći</i> :	<i>domaćin</i>
„ <i>kuća</i> :	<i>pokućstvo</i>
„ <i>pamćen (pamtiti)</i> :	<i>pamćenje</i>
„ <i>mlačén (mlatiti)</i> :	<i>mlačénica</i>
„ <i>brijaći</i> :	<i>brijaćica (britva)</i>
„ <i>vruć</i> :	<i>vrućica</i>
„ <i>moguć</i> :	<i>mogućnost</i>
„ <i>moć</i> :	<i>moćan</i>
„ <i>plemić</i> :	<i>plemićki . . .</i>

48 U riječima iz tuđih jezika, ponajviše iz turskoga i grčkoga, postalo je *ć* prema glasu *k*; tako je na pr.

<i>Ćirilo</i>	prema <i>Κύριλλος</i>	<i>ćitar</i>	prema tur. <i>kitab</i>
<i>Maćedonija</i>	„ <i>Μακεδονία</i>	<i>ćošak</i>	„ „ <i>kjöšk</i>
<i>bećar</i>	„ tur. <i>bekjar</i>	<i>ćurak</i>	„ „ <i>kürk . . .</i>

49 Gdjekoja se ovakva riječ govori i dvojako, kao na pr. *ćesa* i *kesa*, *šećer* i *šeker* . . .

III. Ovi se nastavci pišu sa *ć*:

50 1. *-aći* u pridjevâ, koji su postali prema glagolskim osnovama V. i III. vrste na *-ati*; na pr.

prema <i>brijati</i> :	<i>brijaći</i>
„ <i>jahati</i> :	<i>jahaći</i>
„ <i>orati</i> :	<i>oraći</i>
„ <i>stajati</i> :	<i>stajaći . . .</i>

2. **-ći** u sadašnjem prilogu; vidi sprijeda pod 46₃. 51

3. **-eći** u pridjevâ, koji su postali prema imeničnim osnovama; na pr. 52

prema *ovan*: *ovneći*
 „ *srna*: *srneći*
 „ *svinja*: *svinjeći* . . .

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *pseći*, *teleći* . . ., u kojima je *ć* prema *t* (43): *pseto*, *tele teleta* . . .

4. **-ić**:

a) u imenicâ muškoga roda, kojima se kazuje što mlado, i to 53

α. mlado čeljade ili upravo sin onome, što riječi, prema kojima su postale, same sobom znače; na pr. *bratić*: sin *bratov*, *sestrić*: sin *sestrin*, *Hrvatići*: mladi *Hrvati* . . .

Tako postaju mnoga prezimena, kao na pr. *Matić*, *Vukić*, *Jovanović*, *Kovačić*, *Jagodić*, *Daničić* . . . Od nekih se nastavkom **-ević** (vidi pod 58) dalje izvode prezimena; na pr.

<i>Antić</i> : <i>Antićević</i>	<i>Matić</i> : <i>Matićević</i>
<i>Milić</i> : <i>Milićević</i>	<i>Stojić</i> : <i>Stojićević</i>
<i>Pavlić</i> : <i>Pavlićević</i>	<i>Vukić</i> : <i>Vukićević</i> . . .

β. mlado živinče; na pr. *čavčić*: mlada *čavka*, *golubić*: mladi *golub*, *lavić*: mladi *lav*, *šarančić*: *šaranac*, *šaran* . . .;

γ. mlada biljka; na pr. *brezić*: mlada *breza*, *bukvić*: mlada *bukva*, *jasičić*: mlada *jasika*, *tikvić*: mlada *tikva* . . .;

b) u imenicâ umanjena značenja; na pr. *badnjić*: 54 mali *badanj*, *dukatić*: mali *dukat*, *gradić*: mali *grad*, *grozdić*: mali *grozd* . . .;

c) u imenicâ, koje znače pripadanje onome, što osnovna riječ znači; na pr. *kućić*: čovjek od dobre kuće, *plemić*: 55 čovjek dobra plemena, *Mlečić*: čovjek iz Mletaka . . .;

56 d) u imenâ mjestâ, krajeva i planinâ, koja će po-
najviše biti samo prenesena s ljudi; na pr. *Bunić* (selo),
Korjenići (kao kneževina), *Kupić* (planina) . . .

57 5. -*oća* u imenicâ, koje su postale prema pridjevnim
ili (veoma rijetko) imeničnim osnovama; na pr.

prema *bljed*: *bljedoća*
„ *gluh*: *gluhoća*
„ *tijesan*: *tjesnoća*
„ *strah*: *strahoća* . . .

58 6. -*ović*, mjesto kojega ima ispred nepčanoga sugla-
snika i -*ević*; na pr. *banović*, *duždević*, *Obrenović*, *Radi-
vojević* . . .

Takve riječi postaju od posvojnih pridjeva na -*ov* (ili -*ev*) te
prvobitno znače, čiji je tko sin; na pr. *banović*: banov sin, *Obrenović*:
Obrenov sin . . .

IV. đ — dj.

59 I. Gdjegod se izgovara glas *đ*, tamo ga valja ovako
i pisati; na pr. *smuđ*, *đak*, *gađati*, *đipati*, *rjeđi*, *rođak*,
Đuro, *među* . . .

Napose piše se *đ*

60 1. u prezentu od glagola 2. razreda V. vrste, koji
ispred osnovnoga *a* imaju suglasnik *đ*; na pr. *glodjem* . . .
prema *glodati* . . .;

61 2. u pasivnom participu od glagolâ III. i IV.
vrste; na pr. *viđen* prema *vidjeti*, *rođen* prema *roditi* . . .;

62 3. u izvedenim riječima, i to

a) u završetku imenicâ srednjega roda; na pr. *grožđe*
prema *grozd*, *pobrđe* prema *brdo*, *sude* prema *sud*, *za-
pruđe* prema *prud* . . .;

b) u izvedenim riječima prema *đ* osnovnih riječi;
na pr. *smuđev* prema *smuđ*, *viđenje* prema *viđen*: *vidjeti*
(isp. 61), *Rađevina* prema *Rađev*, *Rađ* . . .;

4. u tuđim riječima (već ako u kojoj pod 65); na pr. *anđeo, evanđelje, kaluđer . . .*

Mjesto slova *d* neki pišu *gj*, na pr. *lagja, tugj, megju . . .*, ili *dj*: *ladja, tudj, medju . . .*

II. *dj* se piše, gdje se u književnom (ijekavskom) govoru razabiraju odjelito oba glasa *d* i *j*, a to biva

1. u riječima sa *dje*, koje u ekavskom govoru (ili u narječju kajkavskome) glasi *de*, a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskome) *di*; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>deteta</i>	<i>diteta</i>	<i>djeteta</i>
<i>devojka</i>	<i>divojka</i>	<i>djevojka</i>
<i>videti</i>	<i>viditi</i>	<i>vidjeti</i>
<i>gde</i>	<i>gdi</i>	<i>gdje</i>
<i>negde</i>	<i>negdi</i>	<i>negdje</i>
<i>svagde</i>	<i>svagdi</i>	<i>svagdje</i>
<i>ovde</i>	<i>ovdi</i>	<i>ovdje</i>
<i>onde</i>	<i>ondi</i>	<i>ondje . . .</i>

2. u složenim riječima, u kojima *d* pripada prvoj, a *j* drugoj poli; na pr. *nadžacati, odjezditi, odjuriti, podjariti . . .*; 64

3. u gdjekojoj tuđoj riječi književničkoj; na pr. *adjektiv . . .* 65

V. h.

Slovo *h* treba da se piše

I. u oblicima, i to

1. u završetku *-ih* (*-ijeh*) pridjevâ (brojeva) i zamjenicâ; na pr. *velikih* (*velikijeh*), *dobrih* (*dobrijeh*), *dvojih*, *svih* (*svijeh*), *njih*, *kojih . . .*; 66

2. u završetku za 1. lice jednine u imperfektu i aoristu; na pr. *moljah, dah, vidjeh, skoćih, rekoh, ćuh . . .* i u kondicionalu *bih* (na pr. *ja bih* rekao — ne: *bi!*) 67

Ne valja pisati *h*

68 1. u završetku za genitiv množine imenicâ; na pr. mnogo *ljudi*, od više *ruku*, dosta *slugu*, *kostiju*, *otaca*, *sabalja* . . .;

69 2. u završetku za genitiv množine brojeva *dva*, *tri*, *četiri*; na pr. *dviju* (*dvaju*), *triju*, *četiriju*, a prema njima valja pisati i pridjev *sviju* (na pr. sa *sviju* strana), — ali: sa *svih* (*svijeh*) strana;

70 3. u završetku *-u* za lokativ množine; na pr. nositi na *ruku*, stajati na *nogu* . . .

71 II. U pojedinim riječima piše se *h* ondje, gdje mu je po korijenu mjesto; na pr. *hvala*, *zahvaliti*, *hvat*, *uhvatiti* (a ne *fala* . . .) . . .

Pojedine riječi gledaj u rječniku.

Pogrješno se piše *h*

1. ispred nekih riječi,

72 a) što se počinju sa samoglasnikom (ponajviše riječi tuđe, upravo turske); tako na pr

ne valja pisati valja samo

hametom

ametom

huditi (*nahuditi*)

uditi (*nauditi*)

hustiti (*nahustiti*)

ustiti (*naustiti*) . . .

73 b) što se počinju s glasom *r*, koji čini slog (17b); tako na pr.

ne valja pisati valja samo

hrđa (*zahrdati*)

rđa (*za'rdati*)

hrvati (*pohrvati se*)

rvati (*po'rvati se*)

hrzati

rzati . . .

74 2. u sredini nekih riječi; tako na pr.

ne valja pisati valja samo

lahko

lako

mehko

meke

uhvati se
vehnuti

ufati se
venuti . . .

O kojim bi se riječima moglo sumnjati, treba li ih pisati sa *h* ili bez njega, one su naznačene ostrag u rječniku.

VI. l — o.

Glas *l* stojeći na kraju riječi ili sloga mijenja se u *o*; na pr. *dao* (prema *da-la*), *čuo* (prema *čul-a*), *vo* (mjesto *voo* prema *vol-a*), *ubo* (mjesto *uboo* prema *ubol-a*) . . .; *vladaoci* (prema *vladal-ac*), *žeteoci* (prema *žetel-ac*) . . .

Nepromijenjeno ostaje *l*

1. poglavito u tuđim riječima; na pr. *apostol*, *Ćiril*, *kanal*, *konzul*, *instrumental*, *žurnal* . . .;

2. u nekim domaćim riječima; na pr. *bol*, *glagol*, *topal*, *napomol*, *Radmil*, *Radul* . . ., *bijelca*, *golcat*, *zahvalni*, *žalca*, *prijestolni*, *molba*, *stradalnik* . . .

U nekim riječima preteže pisanje s *o*, u drugima opet sa *l*; na pr.

a) *anđeo*, *cio*, *dio*, *prijesto*, *razdio*, *ugao* . . ., *seoski*, *stradaoca*, *vlasteoski* . . .;

b) *bijel*, *čil*, *obal*, *ždral* . . ., *bolna(o)*, *bolnik*, *bolnica*, *krvopilca*, *tobolca* . . .

O kojim bi se riječima moglo sumnjati, pišu li se s *o* ili sa *l*, one su naznačene ostrag u rječniku.

B.

Kako se pišu skupovi suglasnikâ.

I.

U hrvatskom jeziku imamo suglasnike

79

zvučne	b	—	d	dž	đ	g	—	v	z	ž
bezvučne	p	c	t	č	ć	k	h	f	s	š

Po dva suglasnika, što stoje odijeljeni jedan nad drugim, čine par; na pr. *b—p*, *d—t* . . .; *c* i *h* nemaju svoga para.

*

Kad se u riječi nađu jedan do drugoga dva suglasnika od različite vrste, onda se (u govoru, a po tome i) u pismu sljubljuju po ovim pravilima:

- 81 **A.** Zvučni suglasnik ispred bezvučnoga mijenja se u bezvučni, s kojim je u paru. — Prema tome stojeći ispred bezvučnoga mijenja se

1. **b u p:**

<i>vrabci</i> — <i>vrapci</i>	<i>obćina</i> — <i>općina</i>
<i>robće</i> — <i>ropće</i>	<i>obhoditi</i> — <i>ophoditi</i>
<i>gibkost</i> — <i>gipkost</i>	<i>obšiti</i> — <i>opšiti</i>
<i>zebsti</i> — <i>zepsti</i>	<i>obtok</i> — <i>optok</i> . . .

d u t:

<i>bridko</i> — <i>britko</i>	<i>odpasti</i> — <i>otpasti</i>
<i>židko</i> — <i>žitko</i>	<i>podkopati</i> — <i>potkopati</i>
<i>nadpis</i> — <i>natpis</i>	<i>predposljednji</i> — <i>pretposljednji</i> . . .

đ u ć:

<i>žeđca</i> — <i>žećca</i>	<i>omeđka</i> — <i>omećka</i> . . .
-----------------------------	-------------------------------------

g u k:

<i>bogca</i> — <i>bokca</i>	<i>drugčije</i> — <i>drukčije</i> . . .
-----------------------------	---

z u s:

<i>nizko</i> — <i>nisko</i>	<i>izpit</i> — <i>ispit</i>
<i>dolazka</i> — <i>dolaska</i>	<i>razhladiti</i> — <i>rashladiti</i>
<i>grizti</i> — <i>gristi</i>	<i>uzcvasti</i> — <i>usevasti</i> . . .

ž u š:

<i>lažca</i> — <i>lašca</i>	<i>otežcati</i> — <i>oteščati</i>
<i>težko</i> — <i>teško</i>	<i>društvo</i> — <i>društvo</i> . . .

2. Nađe li se u riječi par suglasnikâ (kao na pr. što 82 su *dt*, *gk* . . .), onda se zvučni mijenja u bezvučni, a postavši tako dva jednaka suglasnika jednoga od njih (po 96) nestaje. Tako bude

dt — *tt* — *t*:

odtočiti — *otločiti* — *otočiti* . . .

gk — *kk* — *k*:

lagko — *lakko* — *lako* . . .

zs — *ss* — *s*:

izsušiti — *issušiti* — *isušiti* . . .

3. Protiv pravila pod A/1 ne mijenja se (na pismu): *d* ispred 83 *s* (vidi 105) i *v* ispred bezvučnoga, na pr. *ovca*, *lovče*, *kolijevka* . . .

B. Bezvučni suglasnik ispred zvučnoga 84 mijenja se u zvučni, s kojim je u paru. — Prema tome stojeći ispred zvučnoga mijenja se

1. *č* u *dž*:

svjedočba — *svjedodžba* *srčba* — *srdžba* . . .

k u *g*:

kdje — *gdje* *svakda* — *svagda*

p u *b*:

topdžija — *tobdžija* . . .

s u *z*:

<i>sbor</i> — <i>zbor</i>	<i>sdružiti</i> — <i>združiti</i>
<i>sbilja</i> — <i>zbilja</i>	<i>sgrada</i> — <i>zgrada</i>
<i>sdesna</i> — <i>zdesna</i>	<i>sgoda</i> — <i>zgod</i> a . . .

š u ž:

zadušbina — *zadužbina* *Varašdin* — *Varaždin* . . .

t u d:

ženitba — *ženidba* *prositba* — *prosidba*
svatbeni — *svadbeni* . . .

- 85 2. Nađe li se u riječi par suglasnikâ (kao što su *td*, *kg* . . .), onda se bezvučni mijenja u zvučni, a postavši tako dva jednaka suglasnika jednoga od njih (po 96) nestaje. Tako bude

td — *dd* — *d*:

petdeset — *peddeset* — *pedeset*
šestdeset — *šesddeset* — *šezddeset* (po 84) — *šezdeset* . . .

kg — *gg* — *g*:

dokgod — *doggod* — *dogod* . . .

- 86 3. Protiv pravila pod B/1 ne mijenjaju se bezvučni suglasnici ispred *v*; na pr. *crkva*, *tcój* . . .

II.

- 87 Suglasnik *n* ispred *b* i *p* mijenja se u *m*; na pr. *zelembać* (od *zelenbać*), *himba himben* (od *hinba*), *crvemperka* (od *crvenperka*), *stramputica* (od *stranputica*), *jedamput* (od *jedanput*) . . .

III.

- 88 1. Suglasnik *č* ispred *t* mijenja se u *š*; na pr. *junačtvo* — *junaštvo*, *proročtvo* — *proroštvo*, *uredništvo* — *uredništvo* . . .

- 89 Nepromijenjeno *č* ispred *t* ostaje u (novijoj) riječi *učtiv*.

- 90 2. Suglasnik *č* ispred *c* mijenja se u *š* u završetku imenicâ srednjega roda; na pr. *ličce* — *lišce lišca* . . ., *srdačce* — *srdašce srdašca* . . ., *sunačce* — *sunašce sunašca* . . .

U svakom drugom događaju ostaje *č* ispred *c* ne- 91
promijenjeno; na pr. *riječca*, iz *Otočca*, u *oblučcu* . . .

IV.

Suglasnici *s z* ispred nepčanih *č ć dž đ š ž* 92
mijenjaju se u *š ž*.

Tako se mijenja

sc u *šč*:

kosčica (mj. *kostčica* 99) — *koščica*
pasče — *pašče* . . .

sc u *šć*:

mascu (od *mast*) — *mašcu* *lisce* (od *list*) — *lišće*
usce (od *usta*) — *ušće* . . .

sdž (po 84 u *zdž* a onda) u *ždž*:

prkosdžija — *prkoždžija* . . .

zc (po 81 u *sc* a onda) u *šč*:

izčekivati — *iščekivati* *obrazčić* — *obraščić*
razčupati — *raščupati* *služče* — *slušće* . . .

zc (po 81 u *sc* a onda) u *šč*:

bezćutan — *beščutan* *izćuškat* — *iščuškat* . . .

zdž u *ždž*:

porezdžija — *poreždžija*

zđ u *žđ*:

grozđe — *grožđe* *gvozđe* — *gvožđe* . . .

zš (po 81 u *sš*, zatim u *šš* a onda po 96) u *š*:

izšarati — *išarati* *razširiti* — *raširiti* . . .

zž (u *žž* a onda po 96) u *ž*:
izžimati — *ižimati* *razžariti* — *ražariti* . . .

V.

93 I. Suglasnici *s z* ispred nepčanih *lj nj* mijenjaju se u *š ž*.

Tako se mijenja

slj — *šlj*:

mislju (od *misao misli*) — *mišlju*
posljem (od *poslati*) — *pošljem*
bolesljiv (od *bolestljiv* po 107) — *bolešljiv* . . .

snj u *šnj*:

bjesnji (od *bijesan*) — *bješnji*
lasnje (od *lasan*) — *lašnje*
prosnja (od *prostiti*) — *prošnja*
plasnjača (od *plastnjača* po 107) — *plašnjača* . . .

zlj u *žlj*:

pazljiv — *pažljiv*
smrzlju (od *smrzao smrzli*) — *smržlju* . . .

znj u *žnj*:

ispraznjen (od *isprazniti*) — *ispražnjen*
groznja — *grožnja*
poznjak (od *pozdnjak* po 106) — *požnjak* . . .

II. Ne mijenjaju se *s z*

94 1. ispred *lje, nje*, prema kojima je u ekavskom govoru (i u narječju kajkavskome) *le, ne*, a u ikavskom govoru (i u narječju čakavskome) *li, ni*; na pr. prema

ekavskom	ikavskom	ijekavski
<i>sljepota</i>	<i>slipota</i>	<i>sljepota</i>
<i>poslednji</i>	<i>poslidnji</i>	<i>posljednji</i>
<i>sleme</i>	<i>slime</i>	<i>sljeme</i>
<i>slez</i>	<i>sliz</i>	<i>sljez</i>
<i>snežanik</i>	<i>snježanik</i>	<i>snježanik</i>
<i>oprazneti</i>	<i>oprazniti</i>	<i>opraznjeti . . .</i>

2. stojeći na kraju prijedloga u složenim riječima; 95
na pr. *sljubiti se* (t. j. *s-ljubiti se*), *razljutiti se* (t. j. *raz-
ljutiti se*), *iznjušiti* (t. j. *iz-njušiti*) . . .

VI.

Kad se u riječi nađu dva jednaka suglasnika jedan do drugoga, onda jednoga od njih nestaje. Na pr. 96

od <i>bezzub</i>	bude <i>bezub</i>
„ <i>bezzakonje</i>	„ <i>bezakonje</i>
„ <i>izza</i>	„ <i>iza</i>
„ <i>mačče</i> (prema <i>mačka</i>)	„ <i>mače mačeta . . .</i>

Spomenuto pravilo ne vrijedi za superlativ onih 97
oblika, koji se u pozitivu počinju sa *j*, pa se na pr.

prema <i>jak</i>	piše <i>najjači</i>
„ <i>jedar</i>	„ <i>najjedriji</i>
„ <i>junačan</i>	„ <i>najjunačniji . . .</i>

VII.

Kad se nađu jedan do drugoga dva parna 98
suglasnika, od kojih je jedan zvučan a drugi bezvučan, onda se oni najprije (po 81 i 84) izjednače, a izjednačivši se jednoga od njih (po 96) nestaje. Na pr.

od <i>odtrti</i> (<i>ottrti</i>)	bude <i>otrți</i>
„ <i>podtaknuti</i> (<i>pottaknuti</i>)	„ <i>potaknuti</i>
„ <i>lagko</i> (<i>lakko</i>)	„ <i>lako</i>
„ <i>dokgod</i> (<i>doggod</i>)	„ <i>dogod</i>
„ <i>uzstati</i> (<i>usstati</i>)	„ <i>ustati</i>
„ <i>bezsraman</i> (<i>bessraman</i>)	„ <i>besraman</i>
„ <i>izsukati</i> (<i>issukati</i>)	„ <i>isukati</i>
„ <i>razstaviti</i> (<i>rasstaviti</i>)	„ <i>rastaviti</i>
„ <i>petdeset</i> (<i>peddeset</i>)	„ <i>pedeset</i>
„ <i>šestdeset</i> (<i>šesdeset</i>)	„ <i>šezdeset</i>

(z mj. s po 84) . . .

VIII.

99

Suglasnici *d t* gube se ispred *c ě é*; na pr.

od <i>kadca</i>	bude <i>kaca</i>
„ <i>gradca</i>	„ <i>graca</i>
„ <i>srdce</i>	„ <i>srce</i>
„ <i>sudca</i>	„ <i>suca</i>
„ <i>kadžara</i>	„ <i>kačara</i>
„ <i>srdčika</i>	„ <i>srčika</i>
„ <i>srdčan</i>	„ <i>srčan</i>
„ <i>sudčev</i>	„ <i>sučev</i>
„ <i>djetca</i>	„ <i>djeca</i>
„ <i>otca</i>	„ <i>oca</i>
„ <i>svetci</i>	„ <i>sveci</i>
„ <i>otčuh</i>	„ <i>očuh</i>
„ <i>pootčim</i>	„ <i>poočim</i>
„ <i>svetčar</i>	„ <i>svečar</i>
„ <i>otče</i>	„ <i>oče</i>
„ <i>svetčev</i>	„ <i>svečev</i>
„ <i>kostčica</i>	„ <i>koščica</i>

(š mjesto s po 92) . . .

Odstupa se od određenoga pravila u pisanju:

a) vlastitih imena; tako imaju na pr. u starijoj knji- 100
ževnosti hrvatskoj dva spisatelja, od kojih se jedan piše
Kadčić, a drugi *Kačić*, te se po tome može pisati na pr.
prema *Zabrdac* . . . *Zabrdca*, *Zabrdčev* . . . ;

b) (ponajviše) književničkih riječi, koje su složene 101
s prijedlozima *nad*, *od*, *pod*, kao na pr. što su

<i>nadcestar</i>	<i>odčepiti</i>
<i>nadžovječni</i>	<i>odćušnuti</i>
<i>nadžutni</i>	<i>podcarinik</i>
<i>odcijepiti</i>	<i>podčasnik</i> . . .

Kako rečene promjene dolaze u riječima, a ne između riječi, 102
pisati valja u futuru: *čuvat ću*, *vidjet ćemo*, *dat ćete* . . .

IX.

Suglasnici *d t* gube se ispred *š*; na pr. 103

od <i>gospodština</i>	bude <i>gospoština</i>
„ <i>slobodština</i>	„ <i>sloboština</i>
„ <i>hrvatština</i>	„ <i>hrvaština</i> . . .

Odstupaju od toga pravila složene riječi, kao na pr. 104

<i>odšetati</i>	<i>kadžto</i>
<i>podšiti</i>	<i>radšta</i> . . .

X.

Suglasnici se *d t* ispred *s* ne gube na 105
pismu, te se piše na pr.

<i>gradski</i>	<i>nadskočiti</i>
<i>hrvatstvo</i>	<i>odsjesti</i>
<i>bratski</i>	<i>podsmijeh</i> . . .

XI.

Suglasnici *d t* gube se između dva sugla- 106
snika, od kojih drugi pripada osnovnomu na-
stavku. Na pr. od *korist-no* bude *korisno*.

Prema tome:

od *stk* bude *sk*:

čeljust: *čeljustka* — *čeljuska* . . .

od *stl* bude *sl*:

rasti: *rastla* — *rasla* . . .

od *stm* bude *sm*:

usta: *ustmeno* — *usmeno* . . .

od *stn* bude *sn*:

bolest: *bolestnik* — *bolesnik* . . .

od *štm* bude *šm*:

tištati se: *tištma* — *tišma* . . .

od *štn* bude *šn*:

pozorište: *pozorištni* — *pozorišni* . . .

od *štnj* bude *šnj*:

godište: *godištnji* — *godišnjji* . . .

od *zdn* bude *zn*:

grozd: *grozdni* — *grozni* . . .

od *ždn* bude *žn*:

nužda: *nuždno* — *nužno* . . .

od *ždnj* bude *žnj*:

dažd: *daždjak* — *dažnjak* . . .

107 Pošto se *d* i *t* izgube, mogu nastati promjene, koje su navedene pod 84 i 93; na pr.

od *stb* bude *sb* a onda *zb*: *častbina* (*časbina*) — *čazbina*
gostba (*gosba*) — *gozba* . . .

od <i>stlj</i>	bude <i>slj</i>	a onda <i>šlj</i> : <i>kostljiv</i> (<i>kosljiv</i>) — <i>košljiv</i>
„ <i>stnj</i>	„ <i>snj</i>	„ „ <i>šnj</i> : <i>plastnjača</i> (<i>plasnjača</i>) — <i>plašnjača</i>
„ <i>štb</i>	„ <i>šb</i>	„ „ <i>žb</i> : <i>vještba</i> (<i>vješba</i>) — <i>vježba</i>
„ <i>zdk</i>	„ <i>zk</i>	„ „ <i>sk</i> : <i>grozdka</i> (<i>grozka</i>) — <i>groska</i>
„ <i>zdnj</i>	„ <i>znj</i>	„ „ <i>žnj</i> : <i>pozdňjak</i> (<i>poznjak</i>) — <i>požňjak</i>
„ <i>ždk</i>	„ <i>žk</i>	„ „ <i>šk</i> : <i>daždka</i> (<i>dažka</i>) — <i>daška</i> . . .

Odstupaju od pravila

a) riječi, u kojima je prednji suglasnik *j*; na pr. od 108
svojta: *svojtľjiv* . . .;

b) po koja književnička riječ, kao na pr. što je po- 109
pustľjiv . . .

XII.

Iza suglasnikâ *č é r š ž* ne valja pisati *j* u 110
završecima za komparativ pridjevâ i prilogâ.
Tako ne valja (govoriti ni) pisati *jačji*, *najvrucje*, *širje*,
višjega, *težjemu* . . . nego: *jači*, *najvruci*, *šire*, *višega*, *te-*
žemu . . .

Pored oblikâ za instrumental jednine: *riječju*, 111
lažju prema *riječ*, *laž* . . . vrijede samo oblici: *moću*,
noću . . . (a nikako: *moćju*, *noćju*) prema *moć*, *noć* . . .,
a tako i *čađtu* od *čađ*.

XIII.

Glas *j* iza *b m p v* postaje *ľj*; na pr. 112

od <i>podnebjje</i>	bude <i>podneblje</i>
„ <i>ribji</i>	„ <i>ribľji</i>
„ <i>bezumje</i>	„ <i>bezumlje</i>
„ <i>somji</i>	„ <i>somľji</i>

od <i>kopje</i>	bude <i>koplje</i>
„ <i>tupji</i>	„ <i>tuplji</i>
„ <i>divjak</i>	„ <i>divljak</i>
„ <i>bogoštovje</i>	„ <i>bogoštolje</i>
„ <i>ljubarju</i>	„ <i>ljubavlju . . .</i>

Odstupaju od pravila

- 113 a) riječi, u kojima slog *je* stoji prema ekavskome (i kajkavskom) *e* i prema ikavskome (i čakavskom) *i*; tako je na pr. prema

ekavskom	ikavskom	ijekavski
<i>svrbeti</i>	<i>svrbiti</i>	<i>svrbjeti</i>
<i>trpeti</i>	<i>trpiti</i>	<i>trpjeti</i>
<i>živeti</i>	<i>živiti</i>	<i>živjeti</i>
<i>grmeti</i>	<i>grmiti</i>	<i>grmjjeti . . .</i>

- 114 b) riječi složene s prijedlogom *ob*; na pr. *objaviti*, *objužiti . . .*

- 115 c) tuđe riječi, kao na pr. *Damjan* Damianus, *tamjan* θυμιάμα . . .

XIV.

- 116 1. Između glasova *a-i*, *e-i*, *o-i*, *u-i* treba pisati *j*; na pr.

<i>mlakajica</i>	<i>operjajiti se</i>
<i>perajica</i>	<i>Stejić</i>
<i>Brajić</i>	<i>čarojice</i>
<i>Rajić</i>	<i>Radojica</i>
<i>prosjaživati</i>	<i>Vujica . . .</i>

Gdjekoja se riječ izuzima od toga pravila; vidi u rječniku.

- 117 U složenim riječima, kojima se prvi dio svršuje na *a*, a drugi se počinje s *i*, ne piše se *j*; na pr. *naimati*, *zaimati*, *naiizust*, *naiime . . .*

2. Glas *j* valja pisati u riječima, koje se u nominativu jednine svršuju na *-ija*, kad primaju nastavak

a) *-in*; na pr. *Ilija* — *Ilijina* kuća, *Jeremija* — 118
Jeremijino naricanje, *sudija* — *sudijino* poštenje, *ćurčija*
— *ćurčijin* rad . . .;

b) *-ski*; na pr. *rakijski*, *komšijski*, *azijski*, *indijski*, 119
perzijski, *austrijski* . . .;

c) *-ica*; na pr. *kutijica*, *komšijica* . . . 120

Nađe li se ispred nastavaka *-ski*, *-ica* ili *-stvo* još 121
glas *u*, ne piše se *j*; na pr.

Šumadija — *šumadinski*

sudija — *sudinski*

Ilija — *ilinski* (a prema tome i *ilinštak*)

komšija — *komšinski* (a prema tome i *komšinstvo*)

kadija — *kadinica*

komšija — *komšinica*

spahija — *spahinica*

delija — *delinstvo* . . .

Ni ispred *ć* u nastavku *-ić* ne piše se glas *j*; na pr. 122
Ilija — *Ilić*, *Andelija* — *Andelić* . . .

3. Zamjeničke oblike *ih*, *im* ne valja pisati sa *j* 123
(*jih, *jim).

Drugi dio.

I.

Kad se pišu riječi s velikim slovom početnim.

1.

S velikim slovom početnim piše se **prva riječ u rečeničnoj cjelini**, i to

124 1. na početku članka i u natpisu; na pr. *Slatke* riječi ne mijese kolača. — *Svakomu* je narodu, koji što vrijedi, do čistoće, do ljepote i do pravila svoga jezika. — *Putnik*. — *Jezik* roda moga. — *O* glasovima. — *Dragi prijatelju!*

125 Tako se piše natpis kao ime knjizi, pjesmi, molitvi, raspravi . . ., ako i nije prva riječ; na pr. Gundulićeva su djela izdana u IX. knjizi *Starih pisaca hrvatskih*. — Preradović je spjevao *Putnika* god. 1845. — Vilin san ili *Prošlost i budućnost*. Djeca mole *Očenaš*, *Zdravu Mariju* i *Vjerovanje* . . .

126 Takav se natpis može pisati u rečenici i sa znacima „ “; na pr. Preradović je spjevao „*Putnika*“ god. 1845. — „*Suze sina razmetnoga*“ najljepša je pjesma Gundulićeva. Vidi još pod 399 i 400.

127 2. poslije točke (.), koja je na kraju pređašnje rečenice ili natpisa; na pr. Mudar sve od drugoga uči. *Tko* se iz tuđega zla čemu ne nauči, mudar nije. — Vladimir i

Kosara. *Opera* u četiri čina. — Djed i unuk. *Spjevao* Petar Preradović.

Poslije točke, koja stoji iza rednoga broja, ne valja pisati veliko slovo u primjerima, kao što su: *I. zadaća* (čitaj: *Prva zadaća*), *2. poljeće* (čitaj: *Drugo poljeće*) . . . 128

3. poslije dvotočja (:), kad je upravni govor među navodnicima („“); na pr. Reče Bog: „*Neka bude svjetlost!*“ I bi svjetlost. 129

Ako je rečenica između navodnikâ samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše s velikim slovom početnim; na pr. „Dat ću ja za tvoga sina djevojku,“ reče joj car, „*ako* načini most od moga dvora do svoga od bisera i dragoga kamenja.“ — Kad bi u neko doba noći, dođoše vile na izvor i stadoše govoriti, kako se izliječi careva kći; „*valjada* nas je“, rekoše, „netko slušao, kad smo govorile, da bi se ovom vodom iza nas izliječila.“ 130

Kad govor između navodnikâ nije nastavak, prva se riječ piše s velikim slovom početnim, ako se s njime i ne počinje rečenična cjelina; na pr. Kad je izašao pred narod, „*Nije*“, rekoše mu, „od potrebe da govoriš“.

Kad poslije dvotočja ne dolazi upravni govor, prva se riječ piše s malim slovom početnim; na pr. I ja ću vama učiniti ovo: *pustit* ću na vas strah, suhu bolest i vrućinu. 131

4. poslije upitnika (?), koji je na kraju pređašnje (potpune ili krnje) rečenice; na pr. Oj svatovi, draga braćo, jeste li zdravo? *Idete* li svi zajedno gorom zelenom? — Tko je došao? *Brat?* *A* gdje je? 132

Ako je rečenica s upitnikom samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše s velikim slovom početnim; na pr. Jedan ga putnik zapita: „Čije je to žito?“ *a* on se prevari pa reče: „Moje.“ 133

5. poslije uzvičnika (!), koji je na kraju pređašnje (potpune ili krnje) rečenice; na pr. Ne uzdaj se u silu čovječju! *Uzdaj* se u jedinoga Boga i u životu i u čas smrti svoje! — Na noge se! *Pušku* u ruke pa sa mnom! 134

Ako je rečenica s uzvičnikom samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše s velikim slovom 135

početnim; na pr. Domaćin mu prihvati: „Bog ti dobro dao!“ *pa* mu reče, da sjedne do njega.

- 136 Katkad se poslije iste uzvične riječi (ili rečenice), s kojom se počinje rečenična cjelina, piše prva riječ sad s velikim, sad opet s malim slovom početnim; na pr. Gospodo, *jeste* li ga čuli, kako snuje? — ili: Gospodo! *Jeste* li ga čuli, kako snuje? — Veliko se slovo piše, kad se uzvična riječ izgovara s osobitom snagom, te iza nje dolazi oveća stanka (moglo bi se tada i ovako pisati: *Gospodo!* — *Jeste li ga čuli, kako snuje?*). Malo se slovo piše, kad je uzvična riječ uže vezana sa svojom rečenicom (moglo bi se tada i ovako pisati: *Jeste li ga čuli, gospodo, kako snuje?*).

2.

S velikim slovom početnim pišu se **vlastita imena.**

A. Prosta vlastita imena.

- 137 1. Svako vlastito ime piše se s velikim slovom početnim; na pr. *Hrvat*, *Hercegovac*, *Bunjevka*, *Zagorac*, *Zagrepcanin*, selo *Stubica*, grad *Zagreb*, kraljevina *Srbija*, istočna *Evropa*, rijeka *Sava*, planina *Velebit*, ostrvo *Krk*, ulica *Ilica*, društvo *Kolo*, brod *Galeb* . . . Tako se pišu s velikim slovom početnim pridjevi, koji služe kao vlastita imena; na pr. selo *Visoko*, grad *Novi*, kraljevina *Hrvatska* . . .

- 138 Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s malim slovom početnim; na pr. *hrvatski* jezik, *bunjevačko* odijelo, *zagrebačke* škole, *evropske* države, *krčko* narječje, *novljanska* luka . . .

- 139 Jedna ista imenica može se pisati i s velikim i s malim slovom početnim prema tome, da li je ime vlastito ili opće; na pr. Otišao je na *rijeku*. Otišao je na *Rijeku* (grad). — Nijesam vidio *galeba* (pticu). Nijesam vidio *Galeba* (broda). — Sjutra ćemo u *kolo*. Sjutra ćemo u *Kolo* (društvo) . . .

Napose pišu se s velikim slovom početnim

- 140 2. lična vlastita imena; na pr. *Petar Preradović*, *Đuro Daničić*, *Ivan Mažuranić*, *Branko Radičević* . . . Tako

se pišu s velikim slovom početnim pridjevi, koji služe kao lična vlastita imena; na pr. Petar *Zrinski*, Ivan *Trnski* . . .

Imenice, izvedene od ličnih vlastitih imena, kad imaju opće značenje, pišu se s malim slovom početnim; na pr. (prema *Krst*) *kršćanstvo*, *kršćanin*, (prema *Franjo*) *franjevac*, (prema *Buda*) *budizam* . . . 141

Pridjevi, što su postali od ličnih vlastitih imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Petrova* kuća, *Brankova* djela, pjesme *Mažuranićeve*, sinovi *Jakovljevi*, vladanje *Tomislavljevo*, o *Savinu* dne, na *Ivanj* dan, od *Ivanja* dana, prije *Miholja* dne . . . 142

S malim slovom početnim pišu se od ličnih vlastitih imena oni pridjevi, koji su dobili opće značenje te se tvore s nastavkom *-ski*; na pr. *homerski* smijeh (ali: *Homerove* pjesme), *solomunski* sud (ali: *Solomunov* hram) . . . 143

Jedan isti pridjev može se pisati i s velikim i s malim početnim slovom prema tome, da li je postao od imena vlastita ili općega; na pr. djeca *Banova* (djeca, što im je otac čovjek, koji se zove *Ban*), djeca *banova* (djeca, što im je otac *ban*) . . .

3. *Bog* je po našem mišljenju lično vlastito ime i zato treba da se piše s velikim slovom početnim, a tako i Bog *Otac*, Bog *Šin*, *Gospod*, *Spasitelj*, *Stvoritelj* . . .; pre-sveta *Bogorodica*, blažena *Djevica* . . . Nasuprot prema neznabožačkome mišljenju treba pisati na pr. *bog* Neptun, *bogovi* grčki . . . 144

Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Božja* milost, *Gospodnja* riječ, *Spasiteljeva* smrt, hram *Bogorodičin* . . . 145

Jedan isti pridjev može se pisati i s velikim i s malim početnim slovom prema tome, da li je postao od imena vlastita ili općega; na pr. *Bogorodičin* cvijet (koji pripada *Bogorodici*), *bogorodičin* cvijet (tako je ime jednome cvijetu) . . .

4. imena za zvijezde; na pr. *Saturno*, *Jupiter*, *Plejade*, *Ovan*, *Labud*, *Veliki Medvjed* . . ., pa tako i *Zemlja*, 146

Sunce, Mjesec, Danica . . ., kad se o njima piše kao o nebeskim tjelesima.

- 147 Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Jupiterovi* mjeseci . . .
- 148 Imena za dane (u sedmici), mjesece i strane svijeta pišu se s malim slovom početnim; na pr. ove *srijede*, mjeseca *listopada* ili *oktobra, istok, zapad . . .*
- 149 5. imena za svetkovine; na pr. *Blagovijest, Bogojavljenje, Božić, Duhovi, Uskrs . . .*
- 150 Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s malim slovom početnim; na pr. o *božićnim* i *uskršnjim* praznicima, *duhovska* služba . . .

B. Složena vlastita imena.

1. Ako je vlastito ime složeno od dvije imenice, a prva se od njih ne mijenja po oblicima, onda se imenice sastavljaju znakom - (322) i

- 151 a) kad su obadvije vlastita imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Kaćić-Miošić*, gen. *Kaćić-Miošića*, *Hadži-Osman*, gen. *Hadži-Osmana . . .*, *Budim-Pešta*, gen. *Budim-Pešte*, *Brod-Moravice*, gen. *Brod-Moravicá*, *Špišić-Bukovica*, gen. *Špišić-Bukovice . . .*
- 152 Pridjevi, što postaju od takvih ličnih vlastitih imena, pišu se s velikim slovom početnim, a svi ostali s malim; na pr. *Kaćić-Miošićeve* pjesme, *Hadži-Osmanova* kuća . . ., *budim-peštanski* mlinovi, *brod-moravička* stanica . . .
- 153 b) kad je druga imenica opća, piše se samo prva s velikim slovom početnim; na pr. *Hasan-aga*, gen. *Hasan-age*, *Zmaj-despot*, gen. *Zmaj-despota*, *Rizvan-beg*, gen. *Rizvan-bega . . .*, *Okić-grad* (ime gradu), gen. *Okić-grada*, *Križ-polje* (ime polju), gen. *Križ-polja*, *Vališ-selo* (ime selu), gen. *Vališ-sela*, *Đuriš-brdo* (ime brdu), gen. *Đuriš-brda . . .*

Pridjevi, što postaju od takvih ličnih vlastitih imena, pišu se s velikim slovom početnim, a svi ostali s malim; na pr. *Hasan-agin* konj, *Rizvan-begov* sin . . . , *okić-gradska* kula, *vališ-selska* škola . . . 154

2. Ako je vlastito ime složeno od dvije imenice, a obadvije se mijenjaju po oblicima, pišu se s velikim slovom početnim i ne sastavljaju se znakom -; na pr. *Marija Bistrica*, gen. *Marije Bistrice*, *(Nova) Kapela Batrina*, gen. *(Nove) Kapele Batrine*, *(Sveti) Ivan Zelina*, gen. *(Svetoga) Ivana Zeline*, *(Sveti) Križ Začreće*, gen. *(Svetoga) Križa Začreća* . . . 155

Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim slovom početnim; na pr. *marijobistricka* općina . . . 156

3. Ako je vlastito ime složeno od pridjeva i imenice, te se

a) pridjev ne mijenja po oblicima, piše se on zajedno s imenicom (po 180) i s velikim slovom početnim; na pr. *Slankamen*, gen. *Slankamena*, *Šarengrad*, gen. *Šarengrada*, *Marinbrod*, gen. *Marinbroda* . . . 157

Pridjevi, što postaju od takvih vlastitih imena, pišu se s malim slovom početnim; na pr. *šarengradska* crkva . . . 158

b) Ako se pridjev mijenja po oblicima, piše se odjeljeno od imenice, pa ako je ona

α. opće ime u svome pravom značenju, onda se samo pridjev piše s velikim slovom početnim; na pr. *Dugo selo* (ime selu), *Nikšićeva pustara* (ime pustari), *Jelačićev trg* (ime trgu), *Kačićeva ulica* (ime ulici), *Savska cesta* (ime cesti), *Fruška gora* (ime gori), *Bijelo brdo* (ime brdu), *Carev brijeg* (ime brijegu), *Goli vrh* (ime vrhu), *Janjačka kosa* (ime gorskoj kosi), *Velika ponikva* (ime ponikvi), *Splavni do* (ime dolu), *Crna draga* (ime dragi), *Jelov klanac* (ime klancu), *Pusta stijena* (ime stijeni), *Obla glava* (ime gorskoj glavi), *Crni lug* (ime lugu), *Lijeva rijeka* (ime rijeci), *Gra-* 159

brov potok (ime potoku), *Crno more* (ime moru), *Bakarski zaliv* (ime zalivu), društvo *Crvenoga križa*, red *Zlatnoga runa . . .*, *Nova godina*, *Svi sveti*, *Veliki petak . . .*, *Narodne novine* (ime novinama), *Jugoslavenska akademija* (ime akademiji), *Društvo hrvatskih književnika* (ime društvu) . . .

Takva se složena imena i u kosim padežima pišu svako napose; na pr. do *Dugoga sela*, u *Dugom selu*, u *Crnom moru . . .*

160 Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim slovom početnim; na pr. *fruškogorski* manastir, *crnomorske* obale . . .

161 β. ako je imenica opće ime u prenesenom značenju, onda se i pridjev i imenica pišu s velikim slovom početnim; na pr. *Grubišno Polje* (ime mjestu), *Velika Gorica* (ime mjestu), *Novi Sad* (ime gradu), *Mrzla Vodica* (ime mjestu), *Crna Mlaka* (ime mjestu), *Babina Greda* (ime mjestu), *Krivi Put* (ime mjestu), *Stara Cesta* (ime mjestu), *Mokri Lug* (ime potoku), *Žuta Lokva* (ime mjestu), *Bijela Crkva* (ime gradu), *Crna Gora* (ime državi), *Pokupski Soko* (ime društvu) . . .

Takva se složena imena i u kosim padežima pišu svako napose; na pr. iz *Velike Gorice*, na *Crnoj Gori . . .*

162 Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim početnim slovom; na pr. *novosadska* gimnazija, *crnogorski* junaci . . .

163 γ. ako je imenica vlastito ime, onda se i pridjev i imenica (137) piše s velikim slovom početnim; na pr. *Donji Lapac*, *Veliki Bukovac*, *Komorske Moravice*, *Gornja Stubica*, *Veliki Grđevac*, *Stari Mikanovci*, *Nova Kapela*, *Stara Gradiška*, *Donji Karlovci*, *Veliki Bastaji*, *Sveta Jelena* (ime mjestu), *Sveta Nedjelja* (ime mjestu), *Sveto Trojstvo* (ime mjestu) . . .

Takva se složena imena i u kosim padežima pišu svako napose; na pr. iz *Donjega Lapca*, u *Svetoj Jeleni . . .*

Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, 164
dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim početnim
slovom; na pr. *donjokarlovačka* gimnazija . . .

4. Ako je vlastito ime složeno od prijedloga i
imenice, onda se imenica piše

a) zajedno s prijedlogom (prema 178); na pr. *Podvrh*, 165
Podbrijeg, *Pothum* . . . ;

b) odjelito od prijedloga s malim slovom početnim 166
(prema 159); na pr. *Pod gorom* (mjesto pod gorom), *Pod
zidom* (ulica pod zidom), *Pod stranom* (ulica pod gorskom
stranom), *Pod sedlom* (mjesto pod gorskim sedlom) . . . ;

c) odjelito od prijedloga s velikim slovom početnim 167
(prema 163); na pr. *Pod Susjedom* (mjesto pod Susjedom),
Pod Brezovicom (mjesto pod Brezovicom), *Sveti Martin
pod Okićem* (mjesto pod Okićem), *Za Cerovcem* (mjesto za
Cerovcem) . . .

5. Ako se vlastitome imenu doda pridjevna 168
riječ (pridjev ili redni broj), onda se ona piše s velikim
slovom početnim; na pr. Franjo Josip *Prvi*, Aleksandar
Nevski, Ludovik *Veliki*, Nikola Šubić *Zrinski* . . .

Kadšto se nađu takovi pridjevi i pred vlastitim ime- 169
nom te se pišu s velikim slovom početnim; na pr. *Crni
Đorđe*, *Visoki Stefan* . . .

Pridjevi: *blaženi*, *sveti* . . . , kad stoje ispred imena 170
svetačkih, pišu se s malim slovom početnim (ponajviše
pokraćeno *bl.*, *sv.* . . .); na pr. *bl. Stanislav*, *sv. Ćiril* . . . Kad
su takovi pridjevi apozitivni, stoje iza vlastitih imena i
pišu se s velikim slovom početnim, pa na pr. pored *sv.*
Ludovik . . . ima i *Ludovik Sveti* . . .

Apozitivni se brojevi pišu ponajviše rimskim brojnim znacima; 171
na pr. Franjo Josip I., Benedikt XV.

3.

S velikim slovom početnim pišu se neke riječi za znak poštovanja, i to

172 1. lične zamjenice *Ti . . .*, *Tvoj . . .*, *Vi . . .*, *Vaš . . .* u pismima, molbenicama, izvještajima i besjedama, a nasuprot u razgovoru (u pripovijetkama i dramama) pišu se s malim slovom početnim;

173 2. imenice kao titule visokih glava; na pr. carsko i kraljevsko apostolsko *Veličanstvo . . .*, Vaša *Uzoritosti!*

174 Tako se pišu i zamjenice za treće lice, koje se tiču najviših glava; na pr. . . . vojska *Njegova* Veličanstva, dvor *Njezina* Veličanstva, s *Njihovim* Veličanstvima, pismo *Njegove* Svetosti pape Benedikta XV., od *Njegove* Svetosti patrijarha Lukijana . . .

4.

175 S velikim slovom početnim piše se **svaka prva riječ u stihu**; na pr.

*Bože! živi, blagoslovi
Srdaca nam plamenište,
To hrvatsko rvalište,
Milu zemlju, sveti dom,
Da se mladi, da se novi
Svakim miljem rodu svom.*

Prve riječi u stihovima pišu se kadšto i s malim slovom početnim.

II.

Kako se pišu sastavljene riječi.

A. Opća pravila.

Sastavljeno se pišu riječi:

176 1. ako se jedan od sastavnih dijelova sam sobom ne govori; na pr. *danaskе, dokle, donekle, njojzi,*

odavle, ovamote, uzastopce . . ., gdje se sastavine *-ke, -kle, -nekle, -zi, -vle, -te, -stopce* . . . same ne govore;

2. ako se jedan od sastavnih dijelova sam 177
sobom ne govori u onom obliku, koji ima u sastavljenici; na pr. *onomadne, preklani, možda* . . ., gdje se *onoma-, prek-, mož-* ne govori, nego *onom, preko, može* . . .;

3. ako jedan od sastavnih dijelova nema 178
oblika, što bi ga po sintaktičkoj svezi trebalo da ima; na pr. *obadvjema, dovijek, iskraj, odmah, dvaput* . . ., gdje bi po sintaktičkoj svezi trebalo da bude: *objema dvjema, do vijeka, iz kraja, od maha, dva puta* . . .;

4. ako se u sastavljenici više ne osjeća 179
pravo značenje kojega dijela; na pr. Udario je *nase* (natrag) — prema: Udario je *na se* odijelo. — *Pošto* (kad) kupi, ode — prema: *Po što* kupio, po to i prodao. — Tu *bògme* nema.šale — prema: *Bòg me* sačuvao zla!

B. Pravila za pojedine vrste riječi.

Imenice pišu se sastavljeno :

1. prema 176—179; na pr. *bratučed, danguba, Očènâš,* 180
polubrat, soihljebnik, svaštòznanac, svilengaća, svrzimantija,
varimeso . . .; tako se pišu i riječi, kao što su: *Biograd,*
Pustòpolje, crvembrk, Šarengrad . . . (vidi 157), a po 177
valja pisati: *sjeverozapad, jugoistok* . . .

O imenicama *podne, ponoći* vidi pod 247.

2. kad im je prva pola prijedlog ili druga riječca 181
njegove vrste; na pr. *beskućanik, doručak, pomajka, prababa,*
prekrvnik, sunasljednik . . .;

3. kad im je prva pola **ne**; na pr. *nebrat, nečovjek,* 182
nedjelo, neprijatelj, nevjera, nezgoda . . .

Odjelito se od imenice piše ono *ne*, prema kojemu stoje nasuprot 183
riječi *ali* ili *nego*, kao što je u primjeru: Je li ti ono brat? „*Ne* brat,
nego rođak.“ (Prema duhu hrvatskoga jezika bilo bi bolje: . . . *Nije*
brat, nego rođak.)

4. Znakom - sastavljaju se imenice, od kojih se svakoj napose osjeća značenje, a prva se ne mijenja po oblicima. Takove su sastavljenice:

184 a) kojima se kazuje zajedinstvo; na pr. *Budim-Pešta* (grad, koji je sastavljen od *Budima* i od *Pešte*) . . .

185 Tako se pišu i one sastavljene imenice, od kojih prva znači početak, a druga svršetak nečemu; na pr. željeznička pruga *Zagreb-Rijeka* . . .

186 Protiv pravila (177) piše se *Austro-Ugarska*.

187 b) gdje je jedna imenica dodatak drugoj; na pr. *Hadži-Osman*, *Kačić-Miošić*, *nadžak-baba*, *remek-djelo*, *Rizvan-beg*, *Hasan-aga*, *Zagreb-grad* . . .

188 Tako treba da se pored: nećak *Sibinjanina Janka*, cara *Nemanje* blago . . . piše: nećak *Sibinjanin-Janka*, car-*Nemanje* blago, jer se prva imenica ne mijenja.

189 c) gdje u prvoj poli stoji imenica mjesto pridjeva; na pr. *ivan-cvijet* (mjesto *ivanjski cvijet*), *jelen-rog*, (mjesto *jelenji rog*), *paun-pero* (mjesto *paunovo pero*), *slavuj-grlo* (mjesto *slavujevo grlo*) . . .

190 Jednako valja pisati imenice, koje su tako postale od turskih riječi; na pr. *alaj-barjak* (barjak jednoga alaja), *deli-baša* (baša nad delijama), *demir-pendžer* (pendžer okovan demirom, t. j. gvožđem) . . .

Pridjevi se pišu sastavljeno:

191 1. prema 176—179; na pr. *sebeznao*, *svagdašniji*, *samovlastan*, *predobar*, *najbolji*, *najljepši*, *najjači* . . .;

192 2. kad im je prva pola prijedlog ili druga riječca njegove vrste; na pr. *bezglasan*, *dovoljan*, *izvrstan*, *nagluh*, *okratak*, *pobolji*, *presvet*, *preispodnji*, *prosjed*, *sugluh* . . .;

193 3. kad im je prva pola *ne*; na pr. *nemio*, *neveseo*, *nezazoran*, *nepošten* . . .;

194 4. prema sastavljenim imenicama (pod 184—187) pišu se i pridjevi sa znakom -; na pr. *budim-peštanski*, *Kačić-Miošićev*, *Rizvan-begov* . . ., a tako i *car-Lazareva* vojska (vidi 188) . . .

Prema 185 i 186 piše se *austro-ugarska* država, *riječko-karlovačka* željeznica . . ., a tako se piše i *hrvatsko-slavonsko-dalmatinska* vlada . . . 195

Ne valja nikako pisati *sjevero-zapadni*, *jugo-istočni*, *južno-slovenski*, *grko-istočni*, *crno-žut* . . ., nego treba da se piše *sjeverozapadni*, *jugoistočni*, *južnoslovenski*, *grkoistočni*, *crnožut* (t. j. crn i žut) . . . (180), kako se piše i *crnogorski*, *svetogorski* . . . 196

Ne valja pisati *veleučeni*, *velecijenjeni*, *mnogopoštovani*, *tamnomodar* . . ., nego treba da se piše *vele učeni*, *vele cijenjeni*, *mного poštovani*, *támno mōdar* . . ., jer su ovdje riječi *vele*, *mного*, *tamno* . . . prilozi. 197

Zamjenice (i riječi njihove vrste) pišu se sastavljeno :

1. prema 176—179; na pr. *njojzi*, *kojekakav*, *svakoji*, *svašta*, *štošta*, *koješta* . . . 198

Tako se pišu i prilozi, koji postaju od sastavljenih zamjenica; na pr. *kojekako*, *svakako*, *gdješto* . . .

Prema *koješta*, *kojekakav* . . . treba da se piše na pr. dogovaraju se *koje o čemu* . . ., svađaju se *koje za kakve* sitnice . . .; ali nasuprot: dogovaraju se *o koječemu* . . ., svađaju se *za kojekakve* sitnice . . . 199

2. kad im je prva pola **i**; na pr. *ikakav*, *ikoji*, *išta*, *išto*, *itko* . . . 200

3. kad im je prva pola **ne**; na pr. *netko*, *nešto*, *nekakav* . . . 201

U prvoj je poli upravo *nje* te se u nekim krajevima i govori *njetko*, *nješto*, *njekakav*, ali se u hrvatskom književnom jeziku ne upotrebljava (isp. 243). 202

4. kad im je prva pola **ni**; na pr. *nitko*, *ništa*, *nikakav*, *nikoji* . . . 203

Kad pred takve zamjenice dođe prijedlog, onda mu je mjesto između riječce *ni* i zamjenice, a sve troje piše se svako napose; na pr. *ni od koga*, *ni u čemu*, *ni za zašto*, *ni u kakvo doba*, *ni na koji način*, *ni u jednoga cara* . . . mje- 204

sto: *od nikoga, u ničemu, na ništo, u nikakvo doba, na ni-*
koji način, u nijednoga cara . . .

205 Kadšto bude *ništa* po značenju kao imenica, i u tom se doga-
đaju ne rastavlja riječca *ni* od zamjenice *šta*; tako se na pr. prema:
Taj je čovjek *ništa* (kao *ništavac*) govori: Oni ga svi drže *za ništa*
(kao *za ništavca*), mjesto kojega ne bi pristalo: . . drže ga *ni za što*.

206 5. kad im je druga pola *god* (*god*); na pr. *tkogod*
(*-god*), *štogod*, *kakavgod*, *kojigod* . . .

207 I u kosim padežima pišu se takve zamjenice sasta-
vljeno; na pr. *komugod*, od *kogagod* . . .; nasuprot (protiv
176): *Koji ga god* htjedbudu dignuti, satrt će se.

208 *Koji mu drago* (*kojigod*) valja pisati odjelito; tako i
gdje mu drago . . .

209 6. kad im je druga pola *no*; na pr. *kojino*, *štono*,
kakvono . . . i u kosim padežima; na pr. *Kojuno* si muku
mučio.

210 7. Oblik *nj* piše se (protiv 177) odjelito od pri-
jedloga; na pr. *na nj*, *po nj*, *poda nj*, *uza nj* . . ., a
tako i oblik *mnom* u *sa* (*za*, *poda*) *mnom* . . .

Brojevi se pišu sastavljeno:

211 1. prema 176—179; na pr. *dvadeset*, *dvjesta*, *trista*,
četirista, *trideseti*, *samdrugi*, *samtreci*, *samotreći*, *obadva*, *oba-*
dvije, *obadvoje* . . . Tako se sastavljeno piše i *nijedan* (po
179), ali *ni jedan ni drugi*, gdje *ni* i *jedan* zadržavaju
svoja osobita značenja.

212 I u kosim padežima pišu se takvi brojevi sastavljeno;
na pr. *obadvjema*, *obadvaju* . . .

213 Prema *dvjesta*, *trista*, *četirista* valja pisati *dvije stotine*,
tri stotine, *četiri stotine*, *dvadeset i pet*, *trideset i prvi* . . .

214 2. kad im je druga pola *put*; na pr. *jedamput* (*naje-*
damput, *ujedamput*), *dvaput*, *triput*, *petput* . . .

215 Ali prema ovome valja pisati: *dva puta*, *tri puta*, *pet*
puta(-i), *prvi put*, *drugi put*, *po drugi put* . . .

Tako se piše i *višeput* prema *više puta(-i)*, *čestoput* 216
prema *često puta(-i)*, *mnogoput* prema *mного puta(-i)* . . .

3. kad im je druga pola *red*; na pr. *jedared* (*odje- 217*
dared), *dvared*, *trired*.

Glagoli se pišu zajedno:

1. s prijedlogom; na pr. *doteći*, *izvesti*, *pogledati*, 218
isporazbolijevati se . . .;

2. s negacijom *ne*,

a) kad se glagolski oblici osjećaju kao pridjevi ili pri- 219
lozi (u participu pasivnom i kadšto aktivnom, rjeđe u sadašnjem prilogu); na pr. *nebrojeno* blago, čudo *nečuveno* i *neviđeno*, čovjek *neoprana* jezika, *nezvani* gosti, *neiskazano* lijepo . . .; *nećuo* (kao gluh), *nevidio* (kao slijep, na pr. Tko čuješ, *nećuo* se čini, a tko vidje, čini s' *nevidio*), *nevaljao* (kao rđav) . . .; *nemogući* (što ne može biti).

Kad se aktivni particip osjeća kao glagol, onda se dakako *ne* piše 220
odjelito od glagola; na pr. Bio u Rimu, a *ne vidio* pape.

U primjerima, kao što je: Kako je lijepo pokošeno! „*Ne* košeno, 221
nego striženo!“ . . ., piše se riječca *ne* odvojeno od participa, koji je za njom, a i ne može se drukčije pisati, ali bi bolje bilo napisati: . . . *Nije* košeno, nego striženo! (Isp. 183.)

b) uz glagole: *nestati* (iščeznuti), *nestajati* (iščezavati), 222
nedostati, *nedostajati*.

Isp. *ne stati* (na pr. nogom na zemlju), perfekt: on *nije stao* prema: 223
on *je nestao*; *nije dostalo* (na pr. novaca) prema: *nedostalo je*.

Tako se svagda zajedno piše *neć(k)ati*, *nenavidjeti*, 224
pa *nemoj*, *nemojmo*, *nemojte*.

Glagol *imati* s riječcom *ne* govori se, a po tome i 225
piše u prezentu, imperativu i sadašnjem prilogu redovno *nemam* . . ., *nemaj* . . ., *nemajući* . . . (po 176), a u ostalim oblicima *ne imah*, *ne imao*, *ne imati*, pa tako i u samom prezentu u oblicima *ne imadem* . . . *ne imadu*.

- 226 c) Zajedno se pišu glagoli s negacijom *ne*, kad ona nije prva sastavina; na pr. *iznenaditi, iznevjeriti, obnevidjeti, snebiti se, sneveseliti se, zanemariti . . .*
- 227 U svim ostalim događajima (koji nijesu napomenuti u *a—c*) piše se *ne* odjelito od glagola; na pr. *Ne pišem. Ne čitah. Ne čusmo. Ne gledajte!* Zlo je poći, a gore *ne poći!* Teško vuku *ne jedući* mesa. Od ruke mu ništa *ne rodilo!* Rastadosmo se *ne rekavši* jedan drugome ni riječi . . .
- 228 3. Riječca *de(r)* stojeći poslije oblika za 2. lice imperativa sastavlja se s njime u jednu riječ pa se tako zajedno i piše; na pr. *Dajde! Upitajde! — Reciderte! . . .*
Stoji li *de* ispred rečenih oblika, piše se odjelito; na pr. *De upitaj! De recite! . . .*
- 229 **Prijedlozi** se složeni pišu sastavljeno; na pr. *nadno, nakraj, posred, zaradi, uoči, navrh, izvan, namjesto . . .*
Tako se sastavljeno pišu prijedlozi i onda, kad imaju priložno značenje; na pr. *nasuprot, unatoč . . .*
- 230 Gdje se druga pola osjeća kao imenica u padežu, koji zavisi o prvoj poli, piše se ona dakako odjelito; na pr. bio je *nakraj* polja, ali: došao je *na kraj* polja; stoji *na vrh* brda, ali: popeo se *na vrh* brda; to je bilo *uoči* Božića, ali: pogledao ga *u oči*; dat ću *namjesto* tebe, ali: idi *na mjesto* svoje . . .
- 231 *Do* i *po* u primjerima, kao što su: Ode Marko *do pod* kulu svoju. Haljina s rukavima *do niže* pojasa. *Po* s tri koplja u visinu skače. Vodenice melju *po sa* dva kamena. Priveže svaki kraj *po za* jednu granu . . ., nijesu dijelovi složenih prijedloga (kao na pr. što su *po, iz* u prijedlozima: *ponad, ispod . . .*), već su osobiti prijedlozi svaki s određenim značenjem i zato se pišu napose.
- 232 **Veznici (čestice)** pišu se redovno sastavljeno; na pr. (po 176—179) *pošto, ama, ipak, možda . . .* Napose pak piše se zajedno
- 233 1. *li* (po 179, jer se izgubilo prvobitno upitno značenje): *ali, ili, doli, kadli, negoli, kamoli, nekmoli . . .*

Odjelito se piše: *da li, eda li, je li, kako li, koliko li, što li, znaš li . . .*, gdje *li* ima svoje prvobitno upitno značenje. Amo pripada i pogodbeno *ako li*, koje se razvilo iz upitnoga značenja. 234

2. **da**: *premda, eda, kanda, valjada; dabogme, dakako, dašto . . .* 235

Odjelito se piše: *budući da*.

3. **no**: *kadno, gdjeno, kano, kakono . . .*; 236

4. **god** (*gođ*): *gdjegod, kadgod, kudagod . . .* 237

Gdjekoji veznici pod 3 i 4 služe i kao prilozi. 238

Prilozi sastavljeni pišu se redovno zajedno. Napose vrijede ova pravila:

I. Svaki od sastavnih dijelova služi kao prilog; na pr. *gdjegdje, gdjekad, katkad, kadikad . . .* 239

II. Jedan od sastavnih dijelova služi i sam kao prilog te se sastavlja s riječju, koja može biti:

1. imenica; na pr. *dandanas, sjutradan . . .*; 240

2. prijedlog, koji se sastavlja

a) s pravim priložima; na pr. *dokad(a), otkad(a), dosad(a), odsad(a), zasad(a), dotad(a), otad(a), doonda, odonda, doskora(-o), naskoro, otkud(a), dokud(a), najednom, odjednom, odasvud, otkako, otprije, otud(a), podosta, prek(o)juće, prek(o)sjutra, unaprijed, našao . . .* 241

Ali na pr. pored *dosada* može se pisati i *do sada* onda, kad se hoće *sada* osobito da istakne.

b) sa srednjim rodnom pridjeva, koji ne pripada nikakvoj imenici i služi kao prilog; na pr. *domalo, nabrzo, nadasno, nalijevo, nakratko, ukratko, nakrivo, podjednako, pomalo, podaleko, potanko, umalo, uopće(no), zadugo, zamalo, zapravo, zajedno, ujedno, nanovo, zacijelo, naprazno, nasamo, natašte . . .* 242

Pripada li srednji rod pridjeva imenici, služi kao pridjev i piše se dakako odjelito od prijedloga; na pr. reći ću ti *ukratko*, — ali: svršio je posao *u kratko* vrijeme; *zacijelo* znam, — ali: to vrijedi *za cijelo* selo . . .

- 243 3. *ne*; na pr. *negdje*, *nekako* . . . *nedavno*, *nedaleko*, *nekršćanski*, *nesamo*, *nemalo* . . .

Odjelito se od priloga piše ono *ne*, prema kojemu stoje nasuprot riječi *ali* ili *nego*, kao što je u primjeru: Jesi li malo zaslužio? „*Nemalo*, nego mnogo.“ (Prema duhu hrvatskoga jezika bilo bi bolje: . . . *Nijesam malo*, nego mnogo.) Isp. 183 i 221.

- 244 4. *ni*; na pr. *nigdje*, *nikako* . . . *nimalo* . . .;

- 245 5. *i*; na pr. *igdje*, *ikako* . . .

O prilozima na pr. *kano*, *kudgod* vidi pod 236 i 237; a o prilozima na pr. *kojekako*, *gdješto* pod 198.

III. Nijedan od sastavnih dijelova ne služi sam kao prilog, nego prilog nastane, kad se prijedlog združi:

- 246 1. s imenicom, i to prema pravilu
- a) 176; na pr. *obdan*, *obnoć*, *naočigled*, *iznenada*, *napomol* . . .;
 - b) 178; na pr. *dovijek*, *doveče(r)*, *podveče(r)*, *predveče(r)*, *odmah* . . .;
 - c) 179; na pr. *doduše*, *naime*, *nalik*, *napamet*, *napolje*, *napolju*, *nasusret*, *nizbrdo*, *uveče(r)*, *naveče(r)*, *popodne*, *ujutro(u)*, *s(j)utra*, *uvijek*, *uvis*, *zauvijek* . . .

- 247 *Podne* i *ponoći* piše se zajedno kao jedna riječ; *o podne*, *o ponoći* odjelito kao dvije riječi; *dopodne*, *popodne* zajedno, ako se misli vrijeme od jutra do podne ili od podne do večera kao cjelina (njem. Vormittag, Nachmittag); *do podne* znači: bis zur Mittagszeit, *po podne*: nach der Mittagszeit. Isto vrijedi za riječi: *prijepodne* (i *prije podne*), *pretpodne* (i *pred podne*), *poslijepodne* (i *poslije podne*).

- 248 *Po svoj prilici* piše se ovako odjelito.

Osjeća li se isprvično značenje sastavnih dijelova, prijedlog se dakako piše odjelito; na pr. otišao je *napolje* (van), ali: otišao je *na polje* (a ne na pr. u šumu) . . .

2. s pridjevom, koji ne pripada nikakvoj imenici 249
i stoji u neodređenom obliku

a) u genitivu; na pr. *ispodmukla, istiha, isprva, izbliza, izdaleka, izmalena, iznova, doskora . . . doista, isprije, zdesna, slijeva . . .*;

b) u kojemu drugom padežu; na pr. *nadaleku, pogotovu, uvelike . . .*

Pripada li takav pridjev imenici, piše se dakako odjelito od prijedloga; na pr. *iznova* čitam ovu knjigu, — ali: ima haljinu *iz nova* sukna; *uvelike* sam žalostan, — ali: ugledaj se *u velike* ljude . . .

3. sa zamjenicom prema pravilu 179; na pr. *iz- 250*
toga, međutim, napose, nase (natrag), *nato, počem* (možda), *potom, sasvim, stim, stoga, uto(m), zašto, zatim, zato . . .*, gdje sveza prijedloga sa zamjenicom služi kao prilog vremena, načina, uzroka, svrhe.

Osjeća li se isprvično značenje sastavnih dijelova, ili pripada li zamjenica imenici, prijedlog se dakako piše odjelito, na pr. *nato* je govorio brat, — ali: *na to* (na nešto) ću ti odgovoriti; *potom* su otišli šetati, — ali: došao sam *po tom* poslu . . . Pamti: *na to* = na nešto, *po tom* = po nečem, *za tim* = za nečim, *za to* = za nešto . . .

Prema *sasvim* valja pisati: *sa svim tim*. 251

Sastavljene riječi, o kojima bi se moglo sumnjati, kako ih valja pisati, navedene su ostrag u rječniku.

III.

Kako se pišu tuđe riječi.

Tuđih riječi ima od dvije vrste:

1. tuđe riječi, koje su u staro doba ušle u hrvatski 252
jezik i tako mu se priljubile, da se više i ne osjećaju kao tuđe; takve su na pr. *kum, post, buna, vitez, kralj, kula, čoha . . .*;

2. tuđe riječi, koje ponajviše u novije vrijeme ulaze u hrvatski jezik i

253 a) posve zadržavaju svoj oblik, što ga imaju u jeziku, iz kojega su uzete; na pr. *niveau, plateau, pointe, nuance, enquête, sujet, boulevard . . ., budget, lawn-tennis, interview, whist, essay, spleen . . .*

254 Tako posve zadržavaju svoj oblik i vlastita imena, koja nijesu uzeta iz grčkoga ili latinskoga jezika; na pr. *Lago Maggiore, Adige, Boccaccio, Appendini . . .; Moselle, Versailles, Jeanne D' Arc, Corneille . . .; Greenwich, New-York, Chicago, Cromwell, Shakespeare (ili Shakspere) . . .; Stuttgart, Schleswing-Holstein, Habsburg, Goethe . . .; Kjöbenhavn, Christiania . . .; Szamos, Kecskemét, Báthori, Munkácsi . . .; Kutná Hora, Vyšehrad, Vrchlický . . .; Wieliczka, Częstochowa, Mickiewicz, Smołski . . .; Svjatoslav, Carskoje selo, Evgrafović Saltykov . . .*

255 Prema 252 pišemo nasuprot na pr. *Beč, Prag, Rim, Varšava, Petrograd, Carigrad, Napulj, Pariz . . .*

256 Ne valja pisati, na pr. *Monakov* mjesto *München*, *Dražđani* mjesto *Dresden*, *Kopenhagen* mjesto *Kjöbenhavn . . .*, jer se ta imena tako ne govore u narodu, kojemu pripadaju.

257 Rusko, slovensko i bugarsko č na kraju prezimena piše se u nas *ć*; na pr. *Сергѣевичъ: Sergjejević, Gregorčič: Gregorčić, Милетичъ: Miletić . . .*

258 Slavenska prezimena na *-ski* sklanjaju se kao određeni pridjevi; na pr. *Dostojevski: Dostojevskoga . . ., Vrchlický: Vrchlickoga . . ., Czajkowski: Czajkowskoga . . .*

Talijanska i mađarska prezimena na *-i (-y)* imaju genitiv jedn. na *-ija*; na pr. *Appendini: Appendinija . . ., Szapáry: Szapáryja . . .*, a prema tome i ostale padeže: *Appendiniju . . .*

Dalje imamo tuđe riječi, koje

b) donekle mijenjaju svoj oblik (glasove i završetke) prema hrvatskome jeziku.

Ovdje će se navesti pravila za pisanje tuđih riječi, koje u hrvatskom jeziku donekle mijenjaju svoj oblik.

A. Glasovi.

Glasovi tuđih riječi pišu se našim slovima onako, kako se izgovaraju u jeziku, iz kojega su one uzete.

Za tuđe glasove, kojih nema u hrvatskom jeziku, uzimaju se glasovi, koji im najviše odgovaraju; isp. primjere u 259.

Prema tome se pišu

I. samoglasnici; na pr.

259

praefectus:	<i>prefekt</i>	affaire:	<i>afera</i>
Aelius:	<i>Elije</i>	souffleur:	<i>sufler</i>
σύμβολον-symbolum	<i>simbol</i>	soutane:	<i>sutana</i>
Τύρος-Tyrus:	<i>Tir</i>	toilette:	<i>toaleta</i>
refrain:	<i>refren</i>	bureaucrate:	<i>birokrat . . .</i>

Izuzeci od temeljnoga pravila:

1. Dvoglasnici *αι, ει, οι* grčkih riječi pišu se prema 260 latinskom izgovoru (*ae, i, oe*) *e, i, e*; na pr.

παιδαγωγός-paedagogus:	<i>pedagog</i>
Αἴγινα-Aegina:	<i>Egina</i>
Αἰσχίνης-Aeschines:	<i>Eshin</i>
Νεῖλος-Nilus:	<i>Nil</i>
Πεισίστρατος-Pisistratus:	<i>Pisistrat</i>
οἰκονόμος-oekonomus:	<i>ekonom</i>
Οἴτη-Oeta:	<i>Eta</i>
Φοῖβος-Phoebus:	<i>Feb . . .</i>

2. Između glasova *i-a* i *i-e* umeće se *j* svuda, a 261 između *e-a* samo ako se s njima riječ svršuje; na pr.

gladiator:	<i>gladijator</i>	cliens:	<i>klijent</i>
dialectus:	<i>dijalekt</i>	oriens:	<i>orijent</i>
plagiat:	<i>plagijat</i>	Πιερία:	<i>Pijerija</i>
studia:	<i>studija</i>	hieroglyphus:	<i>hijeroglif</i>
autonomia:	<i>autonomija</i>	idea:	<i>ideja</i>
Liburnia:	<i>Liburnija</i>	Medea:	<i>Medeja . . .</i>

Ali: *ideal, realan, Meleagar, toreador* . . .

262 Nađu li se druga dva samoglasnika jedan do drugoga, ostaju nepromijenjeni; na pr. *oktaedar, maestral, augment, Austrija, geografija, Kleopatra, zeugma, Teutoni, patriot, biografija, Antiohija, triumf, diurnist, koalicija, poezija, heroïda, alkaloid, zoologija, dualizam, statua, virtuelan, kazuistika, Druidi, virtuoz* . . .

263 Od *au* i *eu* u nekim samo riječima može postati *av* i *ev*; na pr. *Καύκασος-Caucasus: Kavkaz, Εὐρώπη-Europa: Evropa*.

264 II. suglasnici; na pr.

φλέγμα- <i>phlegma</i> :	<i>flegma</i>	renaissance:	<i>renesansa</i>
Φαίδων- <i>Phaedon</i> :	<i>Fedon</i>	vignette:	<i>vinjeta</i>
Πλειάδες- <i>Pleiades</i> :	<i>Plejade</i>	champagne:	<i>šampanjac</i>
Ταΰγετον- <i>Taygetus</i> :	<i>Tajget</i>	schattieren:	<i>šatirati</i>
royaliste:	<i>rojalist</i>	linguiste:	<i>lingvist</i>
Κόρινθος- <i>Corinthus</i> :	<i>Korint</i>	Quirinal:	<i>Kvirinal</i>
liqueur:	<i>liker</i>	quaestor:	<i>kvestor</i>
parquet:	<i>parket</i>	aquarelle:	<i>akvarel</i>
Ἀλέξανδρος- <i>Alexander</i> :	<i>Aleksandar</i>	gelatine:	<i>želatina</i>
cognac:	<i>konjak</i>	journal:	<i>žurnal</i> . . .

Izuzeci od temeljnoga pravila:

265 1. Udvojeni suglasnici tuđih riječi pišu se samo jednim suglasnikom; na pr.

abbreviatura: <i>abrevijatura</i>	Hannibal:	<i>Hanibal</i>
affectus: <i>afekt</i>	Agrippina:	<i>Agripina</i>
suggestia: <i>sugestija</i>	perron:	<i>peron</i>
accumulator: <i>akumulator</i>	passivum:	<i>pasiv</i>
villa: <i>vila</i>	Κασσάνδρα-Cassandra:	<i>Kassandra</i>
primadonna: <i>primadona</i>	Ἀττική-Attica:	<i>Atika</i> . . .

2. *C* se piše

266 a) gdje se u latinskim riječima izgovara *ti* kao *ci*; na pr. *traditio: tradicija, Horatius: Horacije* . . . Prema latinskom izgovoru pišu se tako i grčka ορρά imena na -τια; na pr. ἀριστοκρατία: *aristokracija* . . .

Prema grč. χρηστομάθεια valja pisati *hrestomatija*, kao što i prema περιπέτεια: *peripetija*.

Vlastitim imenima grčkim ostavlja se u takvoj zgodi *t*; na pr. Βοιωτία-Boeotia: *Beotija* . . .

b) prema latinskom izgovoru grčkih općih imena 267 s glasom *κ*; na pr. κύκλος-cyclus: *ciklus* (287), κυνικός-cynicus: *cinik* . . ., i onih, koja se upotrebljavaju kao opća; na pr. λύκειον-lyceum: *licej*, κυκλάδες-cyclades: *cikladi* (osobita vrsta otokâ) . . .

Vlastita imena grčka pišu se u takvoj zgodi svagda 268 sa *k*; na pr.

Ἀλκιβιάδης (Alcibiades):	<i>Alkibijad</i>
Κέρβερος (Cerberus):	<i>Kerber</i>
Κῦρος (Cyrus):	<i>Kir</i>
Μακεδονία (Macedonia):	<i>Makedonija</i> ili prema 48 i 252 <i>Maćedonija</i>
Σκύλλα (Scylla):	<i>Skila</i>
Σκύθαι (Scythae):	<i>Skiti</i> . . .

c) prema talijanskome *z* ili *zz* u riječima, kao što su: 269 stanze: stanca, intermezzo: *intermec* . . .

3. **H** se piše

a) prema grčkome spiritu asp. i latinskome **h**; na 270 pr. ἱστορία-historia: *historija*, Ἑκτωρ-Hector: *Hector* . . .

b) prema grčkome χ (lat. **ch**); na pr. 271

Χίμαιρα-Chimaera:	<i>Himera</i>
μοναρχία-monarchia:	<i>monarhija</i>
μηχανική-mechanica:	<i>mehanika</i>
ἐποχή-epocha:	<i>epoha</i>
ἀρχι-archi:	<i>arhiđakon</i>
ἀρχεῖον-archivum:	<i>arhiv</i>
πάσχα-pascha:	<i>pasha</i>
Βάκχος-Bacchus:	<i>Bakho</i> . . .

272 Neke su se riječi već uobičajile po latinskom izgovoru; na pr. χάος-chaos: *kaos*, χαρακτήρ-character: *karakter*, χημεία-chemia: *kemija*, χρίσμα-chrisma: *krizma* . . .

273 Prema grčkome ρ (lat. *rh*) i θ (lat. *th*) ne piše se *h*; na pr.

ῥαψωδός-rhapsodus:	<i>rapsod</i>
ῥήτωρ-rhetor:	<i>retor</i>
Ῥόδος-Rhodus:	<i>Rod</i>
Πύρρος-Pyrrhus:	<i>Pir</i>
μαθηματική-mathematica:	<i>matematika</i>
Ἀθῆναι-Athenae:	<i>Atena</i> . . .

4. Z se piše

274 a) prema glasu *s* između dva samoglasnika u latinskim riječima; na pr.

accusativus: <i>akuzativ</i>	Misenum: <i>Mizen</i>
revisor: <i>revizor</i>	Nasica: <i>Nazika</i>
Caesar: <i>Cezar</i>	resultatus: <i>rezultat</i> . . .

Tako se piše *z* i ondje, gdje između dva samoglasnika ispred *s* stoji *n* ili *r*; na pr. censura: *cenzura*, consul: *konzul*, versio: *verzija* . . ., ali *personifikacija*.

275 b) prema glasu *s* između dva samoglasnika u grčkim općim imenima (po latinskom izgovoru); na pr.

κρίσις-crisis:	<i>kriza</i>
μουσική-musica:	<i>muzika</i>
μουσα-musa:	<i>muza</i> (kao opće ime)
μισάνθρωπος-misanthropus:	<i>mizantrop</i> . . .

Gdje se drugi dio složenice počinje sa *s* pa se i sam upotrebljava, ondje se *s* ne mijenja u *z*; na pr. prema σύνδετον-syndetum: *sindet* valja pisati *asindet*: ἄ-σύνδετον-asyndetum; tako i prema *sigmatski*: *asigmatski* (t. j. a-sigmatski), prema *sonant*: *konsonant* . . .

276 Vlastitim imenima grčkim ostavlja se svagda *s* između dva samoglasnika; na pr.

Ἀγησίλαος-Agesilaus: <i>Agesilaj</i>	Ἡσίοδος-Hesiodus: <i>Hesiod</i>
Ἀσπασία-Aspasia	Ἀσπασίγια <i>Aspasija</i> Θησεύς-Theseus: <i>Tesej</i> . . .

Prema broju 252 piše se *Azija* (Ἀσία-Asia) i *Perzija* (Περσίς-Persia).

Gdje se na kraju pohrvaćena vlastita imena nađe **s**, 277 ne valja ga pretvarati u **z**; na pr. Διόνυσος-Dionysus: *Dionis*, gen. *Dionisa* . . ., ali (po 252) *Kavkaz* (263).

Glas **s** tuđih riječi ne valja u (govoru ni u) pismu pretvarati u **š** u primjerima, kao što su *inspektor* (ne: inšpektor!), *specijalan* (ne: špeci- cijalan!), *statut* (ne: štatut!), *statist* (ne štatist!) . . .

5. I u tuđim se riječima izvršuju zakoni sljubljanja 278 (81, 84); na pr.

substantivum: <i>supstantiv</i>	Hasdrubal:	<i>Hasdrubal</i>
absurdus: <i>apsurdan</i>	Πελασγοί-Pelasgi:	<i>Pelazgi</i> . . .

B. Završeci.

Završeci tuđih riječi udešavaju se prema završecima hrvatskih riječi.

Prema tome

I. izostavljaju se završeci:

1. grčki -ος, lat. -**us** i grč. -ον, lat. -**um**, pa u hr- vatskom obliku na kraju

a) ostaje jedan suglasnik; na pr. 279

ὄβολός-obolus:	<i>obol</i>	Φοῖβος-Phoebus:	<i>Feb</i>
clerus:	<i>cler</i>	praeteritum:	<i>preterit</i>
Ἡρόδοτος-Herodotus:	<i>Herodot</i>	consulatus:	<i>konzulat</i>
Τύρος-Tyrus:	<i>Tir</i>	Tusculum:	<i>Tuskul</i> . . .

Tako se izostavlja završetak u imenima grčkih ostrva 280 na -ος, lat. -os (gen. -i); na pr. Δήλος-Delos: *Del*, Πάρος-Paros: *Par*, Σάμος-Samos: *Sam* . . . Od Τέως-Teos (ime gradu) u nas je *Teo* (gen. po 261 *Teja*).

Od Ἄθως-Athos ostaje i u nas *Atos*.

Koje bi riječi u hrvatskom obliku imale jedan slog, a u njemu **au**, 281 one na kraju primaju glas **o**; na pr. Γλαῦκος-Glaucus: (Glauk) *Glauko*, Ταῦρος-Taurus: (Taur) *Tauro*, Plautus: (Plaut) *Planto* . . .

282 b) ostaju dva različna suglasnika; na pr.

Ναύπακτος-Naupactus:	<i>Naupakt</i>
Ὀλυμπος-Olympus:	<i>Olimp</i>
Λίνδος-Lindus:	<i>Lind</i>
Πόντος-Pontus:	<i>Pont</i>
Ἄργος-Argus:	<i>Arg</i>
Ἱππαρχος-Hipparchus:	<i>Hiparh</i>
circus:	<i>cirk</i>
κόθορνος-cothurnus:	<i>koturn</i>
ὀβελίσκος-obeliscus:	<i>obelisk</i>
Δαμασκός-Damascus:	<i>Damask</i>
Augustus:	<i>August . . .</i>

Od dva jednaka suglasnika ostaje u nas (po 96 i 265) samo jedan; na pr. Φίλιππος-Philippus: *Filip*, Crassus: *Kras . . .*

283 Između dva krajnja suglasnika umeće se pomično *a*:

α. gdje je drugi suglasnik *r*; na pr. Κύπρος-Cyprus: *Kipar . . .* Takvo se *a* umeće mjesto lat. pomičnoga *e* u završetku *-er*, koji stoji prema grč. *-ος*; na pr. Ἀλέξανδρος-Aleksander: *Aleksandar*, Μελέαγρος-Meleager: *Meleagar . . .*;

284 β. između *sm* u završetku *-σμος (-smus)*; na pr. ὀστρακισμός-ostracismus: *ostracizam*, πλεονασμός-pleonasmus: *pleonazam . . .*;

285 γ. u riječi Ἴσθμός-Isthmus: *Istam* (gen. *Istma* po 109).

286 Kad se na kraju nađu dva suglasnika teški za izgovor, dodaje im se *o*; na pr.

Πάτροκλος-Patroclus:	<i>Patroklo</i>	Λήμνος-Lemnos:	<i>Lemno</i>
Κάδμος-Cadmus:	<i>Kadmo</i>	Λέσβος-Lesbos:	<i>Lezbo</i>
Βάκχος-Bacchus:	<i>Bakho</i>	Falernus:	<i>Falerno..</i>

287 Neka su se *o p é a* imena već uobičajila s latinskim završecima *-us* i *-um*; na pr. *status*, *adlatus*, *fokus* (focus), *luxsus* (luxus) . . . *datum*, *fatum*, *minimum*, *votum*, *individuum* . . . Takve riječi na *-um* u nas su muškoga roda pa se tako i sklanjaju, na pr. gen. jedn. *datuma*, *individuumma*, nom. množ. *datumi*, *individuumi* . . .

2. Izostavlja se grč. završetak -ης (-ες), lat. *-es*; na pr. 288

Ἀριστείδης-Aristides:	<i>Aristid</i>
Γύγης-Gyges:	<i>Gig</i>
Verres:	<i>Ver</i>
Ἄρης-Ares:	<i>Ar</i>
Ulixes:	<i>Uliks</i>
Κυνόσαργες-Cynosarges:	<i>Kinosarg</i>
Λαέρτης Laërtes:	<i>Laert</i>
Σοφοκλῆς-Sophocles:	<i>Sofoklo</i>
Ξέρξης-Xerxes:	<i>Kserkso</i>
Ἑρμῆς-Hermes:	<i>Hermo . . .</i>

3. Izostavlja se krajnje *s* u završecima grčkih riječi 289
na -ας (gen. -ου), lat. *-as* (gen. *-ae*); na pr.

Λεωνίδας-Leonidas:	<i>Leonida</i>
Πυθαγόρας-Pythagoras:	<i>Pitagora</i>
Ἱππίας-Hippias:	<i>Hipija</i>
Τειρεσίας-Tiresias:	<i>Tiresija</i>
Αἰνείας-Aeneas:	<i>Eneja . . .</i>

4. U grčkim imenima, koja su složena s -πολις, iz- 290
ostavlja se krajnje -ις; na pr. Ἀμφίπολις-Amphipolis: *Am-
fipol*, Νεάπολις-Neapolis: *Neapol . . .*

5. U riječima, kao što su na pr. *jurist, slavist, soci- 291
jalist . . . diplomat, katehet, metropolit . . .*, ne treba na kraju
dodavati *a*; one se sklanjaju kao imenice muškoga roda,
dakle: gen. jed. *jurista*, dat. *juristu*, nom. mn. *juristi . . .*

II. Izmjenjuju se završeci:

1. grč. -ιος, lat. *-ius* i grč. -ιον, lat. *-ium* 292

a) kod općih i geografičkih vlastitih imena u
-ij; na pr.

genius:	<i>genij</i>	studium:	<i>studij</i>
Ἴλιος-Ilius:	<i>Ilij</i>	Ἑλύσιον-Elysium:	<i>Elisij</i>
στάδιον-stadium:	<i>stadij</i>	Capitolium:	<i>Kapitolij . . .</i>

Neka su se opća imena uobičajila sa završetkom *-ija*; na pr. *gimnazija* (prema γυμνάσιον-gymnasium), *stipendija* (prema stipendium), *studija* (prema studium), koje se i značenjem razlikuje od *studij*.

293 b) kod ličnih vlastitih imena u *-ije*; na pr.

Livius: *Livije* Ovidius: *Ovidije*
Mercurius: *Merkurije* Vergilius: *Vergilije* . . .

294 2. grč. -εὐς, -ειος, lat. *-eus* i grč. -ειον, lat. *-eum* u *-ej*; na pr.

Ὀδυσσεύς-Odysseus: *Odisej*
Πρωτεύς-Proteus: *Protej*
Δαρειός-Dareus: *Darej*
σπονδεῖος-spondeus: *spondej*
πρυτανεῖον-prytaneum: *pritanej*
Herculaneum: *Herkulanej* . . .

295 Od Ζεὺς ostaje u nas *Zeus*, a prema riječima pod 287: *tedeum*.

296 3. grč. -αος, lat. *-aus* u *-aj*; na pr.

Ἀρχέλαος-Archelaus: *Arhelaj*
Δαναός-Danaus: *Danaj*
Μενέλαος-Menelaus: *Menelaj* . . .

297 4. grč. -η, lat. *-e* (gen. *-es*) i grč. -ω, lat. *-o* (gen. *-us*) kod ženskih imena u *-a*; na pr.

Ἀνδρομάχη-Andromache: *Andromaha*
Εὐρυδίκη-Eurydice: *Euridika*
Περσεφόνη-Persephone: *Persefona*
Σαπφώ-Sappho: *Sapfa*
Τυρῶ-Tyro: *Tira*
Κλειώ-Clio: *Klija* (po 261) . . .

III. Riječi s osnovom na suglasnik svršuju se u hrvatskom jeziku **prema osnovi**; u riječi ženskoga roda dodaje se osnovi **a**. Prema nominativu

298 1. grč. na -ας (gen. -αδος, -αντος), lat. *-as* (*-adis*, *-antis*) hrvatski je na *-ad(a)*, *-ant*; na pr.

Παλλάς-Pallas:	<i>Palada</i>
Ναϊάς-Naiās:	<i>Najada</i>
Ἄτλας-Atlas:	<i>Atlant</i>
Γίγας-Gigas:	<i>Gigant</i>
Κάλχας-Calchas:	<i>Kalhan</i>
Αἴας:	<i>Ajant . . .</i>

2. lat. na **-ens** (gen. **-entis**) hrvatski je na **-ent**; na 299
pr. praesens: *prezent*, referens: *referent* . . .

3. grč. na **-ις** (gen. **-ιδος, -ινος**), lat. **-is** (gen. **-idis**, 300
-inis) hrvatski je na **-id(a), -ina**; na pr.

Θεογνίς-Theognis:	<i>Teognid</i>
Πάρις-Paris:	<i>Parid</i>
Ἐλις-Elis:	<i>Elida</i>
Ἀβλῖς-Aulis:	<i>Aulida</i>
Θέτις-Thetis:	<i>Tetida</i>
Σαλαμίς-Salamis:	<i>Salamina</i>
Τραχίς-Trachis:	<i>Trahina . . .</i>

4. lat. na **-o** (gen. **-onis, -enis**) hrvatski je na **-on(a)**, 301
-en; na pr.

Cicero:	<i>Ciceron</i>	Iuno:	<i>Junona</i>
Nero:	<i>Neron</i>	Dido:	<i>Didona</i>
Varro:	<i>Varon</i>	Anio:	<i>Anijen . . .</i>

5. grč. na **-ων** (gen. **-ωντος**), lat. **-on** (gen. **-ontis**) hr- 302
vatski je na **-ont**; na pr.

Ξενοφῶν-Xenophon:	<i>Ksenofont</i>
Κτησιφῶν-Ctesiphon:	<i>Ktesifont . .</i>

6. Prema dosada izloženom valja pisati i: 303

Μέλας (gen. -ανος):	<i>Melan</i>
Maecenas (gen. -atis):	<i>Mecenat</i>
Venus (gen. -eris):	<i>Venera</i>
Nepos (gen. -otis):	<i>Nepot</i>
Ὀποῦς (gen. -οῦντος):	<i>Opunt</i>
Θαλής-Thales (gen. -etis):	<i>Talet</i>
servitus (gen. -utis):	<i>servitut . . .</i>

304 7. Prema osnovi se gradi hrvatski nominativ i onda, kad je grčki i lat. na **suglasnik + s**; na pr.

Τίρυνς (gen. -θος)-Tiryus (gen. -nthis):	<i>Tirint</i>
Mars (gen. -tis):	<i>Mart</i>
Φοῖνιξ- (gen. -ικος)-Phoenix (gen. -icis):	<i>Fenik</i>
Σφίγξ (gen. -γγός)-Sphinx (gen. -gis):	<i>Sfinga</i>
Στύξ (gen. -ρός)-Styx (gen. -gis):	<i>Stiga</i>
Ἀστυάναξ (gen. -κτος)-Astyanax (gen. -ctis):	<i>Astijanakt</i>
Ἰάπωνξ (gen. -υγος)-Iapyx (gen. -ygis):	<i>Japig</i>
Κύκλωψ (gen. -ωπος)-Cyclops (gen. -opis):	<i>Kiklop . . .</i>

Gdjekoje riječi pod 3, 6 i 7 mogu u hrvatskom jeziku graditi nominativ i prema grčkome (latinskom) nominativu; na pr. *Teognis* (gen. *Teognisa*), *Paris* (gen. *Parisa*) . . . *Tales* (gen. *Talesa*), *Nepos* (gen. *Neposa*) . . . *Mars* (gen. *Marsa*), *Astijanaks* (gen. *Astijanaksa*) . . . Samo *shema* prema σχῆμα (-ατος)-schema (-atis).

IV.

Kako se dijelovi riječi prenose iz jedne vrste u drugu.

305 Kada se riječ ne može čitava ispisati u jednoj vrsti, rastavi se u dva dijela, od kojih se drugi prenese u drugu vrstu. Rastavni se znak „ (u štampanju -) meće samo iza prvoga dijela riječi.

306 Riječi ne valja rastavljati tako, da u prvom dijelu ostane samo jedan suglasnik, na pr. *s-pasti*, ni da u drugom dijelu ostane samo jedan samoglasnik ili suglasnik, na pr. *vidi-o*, *juna-k*. Nasuprot u prvom dijelu može ostati samo jedan samoglasnik; na pr. *o-pis*, *u-skok* . . .

Proste riječi.

Proste se riječi rastavljaju prema slogovima, koje dobivamo, kad riječ polagano izgovaramo.

Prema tome:

I. Od dva samoglasnika drugi pripada drugom slogu; na pr. 307

<i>vlada-oca</i>	<i>žete-oci</i>
<i>ja-ukati</i>	<i>di-oba . . .</i>

II. Suglasnik između dva samoglasnika pripada drugom slogu; na pr. 308

<i>ma-tere</i>	<i>vu-kovi</i>
<i>vi-jenac</i>	<i>kr-vav . . .</i>

III. Dva ili tri suglasnika pripadaju drugom slogu, ako se sa samoglasnikom iz sebe mogu lako izgovoriti. 309

Laki su za izgovor redovno oni skupovi suglasnika, kojima se počinju riječi (u književnome govoru i u narječjima).

Tako sa samoglasnikom čine slog i zato se ne rastavljaju

1. dva suglasnika; na pr. 310

<i>sta-blo</i>	prema na pr.	<i>blato</i>
<i>do-bro</i>	" " "	<i>brod</i>
<i>ma-čka</i>	" " "	<i>čkalj</i>
<i>vi-djeti</i>	" " "	<i>djelo</i>
<i>se-dlo</i>	" " "	<i>dlan</i>
<i>ra-dnik</i>	" " "	<i>dno</i>
<i>sr-džba</i>	" " "	<i>džbun</i>
<i>sva-gda</i>	" " "	<i>gdje</i>
<i>dr-htati</i>	" " "	<i>htjeti</i>
<i>ta-knuti</i>	" " "	<i>knez</i>
<i>gr-mjeti</i>	" " "	<i>mjesto</i>
<i>ko-pča</i>	" " "	<i>pčela</i>
<i>va-pno</i>	" " "	<i>(za)pnem</i>
<i>lje-pši</i>	" " "	<i>pšenica</i>
<i>mo-tka</i>	" " "	<i>tko</i>
<i>ča-vli</i>	" " "	<i>vladati</i>
<i>da-vno</i>	" " "	<i>vnogo (kaj. mj. mnogo)</i>

<i>Ga-vro</i>	prema na pr.	<i>vrata</i>
<i>pra-znik</i>	” ” ”	<i>znati</i>
<i>da-ždem</i>	” ” ”	<i>žderati</i>
<i>stra-žnji</i>	” ” ”	<i>žnjeti . . .</i>

Ako je drugi od suglasnika u br. 310 nepčan, također pripada drugomu slogu; na pr.

<i>bo-dljika</i>	prema	<i>se-dlo</i>
<i>su-dnji</i>	”	<i>ra-dnik</i>
<i>di-vljak</i>	”	<i>ča-vli</i>
<i>gro-žde</i>	”	<i>da-ždem . . .</i>

311 Nasuprot ne čine sloga te se rastavljaju na pr.

<i>riječ-ca</i>	<i>sun-ce</i>
<i>taj-na</i>	<i>janj-čev</i>
<i>mal-ko</i>	<i>bor-ba</i>
<i>dovolj-no</i>	<i>krep-ki</i>
<i>zam-ka</i>	<i>ov-ca . . .</i>

312 2. tri suglasnika; na pr.

<i>i-skra</i>	prema na pr.	<i>skriti</i>
<i>se-stra</i>	” ” ”	<i>strah</i>
<i>ubi-stvo</i>	” ” ”	<i>stvoriti</i>
<i>o-štro</i>	” ” ”	<i>štrocnuti . . .</i>

313 Nasuprot tri suglasnika ne čine sloga, te se prvi rastavlja od druga dva; na pr.

<i>grad-ski</i>	<i>crp-sti</i>
<i>voj-ska</i>	<i>gor-štak</i>
<i>lijen-ština</i>	<i>kraljev-ski . . .</i>

314 IV. Od četiri suglasnika posljednja tri pripadaju drugomu slogu; na pr.

<i>škol-stvo</i>	<i>car-stvo</i>
<i>očin-stvo</i>	<i>brat-stvo . . .</i>

315 Po navedenim pravilima mogu se trosložne riječi rastavljati dvjako, četverosložne trojako i t. d., ne protivi li se to br. 306; na pr. *do-brota* ili *dobro-ta*, *Vin-kovcima* ili *Vinkov-cima* ili *Vinkovci-ma . . .*

Složene riječi.

Složene se riječi rastavljaju prema sastavinama, 316
od kojih su složene (koliko se ne protivi br. 306); na pr.

<i>na-dmem</i>	<i>ne-vjera</i>
<i>nad-metati</i>	<i>ni-tko</i>
<i>o-bjeđivati</i>	<i>naj-bolji</i>
<i>ob-javiti</i>	<i>ov-čas</i>
<i>po-čnem</i>	<i>prek-lani</i>
<i>po-dlanica</i>	<i>crno-ok</i>
<i>pod-žeći</i>	<i>golo-glav</i>
<i>pri-pnem</i>	<i>Rado-slav</i>
<i>ras-taliti</i>	<i>prazno-ruk . . .</i>

Gdje su između sastavinâ dva suglasnika prešli u 317
jedan, ovaj se prenosi u drugu vrstu; na pr. *ra-sjeći* (mj. *raz-sjeći*), *ra-staviti* (mj. *raz-staviti*), *i-sisati* (mj. *iz-sisati*).

Pojedine sastavine složenih riječi mogu se prenositi kao proste riječi; vidi br. 315.

Prema izloženim se pravilima u glavnom rastavljaju 318
proste i složene tuđe riječi; ne razabiraju li se složenima sastavine, neka se rastavljaju kao proste.

V.

Kakvi se znaci upotrebljavaju u pisanju riječi.

I. Znaci za akcente (' " ` ^) u svakidašnjem se 319
pisanju bilježe samo onda, kada treba da se pokaže razlika između riječi i oblika, kojima se značenje može razabrati samo po akcentu; tako se obilježuju akcentima riječi na pr. *grâd* i *gräd*, *pâs* i *päs*, *sâmo* i *sämo . . .*, oblici na pr. *mògu* i *mögû . . .*, kad se ne bi moglo drukčije znati, misli li se na pr. *grâd* (varoš) ili *gräd* (tuča) . . ., je li *mogu* 1. lice jednine (*mògu*) ili je 3. lice množine (*mögû*) . . .

U nekim se knjigama dugi nenaglašeni samoglasnici bilježe znakom $\bar{}$; na pr. *mögū*, *oráčā*, *sělā . . .*

320 **II. Znak za genitiv množine (^)** bilježi se na posljednjem slogu, i to samo onda, kada se drukčije ne bi moglo znati, misli li se upravo genitiv množine; na pr. U toj zemlji nema *junaka* (t. j. jednoga) — ali: U toj zemlji nema *junaká* (t. j. više njih). — To se vidi iz *primjera* (t. j. jednoga) — ali: To se vidi iz *primjerá* (t. j. više njih). — Nesta blaga, nesta *prijateljá* (t. j. više njih).

321 Sasvim je nepotrebno bilježiti taj znak, kad riječ sama sobom ili u svezi s drugim riječima ne dopušta nikakve sumnje, da je genitiv množine; tako ga na pr. ne treba bilježiti u oblicima: *otaca*; *mного-žena*; malo *prijatelja*; velikih *junaka*; iz *razloga*, koji su nam poznati; od *dječaka*, što smo ih vidjeli . . .

III. Crtica - se upotrebljava

322 1. u pisanju sastavljenih riječi (kao na pr. što su *remek-djelo*, *slavuj-grlo*, *Šar-planina* . . .), za koje vidi pod 151—154, 187, 189—190, 194—195;

323 2. u prenošenju dijelova riječi iz jedne vrste u drugu, za koje vidi pod 305—318;

324 3. u rastavljanju riječi na slogove; na pr. *go-vo-ri-ti*, *ov-či-ca* . . .;

325 4. kad se (za naučne poslove) hoće da pokaže, od kojih je dijelova postala riječ; na pr. *plet-e*, *s-pasti* . . .

326 **IV. Zagrada ()** se upotrebljava pokazujući, da se ono u riječi, što je zagrađeno, može po volji i izostaviti; na pr. riječ *iguman* glasi u genitivu jednine *igum(a)na*, koje se može čitati i *igumana* i *igumna*.

V. Apostrof ' se bilježi

327 1. na onom mjestu u riječi, na kojemu je izostavljen koji glas; na pr. *Pomoz' Bog!* (mj. *Pomози Bog!*) — *Stan'de!* (mj. *Станиде!*)

328 Ne valja bilježiti apostrof

a) uz prijedloge *k* i *s* (na pr. *k' tebi*, *s' tobom*), jer tu nije ništa izostavljeno.

Što se piše na pr. *ka* gradu, *sa* sobom, tu je *a* pomično kao i u riječima na pr. *san* — *sna*, *dobar* — *dobra* . . .

b) uz imenični oblik *nj*; dakle ne valja na pr. *na nj* već *na nj*, jer je oblik *nj* (mjesto kojega se govori i *njega*) potpun oblik;

c) ispred *o* ili *a*, što je stegnuto od *ao* (*eo*); na pr. *reko*, *reka* (od *rekao*), *čuvo*, *čuva* (od *čuvao*), *poso*, *posa* (od *posao*), *debo* (od *debeo*) . . . Ne valja pisati *rek'o*, *čuv'a*, *deb'o* . . .

d) U stihovima nije potrebno u riječima sa *ije*, kad ih valja izgovarati za slog kraće, izostavljati *i* i mjesto njega bilježiti apostrof; ne valja dakle pisati na pr. *L'jepa* naša domovino! već: *Lijepa* naša domovino!

Znak ' bilježi se i uz samoglasno *r* u riječima na 329 pr. *gr'oce*, *po'rvati se* . . . (19), da bi se razlikovalo od suglasnoga *r* (na pr. *grom*, *survati* . . .).

VI. Točka . se bilježi

1. iza rednih brojeva za razliku od glavnih; na 330 pr. Petar Preradović rodio se 19. ožujka 1819. u Grabrovnici. — Petar I. Kresimir pripada među najznatnije hrvatske kraljeve.

2. iza pokraćenih riječi, koje se pokraćuju po- 331 najviše tako, da im se piše

a) samo prvo slovo; na pr. *P. P.* (Petar Preradović), *A.* (August) Šenoa, *g.* (gospodin), *o. g.* (ove godine), *o. m.* (ovoga mjeseca), *i t. d.* (i tako dalje), *t. j.* (to jest) . . .;

b) više početnih slova, ali ne smije da bude potpun slog i da se svršuje na samoglasnik; na pr. *kr.* (kraljevski), *pl.* (plemić), *a. vr.* (austrijska vrijednost), *na pr.* (primjer), *zem.* (zemaljski), *vel. gimn.* (velika gimnazija), *razr.* (ili prema *a*) *r.* (razred) . . .;

c) prvo i posljednje slovo; na pr. *dr.* (doktor) . . . ili prvo slovo i posljednji slog; na pr. *gđa.* (gospođa), *dra.* (doktora, gen. jedn.) . . .

Pokraćene riječi *don*, *fra*, *prilj*, koje se tako i govore, ne pripadaju ovamo.

332 Pokraćenice za metričke mjere, novčane vrednote i kemičke formule pišu se bez točke; na pr. *l* (litra), *m* (metar), *mm* (milimetar), *g* (gram), *kg* (kilogram) . . . *K* (kruna), *f* (filir) . . . $H_2 SO_4$. . . Ne meće se točka ni uz § (paragraf).

333 **VII. Zvezdica *** se bilježi uz riječ (ili rečenicu), koja se objašnjava ispod linije (citat). Ako je takvih citata više, mogu se bilježiti brojevi ¹⁾ ²⁾ . . . Primjer vidi na str. 4.

Treći dio.

Kakvi se znaci bilježe u pisanju rečenicâ.

(Razgoci, interpunkcije.)

I.

Točka.

Točka . treba da se bilježi

1. na svršetku rečenične cjeline; na pr. *Krv* 334
nije voda. — *Veresija gola šija.* — *Božić prođe, zima dođe.*
— *Tko te pre? Turčin.*

Na svršetku rečenične cjeline može biti i upitnik i uzvičnik, za koje vidi pod 336 i 342.

Prva riječ iza točke piše se s velikim slovom početnim, za koje vidi pod 127.

2. na svršetku pojedinih riječi, i to

a) u natpisima (125); na pr. Prvi ljudi. Od P. Preradovića.

b) za riječima, koje su pokraćeno napisane, kao: na pr. — i t. d. i za rednim brojevima; vidi pod 330 i 331.

Namještaj. Točka se ne bilježi iza uzvičnika, upitnika i stanke 335 (osim u primjerima, koji su nalik na primjer pod 381); na svršetku rečenice meće se pred drugi navodnik (vidi pod 393), a u primjerima pod 399 iza njega. Ako se zagradi samostalna rečenica (kao pod 399) ili natpis (kao gore „Razgoci . . .“), meće se točka ispred zagrade; inače se bilježi poslije zagrade (vidi pod 358, 368, 402 i dr.).

II.

Upitnik.

- 336 1. Upitnik ? se bilježi mjesto točke na svršetku upravnoga pitanja; na pr. *Koja ti je golema nevolja? — Kome ću se privoljeti carstvu? — Komu pišeš? Bratu? — A zašto te imam, kad mi ne ćeš u nevolji pomoći?*
- 337 Ako ima više pitanja, a po smislu su samostalna jedno prema drugome, onda se iza svakoga meće upitnik; na pr. *Gdje si bio? Šta si radio? — Što se srdiš? Što ti se lice promijenilo?*
- 338 Ako takva pitanja nijesu po smislu samostalna (obično su združena s veznicima), onda se samo na svršetku posljednjega meće upitnik, a do potrebe rastavljaju se pitanja jedno od drugoga zarezom; na pr. *Zar hajduci da nam sude i knezove i braću našu da biju? — Tko nije zgriješio, tko li ne će?*
- 339 2. Na svršetku neupravnoga pitanja ne bilježi se upitnik; na pr. Pitali Kraljevića Marka, *kako je postao onaki junak*, a on odgovori, da je naučio od djece i od pasa.
- 340 **Namještaj.** Poslije upitnika ne valja metati ni točku ni zarez; navodnik se piše obično iza upitnika (vidi pod 396), a u primjerima, kakav je pod 399, ispred upitnika.

Kad se poslije upitnika piše veliko, a kad opet malo početno slovo, vidi pod 132 i 133

III.

Uzvičnik.

Uzvičnik ! se bilježi

- 341 1. iza pojedinih uzvičnih riječi; na pr. *A on krkac!* padne s tavana. — *Pljuskac!* polije ga vodom.
- 342 2. iza uzvičnih rečenica (čitavih ili krnjih), kojima se izriče čuđenje, željenje, proklinjanje, zaklinjanje, zapovijest, pozivanje, pozdravljanje, nešto nenadano, neobično,

smiješno . . . ; na pr. *Aoh čuda! — Gle ti njega! — Kud se to dijeva rod s naše jabuke! — Dobra gvožđa u loša junaka! — S vama došla svaka sreća i sam Gospod Bog! — Tako mi očinjeg vida! — Da si brzo k vodi Drini! — I go i bos, i još mu je — zima!*

Ako ima više uzvikivanja, a po smislu su samostalna jedno prema drugome, onda se iza svakoga meće uzvičnik; na pr. *Ovamo te! Evo suhote! — U zao čas! Ja tebe izbavih, a sebe pogubih! — Drži! Ne daj!* 343

Ako takva uzvikivanja nijesu po smislu samostalna (obično su združena s veznicima), onda se samo na svršetku posljednjega meće uzvičnik, a do potrebe rastavljaju se uzvikivanja jedno od drugoga zarezima; na pr. *Svako drvo urodilo, a jasika ne rodila, već jasika trepetala usred ljeta i bez vjetra! — Umukni, pukao! — Prođi me se, Bog s tobom! — Vlasi odasvud! Puške, nože! — Konja, konja, Haso, konja!* 344

3. iza vokativa

a) na početku rečenice; na pr. *Kćerko! Iz ovoga doma izljugla u dobri čas, a u drugi dom uljugla u bolji čas! — Ljudi Atenjani! Po svemu vas vidim, da ste vrlo pobožni. — O aždajo, o aždajo! Iziđi mi na mejdan, da se još ogle damo!* 345

Ako je vokativ u tješnjoj svezi s ostalom rečenicom te se ne izgovara s osobitom snagom, onda se meće za njim zarez; na pr. (Jesi l' koga vidio?) *Brate, nijesam vidio nikoga.* 346

b) na kraju rečenice (a od ostale se rečenice rastavlja zarezom); na pr. *Skin' oružje, neznana delijo!* 347

U rečenici samoj ne meće se iza vokativa uzvičnik, nego se vokativ rastavlja od ostale rečenice zarezima; na pr. *Vidio sam, brate, sve selo veselo.* 348

4. Kad bi u istoj rečenici trebalo metnuti prema jednome dijelu upitnik, a prema drugome uzvičnik, onda se 349

metne samo jedan znak, i to ponajviše kakav treba da bude prema posljednjemu dijelu; na pr. *Šta je, brate, za Boga!* — *Za Boga, brate, šta je to?*

350 Ako je u pitanju posljednja riječ vokativ sam, meće se upitnik; na pr. *Šta je to, djeco?*

351 5. Kad je uzvikivanje (osobito od čuda) vrlo jako, mogu se iza njega metnuti dva uzvičnika !! Na pr. *On misli, da će pravopis naučiti za dva dana!!* — Ako je s takvim čuđenjem združeno i pitanje, meće se upitnik i uzvičnik ? ! Na pr. *Zar ti nijesi čitao ni Preradovića?!*

352 **Namještaj.** Poslije uzvičnika ne valja metati ni točku ni zarez; navodnik se piše obično iza uzvičnika (vidi pod 384), a u primjerima, kakav je pod 399, ispred uzvičnika.

Kad se poslije uzvičnika piše veliko, a kad malo početno slovo, vidi pod 134 i 135.

IV.

Z a r e z.

353 I. Zarez , se bilježi u samoj rečeničnoj cjelini i ra-
stavlja:

354 1. usporedne rečenice od glavnih; na pr. *Dođite sutra, i mi ćemo doći.* — *Srce se moje veseli, pa još i tijelo moje počivat će u nadu.* — *Veselo srce veseli lice, a žalost u srcu obara duh.* — *Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih.* — *Ne kazuje baba, što joj se snilo, nego kako joj je mило.* — *Muka duše ne vadi, nego suđen dan.* — *Boj ne bije svijetlo oružje, već boj bije srce od junaka.* — *Moja krava, dakle moje i tele.*

355 2. zavisne rečenice od glavnih; na pr. *Vjera je, da se drži, a zakon, da se brani.* — *Kad mačka kod kuće nije, onda se miši vesele.* — *Dokle prosi, zlatna usta nosi.* — *Kako tko zna, onako i pjeva.* — *Nade dijete, gdje plače.* — *Dode zapovijest od cara, da se ide na vojsku.* — *Učase ih po zbornicama njihovim tako, da mu se divljahu.* — *Ako je i crn, nije đavo.* — *Ne pada kiša, premda je oblačno.* — *Tko brzo sudi, brzo se i kaje.* — *Što visoko leti, nanisko*

pada. — Zna, što je jučer večerao. — Blago majci, koja ga rodila! — Gdje koga boli, ondje se i pipa.

3. pojedine dijelove u rečeničnom nizu; 356
na pr. *Nesta blaga, nesta prijateljâ. — Božić prođe, zima dođe. — Ne znam, je li brat već došao.*

4. rečenične dijelove od iste vrste, koji ni- 357
jesu između sebe vezani veznicima; na pr. *Svijet vara, izdaje, laže i hini. — Smrt upored meće i valja stara i mlada, roba i kralja. — Leti soko visoko, visoko. — Uzmi, pogledaj i vrati knjigu. — Bio sam na Rijeci, u Karlovcu i u Zagrebu. — Mi smo djeca blagoga, dobroga i milosnoga Oca.*

Kadšto se prema različitome pomišljanju može između pojedinih 358
dijelova i bilježiti i izostaviti zarez; tako se na pr. pored: *Čitaj dobre hrvatske knjige* (koje znači: *Čitaj dobre knjige hrvatske, a ne čitaj zlih knjiga hrvatskih*) . . . može napisati ovako: *Čitaj dobre, hrvatske knjige* (koje znači: *Čitaj dobre knjige, i to hrvatske knjige, a ne čitaj knjigâ na tuđem jeziku*).

5. uklopljene rečenice od ostalih rečeni- 359
čnih dijelova; na pr. *Djeca, dok su mala, ne znaju ništa. — Kraljeva kći, koja je bila djevojka na udaju, uzme ključeve. — Od krvi, vele stari, ne može biti voda. — „Vidio sam“, odgovori šura, „dva brava, gdje se kose.“*

6. a poziciju, koja ima više od jedne riječi te stoji 360
iza imenice, koju tumači; na pr. *Marko Marulić, najstariji pjesnik hrvatski, umrije g. 1524. . . . pored: To zapovijeda naš knez Petar. — Riječi Ivana evanđelista.*

7. v o k a t i v, za koji vidi primjere pod 346, 347, 350. 361

II. Ne piše se zarez:

1. iza glagolskih priloga i participâ, kad 362
oni služe kao dodaci; na pr. *Putujući tako naprijed udari na jednu vodu. — Teško vuku ne jedući mesa. — To rekavši baci novčić u potok. — Sve ovo obišavši i vidjevši vrati se natrag. — Udare preko livade skoro pokošene. — Imaše car sina dorasla do oružja.*

Ako glagolski prilog čini uklopljenu rečenicu, rastavlja se od ostalih rečeničnih dijelova zarezima (359); na pr. *Car se nasmije, okrenuvši se, svojoj kćeri.*

Usporedne se i zavisne rečenice obično počinju veznicima, ispred kojih po 354 i 355 dolazi zarez. Ipak se zarez ne piše:

2. ispred veznikâ:

363 a) usporednih **i, te, pa, ni (niti), ili**, kad se njima vežu samo riječi ili rečenice, koje imaju isti subjekt ili predikat; na pr. *Šta je ljepše od slave Božje i od večere s pravdom stečene? — Ja sam mlijeko prosio te sam jagnje hranio. — Otide svome gospodaru te mu kaže. — Uzme buzdovan pa zamahne njime i udari zmaja u glavu. — Čardak ni na nebu ni na zemlji. — Niti je ona vila niti će za vilu poći. — Ili kupi alat ili ostavi zanat.*

364 b) poredbenih **nego (negoli), kao**; na pr. *Bolja je dobra štednja nego rđavo tečenje. — Bolja je prazna torba negoli vrug u torbi. — Da bude volja tvoja na zemlji kao na nebu.*

365 c) ispred veznika **da**,

α) kad on s prezentom stoji mjesto infinitiva; na pr. *U ravni na vodi Eufratu naumiše ljudi da grade grad. — Hoće da vraguje. — U tom poče on da govori. — Nemoj da se plašiš.*

β) u izričnoj rečenici, iz koje je subjekt prenesen u glavnu; na pr. *Za Gundulića se zna da je napisao 11 drama (mjesto: Zna se, da je G. i t. d.) — O pticama pripovijedaju da na Ćirilov dan traže druga svaka sebi (mjesto: Pripovijedaju, da ptice i t. d.). — Za te sam uvjeren da me ne ćeš ostaviti (mjesto: Uvjeren sam, da me ti i t. d.).*

366 3. iza imperativa ili imperativne riječce, kojima se pojačava drugi imperativ; na pr. *Daj sakupi vojske nekoliko! — Dajte pomozite meni! — Hodi pođi ovamo! — Idi pošlji Pavla po tazbinu! — Daj da se sakrijemo! — Deder kažite mi, gdje je zmajev dvor. — De da ronimo!*

4. iza upitnika i uzvičnika; na pr. *Jedan ga putnik zapita: „Čije je to žito?“ a on se prevari pa reče: „Moje.“ — Domaćin mu prihvati: „Bog ti dobro dao!“ pa mu reče, da sjedne do njega.* 367

Namještaj. Zarez se piše svagda ispred prvoga navodnika (primjer vidi pod 359); u primjerima, kakav je pod 385, ispred drugoga, a u primjerima, kakav je pod 393, iza drugoga navodnika. Uza stanke, kojima se označuje umetnuta rečenica, ne meće se zarez (vidi primjere pod 388). 368

V.

Točka i zarez.

Točka i zarez ; odvajaju

1. o manje rečenične cjeline, koje bez veznikâ sastavljaju veću rečeničnu cjelinu; na pr. *Kućni starješina vlada i upravlja kućom i svim imanjem; on naređuje djetice i momčad, kuda će koji ići i šta će raditi; on prodaje, što je za prodaju, i kupuje, što treba kupiti; on drži kesu od novaca i brine se, kako će platiti harač. — U koga je stara majka, zastarat će se; u koga je muško čedo, uplakat će se; u koga je mladi vojno, pokarat će ga.* 369

Tako se odvajaju i one rečenice, koje istom u svezi s drugom rečenicom čine omanju rečeničnu cjelinu; na pr. *Kao da je sam Bog htio, da drugi stvaraju misli, a Ti da stvorenim mislima tijelo stвориš; da drugi izjavljuju volju narodnu, a Ti da izjavljenoj volji život dadeš; da drugi žele sreću narodnu, a Ti da želju tu ispuniš; da drugijeh bude glas budućnosti, a Tvoje da bude djelo budućnosti; da druge poznaje potomstvo po mislima, osjećajima i željama, a Tebe po čistim velikim djelima!* 370

2. prvu polovinu perioda od druge; na pr. *I kao što se nadamo, da se do svršetka ovoga stoljeća u hramovima našim ništa ne će nalaziti ni spolja ni iznutra, što nije iz života narodnoga izašlo, što nije vrsna ruka stvorila, po vjeri, ljubavi, nadi i pobožnosti svojoj; tako se isto uzdamo, da će* 371

sve to biti mnogo ljepše i mnogo krasnije, mnogo veličanstvenije, mnogo savršenije i mnogo ugodnije Bogu od onoga, što su doslije na hramovima našim tuđe ruke radile.

Kad u periodu mjesto točke i zareza treba bilježiti dvotočje, vidi pod 376.

- 372 3. pojedine vrste jednu od druge u nabranjanju; na pr. *Oko njega na gomile . . . leže sredstva svake muke, leže znaci svake sile: pluzi, brane, srpi, grablje; malji, kliješta, noži, šila; topi, puške, koplja, sablje; dlijeta, pile i šestari; vesla, sidra i kormila; kisti, pera, kolobari; stijezi, grbi, žezla, krune; mitre, štapi, čisla, krsti.*

- 373 **Namještaj.** Točka i zarez dolaze redovno iza zagrada, a inače za njihov namještaj vrijedi isto, što i za namještaj točke ili zareza (335 i 368).

VI.

Dvotočje.

Dvotočje : se bilježi

- 374 1. ispred upravnoga govora; na pr. *Jednom se stane car razgovarati sa svojim sinovima: „Kud se to dijeva rod s naše jabuke!“ Nato će reći najstariji sin: „Ja ću noćas čuvati jabuku, da vidim, tko je bere.“*
- 375 2. ispred rečenice bez veznika, kojom se objašnjava pređašnja rečenica; na pr. *I rešeto srce ima: stani mu na jedan kraj, ono će te drugim po golijeni. — Tada se ponudi drugi sin da čuva jabuku, ali i on prođe kao onaj: zaspi pod jabukom. — Oni svi na to pristanu: djevojka posadi tri loze u bašči i svakomu namijeni po jednu.*
- 376 3. u polovini perioda, kad je jedna ili druga polovina sastavljena od dijelova, koji su između sebe odijeljeni točkom i zarezom; na pr. *Ako je sunce visoko, ako je more duboko, ako je sve puno Božjega stvora i po zraku i po vodi i po kopnu: čovjek, u koga nauke nema, za to se ne*

stara, za to ne pita; njega niti je briga, koliko je toga, ni kako je, ni zašto je, ni otkad je, ni od koga je, ni komu je.

Kad u periodu mjesto dvotočja treba da se bilježi točka i zarez, vidi pod 371.

4. ispred onoga dijela rečenice, u kojemu se što izbraja; na pr. *Kosovo se zove sav onaj kraj, gdje su varoši: Priština, Vučitrn, Mitrovica i Banjska. — Okladi se s njima: ako ne pojede sve jelo, da im da svoju kijaču; ako li pojede, da oni njemu dadu sve, što je gvozdeno na njihovim plugovima. — Znate li šta? Ovako da uradimo: neka djevojka uzme tri loze pa neka posadi u bašči namjenjujući koju kome hoće, pa na čijoj sjutra bude grožđe, za onoga neka pođe djevojka.* 377

Poslije pokraćenoga na pr. (na primjer) ne treba bilježiti dvotočje. 378

Tako se bilježi dvotočje i u navođenju, kad ono, što se navodi, nije upravo sastavljeno od više odjelitih dijelova; na pr. *Nadjenuć ću sinu ime Emanuilo, koje će reći: s nama Bog. — U toj izbi čudno čudo kažu: bijesno Ture, gdje se krstu klanja. — Otac i mati i drugi dvorani stanu ga odvracati, da se prođe te sramote: kako bi on, carski sin, uzeo govedarsku kćer kod tolikih carskih i kraljevskih kćeri.* 379

Namještaj. Dvotočje dolazi redovno samo s navodnikom i sa zagradom, a bilježi se ispred navodnika i poslije zagrade. 380

VII.

S t a n k a.

Stanka — treba da se bilježi

1. na mjestu, gdje se govor prekida, a započeta misao ne dovršuje; na pr. *To nije lijepo, što vi — ali je najbolje šutjeti. — Ali Sefer Marku govoraše: „Ja ti ništa kazat' ne umijem, nego sinoć, kad mi udarismo —.“ Još hoće Sefer kazivati, no se Gašo namjerio blizu pa opali sjajna džeferdara i pogodi Sefera Pipera.* 381

382 Mjesto stanke u takvom događaju bilježe i po više točka, ali točkama se redovno prekida rečenica, koju može čitalac lako (a kadšto i po volji) popuniti; na pr. *Trla baba lan . . . — Zvučni suglasnici ispred bezvučnih postaju bezvučni: Bošković, pčela, rotkva . . .*

383 Tako se bilježe točke i u isprekidanom govoru, u kome se samo pojedine riječi spominju; na pr. *Ne dajte! . . . Pade! . . . Bože! . . . Avaj, avaj! . . . mili . . . oče!*

384 2. u pripovijedanju, da bi se riječi jednoga lica odvojile od riječi drugoga lica; na pr. *Kad dođe dijete u jednu vodenicu, a to u njoj sjedi čoso: „Pomoz' Bog, čoso!“ — „Bog ti pomogao, sinko!“ — „Bih li ja mogao tu malo samljeti?“ — „Bi, zašto ne bi! Evo će se moje sad izamljeti, pa onda melji, koliko ti drago!“*

Ne treba bilježiti stanke:

385 a) kad je izrijeком kazano, tko šta govori; na pr. *Anđeo zapita najstarijega brata: „Šta bi ti želio?“ A on odgovori: „Da je sve vino od ove vode pa da je moje.“ Onda zapita najmlađega brata: „A šta bi ti htio?“ „Ja ne bih ništa drugo,“ odgovori mu najmlađi brat, „već da mi Bog da ženu od prave krvi kršćanske.“*

386 b) kad se riječi svakoga lica, koje govori, pišu odvojeno jedne ispod drugih; na pr.

*„Tebe hvale, da si junak dobar;
Al' da ud're miši iz planina,
Kaž', Bauče, koliko bi miša
Ti jedinac junak posjekao?“
„Daj šestinu, dobri gospodaru!“
„Rđo, kučko, vojvodo Bauče!
Mislilo sam, da si junak bolji.“*

Stanka se bilježi

387 3. kad za njom dolazi što neočekivano ili upravo suprotno onome, što se očekuje; na pr.

Pošao Saul da potraži oslice svoga oca, a našao — kraljevsku krunu. — I go i bos, i još mu je — zima.

4. ispred umetnute rečenice i za njom; na 388
pr. *Dobro, što čovjek čini — a nikada ga ne može dovoljno činiti — jedino je blago, koje mu ostaje poslije smrti. — Moja majka — Bog da joj dušu prosti! — imala tri sina i kćer jedinicu.*

Stanka u toj službi odvaja umetnutu rečenicu od 389
ostale rečenice jače nego zarezi (vidi pod 359 i 395), koji se pored stanke i bilježe. — Mjesto stanki bilježe se kadšto i zagrade; vidi pod 402.

5. na prekretnu, gdje se rečenica drukčije nastavlja 390
negoli se počela; na pr. *Ponosimo li se ljepotom? Ta cvijet i metulj ljepši su od nas! Ako li pak snagom, to je lav i slon i bik i konj i noj i kit — svi su jači od nas.*

6. između pojedinih primjera, koji se na- 391
vode (vidi na svakoj strani ovoga trećega dijela).

Namještaj. Ako se prekida rečenica, koja je između navodnikâ, 392
onda se stanke bilježi pred drugim navodnikom (vidi primjer pod 381).

VIII.

Navodnici.

Između navodnika „“ stavlja se

1. tuđi upravni govor, da bi se odvojio od osta- 393
loga u rečeničnoj cjelini; na pr. *Kad se navrši godina, reče Bog anđelu: „Idi vidi, kako one sirote žive. Pa ako teško žive, podaj im bolju hranu.“ — „Kako ne će biti žalosno, kad nas tuča tuče svake godine, pa nemamo ništa!“ potuži se seljak. — „Šta veli usud?“ zapita ga domaćin. — „Uzmi ovaj orah“, reče mu žena, „i čuvaj ga do potrebe.“*

Ako se tuđi govor može od ostaloga lako razabrati i 394
bez navodnikâ, onda nije od potrebe, da se oni pišu; na pr.

Narodna poslovice uči: Tko se ne muči u mladosti, kuku mu u starosti! — Za zlato rđa ne prianja, veli narod.

395 Ako se u takvom događaju prekida govor umetnutom rečenicom, onda se ona odvaja od ostaloga stankama; na pr. *Tko visoko leti — kaže narod — nisko pada.*

396 Kad se u pripovijedanju naizmjenice nižu tuđe riječi (kao u primjeru pod 384), onda se mogu riječi jednoga lica pisati i bez navodnikâ; na pr. *Kad dođe dijete u jednu vodenicu, a to u njoj sjedi čoso: „Pomoz' Bog, čoso!“ — Bog ti pomogao, sinko! — „Bih li ja mogao tu malo samljeti?“ — Bi, zašto ne bi! Evo će se moje sad izamljeti, pa onda melji, koliko ti drago!*

397 Ako se u primjerima, kao što je pod 386, ne bilježe navodnici, onda valja u početku svakoga govora staviti stanku; na pr. *Nazvavši sunce materi dobar veče reče joj:*

— *Majko, tu miriše rajska dušica.*

— *Nema tu, sinko, nikoga; ta ne može ovamo ni ptica doletjeti, a kako bi rajska dušica došla.*

— *Ima, ima, majko, nego neka iziđe slobodno, ne ću joj ništa.*

398 2. Ako su tuđe riječi tako svezane s rečenicom, te se ni po čemu ne mogu u misli razabrati kao tuđe, a pisac hoće da ih naznači za tuđe, onda se od ostaloga odvajaju navodnicima; na pr. *Ne razmeći se svojim znanjem, jer „pametani čovjek pokriva znanje“.*

Tako se odvajaju od ostaloga

399 3. i pojedine riječi, koje imaju svoje osobito značenje (kao što su natpisi), ili da bi se pokazalo, da nijesu piščeve, ili se uzimaju u podrugljivom smislu; na pr. *Pročitao sam „Gorski Vijenac“.* — *Dva pjevanja u „Osmanu“, koja su po svjedodžbi nekih rukopisa ostala u peru Gundulićevu, spjevao je I. Mažuranić.* — *Poznajesh li „Suze sina razmetnoga“? —*

To je bilo u ono „zlatno“ doba. — Svatko bi umio napisati takvu „pjesmu“! (Govor je o rđavoj pjesmi.)

4. Kad se u rečenici, koja je između navodnikâ, nađe riječ (rjeđe rečenica), te bi je prema spomenutim pravilima trebalo bilježiti s navodnicima, onda se mjesto znaka „ “ upotrebljava ponajviše znak , ‘; na pr. *Za Preradovićeve „Kraljevića Marka“ piše Marković: „Ideja „Kraljevića Marka“ najuzvišenija je i najnarodnija od svih, što ih je Preradović spjevao.“*

Namještaj. Pravila za namještaj navodnikâ navedena su pod 335, 340, 352, 368, 380, 392.

IX.

Z a g r a d a.

Zagrada () se bilježi ponajviše, da se pokaže, kako riječi, koje služe samo za objašnjenje ili popunjenje, nisu u najtješnjoj svezi s rečenicom samom, pa bi se mogle izostaviti; na pr. *Sinko! Ja ti ne umijem ništa kazati, nego idi Premudrome (t. j. Solomunu). — Oko gdje kojih gazdinskih kuća stoje vajati i ostale zgrade (na pr. žitnice, kačare) kao malo seoce. — Oko varoši je iz Save u Dunavo iskopan veliki šanac (ali nije ozidan), pored koga su iznutra udareni palisati. — Zna kao (i) pop. — Ivan Gundulić (1588—1638) najznamenitiji je pjesnik dubrovački.*

Umetnute rečenice odvajaju se od ostaloga i stankama; vidi pod 388.

Treba li u zagrađenoj rečenici još koju riječ zagradi, upotrebljava se uglata zagrada []; na pr. *Sit veseo, gladan plakao (odgovori onaj, koga zapitaju, kako mu je ime, a on ne će da kaže; t. j. sit [zovem se] „veseo“, gladan [zovem se] „plakao“).*

Namještaj. Svi se ostali razgoci obično bilježe poslije zgrade, a za točku vidi pod 335.

X.

Dodatak razgocima.

405 Kad se čitava rečenica ne može ispisati u istoj vrsti, onda se do potrebe bilježe

1. na završetku pređašnje vrste samo oni razgoci, koji mogu biti na završetku rečenične cjeline ili na završetku njezinih dijelova: točka, uzvičnik, upitnik, zarez (i stanka, kad se upotrebljava mjesto zareza; vidi pod 388), točka i zarez, dvotočje (pa i stanka, već ako u primjerima pod 397), a od navodnikâ i zagrade samo drugi njihov dio;

406 2. u početku potonje vrste samo oni razgoci, koji mogu biti u početku rečenične cjeline ili u početku njezinih dijelova: prvi dio navodnikâ i zagrade (a stanka redovno samo u primjerima pod 384 i 391).

RJEČNIK.

RUEGNIK

Pri porabi ovoga rječnika valja imati na umu:

1. U njemu nema onakvih izvedenih riječi, koje se pišu kao i osnovne, od kojih su postale; tako na pr. nema riječi *djeverov*, *djeverstvo*, *djeverak*, jer se pišu kao i osnovna riječ *djever*.

2. Glagolske imenice, koje se pišu kao glagoli, od kojih su izvedene, nijesu zabilježene u rječniku; tako na pr. nema riječi *čuvanje*, *oklijevanje*, jer se pišu kao i glagoli *čuvati*, *oklijevati*.

3. Složene riječi zabilježene su u rječniku i onda, kada se pišu kao i proste (navlastito one, koje se pišu sa *č*, *ć*, *je*, *ije*); ne nađe li se ipak koja složenica, neka se potraži prosta riječ.

4. Nema li u rječniku koje riječi, za koju se hoće doznati, treba li joj u nastavku pisati *č* ili *ć*, neka se pogledaju nastavci pod br. 27—42 i 50—58; isp. i „Ključ“ iza rječnika.

5. Što je obilježeno zvjezdicom *, neka se ne upotrebljava u književnom govoru.

6. Brojevi pokazuju §§ u ovoj knjizi, a pokraćenice znače:

<i>adj.</i>	= <i>adjektiv (pridjev)</i>
<i>adv.</i>	= <i>adverbij (prilog)</i>
<i>augm.</i>	= <i>augmentativno (uvećano)</i>
<i>dem.</i>	= <i>deminutivno (umanjeno)</i>
<i>dijal.</i>	= <i>dijalektički (u narječju)</i>
<i>gen.</i>	= <i>genitiv (2. padež)</i>
<i>hip.</i>	= <i>hipokoristički (od mila)</i>
<i>impf.</i>	= <i>imperfektivno (trajno)</i>
<i>instr.</i>	= <i>instrumental (7. padež)</i>
<i>jed.</i>	= <i>jednina</i>
<i>kol.</i>	= <i>kolektivno (zbirno)</i>
<i>komp.</i>	= <i>komparativ (drugi stepen)</i>
<i>mn.</i>	= <i>množina</i>
<i>m. r.</i>	= <i>muški rod</i>
<i>nom.</i>	= <i>nominativ (1. padež)</i>
<i>pf.</i>	= <i>perfektivno (svršeno)</i>
<i>pl. t.</i>	= <i>plurale tantum (samo množina)</i>
<i>prijedl.</i>	= <i>prijedlog</i>
<i>vezn.</i>	= <i>veznik</i>
<i>ž. r.</i>	= <i>ženski rod.</i>

A.*)

ače: ačeta, <i>mladi at</i>	ametice, ametom, <i>dijal.</i> *hametice, *hametom
ačiti se, <i>govoriti razvlačeći riječi</i>	Andrijevc
Aćim	anđelak: anđelka
Aćo	anđelčić
adrapovački	anđeo (anđel): anđela
Afričanin; <i>griješkom</i> *Afrikanac	anđeoski
afrički; <i>griješkom</i> *afrikanski	anđeostvo
ahar, <i>konjušnica</i>	a ono
ajme i ajmeh	apostol
ako li	*apta, <i>dijal.</i> mjesto hapta, <i>biljka</i>
akono	aranđel i arandeo
akovče: akovčeta	Arapče: Arapčeta
akšam, <i>večernja molitva u Turaka</i>	arbanaski; <i>griješkom</i> *arbanaški
Alah, <i>arap. Bog</i>	ariš, <i>drvo</i>
alat; <i>dijal.</i> *halat, <i>oruđe</i>	arnautski
alfabetički, alfabetični	arpadžik, <i>luk sijanac</i>
aliti, <i>kao ali</i>	artičoka
aljkav; <i>dijal.</i> *haljkav, <i>neuredan u odijelu</i>	at; <i>dijal.</i> *hat
*am, <i>dijal.</i> mjesto ham	Austrijac, Austrijska <i>prema</i> Austrija
ambar; <i>dijal.</i> *hambar	austrijski
Američanin; <i>griješkom</i> *Amerikanac	azbučni
američki; <i>griješkom</i> *amerikanski	aždaha i aždaja; <i>dijal.</i> *haždaha

B.

babičiti, <i>babičin posao vršiti</i>	bača, <i>svekar</i>
babinje	bačenka, <i>igla</i>
baboličan	bačija, <i>stan, gdje se ljeti stoka muze, majur</i>
baburača	Bačinci
bacač, <i>koji baca</i>	Bačka, <i>dat. i lok.</i> Bačkoj

č se piše prema c i k; micati: mičem, plakati: plačem.

*) Za koje bi se riječi moglo sumnjati, da li se pišu sa h ili bez njega, one gledaj pod h.

bački i bačvanski
 bačva
 Bačvanin
 baća, *brat*
 badnjača
 bagljiv
 bahat: bah(a)ta, *topot*
 bahnuti, *mjesto kojega se (govori i) piše i banuti, iznenada doći*
 bahoriti, *vraćati, bajati*
 bahtati: bašćem ili bakćem, *topotati*
 bahuljati, *puzati*
 bajač(ica), *vrač(arica)*
 bajalac: bajaoca . . ., *gen. mn. bajalaca*
 bajunet
 Bakač
 bakalać, *trgovac (ćifta)*
 bakalnica
 bakalski
 bakarački *prema Bakarac*
 Bakarčanin *prema Bakarac*
 bakrač, *kotao (osobito) bakren*
 bakrenjača
 bakšiš, *napojnica, dar*
 Balačko
 balavčad, *balavci*
 balavče: balavčeta
 balčak, *držak u sablje*
 balučka, *trava*
 balješka, *ptica*
 baljezgati, *govoriti koješta*
 bambadava (*adv.*)
 Banaćanin
 banatski
 bančiti
 bandijera, *zastava*
 baničin
 banuti, *vidi bahnuti*
 Banja Luka, *gen. jed. Banje Luke;*
 Banjaluka, *gen. jed. Banjaluke*
 Banjolućanin

banjolučki
 barečina, *štogod gamiže, na pr. glista*
 barilče: barilčeta
 Barilović
 barjačić, *dem. prema barjak*
 *barjelo, *dijal. mjesto barilo*
 bašča, *koje se govori po 26 i bašta*
 baščanski *prema Baška*
 baščovan
 baštinički
 batačić
 batalijun
 baučak, *zub u male djece*
 bavljenje *prema baviti se*
 bdjenje
 bdjeti: bdim . . . bde; bdeći; bdjeh
 . . .; bdjev(ši); bdio, bdjela . . .
 Beč
 Bećanin, Bećanka *ili Bećkinja*
 bečati
 bečiti
 bečka, *burence*
 bečki
 Bečmen
 bećar
 bedevijče, *dem. prema bedevija*
 beglučiti
 behar, *cvijet*
 Belgijac *ili Belžanin prema Belgija*
 belgijski
 benđeluk, *trava*
 benetati: benećem
 Beočin
 bepče: bepčeta, *lūče (od: lutka)*
 berač(ica)
 heričet
 besavjesno
 besavjesnost
 besavjestan
 bescjen
 bescjenje

besjeda; <i>gen. mn. bèsjêdâ</i>	bezočiti
besjediti	*bezodvlačno; <i>bolje</i> odmah, smjesta
besjednički	*bezuvjetno; <i>bolje</i> svakako
besjednik	bezvjerac: bèzvjerca
besjeđenje <i>prema</i> besjediti	bezvjeran
beskonačan	bèzvjerka
beskonačnost	bezvučan
beskućanik	bibernjača
beskućević	bič
besolnica	bičalje, <i>držalo od biča</i>
besposličar	bičati
besposličiti	biče: bičeta, <i>dem. prema</i> bik
besprijekoran; <i>dijal. *besprikoran</i>	bičevati i bičovati
besprimjerman	bičić, <i>dem. prema</i> bik i bič
bespuće	bičji
bestjelesan	bičkarati
bestjelesnost	bičovati i bičevati
besuđe	biče
besvijesno	biglisati; <i>griješkom</i> *biljisati
besvijesnost	bih, bi, bi, bismo, biste, bi; <i>griješkom</i>
besvijestan	*bi za 1. jedn., 1. i 2. mn.
besvjestica	Bihać: Bišća
beščast	bihački
beščinje, <i>bezakonje</i>	bijeda
beščovječan	bijedan; <i>komp.</i> bjedniji
beščutan	bijediti
bezakonički	bijednica
bezbožnički	bijednik
bezdjelica	bijednost
bezdjetan	bijeđenje <i>prema</i> bijediti
bezgrješan	bijeg; <i>mn.</i> bijezi
bezgrješnost	bijel (bio): bijela . . .; <i>komp.</i> bjelji
bezjački	bijelâ, <i>bolest na oku, biona</i>
bezličan	bijelac: bijelca, <i>na pr. konj</i> ; bijelac,
bezličnost	bioca, <i>što i bioce, bjelance</i>
bezmatičiti se, <i>ostajati bez matice</i>	bijeliti, <i>činiti da bude što bijelo</i>
bezmjerman	<i>drugo je</i> bijeljati
bezmjernost	bijelka, <i>ime kokoši</i>
beznačajan	bijelonja <i>ime volu</i>
bezočan	bijelost
bezočanstvo	bijelj, <i>gunj</i>

je se piše u kratkome slogu: *djeteta*.

bijeljati; bijeljati . . .; bijeljati . . .;
 bijeljev(ši); bijelio, bijeljela . . .,
postajati bijel; drugo je bijeliti
 Bijeljina
 bijeljka, *nekaka riba, bjelica*
 Bijenik
 bijes; *mn. bjesovi*
 bijesan; *komp. bješnji ili bjesniji*
 bijesnica
 bijesnik
 bijesnost
 bijest
 *biljac, *dijal. mjesto bjeljac*
 biljača, *vrsta ženske haljine*
 biljeg(a); *gen. mn. biljégā*
 bilješka
 bilježiti
 bilježje
 bilježnik
 *biljisati, *griješkom mjesto biglisati*
 bio, *vidi bijel*
 bioce, *bjelance*
 biočug, *gvozden kolut (halka)*
 Biograd
 biogradski
 biona
 Birač: Birča, *kraj u Bosni*
 birač: birača, *koji bira*
 biračiti, *paljetkovati*
 bisačci: bisačaca, *dem. prema bisaci*
 biserče: biserčeta
 bistrički
 bistroća
 bistvo
 Bišćanin *prema Bihać*
 Bišće, *mjesto Bihać*
 bivo: bivola
 bivolče: bivolčeta
 bivolčić
 bivolski
 bivoljača, *bivolska koža*

bječva, *čarapa*
 bjegac: bjekca, *bjegunac*
 *bjegati: *bjegam, *dijal. mjesto bježati*
 bjegunac
 bjegunče: bjegunčeta
 bjel, *vrsta hrasta*
 bjelača, *vrsta muške haljine*
 bjelajica, *bijela čarapa*
 bjelance
 bjelančevina
 *bjelanjak, *dijal. mjesto bjelance*
 bjelasati se
 Bjelasica, *planina*
 bjelaš, *bijel konj*
 Bjelašnica, *planina*
 bjelava, *bijela krava*
 bjeleusna, *suludo čeljade*
 bjeleusnast, *suludast*
 bjelica
 bjeličast
 bjelidba
 bjelija, *pogača*
 bjelijanka, *vrsta kruške*
 bjelika
 bjelilo
 bjelilja
 bjelina
 bjelkast
 bjelo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi,*
kojima je prva pola prema bijel; na
pr. bjelobrk, bjelodan, bjelolik, Bje-
lopavlić, Bjelorusi . . .
 bjeloća
 bjelojka, *konopljika muška*
 Bjelostjenac: Bjelostijenca, *spisatelj*
hrvatski; Bjelostijenčev
 Bjeloš
 bjelov, *bijel pas*
 bjelovar, *bijela mršava zemlja*
 Bjelovar
 bjelovina, *bjelovo drvo*

ije se piše u dugome slogu: dijete.

bjeluce, <i>bioce</i>	blebetati: blebećem
bjelug, <i>bijelo svinjče</i>	blećati: blećim
bjeluga, <i>bijela krmača</i>	blijed; <i>komp.</i> bljeđi
Bjeluš	blijedjeti; blijeđah . . .; blijedjeh . . .;
bjeluša, <i>nekakva loza</i>	blijedjev(ši); blijedio, blijedjela . . .
bjelušast	blijedost
bjelušina, <i>nekakva trava</i>	blijeđenje <i>prema</i> blijedjeti
bjeluška, <i>zmija</i>	blijesak
bjelutak	blijeska, <i>svjetlica ispred očiju, bliješnjak</i>
bjelj	blijeskati
bjelja, <i>čeljade s bijelim na oku</i>	bliješnjak
bjeljac, <i>gunj</i>	bliještati: bliještim
bjeljara(a), <i>koji gradi gunjeve</i>	bliještiti
bjeljina, <i>augm. prema bijelj</i>	bliz(ak); <i>komp.</i> bliži
bjesnilo	blizoća
bjesnoća	bližnjajiv
bjesnjeti; bješnjah . . .; bjesnjeh . . .;	blućenje <i>prema</i> blutiti
bjesnjev(ši); bjesnio, bjesnjela . . .	bluđenje <i>prema</i> bluditi
bjesomučan	blječkati se, <i>gaziti po blatu</i>
bjesovati	blječkavica, <i>bljuzgavica</i>
bjesovski	bljedast
bješnjenje <i>prema</i> bjesnjeti	bljedica, <i>bolest</i>
bježalac: bježaoca . . .; <i>gen. mn.</i> bje-	bljedičast
žalaca	bljedilo
bježan	bljedo-; <i>tako se pišu sve sastavljene</i>
bježati	<i>riječi, kojima je prva pola prema</i>
bježunar, <i>bjegunac</i>	bljed; <i>na pr.</i> bljedolik
blag; <i>komp.</i> blaži	bljedoća
blagdan, <i>gen. jedn.</i> blagdana; <i>blag dan,</i>	bljedovit
<i>gen. jed.</i> blaga dne (dana)	bljeđahan
blaginče: blaginčeta, <i>marvinče</i>	bljeđan
blagočastiv	bljesnuti
blagoća	blještilo
blagodjet: blagodjeti	bobičav
blagodjetan	bočica, <i>dem. prema</i> boca
blagohotan	bočina
blagorječiv	bočiti se
Blagovijest, <i>blagdan</i>	bočka, <i>igla s glavom bez ušica</i>
blagovjesnik	bočnjak, <i>sprema za boce</i>
Blagovještenje, <i>blagdan</i>	bodeč, <i>neka riba</i>
blašće: blaščeta, <i>marvinče</i>	bodlji(ka)v

dj se piše prema ekav. *de*, ikav. *di*: *djevojka*.

- bogac: bokca
 bogaćenje *prema* bogatiti
 bogatiti (se)
 bogatstvo
 bõgme (*adv.*)
 bogočašće
 bogorađenje *prema* bogoraditi
 Bogorodičin
 bogovetni; *griješkom* *bogovjetni
 bogzna (*adv.*), *isp.* 179
 bojažljiv
 bojnički
 bojse; bojske (*adv.*), *valjada*
 bokal
 bol: bola, *mn.* bolovi
 bolahan
 bolan: bolna
 boleći
 bolećica, *boljetica*
 *Boleslav, *griješkom* mjesto Boljeslav
 *bolesničarka, *bolje* bolničarka
 boleščina i boleština
 bolešljiv *je prema* bolest, a bolježljiv
prema boljezan
 *boležljiv *je ekav., ijekav. je* bolježljiv
 *bolijest, *dijal. mjesto* bolest
 bolnica
 bolničar(ka)
 bolnik
 bolta, *svod*
 boljeti; boljah . . .; boljeh . . .; bo-
 ljev(ši); bolio, boljela . . .
 boljetica
 Boljevci
 boljezan
 bolježljiv *je prema* boljezan, a bolešljiv
prema bolest
 bonik, *vidi* bolnik
 borilac: horioca . . ., *gen. mn.* borilaca
 borovičan
 borovička
- bosilak: bosioka
 bosiljak: bosiljka
 Bosiljevo
 *hosiok, *griješkom* mjesto bosilak
 bosoca
 bostančić, *dem. prema* bostan
 bošča, *ono, u što se što uvija, i pregača*
 boščaluk
 bošnjački *prema* Bosna i Bošnjaci
 Bović
 Božić, *blagdan*
 božićevati i božićovati
 Božji
 brač, *berač*
 Brač
 bračan
 Bračevci
 brāče: brāčâ, *vinova komina*
 brāče: brāčeta, *hip. od* brat
 braća
 braćenje *prema* bratiti
 bradavičav
 bradavičica
 Brajilo
 branič
 Braničevo
 branilac: branioca . . ., *gen. mn.* bra-
 nilaca
 Brašančevo, *blagdan*
 bratič(i)na
 bratić
 brätjenac: brätijenca . . .; *mn.* bräti-
 jenci, brätjenâcâ
 bratoubica
 bratoubistvo
 bratski
 bratstvo
 bratućed(a)
 bravče: bravčeta
 bražđenje *prema* brazditi
 brblati i brbljati

- brčić, *dem. prema brk*
 brčina, *augm. prema brk*
 brčiti
 brčji, *krajnji*
 brčkati
 brčkavica, *bljuzgavica*
 Brčko, *gen. Brčkoga*
 brčnik, *poglavar*
 brdski
 brečati: brečim
 brčiti, *tresnuti*
 bređ
 bregovit *prema brijeg*
 brektati: brekćem
 breme (*ikav. brime*)
 brenčati
 breskva (*ikav. briskva*); *gen. mn. brë-
 sâkâ*
 Brestač
 brestov *prema brijest*
 brestovača
 breščić, *dem. prema brijeg*
 breza (*ikav. briza*)
 brezić
 brezovača
 brežina *prema brijeg*
 brežuljast
 brđanin
 brglijez, *ptica*
 bričiti, *brijati*
 bridjeti; *bridah . . . ; bridjeh . . . ; bri-
 djev(ši); bridio, bridjela . . .*
 briđenje *prema bridjeti*
 brijač
 brijačica, *ženska, koja brije (prema bri-
 jač); drugo je brijačica*
 brijačnica
 brijaći, *na pr. brijaći sapun*
 brijačica, *zamjena pridjevu brijaći, na
 pr. britva brijačica, kao brijača britva;
 drugo je brijačica*
- brijeg; *mn. bregovi*
 brijest; *mn. brijestovi*
 briješće
 briježak, *dem. prema brijeg; gen. mn.
 briježâkâ*
 briježni; *na pr. briježno pravo*
 briježnjača, *peć za kruh iskopana u
 brijegu*
 brinuće
 brkljoč, *ptica*
 brnača, *drljača*
 broć
 broćast
 broćika
 broćiti
 brodarče: brodarčeta
 brodljiv
 Brođanin
 brojač
 brojati: brojim *i* brojiti
 bršćenje *prema brstiti*
 brušnjača, *brúsalo*
 brz; *komp. brži*
 brzić, *brzac*
 brzoća
 brzorek(a)
 hubreg (*ikav. hubrig*)
 hubreščić
 Buč
 buča, *tikva, bundeva*
 bučad, *pilađ od buđije*
 bučan
 bučati: bučim
 buče: bučeta, *pile od buđije*
 bučevina, *kiselo mlijeko*
 Bučica
 bučići, *bučad*
 bučiti, *činiti buku; drugo je bučiti
 (se)*
 bučka, *sud, u kome se razbija mlijeko,
 da se odvoji maslo*

Zvučni pred bezvučnim bude bezvučni; nadpis: *natpis.*

buć, *kosa na glavi uzdignuta i zamršena kao klupko*; prema tome ima i pridjev

bućav, *čupav*

bućiti se, *kao nadimati se*; drugo je bućiti

bućkalo, *drvo, kojim ribari mame somove na udicu*

bućkati, *lupati po vodi*

bućkuriš, *rđavo piće*

bućnuti, *perf. prema impf. bućkati*

bućoglav, *u koga je buć na glavi*

budionik

budući

buditi da

budžnost

budža, *batina*; drugo je buđa

budžak, *ugao*

budžan, *vo*

budžati se, *igrati se budže (krmače)*

buđ ili buđa, *plijesan*; drugo je budža

bugačica

Bugarče: Bugarčeta

buha

buhač

buhara

buhati

buhav(an)

bukač(a)

bukćenje *prema* buktjeti

bukoč, *sova*

bukovača

bukovački *prema* Bukovac

bukovički *prema* Bukovica

buktjeti; bukćah . . .; buktjeh . . .; buktjev(ši); buktio, buktjela . . .

bulažnjenje *prema* bulazniti

bulumać, *nekakvo jelo od brašna*

bulješ, *nekakva riba*; gen. mn. bülješā

buljiti

bumbača, *igla*; *vidi* bočka

bunarčić

Bunić

Bunjevac: Bünjévca . . .; Bünjévci: Bunjevaca . . .

bunjevački

Bünjévka

bunjište i bunište

burača, *kao čutura od kože*

burudžuk, *vrsta platna*

buzdohan i buzdovan

C.

carevati i carovati

carević

caričin

carić, *ptica*

carigradski

Carigrađanin

carovati i carevati

*cavtjeti, *dijal. mjesto* cvatjeti ili cvjetati

ceh; *dijal.* *cej

Cerić

ceriti se; *može biti i* cjeriti se

Cerničanin *prema* Cernik

cerovnjača

cič(a), *zima*

cičati: cičim

cići: ciknem

ciganče: cigančeta

cigančiti

ciglovetni; *u svezi*: cigli ciglovetni

*cijeć(a); *griješkom* *cjeć; *dijal. mjesto* radi, za(po)radi

cijediti

cijeđ: cijeđa, *lug*

cijeđenje *prema* cijediti

cijel, *vidi* cio

cijelac: cijelca

Bezvučni pred zvučnim bude zvučni; sbor: zbor.

cijelost	cjenoća
*cijelj, <i>griješkom</i> mjesto cilj	cjenje, <i>adv. prema</i> cijene
cijeljati; cijeljah . . .; cijeljeh . . .;	cjenjkati se
cijeljev(ši); cijelio, cijeljela . . .	cjepač
cijen; <i>komp.</i> cjenji	cjepački <i>na pr. oplesti kosu</i>
cijena	cjepak: cjepka (<i>adj.</i>), <i>što se lako cijepa</i>
cijenac; <i>gen. mn.</i> cijenâcâ	cjepalo, <i>mjesto, gdje se drva cijepaju</i>
cijenani; <i>komp.</i> cjenji	cjepanica
cijene, <i>jevtino</i> ; <i>komp.</i> cjenje	cjepanik, <i>na pr. učiniti što u cjepanik,</i>
cijeniti	<i>t. j. iscijepati</i>
cijep; <i>mn.</i> cjepovi	cjepčica, <i>dem. prema</i> cjepka
cijepac; <i>gen. mn.</i> cĳepâcâ	cjepidlačiti
cijepati	cjepidlaka
cijepiti	cjepika, <i>cijepljena voćka, osobito trešnja</i>
cijepljenje	cjepina, <i>puklina</i>
cijetka (<i>gen. mn.</i> cĳedâkâ), <i>cjedilo</i>	cjepivo
cijev	cjepka, <i>cjepanica</i>
ciktati: cikćem	cjepkati
cilj; <i>griješkom</i> *cijelj	cjepljiv
cio (cijel): cijela	cjepnuti
cjedilo	cjepotak
cjediljka	cjepotina
cjedina; <i>običnije</i> cjedište	cjepotka
cjeđenik, <i>med, koji se sam ocjeđuje,</i>	cjeriti se; <i>običnije</i> ceriti se
<i>samotok</i>	cjevanica, <i>golijen</i>
cjelcat; <i>u svezi:</i> cijel cjelcat	cjevast
cjelica, <i>strar, koja je još cijela, nenačeta</i>	cjevčica
cjelina	cjevčina, <i>čunak, čekrk, augm. od</i> cijev
cjeliv, <i>cjelov</i>	cjevnjača
cjelivaci, <i>što se cjeluje</i>	cjevnjak
cjelivati	ckiljeti, <i>slabo svijetliti</i>
cjelo-; <i>tako se pišu sve sastavljene riječi,</i>	*cmiljeti, <i>dijal. mjesto</i> cviljeti
<i>kojima je prva pola prema</i> cio: cijela;	cmokati: cmokam
<i>na pr. cjelokup . . .</i>	cokotati: cokoćem
cjeloća	crći: crknem
cjelov, <i>cjeliv</i>	crepar
cjelovati	crepara
cjelovit	crepić
cjelovitost	crepina
cjelunuti	crepovlje
cjenik	crepulja

Cres	crvembrk
Crešanin <i>prema</i> Cres	crvemperka, <i>ime ptici i ribi</i>
crevar	crvendać
crevlja	crveniti, <i>činiti što crvenim; drugo je</i>
crevljar	crvenjeti
crijep; <i>mn.</i> crepovi	crvenjenje <i>prema</i> crveniti i crvenjeti
crijeplje	crvenjeti; crvenjah . . .; crvenjeh . . .;
crijepnja; <i>gen. mn.</i> crepánjā	crvenjev(ši); crvenio, crvenjela . . .,
crijevan, <i>što pripada crijevima</i>	<i>postajati crven; drugo je</i> crveniti
crijevce, <i>dem. od</i> crijevo; <i>gen. mn.</i>	crvić
crevácā	crvljiv
crijevo	crvotoč(ina)
crijevonja, <i>izjelica</i>	*ctjeti, <i>dijal. mjesto</i> cvjetati
crljen, <i>crven</i>	curenje <i>prema</i> curiti
crljenac, <i>luk, krumpir</i>	curiti
crljenica, <i>crljena ženska haljina</i>	cvatjeti: cvatim . . .; cvatjev(ši); cvatio
crljeniti, <i>činiti štogod crljenim; drugo</i>	cvatjela . . .
<i>je</i> crljenjeti	cvijeće
crljenka, <i>jabuka, krava</i>	cvijećice, <i>dem. prema</i> cvijeće
crljenko, <i>vo crljene dlake</i>	cvijeliti
crljenjeti; crljenjah . . .; crljenjeh . . .;	cvijeljati
crljenjev(ši); crljenio, crljenjela . . .,	cvijet; <i>mn.</i> cvjetovi
<i>postajati crljeno, drugo je</i> crljeniti	Cvijeta
crmpurast, <i>crnomanjast</i>	cvijetak; <i>gen. mn.</i> cvijetâkâ
crnčić, <i>nekakva riba</i>	Cvijeti, <i>blagdan</i>
crniti, <i>činiti štogod crnim; drugo je</i>	cvil; <i>dijal.</i> *cvijel
crnjeti	cviljenje <i>prema</i> cviljeti
crnoća	cviljeti; cviljah . . .; cviljeh . . .; cvi-
Crnogorče: Crnogorčeta	ljev(ši); cvilio, cviljela . . .
crnostrijel, <i>nekakva zmija</i>	cvjetača
crnjenje <i>prema</i> crniti i crnjeti	cvjetan
crnjeti; crnjah . . .; crnjeh . . .; cr-	Cvjetan(a)
njev(ši); crnio, crnjela . . ., <i>postajati</i>	cvjetanj, <i>pjesničko ime mjesecu</i>
<i>crn; drugo je</i> crniti	<i>svibnju</i>
crnjka, <i>crnomanjasta ženska</i>	cvjetar(ica)
crnjkast, <i>nacrn</i>	cvjetaričin
crpenje <i>prema</i> crpsti	cvjetast
crpsti: crpem . . . crpu; crpao, crpla . . .;	Cvjetašin
crpen; <i>griješkom</i> *crpiti: *crpim	cvjetati
crtáč	cvjetic, <i>dem. prema</i> cvijet
crtež	Cvjetimir

d t se pišu ispred *s*: *gradski, bratski.*

cvjetište	cvjetunica, <i>nekakva smokva</i>
Cvjetko	cvokotati: cvokoćem
cvjetni	cvrčak
Cvjetnica, <i>blagdan</i>	cvrčati: cvrčim
cvjetnjak	cvrčež, <i>cvrka</i>
Cvjetonosije, <i>Cvijeti</i>	cvrce, <i>prženo jelo od jaja</i>
cvjetonja, <i>cvjetast vo</i>	cvrénje <i>prema</i> cvrijeti
Cvjetoš	cvrijeti: cvrem... cvru; cvr'o: cvrla... <i>pržiti, topiti</i>
cvjetoša, <i>ime kozi</i>	cvrkatati: cvrkućem
cvjetulja	

Č.

ča, <i>čiča</i>	čakanac, <i>čekić</i>
čabar	čakavac, <i>koji govori ča mjesto što</i>
Čabar	*čakavački, <i>bolje čakavski</i>
Čabranin <i>prema</i> Čabar	čaklja, <i>kuka</i>
čabrenik <i>i</i> čabrenjak	čakmak, <i>ognjilo</i>
čabrišnjak, <i>vrsta sira</i>	Čakovac
čačački <i>ili</i> čačanski <i>prema</i> Čačak	čakovački <i>prema</i> Čakovac <i>i</i> Čakovci
čačak, <i>grude po putu od smrzla ili</i> <i>osušena kala</i>	Čakovci
Čačak	čakšire (<i>nom. mn.</i>)
Čaćanin <i>prema</i> Čačak	čaktar <i>i</i> čaktor, <i>zvono bravu oko vrata</i>
čačkalica	čalabrcati: čalabrcam
čačkati, <i>na pr. zube, trijebiti</i>	čalabrčak
čaditi, <i>čađiti</i>	čalabrknuti
čador	čalakati <i>i</i> čalekati se, <i>bučati</i>
čađ: čađi, <i>instr. jedn. čađu</i> 111	čalma
čađa	Čalma
*čafran, <i>dijal. mjesto</i> šafran	čama
čagalj: čaglja, <i>čačak</i>	čamac
čagalj: čagalja, <i>zvjerka</i>	čamalica, <i>groznica</i>
Čaglić	čamati: čamam
čagrljati	čaminjati: čaminjam
čagrtati: čagrćem, <i>čegrtati</i>	čamiti
čahura	čamotinja
čaj	čamunjati, <i>čamiti</i>
čajati: čajem	čanak, <i>zđjela</i>
čajo, <i>hip. od</i> čauš	čančar, <i>tko gradi čanke</i>
čak	čančara, <i>kornjača</i>
	čandrljiv

Komparativ: jači, vrući, širi, viši, teži.

čangrizati: čangrizam	čaša
čankoliz	čašćenje <i>prema</i> častiti
čap, <i>komad čatme; vidi</i> čatma	čaška
čapak; <i>mn.</i> čapci: čapaka	čatac: čaca . . ., <i>gen. mn.</i> čataca
čaplijez, <i>nekakva trava</i>	čatati <i>ili</i> čatiti, <i>čitati</i>
čaplja	čatma, <i>pleter</i>
čapljan, <i>ime biljci</i>	čatrnja, <i>bunar</i>
čaponjak, <i>papak</i>	čauš
čaporak; <i>mn.</i> čaporci: čaporaka	čavao: čavla . . ., <i>gen. mn.</i> čavala
čapur, <i>kao panjić</i>	čavarijati, <i>buncati</i>
čar, <i>prema kojemu je i</i> čarati . . .; <i>drugo je</i> čar	čavčica
čaralac: čaraoca . . ., <i>gen. mn.</i> čaralaca	čavčji
čarapa	čavka
čaratan	čavkuniti, <i>ići brzo a sitno</i>
čarati	čavlič
čardačić, <i>dem. prema</i> čardak	čavrljati
čardački	čavrzgati, <i>zaglušati kome mrmlanjem ili</i> <i>vikanjem</i>
čardak	čazba
čarkati, <i>dirati u vatru; čarkati se, mali</i> <i>boj biti; drugo je</i> čarkati	čazbina
čarnuti (se)	Čazma
čarobija	čazmanski <i>prema</i> Čazma
čarobnica	Čazmljanin <i>prema</i> Čazma
čarojice	čečati: čečim, <i>čučati</i>
čarolija	čečica, <i>dem. prema</i> četka
čarovan	čečnuti, <i>čučnuti</i>
čaršav, <i>stolnjak, plahta</i>	čedan
čaršija, <i>trg</i>	čednost
čas(ak)	čedo
časiti	Čedomil
časlovac	čedoubistvo
časnički	čega (česa), <i>gen. od</i> što
časnik	čegović
*časomičan, <i>griješkom mjesto</i> časovit	čegrst: čegrsti, <i>mala svađa</i>
časopis	čegrtaljka
časovit	čegrtati: čegrćem
časovnik	čegrtuša
čast	Čeh; <i>adj.</i> češki
častan: časna	čehati: čeham
častiti	čehno, <i>česno</i>
	čehnuti

čehulja, <i>nekoliko zrna s peteljkom kad se od grozda očehne</i>	čepić
ček, <i>mjesto, gdje se čeka, kad se lovi</i>	Čepin
čekač, <i>koji čeka</i>	čepiti se, <i>pečiti se</i>
čekalac: čekaoca . . . , <i>gen. mn. čekalaca</i>	čepkati: čepkam
čekalo, <i>čeketalo</i>	čepljuskati: čepljuskam, <i>govoriti koješta bez prilike</i>
čekati	čepnuti
čeketalo	čeprkati: čeprkam
čeketati: čekećem	čeprljati
čekić	čepukati: čepukam, <i>dem. prema čepati</i>
čekinja, <i>četinja</i>	čerenac, <i>pređa na drvetu radi hvatanja ribe</i>
čekljun, <i>kuka, kvaka</i>	Čerević
čekrk, <i>kolo, kotač</i>	čereviz, <i>biljka celer</i>
čektalo, <i>čeketalo</i>	čerga
*čela, <i>dijal. mjesto pčela</i>	čerjen, <i>svod nad ognjištem; gen. mn. čerjênâ</i>
čelebija, <i>gospodičić</i>	*čerpić, <i>griješkom mjesto čerpič</i>
čelenka, <i>nakit od srebra ili zlata na kalpaku ili barjaku</i>	čerupati: čerupam, <i>čupati</i>
čeličan	česalo
čelik	česa, <i>bolje čega</i>
čelo; <i>drugo je celo</i>	česan: česna, <i>česno i češnjak</i>
čelopek, <i>prisoje</i>	česati: češem
čelovođa	česma, <i>vrelo; drugo je česma</i>
čeljad	česmina, <i>drvo nalik na hrast; dij. *česvina</i>
čeljade: čeljadeta	česnica, <i>božićna pogača, koja se lomi na česti (komade)</i>
čeljuska	*česnik; <i>bolje razlomak: razlomka</i>
čeljust	česno, <i>komad bijeloga luka</i>
čemer, <i>otrov, jed; drugo je čemer</i>	česov, <i>kakav</i>
čemeran	čest
čemerika, <i>biljka</i>	česta, <i>guštara</i>
Čemernica	čestan: česna
čemin	čestica
čempres	čestina
čemu, <i>dat. i lok. od što</i>	čestit
čengel, <i>gvozdena kuka</i>	čestitalac: čestitaoca . . . , <i>gen. mn. čestitalaca</i>
čeoce, <i>dem. od čelo</i>	čestitati
čeona, <i>glavnina</i>	čestitka
čeonik, <i>starješina</i>	
čep	
čepati: čepam (čepujem)	
čeperak, <i>pedalj</i>	

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim*.

često	četvrti
čestoput; <i>ali</i> : često puta(i)	četvrtinka, <i>žitna mjera</i>
*česvina, <i>dijal. mjesto</i> česmina	čevrljati; <i>vidi</i> čavrljati
češagija, <i>česalo</i>	čevrljuga, <i>ševa</i>
češalj	čeznuće
češanj	čeznuti
češer	čežnja
Češka; <i>griješkom</i> *Česka	čibučina
češki; <i>griješkom</i> *česki	čibuk
češlja, <i>nekakva biljka</i>	čibuljica, <i>bubuljica</i>
češljati	*čič, <i>dijal. mj.</i> cič(a)
češljic	čiča, <i>stric</i>
češljika	čičak
češljuga	čičimak, <i>ime drvetu</i>
češljugar(ka)	čičkati
češnjak	čičoka, <i>nekakvo bilje</i>
četa	čigov, <i>čiji</i>
četina, <i>čekinja</i>	čigra
četinjača	*čijati, <i>dijal. mjesto</i> čehati
četiri	čiji
četirista; <i>ali</i> četiri stotine; <i>griješkom</i>	čijigod, čijegagod . . .; <i>ali</i> : čiji mu
*četiri sto	drago
četka	čika <i>ili</i> čiko, <i>stric</i>
četkati	čikati: čikam
četnik	čikoš
četovati	čikov, <i>piskor</i>
četdeset	čil: čila
četnaest; <i>dijal.</i> *četnajst	čilaš, <i>konj bijelac</i>
četrun(a), <i>limun</i>	čiljeti; čiljah . . .; čiljeh . . .; čiljev(ši);
četvori(ca)	čilio, čiljela . . ., <i>nestajati</i>
četvorina	čim, <i>instr. od</i> što
četvorka	čimkati, <i>čupati što sa čega</i>
četvorni	čimpanza
četvorocjepan	čin
četvoronoške	čini (<i>mn. ž. r.</i>), <i>mađije</i>
četvrt, <i>gen.</i> četvrti	činija, <i>zdjela</i>
četvrtača, <i>vrsta groznice</i>	činilac: činioca . . ., <i>gen. mn.</i> činilaca
četvrtak: četvrtka, <i>četvrti dan u ne-</i>	činiti
<i>djelji</i> ; četvrták: četvrtáka, <i>konj od</i>	činovničić
<i>četiri godine</i>	činovnički
četvrtalj	činovnik

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

činjenica	čkrnjati, <i>strugati (kožu)</i>
čio, <i>vidi čil</i>	član
čioda, <i>vrsta igle</i>	članak
čiopa	članovit
čipa	človiti, <i>stajati na stražnjim nogama (o životinji), na glavi (o čovjeku)</i>
čipav.	čmavati, <i>spavati dugo lijeneći</i>
čipčica	čoban(in)
čipka	čobančad
čipkaći, <i>čim se čipka, na pr. čipkaća igla</i>	čobanče: čobančeta
čipkati	*čoeak, <i>dijal. mjesto čovjek</i>
čir	čoha; <i>dijal. *čoja</i>
čirak, <i>svijetnjak</i>	*čokanj, <i>dijal. mjesto kočanj</i>
čisaonica	čokoće, <i>kol. prema čokot</i>
čislo	čokot
čist; <i>komp. čistiji, griješkom *čišći</i>	čokov, <i>okomak</i>
čistikuća	čom, <i>zamotuljak na pr. duhana</i>
čistilac: čistioca . . ., <i>gen. mn. čistilaca</i>	čopor
čistina	čorba
čistiti	čorda, <i>krdo; drugo je čorda</i>
čistoća	čoroje, <i>nekakva maškara</i>
čistota	Čortanovci
čišćenje <i>prema čistiti</i>	čovječac
čitač	čovječan
čitalac: čitaoca . . ., <i>gen. mn. čitalaca</i>	čovječanstvo
čitanka	čovječić, <i>dem. prema čovjek</i>
čitatelj	čovječina, <i>augm. prema čovjek</i>
čitati	čovječji
čitav	čovječki
čitluk, <i>poljsko dobro, imanje</i>	čovječnost
čitljiv	čovječuljak, <i>čovječić</i>
čitula, <i>popis, spisak</i>	čovjek
čivija, <i>klin</i>	čovještvo
čiviluk, <i>klinarica</i>	čpag, <i>špag, džep</i>
čivinjak, <i>svrdao</i>	*črez, <i>dijal. mjesto kroz</i>
čivit, <i>boja (indigo)</i>	*črknja, <i>dijal. mjesto zarez</i>
*čivo, <i>dijal. mjesto tkivo</i>	čubar, <i>nekakvo bilje</i>
čivut(in)	čubrast, <i>bez ušiju</i>
čizma; <i>dijal. *čižma</i>	čućanj
čižak	čućati: <i>čućim; drugo je čučati, koje se govori samo složeno, na pr. iščućati</i>
čkakljati; <i>običnije škakljati</i>	
čkalj, <i>čičak</i>	

Uz *nj, k i s* ne piše se apostrof.

čučnuti
 čudak
 čudan
 čudesan
 čudika, *nekakva biljka*
 čuditi se
 čudnovat
 čudo
 čudotvorac
 čuđenje *prema čuditi se*
 čukalj, *kuka*
 čukljajiv, *konj, u koga koljena udaraju jedno o drugo, kad trči*
 čuknuti, *načuti*
 čukumbaba, čukundjed
 čūla (čulav), *u koga su malene uši; čūla, vrsta igre; drugo je čula*
 čuma, *kuga; drugo je čuma*
 čun(ak)
 čunčić
 *čunj *i izvedene; bolje stožac*
 čup
 čupa, *pramen kose*
 čupati
 čupav(ac)
 čuperak, *čupa*
 čupica, *kopčea*
 čupkati
 čušljav, *čupav; drugo je čuslav*

čuti
 čutura
 čuvač
 čuvalac: čuvaoca . . ., *gen. mn. čuvalaca*
 čuvar
 čuvarkuća, *biljka*
 čuvati
 čuven
 čuvenje
 čuvida, *obrazina*
 čuvstven
 čuvstvo (*dij. *čustvo*); *griješkom *čuvstvo*
 čuvstvovati
 čvakati: čvakam
 čvalikati: čvaličem
 čvarak
 čvariti
 čvor
 čvorak
 čvornat, čvornovit, *na čemu ima čvoro- rova*
 *čvrčak, *dijal. mjesto cvrčak*
 *čvrčati, *dijal. mjesto cvrčati*
 čvrčkati: čvrkam, *udariti*
 čvrknuti
 čvrljak, *čvorak*
 čvrsnuti
 čvrst; *komp. čvršći*
 čvrstoća

Č.

ča; *čak je turski*
 čaba, *sveto mjesto (Turcima Meka)*
 čaća, *otac*
 čaćko, *otac*
 čabnut *i čaknut, budalast*
 čako, *otac*
 čale, *otac*
 čalov, *budala*
 čapiti, *rukou ugrabiti*

čaporak, *čuperak*
 čar, *trgovina; riječ je turska; drugo je čar*
 čariti (*prema čar*), *trgovati*
 čarkati, *1. čariti, 2. čarlijati; drugo je čarkati*
 čarlijati, *lahoriti*
 časkati
 čata *ili čato, pisar*

Tuđe *i-a* u nas je *ija*: *dijalekt.*

*

ćaušak, <i>ćuška</i>	ćorda, <i>sablja; drugo je čorda</i>
ćebe: <i>ćebeta, bijelj</i>	ćoro
*ćedan, <i>dijal. mjesto *tjedan, koje vidi</i>	ćosa i ćoso, <i>golobrad</i>
ćef, <i>volja</i>	ćošak, <i>ugal</i>
ćela	ćuba, <i>kukma</i>
ćelav	ćubast, <i>što ima na glavi ćubu ili</i>
ćelija	<i>kukmu</i>
ćelo, <i>ćelav čovjek; drugo je čelo</i>	ćućenje <i>prema ćutjeti</i>
ćelonja	ćućurin, <i>ptica</i>
ćemer, <i>svod, pojas; drugo je čemer</i>	ćud
ćenar, <i>vrsta platna</i>	ćudati se, <i>plašiti se (o konju)</i>
ćepica, <i>kapica</i>	ćudljiv
ćepurkati: <i>ćepurkam</i>	ćudoredan
*ćerati, <i>dijal. mjesto tjerati</i>	ćudoređe
ćereće, <i>vrsta platna</i>	ćudovit, <i>ćudljiv</i>
ćeretati: <i>ćeretam</i>	ćuh, <i>lahor</i>
ćerpič, <i>cigla na suncu sušena</i>	ćuhnuti, <i>polahoriti</i>
ćesa, <i>kesa</i>	ćuk
ćesar, <i>car</i>	ćukati: <i>ćučem</i>
ćesma, <i>šupljika; drugo je česma</i>	ćukati se: <i>ćuka se, govorkati se</i>
ćevap, <i>vrsta pečenja</i>	ćuknuti
ćevapčić	ćula, <i>kijača; drugo je čula</i>
ćevkati, <i>lajati</i>	ćulati se, <i>igrati se ćule</i>
ćifta i ćivta, <i>trgovac, bakalać</i>	ćuliti <i>uši</i>
ćilaš, <i>ime konju; običnije čilaš</i>	ćuma, <i>čuperak, hrpica; drugo je čuma</i>
ćiler, <i>kiljer, kućerak</i>	ćup, <i>zemljani sud</i>
ćilibar	ćupa, <i>nekakav krčag; drugo je čupa</i>
ćilim, <i>sag</i>	ćupić
ćilimčić	ćuprija, <i>most</i>
ćilit, <i>katanac, lokot</i>	ćura (ćurad), <i>pura</i>
ćirija, <i>kirija</i>	ćurak: <i>ćurka, kožuh</i>
Ćiril(o), <i>Ćiro</i>	ćurak: <i>ćurka, puran</i>
ćitap, <i>Sveto Pismo muhamedovcima</i>	ćuran, <i>puran</i>
<i>(koran)</i>	ćurče: <i>ćurčeta, dem. prema ćurak</i>
ćiverica, <i>vrsta kape</i>	ćurčija, <i>krznar</i>
ćivot, <i>kovčeg, gdje se čuvaju moći svetačke</i>	ćurčji, <i>ćurji</i>
ćivta i ćifta	ćurdija, <i>kožuh</i>
ćohati se, <i>puškarati se</i>	ćurići
ćopiti	ćurika, <i>nekakva biljka</i>
ćor(av)	ćuriti, <i>duhati</i>
	ćurka, <i>pura</i>

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

ćurlika, *vrsta svirale*
 ćurlikati: ćurličem
 ćurliti, *ćurlikati*
 ćuskija, *željezna poluga*
 ćuslav, *ošišan do glave; drugo je ćušljav*
 ćuša, *gubica u svinjčeta*
 ćušati, *ćušhati*
 ćušiti, *lahoriti; ćušiti, zaušiti*
 ćuška
 ćušhati
 ćušnut, *ćahnut*

ćušnuti
 ćut
 ćutak: ćutka, *šuljak*
 ćutati: ćutim, *šutjeti*
 ćutilo, *ćut*
 ćutjeti; ćućah . . . ; ćutjeh . . . ; ćutjev(ši); ćutio, ćutjela . . . , *osjećati, šutjeti*
 ćutkati
 ćutke, *šuteći*
 ćutljiv, *šutljiv, osjetljiv*
 ćužiti, *ići po zemlji (o ptici)*

D.

dabogme i dabome (*adv.*)
 daća
 daće *prema dati*
 dah
 dahija
 dahnuti; *dijal. *danuti*
 dahtati: dašćem i dakćem
 daidža, *ujak*
 dajbar (*adv.*), *bar*
 dajbudi (*adv.*), *bar*
 dakako (*adv.*)
 dalak: dalka, *bolest*
 da li
 dalji, *komp. od dalek i daljni*
 daljni: daljna . . . , *udaljen; komp. dalji*
 Dančul
 dandanas (*adv.*)
 Daničin
 daninoć, *ime biljci*
 dano (*vezn.*)
 danü, *nuder*
 *danuti, *dijal. mjesto dahnuti*
 *dapaće; *bolje paće, pa i, šta više*
 *darežljiv, *dijal. mjesto podašan, podatljiv*

*darežljivost, *dijal. mjesto podašnost*
 darivalac: darivaoca . . . , *gen. mn. darivalaca*
 darmar
 daščak, *ime konju*
 daščan
 daščara
 daščica, *koje glasi po 26 i daštica*
 daščurina
 daštica, *koje glasi po 26 i daščica*
 dašto
 davač, *koji daje*
 davalac: davaoca . . . , *gen. mn. davalaca*
 daždic
 daždjeti; dažđah . . . ; daždjeh . . . ; daždjev(ši); daždio, daždjela . . .
 dažđenje *prema daždjeti*
 debeo: debela
 Deč
 Dečani, *manastir*
 *dečko, *dijal. mjesto dječko*
 de(r) *piše se zajedno s glagolom; na pr. pogledajde(r), iziđide(r), hajdede . . .*
 228
 dede(r), dederte

U komparativu je uvijek **je**; bijedan: *bjedniji*.

dela, <i>dede</i>	dilberče: dilberčeta
delate	dimljiv
delinski, delinstvo <i>prema</i> delija	dimnjačar, <i>koji čisti dimnjake; griješkom</i> *dimnjičar
denjak: denjka, <i>svežanj</i>	dinarčić
derač	dio (dijel): dijela . . .; <i>mn.</i> dijelovi
deračina	dioba
derčad, <i>kol. prema</i> derče	dionica
derče: derčeta, <i>derište</i>	dioničar
derište	dioništvo
dernuti, <i>udariti, gruhnuti</i>	dirindžiti, <i>besposličiti</i>
dernjava, <i>plač</i>	dirljiv
dervečiti se, <i>kočiti se</i>	divljač
Derventa	divljačan
derviš; <i>griješkom</i> *drviš	divljačina
Dervo, <i>ime hip. prema</i> derviš	divljačiti se
desečani (<i>pridj.</i>)	divljački
desečar	divljaštvo
desetača	divlji; <i>dijal.</i> *divji
desetačka, <i>bure od 10 akova</i>	divolijeska, <i>grm</i>
desetični	djeca
Desinić	dječak
despotstvo	dječarac
dete (<i>uzvik</i>)	dječica
deva, <i>kamila; drugo je</i> djeva	dječina
devečani (<i>pridj.</i>)	dječinja <i>prema</i> djeca; <i>djetinja prema</i>
devečar	dijete
devetnaest; <i>dijal.</i> *devetnajst	dječji
Devič, <i>manastir</i>	dječko, <i>dijal.</i> *dečko
dičan	dječurlija
dičiti	djed
dići: dignem	djédo, <i>hip. prema</i> djed
dihati: dišem	djedovac, <i>biljka</i>
dijel, <i>vidi</i> dio	djedovski
dijelac: dijelca, <i>koji dijeli, djelilac</i>	djéko, <i>djédo</i>
dijelak: dijelka	djelatan
dijeliti	djelatelj
*dijelom — *dijelom, <i>griješkom mjesto</i>	djelati; <i>u štokavaca neobična riječ, a</i>
koje — koje	<i>po tome i ostale izvedene riječi</i>
dijete: djeteta . . .; <i>mn.</i> djeca . . .	djelatnik
dijetiti se	djelatnost
dijevati, <i>imp. prema perf.</i> djeti	

djelce, *dem. prema djelo*
 djelić, *dem. prema dio: dijela*
 djelidba
 djelilac: djelioca . . . , *gen. mn. djelilaca*
 djelilo
 djelimice
 djelište
 djelo; *gen. mn. djelâ*
 djelo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi, kojima je prva pola prema djelo; na pr. djelotvoran . . .*
 *djelokrug; *bolje područje*
 djelomice
 djelovac, *djelatelj, radnik*
 djelovan
 djelovati
 djeljač(a)
 djeljaonica
 djeljati, *obrađivati drvo*
 djeljenik
 djeljiv(ost)
 djeljkati
 djeljnik, *koji djelja*
 djenući
 djesti, *vidi djeti*
 djéšo, *hip. prema djever*
 djetao: djetla
 djeteći
 djetelina
 djetence: djetenceta
 djetešce: djetešceta
 djetetina, *augm. prema dijete*
 djeti (djesti): djenem, djedem . . . ; djeh, djedoh, djenuh . . . ; djêvši, djenuv(ši); dio: djela . . . ; djeven
 djetić
 djetićak, *dem. prema djetić*
 Djetinci, *nedjelja pred Matericama*
 djetinjarija
 djetinjast

djetinje (*mn. žen. roda*), *bolest*
 djetinji *prema dijete; dječinja prema djeca*
 djetinjiti
 djetinjski
 djetinjstvo
 djetlić, *dem. prema djetao*
 djêva, *djevica; gen. mn. djêvâ; djêva hip. prema djevojka; drugo je deva*
 djevenica
 djeveniçar
 djevenje
 djever
 djeveričić
 djeverična
 djeverić
 djeverivati
 djeveruša
 djevica
 djevičanski
 djevičanstvo
 djevojački
 djevojaštvo
 djevojče
 djevojčica
 djevojčin
 djevojčiti
 djevojčura
 djevojka
 djevovati
 dlačica, *dem. prema dlaka*
 dlijece, *hip. prema dlijeto*
 dlijeto
 dnevníčar
 do: dola
 dob: *dobi znači das Alter, aetas, na pr. koje si dobi? (koliko ti je godina?); drugo je doba*
 doba (*ne sklanja se*) *znači die Zeit, tempus, na pr. u staro doba; drugo je dob*

dobiće, <i>pobjeda</i>	*dodijeliti, <i>bolje</i> pridijeliti
dobijeliti	dodijevati
dobivalac: dobivaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	dođenuti se, dodjesti se, dodjeti se
dobivalaca	dođno (<i>prijedl</i>)
dobjeći: dobjegnem	dođrijeti: dođrem; dođr'o, dođrla . . .
dobjegalac: dobjegaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	dođuše (<i>adv.</i>)
dobjegalaca	dođadžaj; <i>griješkom</i> *dođođaj
dobjeglica	dođod (<i>vezn.</i>)
dobježati	dođorijevati
doboljeti	dođorjeti
dobrahan	dođrađivati
dobričak	dođrdjeti
dobričav	dođhititi, <i>dohvatiti</i>
dobričica, <i>biljka</i>	dođhitjeti, <i>doći hiteći</i>
dobričina	dođhodak
dobrić, <i>čir</i>	dođhoditi
dobročinac	dođhraniti
dobročinstvo	dođhranjivati
dobročća	dođhvaćati
dobročud	dođhvatati, dođhvatiti; <i>dijal.</i> *dođfatati . . .
dobrodjéva, <i>cvijet</i>	dođimati se; <i>griješkom</i> *dođjimati se
dobrosrećni	dođista, dođisto (<i>adv.</i>)
dočijepiti	dođjača, <i>muzlica</i>
dočjepljivati	dođjahati
dočniti	dođjahivati
dočnolegalac: dočnolegaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	dođjako (<i>adv.</i>)
dočnolegalaca	Dođčin
dočnjenje	dođježđivati
doček	*dođjimati se, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> do-
dočekati	imati se
dočekivalac: dočekivaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	dođjmiti se
dočekivalaca	dođkad(a) (<i>adv.</i>)
dočekivati	dođklegod, dođklegođ(e) (<i>vezn.</i>)
dočekljiv	dođkolan: dođkolna (dođkona)
dočepati (se)	dođkoljenica
dočeti: dočnem; <i>griješkom</i> *dočmem	dođkoljeti, <i>dospjeti</i>
dočić, <i>dem. prema</i> do: dola	dođkončati
*dočim, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> dok	dođkrajčiti
dočuti	dođkročiti
dočuvati	dođkući(va)ti
doći: dođem	dođkučljiv

Piše se: *umr'o, satr'o, su'ržica.*

- dokud(a) (*adv.*)
 dolac: doca . . ., *gen. mn.* dolaca
 dolenka
 dolenjâk
 doletjeti
 doli (*vezn.*), *kao osim*
 *doličan, *bolje* pristao: pristala . . .
 dolijetati
 dolijevati
 dolje
 döljevâk: döljievka . . ., *gen. mn.* dölje-
 vâkâ
 *doljni: doljnoga . . .; *bolje* donji: donjega
 domaća, *domaćica*
 domaći
 domaći: domaknem
 domaćica
 domaćičin
 domaćin
 domaćiti
 domahati
 domahivati
 domala, domalo (*adv.*)
 domiljeti
 *domjenak, *rđavo mjesto* razgovor
 domljeti
 *domoći se: domognem se, *rđavo mjesto*
 • dostati se, dokopati se, dosinuti se
 don (*bez točke!*), *na pr.* don Frano
 donalijevati
 *donašati, *dijal. mjesto* donositi
 donde (*adv.*)
 donedavna, donedavno (*adv.*)
 donekle
 donijeti; donijeh, dñnese . . .; done-
 sav(ši); donio, donijela . . .; donesen
 (donijet) . . .
 donle (*adv.*)
 donosilac: donosioca . . ., *gen. mn.*
 donosilaca
 donošće: donoščeta
- *donjekle, *vidi* donekle
 donji, *bolje nego* doljni
 donjoselac: donjoseoca . . ., *gen. mn.*
 donjoselaca
 doonda (*adv.*)
 dopeći: dopečem
 dopijevati, *impf. prema perf.* dopjevati
 döpjevati; *drugo je* dopijevati
 doplaćivati
 dopodne (*adv.*); *vidi pod* 247
 dopraćivati
 doprijeti: doprem; doprijuh . . .; do-
 prv(ši); dopr'o, doprla . . .
 *doprinijeti, *doprinositi, *griješkom mje-*
sto pridonijeti, pri(do)nositi
 *dopušćati, *dijal. mjesto* dopuštati
 dopuštenje
 doramće: doramčeta, *muška haljina*
bez rukavâ
 doručak
 doručkovati
 dosad(a) (*adv.*)
 dosađivati
 doseći: dosegnem
 dosezati; *griješkom* *dosizati
 dosjećati se
 dosjetan
 dosjetiti se
 dosjetka
 dosjetljiv
 doskočica
 doskočiti
 doskočljiv
 doskora (*adv.*), *do ovoga časa, vremena*
 dosle (*adv.*)
 doslije (*adv.*)
 doslućivati
 dosljedan
 dospijevati
 dospjetak: dospjetka . . ., *gen. mn.* dō-
 spjetákâ

dospjetan	dozreti; dozreo, dozrela . . .
dospjeti: dospijem	dozrijevati
dostići: dostignem	*dozvola, *dozvoliti (*dozvolja . . .) <i>tuđe su riječi; mjesto njih valja govoriti i pisati</i> dopuštenje, dopustiti . . .
došljački	doživjeti
doštedjeti	dožnjeti, dožnjévati; <i>pravilnije</i> dožeti, dožinjati
dotaći se: dotaknem se	drač(a)
dotada (<i>adv.</i>)	Drač
dotamo (<i>adv.</i>)	dračje
doteći: doteče	dračosijek
dotepuh	drag; <i>komp.</i> draži
dotešćati i doteštati	Draganić
doticati <i>prema</i> dotaknuti; <i>drugo je</i> dotjecati <i>prema</i> doteći	drago <i>u svezi na pr.</i> što mu drago, kako mu drago, gdje mu drago . . . <i>piše se odjelito</i>
dotični	dragocjen; <i>komp.</i> dragocjeniji
dotjecati <i>prema</i> doteći, <i>a nasuprot</i> doticati <i>prema</i> dotaći, dotaknuti	dragocjenost
dotjer(iv)ati	dragoća
dotle (<i>adv.</i>)	dragović
dotočiti	drančiti, <i>drljančiti</i>
dotrča(va)ti	dřče: dřčâ (<i>pl. t.</i>), <i>drhtalice, hladetina</i>
dotući: dotučem	dreča, <i>guštara</i>
*dovađati, <i>griješkom mjesto</i> dovoditi	drečati: drečim
*dovažati, <i>griješkom mjesto</i> dovoziti	dremežljiv
dovde i dovdje (<i>adv.</i>)	dremljiv
doveče(r) (<i>adv.</i>)	dremovac, <i>biljka (kaćun)</i>
dovečerati	dremovan
dovijek(a) (<i>adv.</i>)	*dren, <i>vidi</i> drijen
dovjerovati	drenić, <i>dem. prema</i> drijen
dovlačiti	drenik, <i>drenova šuma</i>
dovle(n) (<i>adv.</i>)	Drenopolje
dovoče: dovočeta, <i>pastorče</i>	drenov
dovreti: dovrim; dovreo, dovrela . . .	Drenovac
dovrh (<i>prijedl.</i>)	drenovača
dovući: dovučem	drenovina
dozlaboga (<i>adv.</i>)	drenjak, <i>drenik</i>
dozlogrdjeti	drenjina
*doznačiti <i>na pr.</i> nagradu; <i>bolje</i> odrediti	dretva (<i>ikav. dritva</i>)
*doznačnica, <i>bolje</i> uputa, <i>na pr.</i> novčana	drevad, <i>drveće</i>
dozoreti, <i>vidi</i> dozreti	

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

drevan	državnički
drhat: drhta	držec, što se drži, krepko, zdravo
drhtati: dršćem i drkćem; griješkom	dubač: dubača, dljeto
*drhćem	dubačac: dubačca, nekakva biljka
drijem	*dublijer, velika voštana svijeća; običnije duplir
drijemak	dublina
drijemalac: drijemaoca . . ., gen. mn.	dubrovački prema Dubrovnik
drijemalaca	Dubrovčanin
drijemalica	dučiti se, zlopatiti
drijemalo	dućan
drijemati: drijemam (drijemljem)	dućančić
drijemež	dućandžija, trgovac, koji drži dućan
drijen	dućkati, raditi težak rad
drijenak	dug; komp. duži
driješiti	dugačak
drijeti: derem; dr'o, drla . . .	*dugočasani; bolje dosadan
drijevo	dugoljetan
*drktati, griješkom mjesto drhtati	dugovetni; koje se govori samo uz dugi, na pr. dugi dugovetni dan; drugo je dugovjetni
drljača	dugovječan
drljančiti, neprestano prosjačiti	dugovječnost
drobiž, sitniš; griješkom *dobriš	dugovjek
drozak: drozga	dugovjetan, dugovječan; drugo je dugovetni
droždan	dugovremen
drožde	duguljast, duguljat; griješkom *dugoljast, *dugoljat
dršćić, dem. prema držak	duh
drugačije, drugačiji	duhan; dij. *duvan
drugdje; dij. *drugđe	duhandžija, tko puši duhan
drugobratučed(a)	duhan-kesa
drugojače	duhati; dij. *duvati
drugojačije, drugojačiji	duhnuti, prema duhati; drugo je dunuti
drukčije, drukčiji	duhovan
drukud(a) (adv.)	duhovit
Družičalo, drugi ponedjeljnik poslije Uskrsa	duhovnički
drveće	dulac: dulca
drvenjača, čaša, košara . . .	dumača, duboka dolina
*drviš, griješkom mjesto derviš	dunder(in), drvodjelja
drvodjelja; gen. mn. drvodjelijā	
drvorez	
držajica, držalica na pr. u motke, u čaše	

dunuti <i>prema</i> duti; <i>drugo je</i> duhnuti	dvogoče: dvogočeta, <i>ždrijebe ili tele od</i>
dupao: dupla	<i>dvije godine</i>
durača, <i>što dugo traje</i>	dvojačiti (<i>njivu</i>), <i>preoravati</i>
*duvati, <i>dijal. mjesto</i> duhati	dvojačno, <i>dvojako</i>
dužnički	dvojčica, <i>badem, u kojem su dvije</i>
dvakrat (<i>adv.</i>), <i>slabo u običaju</i>	<i>jezgre</i>
dvanaest; <i>dijal. *dvanajst</i>	dvojezičan
dvaput (<i>adv.</i>), <i>ali dva puta</i>	dvoličan
dvared (<i>adv.</i>)	dvoličiti
dvije; <i>dat. i lok. dvjema</i>	dvolučan, <i>na pr. gvožđa, t. j. od dva</i>
dvjesta, <i>ali: dvije stotine; griješkom</i>	<i>luka</i>
<i>*dvjesto i *dvije sto</i>	dvomjesečnjak, <i>živinče od dva mje-</i>
dvocijevka	<i>seca</i>
dvocjepan, <i>na pr. pantljika, t. j. u dva</i>	dvožičan (dvožični stolac), <i>stolica s ru-</i>
<i>nita tkana</i>	<i>čicama</i>

Dž.

džaba, <i>na čast, prosto, badava</i>	džep
*džagor, *džagoriti; <i>bolje žagor . . .</i>	dževap, <i>odgovor</i>
džak, <i>vreća; drugo je đak, učenik</i>	dževerdan i dževerdar, <i>puška, u koje je</i>
džamadan, <i>vrsta odijela</i>	<i>cijev od dževera (damaštanskoga nada)</i>
džamija, <i>turska bogomolja</i>	džibra, <i>drop</i>
*džara, <i>zemljani sud; bolje žara</i>	džida, <i>koplje; drugo je đida, hip. prema</i>
džban, <i>žban (drven vodeni sud)</i>	<i>đidija</i>
džbun, <i>grmen</i>	džidža, <i>igračka</i>
džebana, <i>municija u ratu</i>	džigerica
džebračiti, <i>prosjačiti</i>	džilit, <i>koplje, sulica</i>
džebrak, <i>prosjak</i>	džin, (<i>zao</i>) <i>duh, div</i>
džega, <i>ženska kapa</i>	džonjati, <i>sjedeći i drijemajući čekati</i>
dželat, <i>krvnik</i>	džora, <i>ime (mršavoj) svinji</i>
dženet	džupa, <i>vunena ženska košulja</i>

Đ.

đače: đaćeta	đakovački <i>prema Đakovo</i>
đačić	Đakovo
đački	đaur
đak	đavao: đavla
đakon	đavo: đavola
đakonija, <i>gospodsko jelo</i>	đavolak: đavolka

Uz K (kruna), f (filir), m (metar) ne piše se točka.

đavolče: đavolčeta
 đavolski
 đavolstvo
 đečerma, *kao prsluk; vidi ječerma*
 đem, *žvale*
 đemija, *lađa*
 đeram: đerma, *i đerma, poluga na studencu*
 đerdan
 đerdap, *brzica*
 đerđev, *okvir, na kome se rasteže tkanje, što se hoće vesti*
 đidija, *psovka čovjeku*
 đikati, *rasti u visinu*
 điknuti
 đilasati, *trčati, skakati (o divljoj zvijeri)*
 đinđuha, *nakit od stakla*

đipati *i* đipiti
 đoga(t), *ime konju*
 đoja, *tobože*
 đon, *poplat*
 Đorđe
 đubre: đubreta, *gnoj*
 đul, *ruža i topovsko zrno*
 đulabija, *crvena slatka jabuka*
 đumbir, *vrsta mirodije*
 đumruk, *carina*
 Đurađ
 Đurđevac
 đurđevački
 đurđić
 Đuro
 đuture *i* đuturice, *osjekom*
 đuvegija *i* đuveglija, *mladoženja*

E.

eda (*vezn.*)
 eda li
 *egede, *dijal. mjesto hegede*
 Egipćanin
 *eljda, *dijal. mjesto heljda*
 ergela; *dijal. *hergela*

erlav, *kriv*
 *esap, *dijal. mjesto hesap*
 evanđeoski
 Evropa
 Evropljanin; *griješkom* *Evropejac
 evropski; *griješkom* *evropejski

F.

fajda *ili* vajda; *griješkom* *hvajda
 *fala, *faliti, *griješkom mjesto hvala, hvaliti*
 fenič, *ptica*
 Fenićanin
 feredža
 Feričanci
 fesić
 fićfirić, *kicoš*
 fićukati
 fildžan

finoća
 fitiljača
 Foča
 forintača
 fra (*bez točke!*), *na pr. fra Marko*
 francuski
 Francuz
 fućkati
 fućukati
 funta
 *futač, *ptica pupavac*

Piše se: *dva puta*, ali: *dvaput; jedamput.*

G.

- Gacko: Gacka, *protiv* 105
 Gáča, *hip. prema* Gavriilo
 gačac: gačca, *vrsta vrane*
 Gačanin *prema* Gacko
 gaćan, *golub*
 gaćast
 gaće
 gaćnik, *koje se govori i* gatnjik
 gadljiv
 gađač
 gađati
 gađenje *prema* gaditi
 gagričav
 Galićanin *prema* Galicija
 galičast, *vran*
 galički *prema* Galicija
 galić, *gavran*
 galjuh(a), *čovjek, koji rado jede*
 ganač: ganča, *pandža*
 ganuće
 Garčin
 Garčinac
 gargača, *ogreblo*
 gasilac: gasioca . . . , *gen. mn. gasilca*
 gatački *prema* Gacko
 gatalac: gataoca . . . , *gen. mn. gatalaca*
 gazdaričin
 gazilac: gazioca . . . , *gen. mn. gazilaca*
 gdje; *dijal. *gđe, *đe i *gdi*
 gdjegdje
 gdjegod(ijer)
 gdjekad
 gdjeko; *vidi* gdjetko
 gdjekoji
 gdje mu drago
 gdjeno
 gdješto: gdječega . . .
 gdjetko: gdjekojega . . .
 geaćiti(se), *neotesano se vladati (kao geak)*
 gedžav, *što je nalik na starmaloga*
 gibak; *komp. gipčiji*
 ginuće
 gipkoća
 *glačalo, *bolje gladilo, laštilo*
 glačina
 gladak; *komp. glađi*
 gladež, *biljka*
 gladionica
 gladnjeti; gladnjah . . . , gladnjeh . . . ;
 gladnjev(ši); gladnio, gladnjela . . . ,
biti gladnu
 glađenje *prema* gladiti
 glagol (*a prema tome i* glagolski), *vrsta*
riječi; drugo je glagolj
 glagolj, *ime slovu, a prema tome gla-*
goljski, na pr. glagoljska slova; drugo
je glagol
 glagoljaš
 glagoljica, *pismo*
 glasić
 glasnički
 glatkoća
 glavačke, *strmoglavce*
 glavčina
 glavičati se i glavičiti se, *uvijati se u*
glavice, na pr. kupus
 glavičica, *dem. prema* glavica
 glavičina
 glavničar
 glavničav, *snjetljiv*
 glavoč, *neka morska riba*
 glavočika
 glavosijek
 glavosječan; *Ivan Glavosječni*
 glavosječenje
 glavuča, *augm. prema* glava
 gledalac: gledaoca . . . , *gen. mn. gle-*
dalaca

Govori se i piše: rđa, rvati, rzati, nauditi.

gledeće: gledećega, *zjenica*
 gležanj (*ikav. gližanj*)
 glindžav, *čovjek dugačak i lijn*
 glista; *dijal. *gljista*
 globljenje *prema* globiti
 glogovača, *glogov štap*
 gluh; *komp. gluši*
 gluhač, *ime biljci; drugo je gluhač*
 gluhač, *gluhak; drugo je gluhač*
 gluhnuće
 gluhoća
 gluhonijem
 glupačina, *augm. od glupak*
 gljiva
 gmečaljka, *muljalo*
 gmiljeti; *vidi hmiljeti*
 *gnida, *dijal. mjesto gnjida*
 gnijezditi
 gnijezdo
 gniježđenje *prema* gnijezditi
 gnoj *i sve izvedene*
 gnus *i sve izvedene*
 gnjecati
 gnjecav *i gnjecovan*
 gnječiti
 gnječkavica
 gnječkavina
 gnjed, *mrk*
 gnjedača
 gnjesti
 gnjèv
 gnjèvan
 gnjevetati: gnjevetam(ćem), *polagano,*
tromo i nerazgovijetno govoriti
 gnjéviti (se)
 gnjevljiv
 gnjezdašce
 gnjida; *dijal. *gnida*
 gnjijenje *prema* gnjiti
 gnjila, *ilovača*
 gnjilac: gnjilca, *čovjek (gnjio) lijn*

gnjilež
 gnjiliti
 gnjio: gnjila
 *gnjoj, *dijal. mjesto gnoj*
 *gnjus, *dijal. mjesto gnus*
 go: gola
 god *ili gođ ili (rjeđe) godijer sastavlja*
se s riječima, na pr. tkogod, štogod,
kakogod, kadgod, gdjegod . . . koga-
god, komugod . . . 206, 238
 godišnica, *sluškinja, što se najmi na*
godinu; drugo je godišnjica
 godišnji
 godišnjica, *obljetnica; drugo je godiš-*
nica
 gođenje *prema* goditi
 gol, *vidi go*
 golac: golca
 golcat *i golcit, u svezi: go golca(i)t*
 Goleč, *planina*
 golić, *koji je go*
 golijen
 golijenak, *dem. prema* golijen
 golobrače: golobračeta, *golobrado*
momče
 golocijevka
 golubnjača, *jama u zemlji*
 golupče: golupčeta
 goljenica
 goljenjača, *augm. prema* golijen
 gončin
 gondže: gondžeta, *pupoljak od ruže*
 gonetalac: gonetaoca . . ., *gen. mn.*
 gonetalaca
 gonetati: gonećem
 gonič, *koji goni*
 gonjenje *prema* goniti
 gorak; *komp. gorči*
 gorčac
 gorčak
 gorčika, *neka biljka*

gorčina	gradački <i>prema</i> Gradac
gore (<i>suprotno dolje</i>); <i>ikav.</i> *gori	gradić
gorenje <i>prema</i> gorjeti	Gradišćanin <i>prema</i> Gradiška
gori. gora, gore, <i>komp. prema</i> zao	Gradišćanin <i>prema</i> Gradište
Goričanin <i>prema</i> Gorica	*gradonačelnik, <i>griješkom</i> mjesto gradski
gorjeti; gorah <i>i</i> gorijah . . . ; gorjeh . . . ;	načelnik
gorjev(ši); gorio, gorjela . . .	gradski
gorljiv	građa
gorocvijet	građanče: građančeta
goropađenje <i>prema</i> goropaditi se	grah
gorskać, <i>nekakav</i> kesten	grahor
gorštak	grahorast; <i>dijal.</i> *graórast
goruč (<i>pridj.</i>)	grahorica
gorušični	grahovački (<i>ili</i> grahovski) <i>prema</i> Gra-
Gospić	hovo
gospodaričin	Grahovo
gospodičić	gramzljiv
gospodična	grančica
gospodski	graničar
gospodstvo	graničast
gospođa	graničav
gospodičin	graničiti
gospojičin	granični
gospoština	grbača, <i>grbina</i> (<i>leđa</i>)
gostionica	grcati: gream
gostioničar	grč
gostionički	Grče: Grčeta
gostoljubljiv	grčevit
gošća	grčica, <i>nekakva</i> trava
gošćenje <i>prema</i> gostiti	grčina
goveče: govečeta	grčiti
govedarče: govedarčeta	Grčka
govordžija, <i>bolje</i> govornik	grčki
govorljiv	grdan; <i>komp.</i> gđi
govornički	grditi, <i>činiti da što bude</i> grdno, <i>pso-</i>
grabežljiv	<i>vati; drugo je</i> grdjeti
grabić	grdjeti; grđah . . . ; grdjeh . . . ; gr-
grabljiv	djev(ši); grdio, grdjela . . . , <i>postajati</i>
Gračac, <i>gen. jedn.</i> Gračca <i>i</i> Gračaca	grdan
gračački <i>prema</i> Gračac	grđenje <i>prema</i> grditi <i>i</i> grdjeti
Gradačac, <i>gen. jedn.</i> Gradačca	Grđevac

Govori se i piše: *branič, gonič, vodič.*

grebača, <i>ogreb</i>	gr'oce, <i>dem. prema</i> grlo
grehota	grohnuti <i>bolje nego</i> *gronuti
grehovan	grohot
grehovati	grohotati: grohoćem
grešlja, grešljika, <i>novac; griješkom</i>	groktati: grokćem
*grješlja . . .	gromača
greznuće	groničav, <i>koji boluje od gronice</i>
grgeč, <i>riba</i>	grošičar, <i>koji radi što na grošić</i>
Grgeteg: Grgetega; <i>griješkom</i> *Grgetek:	grozdić
*Grgetka	grozničav
grgotati: grgoćem	grožđe
grič	grštenje <i>prema</i> grstiti se
grijač	grtati: grćem
grijačina	grubahan
grijalac: grijaoča . . ., <i>gen. mn.</i> grijalaca	grubiti, <i>činiti da što bude grubo</i>
grijati	grubjeti; grubljah . . .; grubjeh . . .;
grijuh; <i>mn.</i> grijesi <i>ili</i> grijehovi	grubjev(ši); grubio, grubjela . . ., <i>postajati grub</i>
griješiti	grubljenje <i>prema</i> grubjeti
griješka	gruboća
grješan	gruhač, <i>šljunak</i>
grješić, <i>dem. prema</i> grijeh	gruhati: gruham <i>bolje nego</i> *gruvati
grješnica	gruhnuti <i>bolje nego</i> *grunuti
grješnički	grumenčić, <i>dem. prema</i> grumen
grješnik	grumičak
grk; <i>komp.</i> grči	gruntovničar
grknuće	gruntovnički
grlat, <i>u koga je jako grlo; drugo je</i>	gučiti
grljat	gudač
grličica, <i>dem. prema</i> grlica	gudjeti; guđah . . .; gudjeh . . .; gu-
grličin	djev(ši); gudio, gudjela . . .
grličji	gudža, <i>budža</i>
grlič, <i>na pr. u puške ili u stakla</i>	guđenje <i>prema</i> gudjeti
grljat, <i>grivast; drugo je</i> grlat	gugutati: gugućem
grmečak	gukati: gućem
grmić	guljačina, <i>deračina</i>
grmjelica, <i>đinđuha</i>	guljenje <i>prema</i> guliti
grmjjeti: grmljah . . .; grmjeh . . .; gr-	gunđati i gunjđati
mjev(ši); grmio, grmjela . . .	gunturać, <i>nekakva bolest u konja</i>
grnčara, <i>gnjila</i>	gunjče: gunjčeta, <i>gunjić</i>
grnjača, <i>grn, greblica</i>	gunjđati i gunđati

č se piše prema c i k; micati: mićem, plakati: plaćem.

guritati: gurićem
 gusjenica
 gusjeničav, *na pr. voće puno gusjenicâ*
 guslač
 gusnuće
 gusomača, *ime biljci*
 gust; *komp. gušći*
 gustoća
 guščad *prema gušće, dem. od guska;*
drugo je guščad
 guščak, *gusinjak*

guščar
 gušće: guščeta
 guščica
 guščići
 guščji
 guščad *prema gust: gušći; drugo je*
 guščad
 Gušće
 gutljaj
 gužvača
 gvožđe

H.

habat: habata (hapta), *biljka*
 habati, *kvariti*
 haber, *glas*
 hadum
 hadžija, *poklonik*
 hadžinica
 hadžinski
 hajati
 hajde(te): hajdemo(te)
 hajdučina
 hajdučiti se
 hajdučki
 hajduk
 hajduštvo
 hajka
 hajkač
 hajoš, *lađar*
 hajvar, *posoljena ikra (kavijar)*
 hak
 hala
 *halabuka, *dijal. mjesto buka*
 halal, *blagoslov*
 *halat, *dijal. mjesto alat*
 halav
 halka, *gvozden kolut*
 haluga, *uvula*
 halva, *slatko jelo i prsten*

halja
 haljétak: haljétkâ
 haljina
 *haljkav; *bolje aljkav*
 ham; *dijal. *am*
 hamajlija, *zapis*
 *hambar, *dijal. mjesto ambar*
 *hametice, *hametom, *dijal. mjesto*
 ametice, ametom
 han, *gostionica*
 handžar, *veliki nož*
 haps, *zatvor*
 hapta, *biljka*
 harač: harača, *glâvnica (poreza)*
 harač: harča, *trošak*
 harambaša
 haramija
 haran
 harati
 harčiti
 harčljiv, *raspikuća*
 harem
 hartija
 *hasna, *dijal. mjesto korist*
 *hasniti, *dijal. mjesto koristiti*
 hasura
 *hat, *dijal. mjesto at*

hatar, <i>područje</i>	hladnjeti; hladnjeh . . .; hladnjev(ši); hladnio, hladnjela . . ., <i>postajati</i> <i>hladan</i>
Havala	hlađahan
hazna, <i>blago</i>	hlađenje <i>prema</i> hladiti
hazur(ala), <i>spremajte se!</i>	hlapimuha
*haždaha, <i>dijal. mjesto aždaha</i>	hlāpiti, <i>šćapiti</i> ; hlápiti, <i>vjetriti</i>
hećim, <i>ljekar</i>	hlaptati: hlapćem
hegede (<i>mn. ž. roda</i>)	hlepati; <i>griješkom</i> *hlijepiti
heljda	hlijev
henjati, <i>prestati; u nas običnije je-</i> <i>njati</i>	Hlijevno, <i>koje pišu ponajviše</i> Lijevno
hercegovački	hljeh <i>i sve izvedene</i>
Hercegovčanin	hljepčić, <i>dem. prema</i> hljeb(ac)
Hercegovina	hljevanski <i>prema</i> Hlijevno
*hergela, <i>dijal. mjesto ergela</i>	hljevina, <i>augm. prema</i> hlijev
Hero, <i>Hercegovac</i>	hmelj
heroglavče: heroglavčeta, <i>razroko dijete</i>	hmiljeti, <i>gmiljeti, gamizati; u nas po-</i> <i>najviše</i> miljeti
hesap, <i>račun</i>	hober, <i>kresta (u kokota)</i>
hićenje <i>prema</i> hitjeti	hobotnica, <i>riba</i>
hihotati: hihoćem	hoća, <i>koja hoće</i>
hijena	hoćak (<i>adj.</i>), <i>kao gotov, spreman</i>
hiljada	hoćenje, <i>htijenje</i>
hiljav, <i>kome nije oko cijelo</i>	hoćo, <i>hoćak</i>
himba	hod
himben	*hodaja, <i>dijal. mjesto odaja</i>
hiniti	*hodočasnik, *hodočastiti, *hodočašće, <i>bolje</i> crkvar, poklonik, crkvariti, <i>ići</i> <i>na poklonstvo, poklonstvo</i>
hintov, <i>kočija</i>	hodulje
hip	hodža, <i>muhamedovački duhovnik; drugo</i> <i>je</i> hođa
historija	hođa <i>prema</i> hoditi, <i>na pr. rđava hođa;</i> <i>drugo je</i> hodža
hitar	homuč(ak), <i>homut, šaka, na pr. sijena</i>
hitati: hitam	homut
hititi, <i>baciti; drugo je</i> hitjeti	Hopovo; <i>dijal. *Opovo</i>
hitjeti; hićah . . .; hitjeh . . .; hitjev (ši); hitio, hitjela . . ., <i>žuriti se;</i> <i>drugo je</i> hititi	hora
hitroća	hostija
hitroprelja	hotim(i)ce
hlače	hotjeti, <i>vidi</i> htjeti
hlad	
hladionica	
hladnoća	
hladnjenje <i>prema</i> hladnjeti	

je se piše u kratkome slogu: djeteta.

*

hotomičan	hrom
hrabar	hromoća
hraćak	hropac
hrakati: hračem	hroptati: hropćem
hram	hrpa; <i>dijal.</i> *rpa
bramati: hramljem	hrptenica
hrana	hrskati: hrskam; *rskati je <i>dijal.</i>
hranič, <i>hranitelj</i>	hrstati: hrstam, <i>hrskati</i> ; *rstati je <i>dijal.</i>
hraniti	hrsuz, <i>lupež</i>
hranljiv	hrt, <i>pas</i> ; <i>drugo je rt, šiljak</i>
hranjeniče: hranjeničeta	hrtenica i hrtenjača, <i>hrptenica</i>
hranjenje <i>prema</i> hraniti	hrtkovački <i>prema</i> Hrtkovci
hrapav; <i>dijal.</i> *rapav	Hrtkovci
hrast, <i>drvo</i> ; <i>dijal.</i> *rast	hrupiti
hrastić(ak)	hruskati: hruskam
hrastovački <i>prema</i> Hrastovac	hrušt
hrastovički <i>prema</i> Hrastovica	Hrvaćanin
hrbat: hrpta (hrbata)	hrvaćenje <i>prema</i> hrvatiti
hrčak	hrvaština, <i>vrsta vina</i>
hrče: hrčeta, <i>mladi hrt</i>	Hrvat
*hrđa, <i>dijal. mjesto rđa</i>	*hrvati (se), <i>dijal. mjesto rvati (se):</i>
*hrđav, <i>dijal. mjesto rđav</i>	rvem (se) . . .
hreb, <i>panj</i>	hrvatski
hrećak, <i>žilica u drveta</i>	*hrzati, <i>dijal. mjesto rzati: ržem . . .</i>
hrek, <i>stablo</i>	*hrž, <i>dijal. mjesto rž (raž)</i>
Hreljin	htijenje <i>prema</i> htjeti
hren	htjeti: hoću, ću . . .; htjednem; htjeh,
hrid	htjedoh; hoćah (šćah, šćadijah); ho-
hridovka; <i>dijal.</i> *riđovka	teći (<i>griješkom</i> *htijući); hotjevši;
hripati: hripam i hripljem	htio, htjela . . .
hriputati: hripućem	hubav; <i>običnije</i> ubav
hriputljiv	*huckati, <i>dijal. mjesto uckati (drškati,</i>
hrisovulj(a)	<i>podbadati)</i>
Hrist i Krist	hućac, <i>bolest u ušima</i>
hrišćanin	hućati: hućim
hrkač, <i>koji hrče; drugo je hrkać</i>	hud, <i>ljut</i> ; <i>komp.</i> huđi
hrkać, <i>tako kršćani u Dalmaciji zovu</i>	*huditi (<i>u značenju</i> škoditi) <i>ne valja,</i>
<i>hrišćane; drugo je hrkać</i>	<i>nego treba da se (govori i) piše</i> uđiti
hrkati: hrćem	hudjeti; huđah . . .; hudjeh . . .; hu-
hrnjav	djev(ši); hudio, hudjela . . ., <i>hudu biti</i>
hr'o, hrla	huhor, <i>hober, kresta</i>

ije se piše u dugome slogu: *dijete*.

hujati: hujim *i* ujati: ujim

huk(a)

hukač

hukati: hučem *i* hukam

huktati: hukćem

hula, *psovka*

huliti

hulnik

hulja

huljenje *prema* huliti

hum

humčica, *dem. prema* humkaHumljanin *prema* Hum

hunjavica

hunjkati, *govoriti kroz nos*hunjkavica, *kihavica*

hupnuti

*hupoćak, *dijal. mjesto* upoćak*hustiti, *dijal. mjesto* ustiti (*drškati, podbadati*)*hvajda, *griješkom mjesto* fajda *ili* vajdahvala *i izvedene; dij. *fala . . .*hvaldžija, *bolje* hvališahvalilac: hvalioca . . ., *gen. mn.* hvalilaca

hvalospjev

Hvar

hvastati se

hvat; *dijal. *fat*hvatati; *dijal. *fatati*

hvoja

I.

i- *u svezi sa zamjenicama i prilozima, na pr. igdje, ikad, ikakav, ikako, išta, itko . . .; vidi pod* 200, 245i ako, *bolje* ako i . . .ibričić, *dem. prema* ibrik (*sud od metala za umivanje*)

ičiji

iči: idem

ičindija, *treće molitveno doba*

idol: idola

idući

idirot, *biljka*

igda

igdje

igrač

igračka

igraći, *na pr* igraće *karte*ijed *i izvedene riječi: ijedak, ijedan, ijediti se govore se i pišu u nas ponajviše jed, jedak . . .*

ikad(a)

ikakav

ikaki

ikako

ikoji

ikoliko

ikričav

Ilača

Iličko, *hip. od* Ilijailidža, *toplica*

ilinski

ilinštak

iliti (*vezn.*)Iločanin *prema* Ilok

ilovača

imaće

imalac: imaoca (*imalca*) . . ., *gen. mn.* imalacaimanče: imančeta, *magare*imati, *složeno s riječcom* ne *vidi pod* 225*imendan, *bolje* godovno

imenički

*imetak, *bolje* imovina*dj* se piše *prema* ekav. *de*, ikav. *di*: *djevojka*.

Imoćanin <i>prema</i> Imotski	ishođenje <i>prema</i> ishoditi
Imotski	ishrakati
imuć(an)	ishrskati
imuće	isijècati <i>je impf.</i> , a isjecati <i>perf.</i>
inače	isijevati
inačica	isijevci: isjevákâ, isijevcima
inaćenje <i>prema</i> inatiti se	isjecati <i>je perf.</i> , a isijècati <i>impf.</i>
inadžija, <i>koji se rado inati, naletica</i>	isjeckati
Indijac, indijski <i>prema</i> Indija	isječak: isječka
indje, <i>drugdje</i>	isjeći: isiječem
Indija, <i>selo u Srijemu; drugo je</i> Indija	isjek; <i>gen. mn.</i> ĩsjêkâ
inoća	iskačkati
inòvjerac: inòvjêrca	iskamčiti
inovjeran	iskandžijati
inòvjêrka	iskati: ištem
iole	iskečiti <i>zube</i>
iscijediti	iskihati (se)
iscijeliti	iskipjeti
iscijeljeti, <i>kao izliječiti se</i>	isključiva)ti
iscijeniti	isključiv
iscijepati se	iskočiti
iscjeđivati	iskolačiti <i>oči</i>
iscjelivati, <i>perf. prema</i> cjelivati; <i>drugo je</i> iscjeljivati	iskončati
iscjeljenje <i>prema</i> iscijeliti	iskopnjeti
iscjeljivati, <i>impf. prema</i> iscijeliti; <i>drugo je</i> iscjelivati	iskorenjavati
iscjepkati	iskorijeniti
iscrpljiv	iskorijepiti, <i>iskorijeniti</i>
iscuriti	iskraj (<i>prijedl.</i>)
iscvjetati	iskrčiti
iseljenik	iskrhati
isheriti (se)	ismijevati (se)
ishititi se	ispaštati (se), <i>od</i> postiti
ishladiti (se)	ispeći: ispečem
ishlapiti	ispičutura
ishlapljiv	ispijèvati <i>je impf.</i> , a ispjevati <i>perf.</i>
ishmiljeti	ispitivač
ishod	ispjeniti se
ishodati se	ispjevati <i>je perf.</i> , a ispijèvati <i>impf.</i>
ishoditi	isplaćivati
	ispljeti: ispljevem
	ispod (<i>prijedl.</i>)

- ispodmukla (*adv.*)
 ispodsunčanik
 ispolac: ispolca, *izdubena lopata, kojom se pljuska voda iz lađe*
 ispopriječiti
 isporazbolijevati se
 isporučiti
 isposijecati
 isповijed
 isповijedalac: isповijedaoca . . . , *gen. mn. isповijedalaca*
 isповijedaonica
 isповijedati
 isповijest
 isповjediti; *po pravilu trebalo bi upravo da glasi isповjedjeti, ali to je sasvim neobično; više se čuje isповiđeti; u nas je pretegnulo isповjediti*
 isповjedni
 isповjednički
 isповjednik
 ispraćati
 ispred (*prijedl.*)
 ispreko (*prijedl.*), *na pr. ispreko Save; drugo je isprijeka*
 isprekrštati
 ispresijecati
 isprevraćati
 ispriča(vati)
 ispričešćivati
 ispričnica
 ispriječati, ispriječiti
 isprijeka (*adv.*), *sa strane; drugo je ispreko*
 ispripovijedati, *ali ispripovjediti*
 isprosijecati
 isprosjačiti
 isprva (*adv.*)
 ispuhati
 ispupčina
 ispupčiti se
- ispuštati
 istaći: istaknem
 *istančan, *bolje istanjen*
 istančati: istančam
 isteći: istečem
 isticati; *drugo je istjecati*
 istiha (*adv.*)
 istiještiti
 istinabog (*adv.*)
 istisnuće
 istjecati *prema isteći, a nasuprot isticati prema istaći, istaknuti*
 istjer(iv)ati
 istočanin
 istočanka
 istočiti
 istočni
 istočnjački
 istočnjak
 istosmjeran
 istovetni; *griješkom *istovjetni*
 Istranin, *istranski prema Istra*
 istraživalac: istraživaoca . . . , *gen. mn. istraživalaca*
 istrča(vati)
 istrebljavati i *istrebljivati*
 istrebljiv
 istrgnuće
 istrijebiti
 istruhliti, *istruhnuti*
 istući: istučem
 istumačiti
 isturčiti
 Isukrst
 iščačkati
 iščašiti
 iščehati
 iščekati, *iščekivati*
 iščeprkati
 iščerupati
 iščasati

iščešljati	izboljeti, <i>od bolesti izmršaviti</i>
išcheznuće	izbrežak, <i>brežuljak</i>
išcheznuti	izbroćine
*iščijati, <i>dijal. mjesto iščehati</i>	izbućiti, <i>izbuljiti; drugo je bućiti</i>
iščiljeti, <i>nestati</i>	izdahnuće
iščinjati	izdahnuti
iščistiti	izdajica
iščitati	izdajičin
iščuditi se	izdajnički
iščupati	izdajništvo
iščesmati	izdaleka (<i>adv.</i>)
išokčiti se	izdavač
išta, isto: ičega	izdavalac: <i>izdavaoca . . . , gen. mn.</i>
itko: ikoga	izdavalaca
Ivanj dan: Ivanja dana	izdavna (<i>adv.</i>)
iverčić, <i>dem. prema iver</i>	izdaždjeti se
ivičiti što, <i>načinjati mu ivicu</i>	izderilijeska, <i>zdrava i jaka ljudina</i>
iza (<i>prijedl.</i>)	izdijeliti
izaći: izađem	izdijevati
izadjesti, izadjeti	izdjeljati
izadrijeti: <i>izaderem; izadr'o, izadrla</i>	izdjeljivati
izagnjiti	izdjenuti, <i>izdje(s)ti</i>
izagođa (<i>adv.</i>), <i>u zgodan čas</i>	izdno (<i>prijedl.</i>)
*izakako (<i>vezn.</i>), <i>bolje pošto, kad</i>	izdovoljiti: <i>izdovoljim; griješkom *izdo-</i>
izamljeti	voliti
izasjeći: <i>izasiječem</i>	izdrijeti: <i>izderem; izdr'o, izdrla . . .</i>
izatoga (<i>adv.</i>), <i>nato, zatim</i>	izginuće
izavreti: <i>izavrím</i>	izgladnjeti
izazada (<i>adv.</i>), <i>odzada</i>	izgnječiti
izbečiti oči	izgorjelica
izbijeliti, <i>učiniti da bude što bijelo</i>	izgorjelina
izbijeljati, <i>postati bijelo</i>	izgorjeti
izbirač	izgrijati
izbirljiv	izgrmjati se
izbjeći	izgrtati: <i>izgrćem</i>
izbjegavati, <i>izbjegnuti</i>	izgruhati
izbježiv	izići: <i>iziđem (izidem)</i>
izbljedjeti	iziješan, <i>proždrljiv</i>
izbliza (<i>adv.</i>)	izjahati: <i>izjašem</i>
izbliže (<i>adv.</i>)	izjedipogača
izbočina	izjednači(va)ti

Bezvučni pred zvučnim bude zvučni; sbor: *zbor.*

izjelica	izmući: izmuknem, <i>promući, promuknuti</i>
izjesti	iznad (<i>prijedl.</i>)
izješa, <i>izjelica</i>	iznajprije (<i>adv.</i>)
izleći: izležem; <i>drugo je izljeći</i>	iznašašće
izletjeti	*iznašati, <i>dijal. mjesto iznositi</i>
izliječiti	iznebuha (<i>adv.</i>)
izlijemati	iznèdájboga (<i>adv.</i>), <i>iznenada</i>
izlijetati	iznenada (<i>adv.</i>)
izlijevati	iznevjeriti
izliv i izjev	iznići: izniknem
izlivati	iznijeti; iznijeh . . .; iznijev(ši); iznio, iznijela . . .; iznijet
*izlučiti	iznikao: iznikli (<i>imenica žen. roda</i>)
izlječiv	iznova (<i>adv.</i>)
izljeći: izljegnem, <i>izljesti; drugo je izleći: izležem</i>	iznutra (<i>adv.</i>)
izljesti: izljevem	izobičajiti se
izjev i izliv	izobijestiti se
izljubiti	izobila (<i>adv.</i>)
izmahnuti	*izobličien, <i>bolje nakažen</i>
izmaknuće	*izobličiti, <i>bolje nakaziti</i>
izmala (<i>adv.</i>)	izobušice, <i>iznenada</i>
izmalena (<i>adv.</i>)	izodjenuti, izodje(s)ti
izmašičke, <i>na pr. baciti kamen, omaške</i>	izodsijecati
izmašiv	izokola (<i>adv.</i>)
izmećar, <i>sluga</i>	izopači(va)ti (se)
između (<i>prijedl.</i>)	izopćenik
izmetnuće	izopći(va)ti
izmijeniti, izmijenjati	izosijecati
izmiješati	iz početka
izmiljeti	izračuniti
izmišljač	*Izraeličanin, <i>griješkom mjesto Izrailjac</i>
izmjena, <i>gen. mn. izmjēnā</i>	izrana (<i>adv.</i>)
izmjenje	izrastao: izrasli (<i>imenica žen. roda</i>)
izmjenice	izrebar, izrebra (<i>adv.</i>), <i>sa strane</i>
izmjenit	izrečno (<i>bolje nego *izrično</i>), <i>najbolje je izrijekom</i>
izmjenjivati	izreći: izrečem
izmjeran	izreda (<i>adv.</i>)
izmjeriti	izređati
izmoći: izmognem	*izreka, <i>bolje rečenica</i>
izmrčiti	
izmučiti	

d t se gube ispred **c ě**; sudac: *suca*, otac: *oče*.

izričaj	izvjekovati
*izrično, <i>bolje</i> izrijekom	izvjesno
izrijekom; <i>drugo je na pr. izreći što</i>	izvjestan
*izrekom (<i>rečenicom</i>), <i>a opet drugo:</i>	izvjestitelj
<i>izreći što</i> izrijekom (<i>upravo</i>)	izvješati
izrinuće	izvješće
izruči(va)ti	izvješćivati i izvještavati
izručke	izvještaj
izubaha (<i>adv.</i>), <i>iznenada</i>	izvještiti (se)
izučiti	izvjetriti
izumijevati <i>prema</i> izumjeti	izvježba(va)ti
izumiti (se), <i>obezumiti (se)</i> ; <i>drugo je</i>	izvlačiti
izumjeti	izvolijevati
izumjelac: izumioca . . ., <i>gen. mn. izu-</i>	izvoljeti
mjelaca	izvorčić, <i>dem. prema</i> izvor(ac)
izumjeti, <i>naći umom</i> ; <i>drugo je</i> izumiti	izvraćati
izumrijeti: izumrem; izumrijeh . . .;	izvreti: izvrim
izumr'o, izumrla . . .	izvrh (<i>prijedl.</i>)
izuvač	izvrijeći: izvršem
*izvađati, <i>griješkom</i> mjesto izvoditi	izvrština
izvan (<i>prijedl.</i>)	izvrtjeti
*izvažati, <i>griješkom</i> mjesto izvoziti	izvrvjeti
izvidjeti	izvući: izvučem
izvijestiti	ižednjeti
izviše (<i>prijedl.</i>)	ižlijebiti
*izvjedljiv; <i>bolje</i> radoznao	ižvatati: ižvaćem

J.

jabučan	jagnjeći
jabućica, <i>dem. prema</i> jabuka	*jagnječina, <i>dijal. mjesto</i> jagnjetina
jabučić	jagnjed: jagnjeda
jabukovača	jago(r)čevina, <i>ime biljci</i>
jačati, <i>postajati</i> jači	jagorčika, <i>ime biljci</i>
jačina	jahač
*jačiti <i>koga ili što</i> , <i>griješkom</i> mjesto jačati	jahaćica, <i>ženska, koja jaše (prema</i> jahač);
jačmen, jačmičak, <i>boljetica na oku</i>	<i>drugo bi bilo</i> jahaćica
jaćenje <i>prema</i> jatiti se	jahaći, <i>na pr. jahaći konj</i>
jadič, <i>ime biljci</i>	jahaćica, <i>zamjena pridjevu</i> jahaći; <i>na</i>
jadnoća	<i>pr. mazga</i> jahaćica, <i>kao</i> jahaća <i>mazga</i> ;
jaganjčići	<i>drugo je</i> jahaćica

d t se pišu ispred *s*: *gradski, bratski.*

ahati: jašem . . ., jašući; <i>dijal.</i> *jašiti:	ječmen, <i>pridj. od ječam</i>
*jašim . . ., *jašeći	ječmenica, <i>ječmen hljeb</i>
*jahor, <i>dijal. prema javor</i>	jed <i>i izvedene riječi</i> : jednak, jêdan, jediti (se) <i>govore se i pišu u nas redovno tako mjesto</i> : ijed, ijedan, ijediti (se)
jajački <i>prema Jajce</i>	jedaći, <i>na pr. jedaći nož</i>
Jajčanin <i>prema Jajce</i>	jedamput (<i>adv.</i>)
jak; <i>komp. jači</i>	jedanaest; <i>dijal.</i> *jedanajst
*jal, *jalan, <i>dijal. mjesto zavidnost, zavidan</i>	jedared (<i>adv.</i>)
jamačno	jedenje <i>prema jesti; drugo je jeđenje</i>
jamčevina	jedinče: jedinčeta
jamčiti (se)	jedljiv
jamićak, <i>trnokop</i>	jednačiti
jamić, <i>jamica</i>	jednadžba
janjčevina	jednocijevka
janjeći	jednoć
janjičar	jednoličan, jednoličke
japundže: japundžeta, <i>kabanica</i>	jednoljetkinja, <i>na pr. mladica</i>
jarčevina	jednomjeran
jarčić	jednomjesečići, <i>braća i sestre, što se rode jednoga (istoga) mjeseca</i>
jarčji	jednoničiti, <i>samo jedamput na dan jesti</i>
jarebičji	jednovjerac: jednovjêrca
jarećak	jedovan
jareći	jedovit
*jarećina, <i>dijal. mjesto jaretina</i>	jedrenjača
jarić, <i>biljka; drugo je jarići, jarad</i>	jeđenje <i>prema jediti (se); drugo je jedenje</i>
jasičić	Jeđupak: Jeđupka, <i>Ciganin</i>
jasnoća	jeftin <i>i jevtin</i>
jastreb <i>i jastrijeb</i>	jeftinoća <i>i jevtinoća</i>
Jastrebac, <i>planina</i>	jektičav, <i>koji boluje od jektike (sušice)</i>
Jastrebarsko	Jeleč
Jastrebarščanin <i>prema Jastrebarsko</i>	jelenče: jelenčeta
jastrebast	je li
jastrebuša, <i>ime kokoši</i>	jelić
jastrijeb <i>i jastreb; mn. jastrebovi</i>	jemač, <i>berač</i>
jastučić, <i>dem. prema jastuk</i>	jemačica, <i>beračica</i>
jaukati: jaučem	jenjati; <i>običnije nego henjati</i>
jazavčar	
jazavčji	
ječam: ječma	
ječati	
ječerma; <i>gen. mn. ječerama, kao prsluk</i>	

Komparativ: jači, vrući, širi, viši, teži.

*jerbo; <i>bolje jer</i>	jugoistočni
Jerusalim; <i>griješkom</i> *Jeruzolim	jugoistok
jesti: jedem, ijem . . . ; io <i>ili</i> jeo: jela . . .	jugozapad(ni)
jezičac	juha
jezičak	junačan
jezičan	junačić
jezičina	junačina
jezičnica	junačiti (se)
jezičnik	junački
joha	junaštvo
jorgančić	junčić, <i>dem. prema junac</i>
jošte(r)	juneći
Jovanj dan: Jovanja dana	jurve
juče(r)	jutarnji i jutrenji; <i>neobičnije</i> *jutrnji

K.

k' <i>bilježi se pogrješno mjesto k</i> ; 328	kadioni
kabao: kabla	kadionica
kablič	kadli (<i>vezn.</i>)
kača, <i>zmija</i>	kadno, kadnokad(a)
Kačanik	kadšto
kačar, <i>bačvar</i>	kađenje <i>prema</i> kaditi
kačara, <i>zgrada, gdje stoje kace</i>	kaftan
kačati; <i>kača riba, kad izađe navrh vode</i> <i>i vrcne se</i>	kajiš
kačica, <i>dem. prema kaca</i>	kakavgod: <i>kakvogagod . . .</i>
kačji	kakigod
kačka, <i>vrsta igre</i>	kakogod
kačkati, <i>gaziti po blatu</i>	kako mu drago
kačkavica	kakono, kakonoti
kačni(k)	kakovgod
kačiper(k)a, <i>ženska, koja se kiti</i>	kakvoća
kačun, <i>cvijet</i>	kal: kala
kačuniti se, <i>kititi se</i>	kalac: <i>kalca, mlada trava</i>
kad(a)god, kad(a)god	kalajisati
kadikad	kalamučenje <i>prema</i> kalamutiti
kadilac: <i>kadioca . . . , gen. mn. kadi-</i> <i>laca</i>	kalan: <i>kaona (kalna)</i>
kadinica	kalež; <i>griješkom</i> *kališ
kadinski	kaluđer
	kaluđerčin
	kamatnički

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

kamčiti, *jadati se*
 kamečak i kamičak
 kamenčić, *dem. prema kamen*
 kamivao: kamivala, *presrt*
 kamoli (*vezn.*)
 kanal: kanala
 kanda (*vezn.*)
 kandža, *pandža*
 kandžija, *korbač*
 kano (*vezn.*)
 kao: kala, *vidi kal*
 kaono (*vezn.*)
 kao što
 kapetaničin
 kapidžija, *vratar*
 karanfil
 karlovački
 Karlovčanin
 Karlovčić
 kartač i kartuč
 kasač, *koji kasa (na pr. konj)*
 kasnilac: kasnioca . . ., *gen. mn. ka-*
snilaca
 kasno; *komp. kasnije*
 kasnuće
 kasnjeti; *kašnjah . . .; kasnjeh . . .;*
kasnjev(ši); kasnio, kasnjela . . .
 katkad(a)
 katolički
 katolištvo
 kaučuk
 kava
 kavez
 kavgadžija
 kazančić, *dem. prema kazan*
 kazivač
 kažnjenički
 kažnjenje *prema kazniti*
 kćerka, *dem. prema kći*
 kći: kćeri; *griješkom nom. *kćer*
 kečiga

kehisati, *kidisati*
 kenjača, *mast, što se uhvati na osovini*
 kenjčev
 kerče: *kerčeta, mali pas sljednik*
 kerebečiti se, *kočiti se*
 kičeljiv, *ohol*
 kičica
 kičma, *leđa*
 kičmenica i kičmenjača
 kićen
 kićenka, *kapa s kitama*
 kićenje *prema kititi*
 kidljiv
 kihati: kiham
 kihavica
 kijača
 kiljer: *kiljera, kućerak*
 kinđuriti se, *kititi se*
 kinjenje
 kinjiti; *dijal. *kiniti*
 kipjeti; *kipljah . . .; kipjeh . . .; ki-*
pjev(ši); kipio, kipjela . . .
 kipuć(i) (*pridj.*)
 kiridžija, *vozač*
 kiseo: kisela
 kisnuće
 kišljiv
 kišovit
 kitničar(ka)
 klač, *koji kolje*
 klačenje *prema klatiti*
 klačenje *prema kladiti se*
 klamitati: *klamićem*
 klanac; *dijal. *klanjac*
 klanjalac: *klanjaoca . . ., gen. mn. kla-*
njalaca
 klasić
 klatež
 klečak: *klečaka*
 klečati
 klečka

ne se rastavlja od glagola: ne vidim.

kleći: kleknem	ključica, <i>kost</i>
*klen (<i>drvo, riba</i>), <i>dijal. mjesto</i> kljën	ključić
klepati: klepljem	kljunčić
klepčica, <i>dem. prema</i> kleпка	kljuvati: kljujem
klepetati: klepečem	kmečati
klevetati: klevećem	kmetičin
klevetnički	kmetić
kličav, <i>prosjed</i>	kmetski
kličić: kliknem	kneginja; <i>griješkom</i> *knjeginja
klijen(it), <i>sakat</i>	kneščić
kliješta (<i>nom. mn.</i>) <i>ili</i> kliješte	knežević
klijet	kneževina; <i>griješkom</i> *knježevina
klijetka	knjeziti se, <i>gotoviti se na plač</i>
kliktati: klikćem	književnički
klinčanik	knjižničar
klinčenjak	*ko; <i>vidi</i> tko
klinčić, <i>dem. prema</i> klinac	kobača
klinčiti, <i>stajati na mjestu bez posla</i>	kobačiti, <i>kao grabiti</i>
klin-čorba	kobasičar
klipić	kocka <i>protiv</i> 105
klisić	kočak
klobučac	kočanica, <i>biljka</i>
klobučar	kočanj; <i>dijal.</i> *kočan
klobučić	kočenje <i>prema</i> kočiti (se); <i>drugo je</i>
klobučina	kočenje
klokoč, <i>biljka</i>	kočet, <i>kostrijet</i>
klokočika	kočić, <i>dem. prema</i> kotac
klokotati: klokoćem	kočija(š)
kloniti se, <i>na pr. zla društva; drugo</i>	kočina, <i>kočak</i>
<i>je</i> klonuti	kočiti (se)
klonuti, <i>na pr. klonuti duhom; drugo</i>	kočoperan, <i>okretan</i>
<i>je</i> kloniti se	kočoperiti se
klopotati: klopoćem	kočenje <i>prema</i> kotiti (se); <i>drugo je</i> ko-
kljen	čenje
kljenić	*kogod; <i>vidi</i> tkogod
kljenićak	kojegdje
klještice, <i>dem. prema</i> klješta	kojekad
ključ	kojekakav: kojekakvoga
ključanica	kojekaki
ključar	kojekako
ključati, <i>na pr. voda</i> ključa	*kojeko; <i>vidi</i> kojjetko

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

kojekud(a)
 koješta: koječega (koješta)
 kojeko: kojekoga
 koji (koja, koje); *ne valja* *koj
 kojigod(er), kojigod
 koji mu drago
 kojino
 kokoćenje *prema* kokotiti se
 kokotić
 kolac: koca . . . , *gen. mn.* kolaca
 kolač
 kolačić
 kolce, *dem. prema* kolo
 kolčak, *der Muff*
 kolčiti
 kolečke (*mn. žen. r.*), *mali točkovi na plugu*
 koliba; *griješkom* *koljeba
 količ, *koji koli lozu*
 količak, *dem. od* kolik
 količina
 količnik
 kolijer, *jaka*
 kolijevčica
 kòlijevka; *mn.* kòlijevke, kòljevâkâ, kò-
 lijevka
 kolikogod
 koliko mu drago
 kolni
 kolnica
 Koločep, *otok*
 kolosijek
 kolotečina
 koloturic
 kolski
 kolutić
 koljač, *zavinuti zub u prasca*
 koljčati
 kólje
 kòlje; *nije mi kolje, nemam kad*
 kòljence (*dem. prema* koljeno); *gen. mn.*
 kòljenâcâ

koljenčiti, *koga ispod koljena uže tom*
sapinjati
 koljeno; *gen. mn.* kòljênâ
 koljenović
 koljenje *prema* koliti
 koljevčar, *psovka čovjeku*
 koljivo
 komadić(ak)
 komarča, *riba*
 komešati se
 komičiti se
 komilac: komioca . . . , *gen. mn.* ko-
 milaca
 komorač
 komovača, *rakija*
 komšinica
 komšinski
 konačan
 konačić
 konačiti
 konačno
 Konavle; *mn.* Konavli, Konavala,
 Konavlima . . . ; *griješkom* *Konavlje
 konavoski *prema* Konavle
 končan
 končati
 končić, *dem. prema* konac
 konda (*t. j. kao ono da*)
 *kondijer, *dijal. mjesto* kondir
 kono, *kao ono*
 konopčar, *koji gradi konopce*
 konopčić, *dem. prema* konopac
 konjanički
 konjaništvo
 konjče: konjčeta
 konjic
 konjičak
 konjičić
 konjički
 konjić
 kopač

kopačica, <i>koja kopa (prema kopač); drugo je kopačica, zamjena pridjevu kopaći, na pr. motika kopačica</i>	korjencić, <i>dem. od korijen</i>
kopačina	kornjača
kopča	Korušćanin <i>prema Koruška</i>
kopčati	Korsićanin <i>prema Korsika</i>
kopljača, <i>držalica od koplja</i>	kosač, <i>koji kosi</i>
kopljanički	kosijer
koplje	kosilac: <i>kosioča . . . , gen. mn. kosilaca</i>
kopnjeti; kopnjah . . . ; kopnjeh . . . ; kopnjev(ši); kopnio, kopnjela . . .	kositer, <i>gen. kositera</i>
koprena (<i>ikav. koprina</i>)	kosjerić, <i>dem. od kosijer</i>
Koprivničanin <i>prema Koprivnica</i>	Kostajničanin <i>prema Kostajnica</i>
*koracati, <i>dijal. mjesto koračati</i>	kostjela, <i>dub</i>
koračaj	kostreš, <i>riba</i>
koračati, koračiti	kostriješiti se
koračnica	kostrijet
korać, <i>čekić, što se konji kuju</i>	košarač
koračić, <i>dem. od korać</i>	koščica, <i>koje se govori i koštica 26</i>
korbač(ić)	koščina, <i>augm. prema kost</i>
Korčula	košic i košić
Korčulac, Korčulka <i>prema Korčula</i>	košljiv
korčulski <i>prema Korčula</i>	koštac, <i>samo u frazi: ukoštac, koje vidi</i>
korečak, <i>hip. od korijen</i>	koštan
koren, <i>korenit</i>	koštica, <i>koje se govori i koščica 26</i>
Korenica	koštunjača
korenika, <i>dijal. na pr. stara hrvatska korenika; bolje: čovjek staroga hrvatskoga kova</i>	koštunjav
korenit (<i>i korjenit</i>)	kotač
korenje <i>prema koriti; drugo je korijenje</i>	kotalac: <i>kotalca</i>
koričiti	kotao: <i>kotla</i>
koričnjak	kotaričica
korijen	kotlača, <i>kotao</i>
korijénak	kotlić
korijenje <i>prema korijen; drugo je korenje</i>	kotuljač, <i>svitak</i>
korilac: <i>korioca . . . , gen. mn. korilaca</i>	koturača
*korisan, <i>griješkom mjesto koristan</i> :	koturić
korisna	kovač
	kovačnica
	kovandžija, <i>pčelar</i>
	kovča, <i>vidi kopča</i>
	kovčeg
	kovčežić
	kovrčast

Tuđe *i-a* u nas je *ija*: *dijalekt.*

kovrčica, <i>vitica</i>	kravljača, <i>muzlica</i>
kovrčiti	kravlji
kovrtač	krbač, <i>korbač</i>
kozarče: kozarčeta	krbačiti, <i>biti koga krbačem</i>
kozaričin	Krčedin
kozičav	krčag, <i>vrč</i>
kozjevina	krčanik i krčenik
kozlići	krčati: krčim, <i>zujati, bučiti</i>
kožuh	krčažić
krača, <i>plečka</i>	krčevina
kračati, <i>biti kratku; drugo je kraćati</i>	krčilac: krčioca . . ., <i>gen. mn. krčilaca</i>
kračina	krčiti
kračun	krčma
kračahan	krčmaričin
kračan, <i>kratak</i>	krčmiti
kračati, <i>biti kraći; drugo je kraćati</i>	krčumati se, <i>kaó otimati se oda šta</i>
kraćenje <i>prema</i> kratiti	krdžalija, <i>kao turski hajduk</i>
kradljiv	kreč
krađa	krečati, <i>kriještati</i>
kraguj	kreketati: krekećem
krajičak, <i>dem. od kraj</i>	Kremalj: Kremlja, <i>gornji grad u Moskvi;</i>
krajičeni, <i>što pripada krajini</i>	<i>griješkom se piše na pr. u *Kremlu</i>
Krajisav	<i>. . . mjesto u Kremlju . . .</i>
krajišnički	kremečak i kremičak
krajišnik	kremenjača
krajni i krajnji; <i>u nas je običnije</i>	krepek; <i>komp. krepčiji</i>
<i>krajnji, a nasuprot krajnost</i>	krepčina
kralješ, <i>číslo, brojanice</i>	krepkost
kralješnjak; <i>griješkom *kralježnjak</i>	kreposnica
kraljevati	kreposnik
Kraljevčani	krepost
kraljičin	krepostan
Krašić	kresati
krat, <i>sastavlja se s riječima, na pr.</i>	Kresimir
<i>dvakrat, trikrat, stokrat . . .</i>	kresivo
kratak; <i>komp. kraći</i>	kresnuti
Kratečko	Kresoje, <i>hip. od Kresimir</i>
kratkoća	kreševo
kratkovječan	kreštalica i kreštelica
kratkovjek	kreštati: kreštim
kravaričin	kreštelčji

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

kretač	krmača
kretalac: kretaoca . . ., <i>gen. mn.</i> kretalaca	krmče: krmčeta
kretati: krećem	krmčić
krevećić	krmeći
krhak	krmeljiv
krhati: krham	krmljenje <i>prema</i> krmiti
kričati	krnjiti; <i>griješkom</i> *krniti
krijenje <i>prema</i> kriti	kročenje <i>prema</i> kročiti; <i>drugo je</i> kročenje <i>prema</i> krotiti
krijepiti	krojač(ica)
krijepljenje <i>prema</i> krijepiti	krosred (<i>prijedl.</i>)
krijes; <i>mn.</i> kresovi	krošto (<i>od</i> kroz što) (<i>adv.</i>)
krijesiti se	krotak; <i>komp.</i> krotkiji
krijesnica	krotilac: krotioca . . ., <i>gen. mn.</i> krotilaca
kriještati: kriještim	krovnjača
kriještavac	krpač
kriješva, <i>trešnja</i>	krpež; <i>griješkom</i> *krpeš
krijumčar	krsmati; <i>griješkom</i> *krzmati
kriocce: krioca . . .; <i>gen. mn.</i> krilaca, <i>dem. prema</i> krilo	krstač, <i>barjak</i> ; <i>običnije</i> krstaš
Krist i Hrist	*krstici (<i>nom. mn.</i>), <i>gen. mn.</i> krstitaka; <i>bolje</i> krsna čast
kriščica, <i>dem. prema</i> kriška	krstić
krivača	krščanin
krivičan	krštavati
krivljenje <i>prema</i> kriviti (<i>se</i>)	kršten
krivòvjerac: krivòvjêrca	krštenje <i>prema</i> krstiti
krivovjeran	krtičnjak
krivovjerje	kručina
krivovjernica	*kruglja, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> kugla
krivovjernički	kruh
krivovjerništvo	krupnoća
krivovjerski	kruščica
krivovjerstvo	kruščić, <i>dem. prema</i> krušac
*Križevac, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> <i>mn.</i> Križevci: Križevaca . . .	Krušedol
križevački	kruškovača
Križevčanin	krut; <i>komp.</i> krući
križić	krvničiti <i>koga</i> , <i>dužiti ga za</i> <i>krv</i>
križopuće	krvnički
krletka	krvništvo
krliješi, <i>ključica</i> (<i>kost</i>)	krvoločan

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

krvološtvo	kud i kamo
krvopilac: krvopilca	kudilac: kudioca . . . , <i>gen. mn.</i> kudi-
krvoprolíce	laca
krvotočina	kudjelja
krvotočje	kudjeljka
kučad, <i>štenad</i>	kuđenje <i>prema</i> kuditi
kučak: kučka, <i>pas (i riba)</i>	kugla; <i>griješkom</i> *kruglja
kučast, <i>kukast</i>	kuglana
kučati; <i>znam, kuda kučaš, t. j. smje-</i>	kuglati se
<i>raš, gađaš</i>	kuhač
kuće: kučeta, <i>štene</i>	kuhača
kučetina, <i>augm. od</i> kučka; <i>drugo je</i>	kuharičin
<i>kučetina</i>	kuhati
kučica, <i>dem. prema</i> kuka i kučka;	kuhinjski
<i>drugo je</i> kučica	kujundžija, <i>zlatar</i>
kučić, <i>štenac; drugo je</i> kučić	kukavičica
kučine	kukavičić
kučji, <i>pseći</i>	kukavičji
kučka, <i>kuja</i>	kukavički
kuća	Kukujevci
kućar	kukuljača, <i>ptica</i>
kućarica	kukurijek
kućer(ak)	kukurijekati: kukuriječem
kućerina	kukuruščić
kučetina, <i>augm. prema</i> kuća; <i>drugo je</i>	kukuruz; <i>dijal.</i> *kukuruza, *kuruza
<i>kučetina</i>	kulača, <i>koliba</i>
kućevan	kuljen; <i>gen. mn.</i> kùljénâ
kućević, <i>kućić</i>	kulješa
*kućevlasnik; <i>bolje</i> vlasnik kuće	kumčad
kućica, <i>dem. prema</i> kuća; <i>drugo je</i>	kumče: kumčeta
<i>kućica</i>	kumičin
kućičiti	kumić
kućić, <i>čovjek od dobre kuće; drugo je</i>	kundačić
<i>kućić</i>	kunić
kućište	kupalac: kupaoca . . . , <i>gen. mn.</i> ku-
kućiti	palaca
kućnica, <i>kućanica</i>	kupčev
kućurina	kupilac: kupioca . . . , <i>gen. mn.</i> kupilaca
kud(a)god, kud(a)gođ	*kupjena, <i>dijal. mjesto</i> kupina
kud(a) mu drago	kupljenje <i>prema</i> kupiti
kudijer	kurjačić, <i>dem. prema</i> kurjak

Genitiv množine: *sviju*, ali: *svih*.

*

kurjačina	kuvijerta, <i>gornja strana od broda</i>
kurjački	kvačica
*kusočunj; <i>bolje</i> krnji stožac	*kvačiti, <i>dijal. mjesto</i> spopadati
kušač	kvečati: kvečim
kutić	kvočka
Kutjevo	kvrčati

L.

lačan, <i>gladan (najviše se govori psetetu)</i>	lastavičji
Laćarak	lastavičnjak, <i>svrdao</i>
lačati (se)	Latinče: Latinčeta
lačman	lavež
lačuh, <i>odsječena loza s nekoliko grozda na njoj</i>	lavić
*lad i <i>izvedene, dij. mjesto</i> hlad . . .	lavlji
lađa	lažičica, <i>jamica na prsima, žličica</i>
lagačak, <i>dem. prema</i> lak	lažljiv
lagahan	lebditi
*lahak, *lahko . . ., <i>dijal. mjesto</i> lak,	lečanik, <i>čekrk</i>
lako . . .	leća
lahnuti, <i>odlahnuti, biti lakše; dij. *lánuti</i>	lećajiv, <i>pjegast</i>
lahor	lećak
lahoriti	leće (<i>jedn. srednjega roda</i>): leća, <i>pjega na obrazu</i>
lajik	lećenje <i>prema</i> letjeti
lak, lako (<i>dijal. *lahak, *lahko</i>) i <i>sve izvedene</i>	leći: legnem
lakić, <i>čovjek lak, brz</i>	leglič, <i>leglo</i>
lakoća	leđa
lakom(i)čina	leđen, <i>bakrena umivaonica</i>
lakovjeran	*lelejati se, <i>dijal. mjesto</i> lelijati se
lakovjernost	lelijati se; <i>dijal. *lelejati se</i>
lančen(ik)	lem, <i>lijep, der Kitt</i>
lančić, <i>dem. prema</i> lanac	*lemati je <i>po ekav., a</i> lijemati <i>po ijekav. govoru</i>
*lánuti <i>mjesto</i> lahnuti; <i>drugo je</i> lánuti, <i>kao zalajati</i>	lemeš
lanjski	*lenj je <i>po ekav., a</i> lijenj <i>po ijekav. govoru; dij. mjesto</i> lijen
lasan: lasna; <i>komp. lašnji</i>	*lèpak je <i>po ekav., a</i> ljepak <i>po ijekav. govoru</i>
lasičić	lepeze, <i>gen. jedn. lepezeta; griješkom</i>
lasičji	*lepeza: *lepeze
lasnoća	

Govori se i piše: lak(o), mek(o).

lep(t)irić	lički, <i>adj. prema Lika</i>
leš(ina); <i>griješkom</i> *lješ(ina); <i>mjesto</i> leš(ina) <i>bolje je</i> : strvina, mrcina (o životinji), mrtvac, mrtvo tijelo (o čovjeku)	lični
lēt; <i>griješkom</i> *lijet	ličnost
leteći	ličnjak, <i>ubrus</i>
letimičan	ličimice, <i>pljoštimize</i>
letjelac: letioca . . . , <i>gen. mn.</i> letjelaca	lidžba
letjelica	lih: liha, <i>protivno od tak: taka</i>
letjeti; lećah . . . ; letjeh . . . ; letjev(ši); letio: letjela . . .	*lih i *li, <i>dijal. mjesto samo</i>
leto, u košnice vratašca; <i>drugo je</i> ljeto	lihati se, <i>igrati se: tako ili liho?</i>
ležački	lihnuti, <i>minuti</i>
ležećac: ležećca	lihoper, <i>na pr. daska, vrata (t. j. izvrgnuta)</i>
ležećiv	lihva
ležečke	liječak: liječka
li; <i>kako valja pisati s riječima, vidi</i> 233, 234	liječenje
licemjer	liječiti
licemjerac: licemjêrca	liječnički
licemjêran	liječnik
licemjêrčev	liječništvo
licemjerenje	lijegati: liježem
licemjeriti	lijeha, <i>greda na pr. u bašči</i>
licemjerje	lijek; <i>mn.</i> lijekovi
licemjerski	lijemati (<i>ekav. *lemati</i>)
licemjerstvo	lijen; <i>komp.</i> ljeniji
licumjerac, <i>vidi licemjerac . . .</i>	lijenac
Lič	lijenčina
Ličanin <i>prema Lika</i>	lijeniti se
ličar, <i>na čemu se uhvaćena riba vuče za sobom po vodi</i>	lijenka (<i>nekakva motka</i>); <i>mn.</i> ljenke, ljenâkâ, ljenkama . . .
ličilac: lićioca . . . , <i>gen. mn.</i> ličilaca	lijenost
ličilo	lijenština, <i>lijenčina</i>
ličina, <i>konopac</i>	*lijenj, <i>dijal. mjesto lijen</i>
ličinar, <i>koji gradi ličine i nevaljalac</i>	lijep; <i>komp.</i> ljepši
ličinaš, <i>ličinar</i>	lijep, <i>kao žbuka</i>
ličinka	lijepiti
ličiti	lijepost
	lijer; <i>mn.</i> ljërovi
	lijes; <i>mn.</i> ljësovi
	lijëska; <i>mn.</i> ljeske, ljesákâ, ljes-skama . . .
	liješće (<i>sred. rod</i>), <i>grm ljeskov</i>

*lijet, <i>griješkom mjesto let</i>	londža, <i>terasa na krovu</i>
lijetati: lijećem	loparić
lijev, <i>lijevak</i>	lopoč
Lijevač: Lijevča, <i>kraj</i>	loptalac: loptaoca . . . , <i>gen. mn. lopta-</i>
lijevak; <i>mn. lijevci (lijevaka) i ljevkovci;</i> <i>drugo je ljevak</i>	laca
lijevanje	lopuh
lijevati i ljevati; <i>u nas je običnije lije-</i> <i>vati, i s prijedlozima, na pr. izlije-</i> <i>vati, nalijevati, slijevati, zalijevati . . .</i>	lovački
lijevča (<i>upora</i>); <i>mn. lijevče, lijevâča,</i> <i>lijevčama . . .</i>	lovdžija, <i>lovac</i>
lijevi	Lovran
Lijevno; <i>vidi Hlijevno</i>	lozovača, <i>vino</i>
liljan, <i>cvijet (njem. die Tagblume).</i> <i>drugo je ljiljan</i>	lubenica
limun	lubeničar
lipačur, <i>dronjak, što kome s odijela</i> <i>visi</i>	lubenični
lipić, <i>mlada lipa</i>	lubnjača, <i>kuća ili koliba pokrivena</i> <i>lubom</i>
lisičica	luckast
lisičina	luč: luča
lisičine	lūča, <i>zraka</i>
lisičiti	lučac: lučca
lisičji	lučan: lučana, <i>što je zalučeno</i>
listić	luče: lučeta
lišajiv	lučić, <i>dem. od lūk</i>
lišće	Lučin dan: Lučina dana
litrenjača	Lučinje
loća i ločka, <i>pogrda ženskome čelja-</i> <i>detu</i>	lučiti
loćika	lučka, <i>luč, svjetiljka</i>
loćkav, <i>uveo</i>	lučki
lokati: loćem; <i>drugo je ljokati</i>	lučnjak, <i>vrtao, gdje raste luk</i>
Lokvanin, lokvanski <i>prema Lokve</i>	lućum, <i>kao lem (od pamuka, živa vapna</i> <i>i ulja)</i>
lomača	ludačak, <i>dem. prema lud</i>
lomljenje <i>prema lomiti</i>	ludačina
lomljiv	ludak
lončar	ludžba, <i>kemija</i>
lončić	luđak; <i>vidi ludak</i>
lončina	lukovača
	lupača
	lupeština
	lupež
	lužički
	lužnjača

Lj.

- lje, riječca za pojačanje
lječilište
ljekar, apatekar
ljekarica
ljekarija
ljekarina
ljekarnica
ljekarstvo
ljekovit
*ljemeš, *dijal. mjesto lemeš*
ljenčariti
ljenica, *lijeno žensko čeljade*
ljeniv(ac)
ljenivica, *ljenica*
ljepahan
ljepak; *dijal. *lepak*
Ljepava
ljepenka
ljepilo
ljepljiv
ljepo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi, kojima je prva pola prema lijep: lijepo; na pr. Ljeposava, ljepošeta . . .*
ljepojka
ljeporječica, *koja umije lijepo govoriti*
ljeporječiv
ljepōta; *ljëpota, ime volu*
ljepotica
ljepšati
ljepušak, *ljepušan*
ljepušan
ljepušica
ljepuškast
ljesa; *gen. mn. ljēsā*
ljesen, *što pripada ljesu*
ljesica
ljeskov
ljeskovača, *ljeskova batina*
ljesti: ljezem
- ljestve
ljestvica, *dem. prema ljestve*
lješica, *dem. prema lijeha*
*lješ(ina), *griješkom mjesto leš(ina)*
Lješnica
lješnik
lješnjak
lještak, *ljeskov grm*
lještarka, *ptica*
ljeti
ljetina
ljetište
ljetni
ljetnik, *dušnik*
ljetno (*gen. mn. ljētā*) *i sve izvedene; drugo je leto*
ljetopis
ljetorast, *što jedno ljetno naraste*
ljetošnji
ljetovati
ljetovište
ljèvak: *ljeváka, ljevoruk*
ljèvāka, *ljevoruka (žena) i lijeva ruka*
ljevanski, *vidi hljevanski*
ljevaonica
ljevati, *vidi lijevati*
ljevčić, *dem. prema lijevak*
ljeven (*prema liti*); *na pr. ljeveno željezo*
ljevica
ljevo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi, kojima je prva pola prema lijevi, na pr. ljevoruk*
ljiljak
ljiljan, *bogorodičino cvijeće; drugo je liljan*
ljohav, *bolešljiv, slab*
ljokati: *ljokam, odbijati tele od krave; drugo je lokati*

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

ljubak; <i>komp.</i> ljupčiji	ljudstvo
ljubazan <i>i</i> ljubezan	ljuljati
ljubežljiv	ljupčac: ljupčaca, <i>nekakva trava</i>
ljubičast	ljupine; <i>dijal.</i> *lupine
ljubičica	ljuščica, <i>dem. od</i> ljuska
Ljubljanac, Ljubljanka <i>prema</i> Ljubljana	ljuštenje
ljubljenje <i>prema</i> ljubiti	ljuštika <i>prema</i> ljuska, <i>komušina</i>
ljućavina, <i>štucanje</i>	ljuštiti
ljućenje <i>prema</i> ljutiti (<i>se</i>)	ljut; <i>komp.</i> ljući
ljudski	ljutič, <i>biljka</i>

M.

mač	magareći
mačad	magaričin
mačak	mah
mačanski <i>prema</i> Mače	mahač, <i>lepeze</i>
mače: mačeta	mahala, <i>kraj grada ili sela</i>
Mače	mahaljka
mačevalac: mačevaoca . . ., <i>gen. mn.</i>	mahana; <i>u nas</i> običnije mana
mačevalaca; <i>griješkom</i> *mačilac	mahati
mačevati <i>i</i> mačovati	mahijast, <i>sulud</i>
mačić	mahnit
mačji	mahnitati: mahnitam
mačka	mahnuti <i>se</i> , <i>okaniti se</i> ; <i>dijal.</i> *ma-
mačovati <i>i</i> mačevati	nuti <i>se</i>
mačuga, <i>tojaga</i>	mahom
Mačva, <i>ime kraju</i>	mahovina
maća, <i>prlja</i>	mahrama; <i>u nas je</i> običnije marama
Mačedonija <i>i</i> Makedonija; <i>griješkom</i>	mahuna
*Macedonija	majčica
mačeha	majčin
mačuhica	majina
maći: maknem	majković, <i>majčin sin</i>
madež, <i>biljeg na tijelu</i>	majmunčad
Madžar	majmunče: majmunčeta
mađije, <i>čini</i>	majstoričin
maečak, <i>majušan</i>	makljen, <i>nekakovo drvo</i>
magarčić	makovača
magarčina	malahan
magarčiti	malčice, <i>dem. prema</i> malko

S velikim se slovom piše: *Bog, Božji.*

malne	mazga
maloća	meća, <i>meki dio hljeba</i> ; <i>drugo je meća</i>
malone	Mećanin <i>prema Medak</i>
maloprešnji, <i>skorašnji, prijesan</i>	mećati: mećim, <i>blejati</i>
maloprešnjica	meće: mećeta, <i>mlado od medvjeda</i>
malo prije	Mećenčani
malovječan, <i>što je od maloga vijeka</i>	mećet i mećit, <i>džamija</i>
malovjek, <i>malovječan</i>	mećiti, <i>gnječiti</i>
malovjerni	měčka, <i>medvjedica</i> ; mēčka, <i>muljalo</i>
maljenica, <i>malo čeljade, patuljak</i>	meća, <i>nekakva hrana za blago</i> ; <i>drugo je meća</i>
maljic, <i>dem. prema malj</i>	mećajica, <i>malo muljalo, čim se kaša mete</i>
mamićin	mećava
mamljenje <i>prema mamiti</i>	mećavica, <i>mećajica</i>
mamljiv	medački <i>prema Medak</i>
manjičav, <i>kao pokvaren</i>	medenjača
*manjkati; <i>bolje nedostajati</i>	medić, <i>biljka</i>
*manuti se; <i>bolje mahnuti se</i>	medljika
marač (<i>Martius</i>), <i>ožujak</i>	medvjed; <i>gen. mn. mēdvjēdâ</i>
marljiv	medvjedić
Maročanin, <i>čovjek iz Maroka; griješkom</i>	medvjedi
*Marokanac	međa
maročki; <i>griješkom</i> *marokanski	međaš; <i>dijal. *mejaš</i>
marva	međer, <i>dakle</i>
marvinče: marvinčeta	međnik
maslačak, <i>biljka</i>	međutim (<i>adv.</i>)
maslenjača, <i>jelo</i>	megdan i mejdan
maslić, <i>četvrt vrča</i>	Mehadija
mastilac: mastioca . . ., <i>gen. mn. masti-</i>	*mehak, *mehko . . ., <i>dijal. mjesto mek,</i>
laca	meko . . .
mastionica	mehana, <i>kréma</i>
mašće: maščeta, <i>mala mazga</i>	*mejaš, <i>dijal. mjesto međaš</i>
maščina, maščurina, <i>augm. prema</i>	Mejićanin (Mehićanin), <i>čovjek iz Me-</i>
mast	jika (Mehika); <i>griješkom</i> *Mejikanac
*mašća, <i>dijal. mjesto mast</i>	(*Mehikanac)
mašćenje <i>prema mastiti</i>	mek, meko (<i>dijal. *mehak, *mehko</i>) i
materić, <i>sin materin</i>	<i>sve izvedene</i>
matičnjak, <i>okce. u kojemu sjedi matica,</i>	mekač, <i>meso bez kosti</i>
<i>i cvijet</i>	mekača, <i>nekakva jabuka</i>
maukati: maučem	mekahan
mazalac: mazaoca . . ., <i>gen. mn. ma-</i>	mekoća
zalaca	

mekušac	Mirčeta
merdžan, <i>koralj</i>	mirisati: mirišem
mesliđen, <i>sitni bosiljak</i>	mirišljiv
mesojede	mirkovača, <i>nekakvo grožđe</i>
metati: mećem	mirnoća
meteh, <i>kao granica</i>	Miroč, <i>planina</i>
metež	mirodija
Metohija, <i>ime kraju</i>	miroljubiv
*mezimac <i>je ekav; ijekav. je mjezimac</i>	misalan: misaona
micati: mićem	misao: misli
mića, <i>fetilj</i>	misirača, <i>bundeva</i>
Mića(n)	mislilac: mislioca . . ., <i>gen. mn. mislilaca</i>
mićenica	misnički
mićenik	mišični <i>prema</i> mišica
mićenje <i>prema</i> mititi	mišić
Mićo	mišični <i>prema</i> mišić
miholjača, <i>vočka</i>	mišljenje <i>prema</i> misliti
Miholj dan: Miholja dne	*mišljeti, <i>dijal. mjesto</i> misliti
mijeh; <i>mn. mjehovi</i>	mitrovački
mijena	Mitrovčanin
mijendeo: mijendela, <i>badem</i>	mjed, <i>bakar, bronza; drugo je mēd, pa treba dobro razlikovati na pr. između medenjaci (kolači medeni) i mjedenjaci (prsteni od mjedi)</i>
mijeniti (se)	mjedenica, <i>zvonce od mjedi</i>
mijenjati	mjedenjača, <i>mjedenica</i>
mijenje <i>prema</i> miti	mjehovit, <i>u čega je mijeh</i>
mijesiti	mjehur
miješati	mjenica
miješenje <i>prema</i> mijesiti	mjenični
miješnja	mjenjač
milče: milčeta, <i>čeljade milo kome</i>	mjenjačnica
milijun	mjera (<i>gen. mn. mjērâ</i>); mjera, <i>hip. prema</i> mjerica
*milosan: *milosna, <i>griješkom mjesto</i>	mjerač
milostan: milosna . . .	mjeračina, <i>vještina mjeračka</i>
milošta	mjerica
Miljacka <i>protiv</i> 105	mjeričica, <i>dem. prema</i> mjerica
Miljenko	mjerila (<i>nom. mn.</i>), <i>vrsta kantara</i>
miljenje <i>prema</i> miljeti	mjerilac: mjerioca . . ., <i>gen. mn. mjerilaca</i>
miljeti; miljah . . .; miljeh . . .; miljev (ši) . . .; milio, miljela . . ., <i>običnije nego</i> hmiljeti	
minduše, <i>naušnice</i>	
mio: mila	

Piše se: dva puta, ali dvaput; jedamput.

mjerilo	mlačina
mjeriti	mlačiti
mjernik	mlačenica, <i>vrsta sira i voda, što ostane, kad se prepira skorup</i>
mjerodavan	mlačenje <i>prema mlatiti; drugo je mlačenje</i>
mjerov	mladačna (krava), <i>ljetna</i>
mjesec	*mladenci; <i>vidi mladijenci</i>
mjesečarka, <i>rotkva</i>	mladičin, <i>što pripada mladici</i>
mjesečev	mladić
mjesečić, <i>vrsta nakita</i>	mladićak, <i>dem. prema mladici</i>
mjesečina	mladijenci: <i>mlādjenâcâ</i>
mjesečni	mladjenački, <i>što pripada mladijencima</i>
mjesečnik, <i>biljka</i>	mladunče: <i>mladunčeta, mlado živinče</i>
mjesečnjak	mlađ
mjesni, <i>što pripada mjestu</i>	mlađahan
mjesnik, <i>čovjek iz mjesta</i>	mlađan
mjestance	mlađaničan, <i>mlađan</i>
mjestašce, <i>dem. prema mjesto</i>	mlak; <i>komp. mlači</i>
mjestav, <i>kao nejednak</i>	mlakajica, <i>toplo vrijeme</i>
mjestičav, <i>kao kvaran, pokvaren</i>	mlakoća
mjestimice	Mleci: Mletaka; <i>griješkom *Mljeci . . .</i>
mjesto; <i>gen. mn. mjēstâ</i>	Mlećanin <i>prema Mleci; griješkom *Mlje-</i>
mjesto (<i>prijedl. i vezn.</i>)	čanin; <i>drugo je Mljećanin</i>
mješaj, <i>miješnja</i>	Mlečić; <i>griješkom *Mlječić</i>
mješaja, <i>čovjek, koji mijesi hljeb</i>	mlećak: <i>mlećka, na pr. čoha, kao slaba</i>
mješajica, <i>žena, koja mijesi hljeb, kuhača</i>	mletački <i>prema Mleci</i>
mješaonica	Mletičak: <i>Mletička, polje</i>
mješavina	mliječ, <i>drvo i biljka</i>
mješče: <i>mješčeta, mješčić</i>	mlijećac: <i>mlijećca</i>
mješčić, <i>dem. prema mijeh</i>	mlijećan, <i>u čega ima mlijeka</i>
mješić, <i>dem. prema mijeh</i>	mliječer, <i>nekakva biljka</i>
mješina	mliječnica, <i>komora za mlijeko i nekakva</i>
mješinar	<i>gljiva</i>
mješinica, <i>dem. prema mješina</i>	mlijeko
mješnica, <i>nekakve gajde</i>	*mlogi. <i>dijal. mjesto mnogi</i>
mješovit	mlječar(a), <i>mliječnica</i>
mještanim, <i>čovjek iz mjesta</i>	mljećika, <i>mliječ</i>
mjezimac; <i>ekav. *mezimac</i>	mlječina
mjezimče: <i>mjezimčeta</i>	Mljećanin <i>prema Mljet; drugo je Mle-</i>
mlačan	čanin
mlačenje <i>prema mlačiti (činiti da bude što mlako), a mlačenje prema mlatiti</i>	

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

mljekar(ica)	mogućnost
mljeskati: mlještem	mogućstvo
Mljet, <i>otok</i>	mojemuča, <i>majmun</i>
mljeti: meljem . . .; mljah . . .; mljeh . . .; mljev(ši); mlio, mljela . . .; mljeven; <i>na pr.</i> mljeveno <i>žito</i>	mokraća
mljetski <i>prema</i> Mljet	molba, <i>gen. mn.</i> mòlbî; moba, <i>narodni običaj</i>
mljevenje <i>prema</i> mljeti	molilac: molioca . . ., <i>gen. mn.</i> molilaca
mnijenje	moljenje <i>prema</i> moliti
mniti: mnim	momački
mnogo; <i>vidi pod</i> 197	momaštvo
mnogocjen	momčad
mnogoput, <i>ali</i> mnogo puta	momče: momčeta
mnogorječiv	momčić
mnogovječan	Momčil(o)
mnogovjek	momčina
mnogožičan, <i>u čega ima mnogo žica</i>	momčiti se
moba, <i>narodni običaj; inače</i> molba	momčuljak
moća, <i>močen hljeb</i>	morač: morača, <i>biljka</i>
močalina, <i>gdje voda pišti iz zemlje</i>	Morača, <i>voda</i>
močar <i>i</i> močari, <i>močvarno vrijeme</i>	Moravče
močaran, <i>mokar</i>	mornar
močarina, <i>močar</i>	Morović
močati: močam, <i>mokriti</i>	Mošćenica
močenica, <i>močionica</i>	mošćenje <i>prema</i> mostiti
močica, <i>dem. prema</i> motka	Motajica, <i>planina</i>
močilo	motičica, <i>dem. prema</i> motika
močina, <i>močar</i>	motični, <i>što pripada motici</i>
močionica	motrilac: motrioca . . ., <i>gen. mn.</i> motrilaca
močiti	mozak: mozga
močuga, <i>debela motka</i>	mozgača, <i>bolest u mozgu</i>
močvara	možda, <i>ali</i> može biti da
moć; <i>instr. jedn.</i> moću, <i>griješkom</i>	moždani; <i>dijal.</i> *moždani
*moćju 111	može biti da, <i>ali</i> možda
moćan	mračak, <i>dem. prema</i> mrak
moći, <i>mošti, relikvije</i>	mračan
modričast	mračiti
modričav	mravič, <i>nekakva trava; drugo je</i> mravić
Mogorić	mravić, <i>dem. prema</i> mrav
moguć(an)	mravlji
mogući	mrča, <i>mirta</i>

mrčalj, *mrk konj*
 mrčan: mrčna, *mrk*
 mrčati: mrčim
 mrčava, *guštara*
 mrčiti
 mrčo, *mrčalj*
 mrđela, *grmjelica (kao biser od stakla)*
 Mrđen
 mrena
 mreža (*ikav. mriža*)
 mrežica
 mrežotinja, *grešpa*
 mrijest, *ikra*
 mrijestiti se; *dijal. *mriještiti se*
 mriješćenje *prema* mrijestiti se
 *mriještiti se, *dijal. mjesto* mrijestiti se
 mrijeti: mrem . . .; mr'o, mrla . . .
 Mriježnica, *voda*
 mrk; *komp. mrči*
 mrmlati i mrmljati
 mrnar, *u nas* običnije mornar
 mrndžati
 Mrnjavčević, *prezime*
 mršavljenje *prema* mršaviti
 mrtvačina, *plata svećeniku za mrtvaca*
 mrtvački
 mrtvičad, *pogrda životinjama*
 mrtviče: mrtvičeta, *rđavo živinče*
 mrtvopuhalo
 mrvčice (*adv.*)
 mrvičak i mrvičku (*adv.*)
 mrzak; *komp. mrži*
 mrzeći
 mrziti; *dijal. *mrzjeti*
 mrzovoljavčina
 mrženje *prema* mrziti
 mučalac: mučaoca . . ., *gen. mn. mučalaca*
 mučalica
 mučaljiv
 mučan
 mučati

mučeći
 mučenica
 mučenički
 mučenik
 mučenje *prema* mučiti, a mućenje
prema mutiti
 mučica, *dem. prema* muka
 mučilac: mučioca . . ., *gen. mn. mu-*
čilaca
 mučiti
 mučkati (*koga*), *činiti da muči; drugo*
je mučkati
 mučke
 mučnica, *mučnjak*
 mučnjak, *u vodenici onaj sanduk, što*
u njega pada brašno ispod kamena
 muć. *vidi* šućmuć
 mućak: mućka
 mućenje *prema* mutiti; *drugo je* mućenje
 mučkati, *kao drmati; drugo je* mučkati
 mućurla, *još više nego budala*
 mudričina, *mudra glava, kao lukav čovjek*
 muftija, *poglavica svećenički u muha-*
medovaca
 muha
 Muhamed
 muhamedovac
 muhamedovski
 muhar, *nekakvo žito*
 muhur, *pečat*
 mukao: mukla
 mumlati i mumljati
 murećep, *mastilo i rod od nekakve*
biljke, čim žene bilježe vez
 *mustać: *mustaća (*dijal.*), *brk*
 muškić, *muško dijete*
 mutež
 mutilac: mutioca . . ., *gen. mn. mutilaca*
 mutljiv
 muzenje *prema* musti
 mužača, *seljakinja*

N.

nabavljač	nadahnuće
nabijač	nadaleko, nadaleku (<i>adv.</i>)
nabijeliti	nadalje (<i>adv.</i>)
nabiračiti, <i>napabirčiti</i>	nadazreti se
nablizu (<i>adv.</i>)	nadcestar
nabolje (<i>adv.</i>)	nadčovječan
nabrčati: <i>nabrčim, naletjeti</i>	nadćutni
nabrčica, <i>nalet</i>	nadesno (<i>adv.</i>)
nabrčiti, <i>u glavčinu točka udariti</i>	nadežda, <i>arhaist. mjesto nad(a)</i>
<i>spice</i>	nadići: <i>nadignem</i>
nabrčko, <i>nalet</i>	nadijeliti
nabrzo (<i>adv.</i>)	nadijevati
nabući se, <i>naduti se srdeći se</i>	nadjača(va)ti
nabuhnuti	nadječati
nacijediti	nadjelja(va)ti
nacijepati	nadjenući
nacjeđivati	nadje(s)ti
načastiti se	nadjev; <i>gen. mn. nadjěvâ</i>
načečiti se, <i>protisnuti se</i>	nadjevač
načekati se	nadjevak
načelnik	nadjunačiti
načelo	nadletjeti se
načešćivati <i>vinograd, činiti da bude</i>	nadničar
<i>čest (češći)</i>	nadničiti
načešljati	nadnijeti (se); <i>nadnijeh . . . ; nadni-</i>
načeti: <i>načnem; griješkom *načmem</i>	<i>jev(ši); nadnio nadnijela . . . ; nad-</i>
načetiti se, <i>kao na čete skupiti se</i>	<i>nijet</i>
načetvoronožiti se	nadno (<i>prijedl.</i>)
načičkati se	nadolijevati
način	nadoljeti, <i>odoljeti</i>
načiniti	nadomak (<i>prijedl.</i>)
načinjati	* <i>nadomjestiti; bolje naknaditi</i>
načkati: <i>načkam, natiskati</i>	nadostačiti, <i>dosta nabaviti</i>
načuditi se	nadovoljiti (se)
načupati	nadrijeti: <i>nadrem; nadrijeh . . . ;</i>
načuti	<i>nadr'o, nadrla . . .</i>
načuvati se	nadriknjiga
naćuliti	nadskočiti
naćve: <i>naćava (pl. t.)</i>	nadstreljivati

č se piše prema c i k; micati: *mičem*, plakati: *plačem*.

nadstrešnica	nahvatati
nadstrijeliti	naići : naiđem (naidem)
nadučkati se, <i>naraditi se teška rada</i>	najjedati, <i>u nas običnije najedati; vidi pod ijed</i>
naduhati	najediti (se); <i>u nas običnije najediti (se); vidi pod ijed.</i>
nadušak (adv.), <i>na pr. što popiti nadušak</i>	naijest, <i>sitost</i>
nadvlačiti se	naimač
nadvor(u) (adv.), <i>van(i)</i>	naimati; <i>griješkom *najimati</i>
nadvući se: <i>nadvučem se</i>	naima (adv.); <i>griješkom * najme</i>
nadzreti se	naiskap (adv.)
nadžnje(va)ti	naizmak(u) (adv.)
nadžak	naizmjenice (adv.)
nadžak-baba, <i>žena zla i svadljiva</i>	naizred (adv.)
nađikati, <i>narasti visoko</i>	naizust (adv.)
nađubriti	naj <i>u superlativu piše se zajedno s pridjevom, na pr. najljepši, najjače . . .</i>
nagao: <i>nagla</i>	najahati: <i>najašem</i>
nagluh	najamnički
nagnijezditi	najedamput (adv.)
nagnjéčiti	najedared (adv.)
nagnjesti	najedati, <i>u nas običnije mjesto najjedati; vidi pod jed</i>
nagoničar	najediti (se), <i>u nas običnije mjesto najijediti (se); vidi pod jed</i>
nagore (adv.)	najednako (adv.)
nagorjeti	najedno(m) (adv.)
nagovijestiti	*najimati, <i>griješkom mjesto naimati</i>
nagovješćivati	najotragu (adv.)
nagràisati (<i>protiv 116</i>); <i>bolje nego *nagrajsati</i>	*najpače; <i>bolje osobito, poglavito</i>
nagrijebati, <i>ogrtati, na primjer kukuruze</i>	najposlije
naheriti	najpotlje
nahero (adv.)	najprije
nahija, <i>okoliš, kotar</i>	najvećma
nahlada	najviše
nahladiti se	najvoljeti
nahod	najzad
nahriniti	nakaniti (se), <i>odlučiti, a nakanjiti se, namrštititi se</i>
nahranka, nahrinkinja	nakjuče, <i>treći dan unatrag (t. j. uoči prekjuče)</i>
*nahuditi, <i>dijal. mjesto nauditi</i>	
nahumoriti se, <i>naoblačiti se</i>	
*nahustiti, <i>dijal. mjesto naustiti</i>	
nahvalice, <i>navlastito, navlaš; dijel *navalice</i>	

- naknadjiv
 naknađa(i)vati
 nakon *i* nakon
 nakostriješiti se
 nakraj (*prijedl.*)
 nakratko (*adv.*)
 nakrči(va)ti
 nakrivo (*adv.*)
 nakrkače (*adv.*), *na pr. nositi dijete*
 nakrkače
 naksjutra, *poslije preksjutra*
 nakučiti
 nakuhati
 naléci: nalézêm *i* náleci: náležêm,
 (nálegnêm); *drugo je* naljeći
 nalečke, *naleđaške*
 naletjeti
 naličiti
 naličje
 naličnji
 nalijegati
 nalijep, *trava (otrovna)*
 nalijepiti
 nalijetati
 nalijevati
 nalijevo (*adv.*)
 nalik *na koga*
 naljeći: naljegnem, *naljesti; drugo je*
 naléci *i* náleci
 naljesti: naljezem
 naljev; *gen. mn. náljêvâ*
 naljevak: náljevka; *mn. náljevci, nâ-*
 ljevâkâ, naljevcima
 naljež(ba), *plata onome, koji nađe stvar*
 izgublenu
 namaći: 1. namaknem, 2. namagnem
 namah (*adv.*)
 namahnuti (se)
 namečiti se
 nametati; *griješkom* namitati
 nametljiv
- namijenica, *što se namijeni da se kolje;*
 namjenica bilo bi dem. prema namjena
 namijeniti
 *namijerati, *griješkom mjesto* namjerati
 namijesiti
 *namiještati, *griješkom mjesto* namje-
 štati
 namira *prema* namiriti; *drugo je* na-
 mjera
 namisao: namisli
 namjena; *gen. mn. námjênâ*
 namjenjivati
 namjer, *slučaj*
 namjera (*gen. mn. námjêrâ*) *prema*
 namjera(va)ti; *drugo je* namira
 namjeran
 namjérati; *griješkom* *namijerati
 namjeravati
 namjerce
 namjeriti
 namjernik
 namjesnik
 namjesništvo
 namjesta (*adv.*), *gdješto*
 namjestiti
 namjesto (*prijedl.*)
 namješivati
 namještaj
 namještalo
 námještati; *griješkom* *namiještati
 namlječak: namlječka, *vo od dvije go-*
 dine
 namračiti se
 namrčiti
 *namrijeti, *griješkom mjesto* ostaviti,
 priskrbiti
 namučiti
 *nanašati, *dijal. mjesto* nanositi
 nanijeti: nanijeb . . .; nanijev(ši); na-
 nio, nanijela . . .; nanijet
 nanizbrdo (*adv.*), *nizbrdo*

je se piše u kratkome slogu: *djeteta*.

nanovo (*adv.*)
 naoblačiti se
 naočali i naočari (*mn. žen. roda*)
 naočarka, zmija
 naoči (*prijedl.*), uoči
 naočice
 naočiglece
 naočigled (*adv.*)
 naočit
 (naočnik): naočnici, naočari
 naočnjaci, konjima uz oči, da ne zaziru
 naodaće (*adv.*); na pr. ovo nije naodaće,
 t. j. na prodaju
 naodmet (*adv.*)
 naoklis (*adv.*), na pr. moja njiva ode
 naoklis, kao na kraju nauže
 naokolo (*adv.*)
 naopačke
 naopačniji
 napabirčiti
 napadač
 napamet (*adv.*)
 naparče (*adv.*), nasitno
 napeći: napečem
 napijač
 nãpijevka (*zdravica*); *mn.* nãpijevke,
 nãpjevãkã, nãpijevka
 nãpjev; *gen. mn.* nãpjêvã
 napjevati se
 naplaćivati
 naplijeniti
 napljačkati
 napo (*adv.*)
 napoček, na pr. dao mi napoček
 nãpodnogu (*adv.*), isp. nanizbrdo
 napola(k) i napole
 napolice (*adv.*)
 napoličar, koji radi napolice
 napoličiti, naimati što napolice
 napolje (*adv.*)
 napolju (*adv.*)

napomol(u)
 napored(o) (*adv.*)
 naporedu (*adv.*)
 napose
 naposljetku (*adv.*)
 napouzdanu (*adv.*)
 napravac (*adv.*), upravo, na pr. ići
 naprazno (*adv.*)
 naprčiti se, rasrditi se, a prema tome
 i naprčiti; drugo je naprčiti se
 naprčiti usne; naprčiti se, biti napr-
 ćenih usana; drugo je naprčiti se
 naprečac (*adv.*)
 napreći: napregnem
 napredak
 napredan
 napredovati
 naprema (*prijedl.*)
 napremase (*adv.*)
 napretek (*adv.*)
 naprezdan (*adv.*)
 naprijed(a)
 naprosto (*adv.*)
 naprotiv
 napršče: naprščeta
 naprvo (*adv.*)
 napučati se: napučam se, srditi se
 *napučiti, *napučen, griješkom mjesto
 naseliti, nastaniti, naseljen, naselari
 nãpučiti se i nãpúčiti se, rasrditi se
 napučivati
 napuhati
 napupčiti
 napupio: napupila
 napuštati
 naranča
 naravno (*adv.*)
 narazdaleko (*adv.*)
 narijetko (*adv.*)
 narikača
 narječje; *gen. mn.* nãrjêčjã

ije se piše u dugome slogu: dijete.

naročan	nasmjehnuti se
naročit	nasočiti se
narodni	naspijevati <i>je impf. prema perf.</i> naspjeti
naruč: <i>dati unaruč, posuditi</i>	naspjeti
naručaj	naspored
naručan	naspram(a)
naručati se	nasred
naruči(va)ti	nasrtač(a)
naručje	nasrtati: nasrćem
narudžbina	nasrtljiv
našađivati	nastavnički
našamo (<i>adv.</i>)	nastojnik
nase (<i>adv.</i>), <i>natrag</i>	nastranu (<i>adv.</i>)
naselan: naseona	nastrešnica
naseoski	nastrici: nastrížem
nasićavati	nastrijeti: nastrem . . . ; nastr'o, na-
nasigurno (<i>adv.</i>)	strla . . .
nasijecati <i>je impf., a nasjecati perf.</i>	nasuho (<i>adv.</i>), <i>bađava</i>
nasilnički	nasumce
nasilnik	nasuprot
nasitno (<i>adv.</i>)	nasusret (<i>adv.</i>)
nasjecati <i>je perf., a nasijecati impf.</i>	Našičanin, našički <i>prema</i> Našice
nasjeći: nasiječem	naširoko (<i>adv.</i>)
nasjedati	natajno (<i>adv.</i>), <i>potajno</i>
nasjednica	natančiti, <i>navratiti, navesti</i>
nasjesti	natašte (<i>adv.</i>)
naskočiti	nateći: natečem
naskoro (<i>adv.</i>)	nategač(a), <i>teglica</i>
naslađivati se	natenani (<i>adv.</i>)
naslijediti	naticati <i>prema</i> nataknuti, <i>a nasuprot</i>
naslijeđe, <i>baština</i>	natjecati (se) <i>prema</i> nateći (se)
naslonjač	natiho (<i>adv.</i>)
naslućivati	natikača, <i>nazuvak</i>
nasljedak: <i>nasljetka, baština</i>	natirati; <i>drugo je</i> natjerati
nasljedan	natjecalac: natjecaoca . . . , <i>gen. mn.</i>
nasljednik	natjecalaca
nasljedovač	natjecati (se) <i>prema</i> nateći (se), <i>a na-</i>
nasljedovati	<i>suprot</i> naticati <i>prema</i> nataknuti
nasljedstvo	natjer(iv)ati
nasljeđivati	natkačiti, <i>kao nadmudriti</i>
nasmjehivati se	natkući(va)ti se

dj se piše prema ekav. *de*, ikav. *di*: *djevojka*.

nato (*adv.*); *drugo je na to* 250
 natočiti
 natoliko (*adv.*)
 natoprčiti se, *kao natrčati na što*
 natpijevati, *impf. prema perf. natpjevati*
 natpjevati, *perf. prema impf. natpijevati*
 natporučnik
 natpričati
 natpripovijedati
 natrag (*adv.*)
 natrča(va)ti
 natrčiti se
 natruo: natrubla
 natući: natučem
 naučan
 naučenjak
 naučiti
 naučljiv
 naučnik
 naučnjak
 nauditi; *dijal. *nahuditi*
 naugod (*adv.*), *kao što treba*
 nauprt (*adv.*), *na pr. nositi što nauprt*
 nauvijek (*adv.*)
 nauznačice
 nauznak(o)
 navađati *prema navaditi; drugo je na-*
voditi prema navesti
 *navalice, *dijal. mjesto nahvalnice*
 navaljivač
 naveče(r) (*adv.*)
 navečerati se
 navečje, *večer uoči kakova sveca*
 naveliko (*adv.*)
 navičaj
 navići: naviknem
 navidjeti se, *kao slagati se, živjeti u*
ljubavi
 navijek (*adv.*)
 navijestiti
 navikao: navikla

naviljčiti, *u naviljke skupljati (sijeno)*
 navjesiti
 navješćivati
 navješljaj
 navlačak, *što se navlači na nogu, na-*
tikača
 navlačiti
 navoditi *prema navesti; drugo je nava-*
đati prema navaditi
 navodljiv
 navraćati
 navreti: navrim...; navrio, navrla...;
drugo je navrijeti
 navrh (*prijedl.*)
 navrijediti
 navrijeti: navrem...; navr'o, navrla...;
drugo je navreti
 navrtjeti
 navrvjeti
 návući: navučem
 nazad(a) (*adv.*)
 nazadačke *na pr. proći*
 nazadijevati
 nazalud (*adv.*)
 nazebao: nazebli, *nazeba*
 naznači(va)ti
 nazočan
 nazočnost
 nazorljiv
 nazovi *sastavlja se s imenicama lez*
ertice (-); na pr. nazovibrat, nazovi-
rod, nazoviprosvjeta...
 nazreti: nazrem, nazrio, *nejasno vidjeti*
 nazuvača
 nažalost (*adv.*)
 nažao (*adv.*)
 naždrijeti se: naždr'o se, naždrla se...
 naživičiti, *živicom ograditi*
 naživjeti se
 nažnjeti: naž(a)njem; *pravilnije nažeti:*
 naž(a)njem

nebraća	negda, negdašnji, negdje; <i>dijalektički</i>
nebrodljiv	*njegda . . . 202
necijenjen	negoli (<i>vezn.</i>)
nečastivi	nego što
nečesov	negve, <i>puto</i> ; <i>dijal.</i> *njegve
nečiji	nehajan
nečist (<i>pridjev i imenica žen. roda</i>)	nehar
nečistoća	nehatan
nečišnjak, <i>đavo</i>	nehotičan
nečitljiv	nehtješa, <i>koji ne će</i>
nečovječan	neimalac: neimaoca . . ., <i>gen. mn.</i> nei-
nečovječnost	malaca
nečovjek	neimanje
nečovještvo	neimar, <i>gradilac</i>
nečuo: nečula (<i>pridj.</i>)	neimaština
nečuven	ne imati, <i>vidi</i> 225
neća, <i>koji ne će</i>	neiscrpljiv
nećačica, <i>dem. prema</i> nećaka	neizbježan
nećak(a)	neizdržljiv
*nećakinja; <i>bolje</i> nećaka	neizgladljiv
nećati (<i>se</i>), <i>kao odbijati</i>	neizlječiv
nećkati <i>se</i>	neizmjeran
nečo, <i>koji ne će</i>	neizmjerno
nećutljiv	neizreciv
nedaća	neizvjestan
nedaleko (<i>adv.</i>)	nejač: nejači, <i>nejaka djeca</i>
nedavno	nejačak
nedjelo; <i>gen. mn.</i> nëdjêlâ	nejačica
nedjelja; <i>gem. mn.</i> nëdjêljâ; <i>dijal.</i> *ne-	nejasnoća
delja i *nedilja	nekad, nekadašnji, nekakav, nekako,
nedjeljak, <i>dem. prema</i> nedjelja; <i>na pr.</i>	nekakov, nekamo, neki, neko, ne-
nedjeljak <i>dana</i>	koliko, nekud; <i>dijal.</i> *njekad . . .
Nëdjêljka(o)	201—202
nedjeljni	nekali (<i>vezn.</i>)
nedokučljiv	nekmoli (<i>vezn.</i>)
nedonošče: nedonoščeta	nekoć; <i>dijal.</i> *njekoć 202
nedorastao: nedorasla; <i>griješkom</i> *ne-	*nekoji; <i>bolje</i> neki
dorasao	nekolicina
nedosljedan	nekršćanski
nedosta(ja)ti	nemalo (<i>adv.</i>) 243
nedozreo: nedozrela	nemam . . ., nemajući, nemaj . . .

Zvučni pred bezvučnim bude bezvučni; nadpis: *natpis*.

nemio: nemila	nerazdjelan: nerazdjelna
nemirnoća	nerazdjeljiv
nemjeren	nerazgovijetan
nemoć	nerazrešljiv
nemoćan	nerazumijevanje
nemoćnik	nerješljiv
nemogući	Neretljanin, neretljanski <i>prema</i> Neretva
nemoj, nemojmo, nemojte	nesamo 243
nenaučen	nesavjesno
nenavidjeti	nesavjesnost
nenazočan	nesavjestan
neobičan	nesavladljiv
neodlučan	nesebičan
neodoljiv	neslomljiv
neograničen	nesmisao: nesmisli
neoporučno	nesmjelica, <i>koji ne smije, ne usuđuje se</i>
neosjetljiv	nesnošljiv
nepažljiv	nesreća
nepčan	nesrećan i nesretan
nepobjedan	nesta(ja)ti, <i>iščeznuti, iščezavati</i>
nepobjedljiv	nestrpljiv
nepodmitljiv	nesumnjiv
nepogrješiv	nesviješnik, <i>nesvijestan čovjek</i>
nepokoljebljiv	nesvijesno
nepokorljiv	nesvijest
nepomičan	nesvijestan
nepomirljiv	nesvjestica
nepopravljiv	nešto, netko; <i>dijul. *nješto, *njetko</i>
neporeciv	202
neporećan i neporečiv	Netretić
*neporočan, <i>bolje</i> besprijekoran	neučan
neposredan	neumijeće
nepovjerljiv	neumjeren
nepovredljiv	neumjerenost
nepregledan	*neumjestan; <i>vidi</i> *umjestan
neprelazan	neumještina, <i>neumijeće</i>
nepriličan	neumoljiv
neprobavljiv	neustrašiv i neustrašljiv
neprocjenjiv	neutješljiv
nepromjenit, <i>koji se ne mijenja</i>	nevaljalac: nevaljalca . . . , <i>gen. mn.</i>
nepromjenljiv	nevaljalaca

nevaljalstvo	niječan, niječno
nevaljalština	nijedan
nevaljao: nevaljala	nijek
neveseo: nevesela	nijekalac: nijekaoca . . ., <i>gen. mn.</i> nijekalaca
nevidio: nevidjela (<i>pridj.</i>)	nijekati
nevidjelica	nijem; <i>komp.</i> njemiji
nevidljiv	nijemac, <i>nijem čovjek</i>
neviđen	Nijemac; <i>gen. mn.</i> Nijemacâ
nevjera	Nijemci
nevjerac: nêvjêrca	Nijemče: Nijemčeta
nevjeran	nijemčiti, <i>činiti da bude tko Nijemac</i>
nêvjêrje	nijemjeti; nijemljah . . .; nijemjeh . . .; nijemjev(ši); nijemio, nijemjela . . .
nevjernica	nijemljenje <i>prema</i> nijemjeti
nevjernički	nijesam . . .
nevjernik	*nijetiti, <i>dijal. mjesto</i> podjarivati, raspirivati
nevjernost	nikad(a)
nevjerovanje	nikakav, nikaki
nevjerstvo	nikakov
nevjesta	nikako
nevjestački	nikamo
nevješt	*niko, <i>vidi</i> nitko
nevještina	nikogović
*nevježa; <i>bolje</i> neznajša, neznalica	nikoji
nevoljnički	nikoliko
nevrijedan	nikud(a)
nevrijednik	nimalo (<i>adv.</i>)
nevrijednost	nipošto (<i>adv.</i>)
nevrijeme	nišandžija, <i>koji dobro nišani (gađu) iz puške</i>
neznabožački	niševčica, <i>vrsta grožđa</i>
nezrelice (<i>od</i> zreti = <i>gledati</i>), <i>kao ne gledajući, na pr. otići, poletjeti</i>	ništa: ničega (ničesa)
nezreo: nezrela	ništo, <i>s prijedlozima</i> : ni za što . . .
ničesov	nitko: nikoga
ničice	nitković
ničiji	nizak; <i>komp.</i> niži
ničke	nizbrdo (<i>adv.</i>)
nićenje <i>prema</i> nititi	nizzdoli (<i>adv.</i>)
nići: ninkem	
nigda	
nigdje	
*nihati, <i>običnije</i> njihati	

d t se gube ispred *c ě*; sudac: *suca*, otac: *oče*.

no *sastavlja se sa zamjenicama i reznici-
cima*: štono, kojino, kadno... 209, 236
no (*veznik*); *griješkom* *nu
noć; *instr. jedn. noću*; *griješkom* *noćju
111
nočas
nočište
nočiti
noćivati: noćujem
noćnik
noću (*adv.*)
noćurak, *nekakav cvijet*
nogači, *naćvenice*
nosač
noseć
nosilac: nosioca . . ., *gen. mn. nosilaca*
novačiti

novački
novčan(i)
novčić
novčine
Novljanin *prema* Novi
novorođenče: novorođenčeta
nožić
nu, *uzvik*; *ne valja upotrebljavati kao
veznik mjesto no*
nude(r)
nuđenje *prema* nuditi
nukalac: nukaoca . . ., *gen. mn. nukalaca*
nukati i nutkati
nutarnji; *griješkom* *nutrnji
nuti, *nuto*
nuto (*uzvik*)
nuždan: nužna; *griješkom* *nužan

Nj.

*nj' (*s apostrofom*) *ne valja pisati* 328
*nječiji *je dijel. mjesto nečiji* 202
njedra: njedara (*pl. t.*)
njega
*njegda, *njegdašnji, *njegdje, *dijal.
mjesto negda . . .* 202
njegovati
*njegve, *dijal. mjesto negve*
*njekad, *njekadašnji, *njekakav, *nje-
kamo, *njeki, *njetro, *njekoliko,
dijal. mjesto nekad . . .
*njekoć, *dijal. mjesto nekoć*
Njemačka
njemački

njemčati, *govoriti njemački*; *griješkom*
*njemčariti
Njemčina, *augm. prema* Nijemac
Njemica
njemica, *nijemo žensko*
njemota
njemušti (*jezik*)
njen, *njezin*
*njetilo, *vidi* *nijetiti
nježan
njihana, njihna, njihno; *griješkom* *njina,
*njino
njihati, *griješkom* *nihati
njihov

O.

oba, obje; *dat., lok., instr. objema*
obaći: obađem
obadva(-dvije); *dat., lok., instr. obadvjema*
obadvjeručke

obadvoje
obal (obao): obla
obamrijeti: obamrem; obam'ro, oba-
mrla . . .

d t se pišu ispred s: gradski, bratski.

obarača, <i>otponac u puške</i>	objeđivati, <i>potvorati</i>
obastrijeti: obastrem; obastr'o, oba- strla . . .; obastrt	objekoliti, <i>saletjeti</i>
obavijest	objelodaniti
obavijestan	objeručke
obavijestiti	objesiti
obavjesnica	objesti se: objedem se
obavješćivati	obješenica
obavreti: obavrim	obješenjak
obazreti se: obazrem se	objutru (<i>adv.</i>)
obdan (<i>adv.</i>)	oblačak
obečiti <i>oči</i>	oblačan
obeća(va)ti	oblačić
obescijeniti	oblačina
obescjenjivati	oblačiti
obeščastiti	obletjeti
obeščašćenje <i>prema</i> obeščastiti	obličić(va)ti, <i>potvorati</i>
obezmatičiti se	obličje
obezočiti	obličke <i>na pr. popiti što, t. j. sasuti</i> <i>u usta i progutati ujedamput</i>
običaj	oblič, <i>grašak, obal štap</i>
običan	oblijeniti se
obići: 1. obiđem, 2. obiknem	oblijepiti
objediti	oblijetati: oblijećem
objeliti, <i>učiniti što da bude bijelo</i>	oblijevati
objeljeti, <i>postati bijel</i>	oblučac, <i>naprava na kolijerci</i>
objest	oblučje, <i>u sedla, što je ispeto na prednj. j</i> <i>strani</i>
objestan	obluće, <i>oblo kamenje</i>
obil: obila, <i>obilan</i>	obljepljivati
obilan: obilna	obljetan
obilježiti	obljetnica, <i>godišnjica</i>
obilježje	obnevidjeti
obirač	obnijemjeti
objaćati, <i>postati jak, jači</i>	obnijeti; obnijeh . . .; obnijev(ši); obnio, obnijela . . .; obnijet
*objam; <i>bolje</i> obujam	obnoć (<i>adv.</i>)
objašnjenje <i>prema</i> objasniti	obnoćiti se
objavljenje <i>prema</i> objaviti	obnovljenje <i>prema</i> obnoviti
obje; <i>dat., lok., instr.</i> objema	obogaćavati
objed; <i>gen. mn.</i> òbjêdâ	obojčić
òbjeda (<i>gen. mn.</i> òbjêdâ), <i>bijeda, potvora</i>	oboljeti
objednom (<i>adv.</i>)	
objedovati	

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

*oboružati, <i>griješkom mjesto</i> (na)oružati	ocijeniti
obračun	ocijepiti
obraćati	ocjedine
obraćenik	ocjedit, <i>na pr. put</i>
obrađivač	ocjeđivati
obrađivati	ocjena; <i>gen. mn. òcjêna</i>
obramnjača, <i>obramnica</i>	ocjenjivač
obrašćić, <i>dem. prema obraz</i>	ocjenjivati
obrećenje, <i>što je obrećeno</i>	ocjepljine
obreći: obrećem (obreknem)	ocjepljivati
obređivati	ocoubilac
obresti se: obretem se	ocoubistvo
obreti: obretem	ocrniti, <i>učiniti crnim</i>
obreti se: obrim se, <i>naći se</i>	očaditi i očaditi
obrez(iv)ač	očajanje
obrez(iv)ati	očaja(va)ti
Obrež	očajnik
obrežak, <i>kao mali brijeg</i>	očali (<i>mn. žen. roda</i>)
obričiti	očamati
obrijedak	očanik, <i>gornji nišan u puške</i>
obrisač	očarati
obrositi, <i>učiniti da bude što rosno</i>	očari (<i>mn. žen. roda</i>)
obrosjeti, <i>postati rosan</i>	očatiti
obrtnički	oče, <i>dem. prema oko</i>
obruč(ić)	očehnuti; <i>dijal. *očenuti</i>
obručiti, <i>obrukati</i>	očekivati
obučavati	očeličiti
obučiti	očemeriti se
obuča	Očenaš
obučí: obućem	očepiti, <i>nogom stati komu na nogu;</i> <i>drugo je odčepiti</i>
obudovjeti; obudovjeh . . .; obudo- vjev(ši); obudovio, obudovjela . . .	očepljivati <i>prema očepiti</i>
obuhvatiti; <i>griješkom *obufatiti</i>	očerupati
obùmjera (<i>gen. mn. obùmjêrà</i>), <i>omjera</i>	očesati
obumrijeti: obumrem; obumrijeh; obumr'o, obumrla . . .	očešljati
obuvača	očetkati
obuvaći, <i>na pr. remen</i>	očev
ocal: ocala	*očevi, <i>griješkom mjesto ocevi</i>
ocalni	očević, <i>očev sin, koji se vrgao na oca</i>
ocijediti	očevidac
	očevidni

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

očevina	odavna i odavno (<i>adv.</i>)
oči	odavrijeti: odavrem . . . ; odavr'o, odavrla . . .
očigledni	odbjeći: odjegnem
očijukati	odbočiti se
očiliti, <i>postati čil</i>	odcijepiti
očimkati, <i>na pr. meso od kosti</i>	odcjepljivati
očin	odčas (<i>adv.</i>)
očinci: očinaka	odčepiti, <i>izvaditi čep; drugo je očepiti</i>
očinstvo	odčepjavati <i>prema</i> odčepiti
očinji	odčiniti, <i>izbaviti koga od čini</i>
očistiti	odćušnuti
očit	odervečiti se, <i>ukočiti se</i>
očitati	odeski, Odešanin <i>prema</i> Odesa
očito	*odežda, <i>arhaistički mjesto</i> odjeća
očitovati	odgoja; <i>bolje nego</i> *odgoj
očnik, <i>gornji nišan u puške</i>	odgrijevati
očnjak, <i>t. j. zub</i>	odijeliti
očuh	odijelo, <i>odjeća</i>
očupati	odijevati
očuvati	odio: òdjela; <i>gen. mn. òdjělā</i>
očvrsnuti	odiskona (<i>adv.</i>)
očelaviti	odista (<i>adv.</i>)
očoraviti	odjačati; <i>običnije</i> objačati
očučivati	odjako (<i>adv.</i>)
oćutjeti	odjeća; <i>gen. mn. òdjěcā</i>
oćutkivati	odjedlamput (<i>adv.</i>)
odaće, <i>vidi</i> naodaće	odjednom (<i>adv.</i>)
odadrijeti: odadrem (odaderem); odadr'o, odadrla . . .	odjel, <i>vidi</i> odio
odahnuti	odjelan: odjelna
odaja, <i>soba; dij. *hodaja</i>	odjelit
odajačiti, <i>udariti</i>	odjeljak: odijeljka; <i>gen. mn. odjeljaka,</i> odijeljcima . . .
odalačiti, <i>odajačiti</i>	odjeljati
*odalečiti; <i>bolje</i> odaljiti, udaljiti	odjeljenje
odalje	odjeljivati
odanle	odjenuti
odaprijeti: odaprem . . . ; odapr'o, odaprla . . .	odjeti: odjenem
odastrijeti: odastrem . . . ; odastr'o, odastrla . . .	odjeven
odasvud	odjeveriti
	odláhnuti; <i>dij. *odlánuti</i>

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

odleći se: odleže (odlegne) se	odomaćiti se
odletjeti	odonda
odličan	odonud(a)
odličje	odovdu
odlijegati	odovud(a)
odlijepiti	odozdo
odlijetati	odozgo
odljevati	odrađivati
odlučak, <i>odluka</i>	odreći: odrečem (odreknem)
odlučan	određivati
odluči(va)ti	odrešenje
odljepljivati	odrešiti; odrešito
odljevak: odlijevka; <i>gen. mn.</i> odljevaka,	odrešivati
odlijevcima . . .	odriješiti
odmaći: odmaknem	odrijeti: odrem (oderem) . . .; odr'o,
odmah; <i>dijal.</i> *odma	odrla . . .; odrt
odmetačina	odsad(a), odsade
odmetnički	odsele
odmijeniti	odsijecati
odmjena; <i>gen. mn.</i> òdmjēnā	odsijevati
odmjenjivati	odsječak: odsječka
odmjéranje	odsjeći: odsiječem
odmjérati	odsjedati; <i>griješkom</i> *odsijedati
odmjeravati	odsjednuti
odmjeriti	odsjek: <i>gen. mn.</i> òdsjēkā
odmoć	odsjesti
odmoći: odmognem	odsjev
*odnašati, <i>griješkom</i> mjesto odnositi	odskočiti
odnekle	odskočke, <i>kao odskokom</i>
odnekud(a)	odskora i odskoro
odnijeti; odnijeh . . .; odnijev(ši); od-	odsprijed(a)
nio, odnijela . . .; odnijet	odstraga
odno (<i>prijedl.</i>)	*odsuće, <i>bolje</i> nenazočnost
odocniti	odsvagda
odojčad	odsvakle
odojče: odojčeta	odsvakud(a)
odolijevati	odsvud(a)
odoljen (<i>gen. mn.</i> odoljēnā), <i>nekakra</i>	odšetati
<i>trava</i>	odučavati
odoljeti; odoljeh . . .; odoljev(ši); odolio,	odučiti
odoljela . . .	odud, <i>vidi</i> odovud

Složeni se prilozi pišu zajedno: *dođuše*.

oduha	ograničen
oduprijeti: oduprem . . .; odupr'o, oduprla . . .	ograniči(va)ti
oduševljenje	ogrebača, <i>ogreblo</i>
*odvađati, <i>griješkom mjesto</i> odvoditi	ogrijati
odvajkada (<i>adv.</i>)	ogrijebati <i>je impf. prema perf.</i> ogrepsti
*odvažati, <i>griješkom mjesto</i> odvoziti	ogriješiti
odveć(e)	ogrijevati
odvijek(a) (<i>adv.</i>)	ogrjev
*odvjetak; <i>bolje</i> potomak	ogrnač, <i>ogrtač</i>
odvjetnica	ogrončati se, <i>razboljeti se od gronice</i>
odvjetnički	ogrozničaviti, <i>razboljeti se od groznice</i>
odvjetnik	ogrtač
odvjetništvo	ohladiti, <i>učiniti da bude što hladno;</i> <i>drugo je</i> ohladnjeti
odvlačiti	ohladnjeti, <i>postati hladnu; drugo je</i> ohladiti
odvraćati	ohol: ohola
odvrh (<i>prijedl.</i>)	oholstvo
odvrvjeti	ohrabriti
odvući: odvučem	ohronuti <i>prema hrom</i>
odzada	oivičiti, <i>optočiti ivicom</i>
odzamande (<i>adv.</i>)	ojačati, <i>postati jak, jači</i>
odžak, <i>dimnjak</i>	ojaričati se, <i>dobiti ospu kod usta</i>
ogladnjeti	ojédati
oglaviti se, <i>uviti se u glave</i>	okačenjak, <i>što i obješenjak</i>
ogluhnuti	okačiti, <i>zahvatiti</i>
ognjen	okagača, <i>tetiva</i>
ognjevit	okajmačiti (<i>skinuti kajmak</i>), <i>uzeti prvo.</i> <i>što je najbolje</i>
ognjic, <i>dem. prema oganj</i>	okančina, <i>okrnjak</i>
ogoliti, <i>učiniti da bude što golo; drugo</i> <i>je</i> ogoljeti	Okić, <i>planina</i>
ogoljeti; ogoljeh . . .; ogoljev(ši) . . .: ogolio, ogoljela . . ., <i>biti голу; drugo</i> <i>je</i> ogoliti	okleno (<i>adv.</i>)
ogorčavati	oklijevalo
ogorči(va)ti	oklijevati
ogorjelica	oklopnički
ogorjelina	oklopnjača
ogorjelište	oko: okola, <i>tabor</i>
ogorjeći	okokućad, <i>domaće životinje</i>
ograđivati	okolišiti; <i>griješkom</i> *okolišati
ograisati (<i>protiv 116</i>); <i>bolje nego</i> *ograjsati	okolni
	okončati

Uz *nj, k i s* ne piše se apostrof.

okopnjeti
 okorio: okorjela
 okorjeti (se): okorio se *hljeb, kad dugo stoji*
 okraćati, *postati kratak; drugo je okraćati*
 okraćati, *postati kraći; drugo je okraćati*
 okrajčiti, *okolišiti*
 okrčiti
 okrečiti
 okrepa
 okrepljivati
 okrešine
 okrijek, *nekakva biljka*
 okrijepiti
 okročiti
 okručati, *postati krut*
 okrugao: okrugla
 okrutnički
 okuč, *okuka*
 Okučani
 okučiti se
 *ola(h)kotiti, *dijal. mjesto olakšati*
 oličiti
 olijeniti se
 olijepiti
 oltar
 oljepljivati
 oljetiti se
 omaći: omaknem
 omaečak, *omalen*
 omah
 omaha, *dijal. *omaja*
 omahivati
 ōmče: ōmči (mn.), *zamke*
 omčil, *strmen*
 omečiti
 omeđak: omečka
 omesiti, (*načiniti mesa*), *ubiti; drugo je omijesiti*
 ometati: ometam

omijeniti
 omijerka, *omjera*
 omijesiti; *drugo je omesiti*
 omiliti (*što kome*), *učiniti da mu bude milo; drugo je omiljeti*
 omiljeti; omiljeh . . .; omiljev(ši) . . .; omilio, omiljela . . ., *mio postati; drugo je omiliti*
 ōmjera (*gen. mn. ōmjêrâ*), *konac ili drvo, čime se što mjeri*
 omjeriti
 omlednjeti; omlednjeh . . .; omlednjev(ši); omlednio, omlednjela . . ., *omršaviti*
 omlitaviti
 omogućiti
 omrčiti
 omrijestiti se
 omršaviti
 omučiti se, *obrašnaviti se*
 *omuć(ak), *dijal. mjesto homuć(ak)*
 omučine, *ostaci pomučena vina*
 omušičaviti se
 onamote
 ončas (*adv.*)
 ondan, *preksjutra*
 ondje; *dijal. *onđe*
 *ondješni, *griješkom mjesto ondašnji*
 onemoćati
 onesvijestiti (se)
 onesvjesnuti (se)
 onijemjeti
 onolikački
 onomadne
 onomlani
 onomlanjski
 onostranski
 onovčiti se
 ōnovečeri (*adv.*), *preksinoć*
 opačina
 opačiti se

Tuđe *i-a* u nas je *ija*: *dijalekt.*

opadač	oporučan
opah, <i>ječmena prekrupa</i>	oporučitelj
opahati	oporuči(va)ti
opajéditi se, <i>pozlijediti se</i>	òpotrebiti, <i>osiromašiti</i>
opamećivati	opovijedati, <i>impf. prema perf. opovjediti</i>
opančar	opovjediti: opovjedim, <i>obznaniti</i>
opančić	*Opovo, <i>dijal. mjesto Hopovo</i>
opaučiti, <i>udariti</i>	oprašati
opčiniti	opravnjeti; opravnjeh . . . ; opravnjev(ši);
opčinjavati	opravnio, opravnjela . . .
općen(i)	òprčiti se, <i>osjeći se; drugo je oprčiti</i>
općenit	oprčito
opći	oprčiti <i>usne; drugo je oprčiti se.</i>
općina	*opredijeliti <i>ne valja upotrebljavati, nego</i>
općinstvo	odrediti
općiti	*opredjeljenje, <i>vidi *opredijeliti</i>
opeći: opečem	*opredjeljivati, <i>vidi *opredijeliti</i>
opepeliti	opregača i opregljača
operjajiti se, <i>dobiti perje</i>	oprečan; <i>vidi opreka</i>
ophoda	opreka; <i>bolje protivština, protivnost,</i>
opijelo	suprotnost
opijevati <i>je impf. prema perf. opjevati</i>	oprhnuti
opirnjača, <i>sudopera</i>	oprijeti (se): oprem (se); oprijeh (se) . . . ;
opjeniti	opr'o, oprla (se) . . .
òpjevati <i>je perf. prema impf. opijevati</i>	oproštenje
opkoraćavati	opsijecati
opkoračiti	opsjeći: opsiječem
opkročiti	òpsjedânje
oplačina, <i>operina</i>	òpsjedati
oplačivati, <i>na pr. vrata, udariti na njih</i>	opsjek; <i>gen. mn. òpsjêkâ</i>
<i>oplatu (okvir)</i>	opsjena
oplećak	opsjenar, <i>čorjek, koji opsjene čini</i>
opleće	opsjeniti
oplijeniti	opsjesti
oplijeviti	opskočiti
*oplitati, <i>griješkom mjesto opletati</i>	opsočiti, <i>kao opotražiti</i>
opljačkati	*opšti i <i>izvedene, arhaistički mjesto</i>
opljen	opći . . .
oplješiviti	*opština, <i>arhaistički mjesto općina</i>
opljeti: oplijevem	opteći: optečem
opodojčiti, <i>na pr. occu, uzeti joj odojče</i>	opterećavati

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

- optjecati
 optjer(iv)ati
 optočiti
 optračiti, *opšiti trakom*
 oprčea(va)ti
 opućiati i opućiati
 opunomoćenik
 opunomoćiti
 opustiti, *učiniti da bude što pusto, opustošiti; drugo je opustjeti*
 opustjeti, *biti pusto; drugo je opustiti*
 opuštenje
 orač
 oračica, *ženska, koja ore (prema orač); drugo je oračica*
 orački
 oraći, *na pr. oraća zemlja*
 oračica, *zamjena pridjevu oraći, na pr. oračica zemlja, kao oraća zemlja; drugo je oračica*
 orah
 Orahovica
 orao: orla
 oraščić, *dem. prema orah*
 orićak: orićka, *(u pluga; otik*
 orlić
 orlušić
 ormarić
 ortačiti (se)
 ortački
 oruđe, *sprave; drugo je oružje*
 oružje, *die Waffen, arma; drugo je oruđe*
 oružnjeti; oružnjeh . . .; oružnjev(ši); oružnio, oružnjela . . ., *biti ružnu*
 osamnaest; *dijal. *osamnajst*
 osebičiti *(vinograd), okopati ga prvi put*
 oseka
 osigurati; *griješkom *osjegurati*
 osijecati
- osijedjelica, *koja je osijedjela*
 osijedjeti, *biti sijedu*
 Osijek, *grad; drugo je osjek*
 òsijevci: òsjevākā, òsijevcima
 osiliti
 osipača, *vrsta vinove loze*
 osirotjeti; osirotjeh . . .; osirotjev(ši); osirotio, osirotjela . . .
 osječak: osječka
 Osječanin *prema Osijek*
 Osječenje, *Usjekovanje (blagdan)*
 osječina, *zgrada od sjeka nepokrivena*
 osječki *prema Osijek*
 Osječkinja *prema Osijek*
 osjećaj
 osjećanje
 osjećati
 osjeći: osiječem
 *osjegurati, *griješkom mjesto osigurati*
 osjek, *na pr. u vodi kao mala strmina; drugo je Osijek*
 osjeknuti se, *osjeći se*
 osjekom, *na pr. plaćati, đuture*
 osjen
 osjenač: òsijenča, *pelen*
 osjeniti
 osjet; *gen. mn. òsjêtâ*
 osjetiti
 osjetljiv
 osjevine, *mekinje*
 oskudijevati
 oskupjeti, *poskupjeti*
 oslačati, *postajati slatko*
 oslačica, *omaka od gorušice*
 oslačiti se
 oslić
 oslijepiti, *učiniti da tko bude slijep, drugo je oslijepjeti*
 oslijepjeti, *biti slijepu; drugo je oslijepiti*
 osljepljivati

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

osmačka, <i>osmakinja</i>	osjetlati
osmijeh	osvjetljavati i osvjetljivati
osmijevati se	osvjetljenje <i>prema</i> osvjetliti
osmjehivati se	ošljača, <i>ostan</i>
osmjehnuti se	oštećivati
osmjeliti se	oštroća
osmočiti se	oštrokonđa, <i>zla ženska glava</i>
osniježiti, <i>kad snijeg padne</i>	otača(n)stvo
osnivač	otački
osočan, <i>u čemu ima osoka, soka</i>	otada, otade(r)
osorljiv	otadžbenik
ospičav	otadžbina
osprijed (<i>adv.</i>)	otančati, <i>tanak, tanji postati</i>
osrednji	otančavati i otančili, (<i>u</i>)činiti da bude <i>tanko</i>
ostanak; <i>na pr. srećan ti put, a meni dobar ostanak; drugo je ostatak</i>	otavić, <i>vrsta trave</i>
ostario: ostarjela	oteći: otečem
ostariti, <i>učiniti da bude što staro; drugo je ostarjeti</i>	oteščati, <i>otežati</i>
ostarjelost	othraniti
ostarjeti, <i>biti staru; drugo je ostariti</i>	othranjivati
ostatak, <i>što ostane od čega; drugo je ostanak</i>	otići: otidem (otidēm), odem
ostidjeti se, <i>prestati stidjeti se</i>	otijesniti, <i>učiniti da bude što tijesno</i>
Ostojić <i>prama</i> Ostoja; <i>griješkom</i>	otimač
*Ostoić	otimačina
ostrag(u)	otirač
ostručati, <i>grožđe u kaci izgaziti i iscijediti</i>	otjecati <i>prema</i> oteći; <i>što se piše *oticati, nije po ijekav. govoru</i>
ostudjeti se	otječica, <i>voda, koja otječe</i>
osuđenik	otjerati
osvećivati	otješnjati, <i>biti tijesnu</i>
osvetljiv	otkad(a)
osvijestan	otkako
osvijestiti (se)	otkleno
*osvijet, <i>dijal. mjesto osvit</i>	otključa(va)ti
osvijetliti	otkopčati
*osvjedočenje, <i>griješkom mjesto uvjerenje</i>	otkriće
*osvjedočiti, <i>griješkom mjesto uvjeriti</i>	otkući(va)ti
osvjesnuti se	otkud(a)
	otkudgod
	otle(n)
	otmičar

Genitiv množine: *sviju*, ali: *svih*.

- *otmjén; *bolje* odličan
 Otočac: Otočca
 otočanin
 otočić
 otočiti
 otočki *prema* otok *i* Otočac
 otoič, otoičke (*protiv* 116), otolič, čas
prije
 otpečaćavati
 otpečatiti
 otpijevanje *je prema* otpijevati
 otpijevati *je impf.*, a otpjevati *perf.*
 otpirač
 otpjevanje *je prema* otpjevati
 otpjevati *je perf. prema impf.* otpijevati
 otplaćivati
 otpočeti: otpočnem; *griješkom* *otpo-
 čmem
 otpočinak
 otpočinuti
 otpočivati
 otporuči(va)ti
 *otpovijed; *bolje* odreka
 *otpovijedati, *otpovjediti; *bolje* odreći
se (na pr. stana)
 otpređe, *otprije*
 otprije
 otprijed
 otprilike (*adv.*)
 otrprvo (*adv.*)
 otpuča(va)ti
 otpučiti
 otpuštati
 otput (*adv.*), *odmah*
 otragu
 otrčati
 otrebine, *šta ostane, kad se što otrijebi*
 otrebljavati
 otrijebiti
 otrijèskati se, *opiti se*
 otriježniti (se)
- otrpjeti
 otučak, *ono u kukaruza, sa čega se*
otuče zrnje
 otući: otučem
 otud(a)
 otuđiti se
 otupiti, *učiniti što tupim; drugo je*
otupjeti
 otupjeti; otupjeh . . . ; otupjev(ši); otupio,
 otupjela . . . , *postati tup; drugo je*
otupiti
 *otvarati; *bolje* otvorati
 ovamate
 ovca
 ovčar
 ovčas (*adv.*), *ovaj čas*
 ovčevina, *ovčje meso*
 ovčica
 ovčinjak
 ovčji
 ovdje; *dijal.* *ovđe
 *ovdješnji, *griješkom mjesto* ovdašnji
 *ovejan . . . *je ekav.; ijekav. je ovi-*
jan . . . 15
 ovjenčati
 *ovjeroviti; *bolje* odobriti, potkrijepiti,
 uglaviti
 ovlašćivati
 ovlaštenje
 ovneći
 ovolički, *dem. prema* ovoliki
 ovolihni, *dem. prema* ovoliki
 ovolikački, *ovolički*
 ovostranski
 ovrijeći: ovršem . . . ; ovrhao, ovrha
 ozad(i)
 ozdo
 ozdola
 ozdravljenje
 ozebao: ozebla
 ozebličina, *koji je slab od zime*

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

ozeleniti, *učiniti da bude što zeleno*
 ozelenjeti, *biti zelenu*
 ozimačan
 ozimče: ozimčeta
 ozgo(r)
 ozgora
 ozlijediti
 ozlojediti
 ozljeda
 ozljeđivati

*označiti; *bolje naznačiti*
 ozreti se: ozrem se
 oždrijebiti
 ožeći: ožežem
 ožednjati: ožednjam i ožednjati
 oživiti, *povratiti koga u život; drugo je oživjeti*
 oživjeti, *u život se povratiti; drugo je oživiti*
 ožučiti

P.

pabirčiti
 pačati se
 pãče: pãčã, *hladetina*
 pãče: pãčeta, *mlada patka*
 pače, *isp. *dapače*
 Pačetin
 pačetina
 pačići, *mlade patke*
 pačisti
 pačiti
 pačji
 paćenje *prema patiti*
 padavičav
 Padovac, padovski *prema Padova*
 pahati
 pahuljica
 pahuljičav
 pakao: pakla
 pakoleč, *proljetno zelje*
 Pakračanin, pakrački *prema Pakrac*
 palac: palca (*prst*), paoca (*spica u točka*)
 palača
 palanački, palančanin *prema palanka*
 palčić
 palež
 paličica
 palikuća

palma
 palučak
 paljenje *prema paliti*
 paljetak: paljetka, *pabirak*
 paljetkovati, *pabirčiti*
 pamćenje *prema pamtiti*
 pamtivijek
 pamučan
 pamučika
 panađur, *sajam, va ar*
 pancijer, *oklop*
 panča, *pandža*
 pandža
 pano (*vezn.*)
 pantljika
 paočanica
 paočiti
 paprčak, *priječnjak*
 papuča
 Paraćin
 paradžik, *motovilo pređe*
 parča, *pahaljka*
 parče: parčeta, *komad*
 parićati, *spremati*
 parionica
 paripče: paripčeta
 pariski *prema Pariz; griješkom *pariški*
 parničar

U komparativu je uvijek **je**; bijedan: *bjedniji*.

paroh *i* parok
 parojčiti se, *rojiti se*
 paroščić
 pasaći, *na pr. pasaća zemlja, gdje se pase, ili pasaći remen, kojim se paše*
 pasha
 pasić
 *pastijer, *dijal. mjesto pastir*
 pastirče: pastirčeta
 pastorče: pastorčeta
 pastuh
 pašcad
 pašče: paščeta
 pašovati
 paštenje
 paštiti se
 patlidžan
 paučina
 paučiti se, *postajati paučljiv*
 paučljiv, *na pr. hljeb, što je puno paučine*
 paunče: paunčeta
 pavečera, *kad se poslije večere opet jede*
 pavličanin
 pazikuća
 pazuh
 pažljiv
 pčela; *dijal. *čela*
 pčelac: pčelca
 peča
 pečaćenje *prema* pečatiti
 pečak, *pecivo*
 pečal: pečali
 pečaliti
 pečat
 pečatiti
 pečenica
 pečenka
 pečenjak
 pečenje
 pečiti, *pecnuti; drugo je péčiti (se), maziti se*

Pečuh
 Pečujac, pečujski *prema* Pečuh
 pečurka, *gljiva*
 peć; *instr. jedn. peću, griješkom*
 *pećju 111
 Peć
 pećar
 pećati, *kao peći*
 peći: pečem
 pećina
 Pećinci
 pećka, *peć*
 pećki *prema* Peć
 pećnjak
 pehar
 Pelješac: Pelješca, *poluostrvo*
 Pelješčanin, *pelješki prema* Pelješac
 pendžer, *prozor*
 penjača
 pepeliti
 pepelnica
 pepeo: pepela
 perajica
 peraški, Peraštanin *prema* Perast
 perčin
 perionica
 Perušić
 Perzijac, perzijski *prema* Perzija
 pesnica; *griješkom* *pjesnica
 pest; *griješkom* *pjest
 pestić
 *pestinja, *vidi* *pjestinja
 petača
 petljanija
 petnaest; *dijal. *petnajst*
 petput; *ali* pet puta(i)
 Petrijevci
 petrovača
 pića: piće, *hrana*
 piće: pića, *pilo*
 pijančevati *i* pijančovati

- pijančiti
 pijančovati i pijančevati
 pijehati, *izdisati*
 pijehnuti, *izdahnuti*
 pijehnja, *hropnja*
 pijelo
 pijenje *prema* piti
 pijerka, *nekakva riba*
 pijesak
 pijetao: pijetla
 *pijev, *griješkom mjesto* pjëv
 pijevec
 pileći
 *pilećina, *dijal. mjesto* piletina
 piličji, *na pr. piličje jaje*
 pilični, *na pr. nema ni piličnoga, ni-
jednoga*
 piličnik, *vidi* pilični
 pilići
 piliti, *na pr. pilom; drugo je* piljiti
 piljenje *prema* piliti
 piljiti, *kao gledati; drugo je* piliti
 pirinač: pirinča
 Piroćanin *prema* Pirot
 pisaći, *na pr. pisaći papir*
 pisarčić, *dem. prema* pisar
 piskor; *dijal. *piškor*
 pišćev, *adj. prema* pisac
 *pišljiv, *dijal. mjesto* pušljiv
 pitanče: pitančeta
 Pitomača
 Pivljanin, *pivljanski prema* Piva
 pivničar
 pivnički
 pjega; *gen. mn. pjëgã*
 pjena; *gen. mn. pjënã*
 pjenez, *novac*
 pjenica
 pjeniti (se)
 pjenuša
 pjenušiti se
- pjesan: pjesni
 pjeskarnica
 pjeskovit
 pjeskulja, pjeskuša, *pjeskovita zemlja*
 pjesma
 *pjesnica, *griješkom mjesto* pesnica
 pjesnički
 pjesnik
 pjesništvo
 *pjest, *griješkom mjesto* pest
 *pjestinja, *dijal. mjesto* dadilja
 *pjestovati, *dijal. mjesto* njegovati
 pješac: pješca
 pješačiti
 pješački
 pješadija
 pješak
 pješćan
 pješćara
 pješćina, *pješćan stjenjak*
 pješe, pješice, pješke
 pjeti: *pojem . . . ; pjeħ . . . ; pjeo, pjela . . .*
 pjetlić, *dem. prema* pijetao
 pjëv; *mn. pjëvovi; griješkom *pijev*
 pjevač
 pjevak: pjevka, *crv u siru*
 pjevalac: pjevaoca . . . , *gen. mn. pje-
valaca*
 pjevalište
 pjevanka, *pjevanje*
 pjevati
 pjevčić, *dem. prema* pijevec
 pjevica, *ptica*
 pjevidrug
 pjevnuti, *dem. prema* pjevati
 pjevušiti, *dem. prema* pjevati
 plač
 plačidrug
 plačka, *kao plakanje u poslovi:*
 Igračka plačka; *drugo je* pljačka
 plačko, *plačkavo dijete, čeljade*

plačljiv	plijen
plaća	plijeniti
plaćati	plijesan: plijesni
plaćenik, plaćnik	pliječiti
plah; plaho	pliječor, <i>ono, što se ispliječe</i>
plamćenje <i>prema</i> plamtjeti	plitak; <i>komp. plići</i>
plamečak	plitkoća
plamenčić, <i>dem. prema</i> plamen	plivač(ica)
plamenjača, <i>kao prevelika žega</i>	plivači, <i>na pr. pojas</i>
plamičak	ploča
plamtjeti; plamćah . . .; plamtjeh . . .;	pločnik
plamtjev(ši); plamtio, plamtjela . . .	plodjenje <i>prema</i> ploditi
planinčin	ploha
Plaščanin, plaški <i>prema</i> Plaški	plosan: plosna
plašće: plašća <i>prema</i> plast	ploska
plašćenje <i>prema</i> plastiti	plosnat
plašiv i plašljiv	ploščica, <i>dem. prema</i> ploska
plašnjača	ploština
Platičevo	pluća (<i>jedn. ž. roda</i>): pluće
plavetnjati; plavetnjah . . .; plavet-	plućnjak, <i>nekakva trava</i>
njah . . .; plavetnjev(ši); plavetnio,	pljačka, <i>plijen; drugo je</i> plačka
plavetnjela . . ., <i>biti plavu</i>	pljačkati
pláviti, <i>činiti da bude plavo; drugo je</i>	pljenidba
plavjeti	pljenitelj
plávjeti; plavljah . . .; plavjeh . . .;	pljenuti, <i>pljesnuti</i>
plavjev(ši); plavio, plavjela . . .,	pljesak: pljeska
<i>biti plavu; drugo je</i> plaviti	pljeskati: plještem
plazajica, <i>gdje se drva otiskuju nizbrdo</i>	pljesniv; <i>griješkom</i> *pljesnjiv
plêć: pleći, <i>kao strana na pr. kakve</i>	pljesniviti se
<i>planine</i>	pljesnuti
plêća (<i>mn. sred. roda</i>): plêćâ	plješiv
plećaš, <i>nekakav grah</i>	Plješivica, <i>planina</i>
plećat	plješiviti
pleće: pleća	pljeti: pljevem . . .; pljeven
plêći (<i>mn. ž. roda</i>)	pljetva
plećka	pljeva; <i>gen. mn. pljêvâ</i>
plemić	pljevaljski <i>prema</i> Pljevlje
plesač(ica)	Pljêvlje
pletici, <i>na pr. pletića igla</i>	pljoštimice
pletivača, <i>kesa, u kojoj se drži pletivo</i>	pljuvača, <i>pljuvanka</i>
pličina	pljuvačka, <i>pljuvanka</i>

pljuvačnica	pocjelica, <i>ženska kapa</i>
pljuvačka, <i>vidi</i> pljuvačka	pocjepkati
pljuvaonica	pocrniti, <i>učiniti da bude što crno;</i> <i>drugo je</i> pocrnjati
po, <i>polovina</i>	pocrnjati, <i>postati crn;</i> <i>drugo je</i> pocrniti
pobaučke (<i>ići</i>), <i>t. j. na nogama i na</i> <i>rukama</i>	pocrveniti, <i>učiniti da bude što crveno;</i> <i>drugo je</i> pocrvenjati
pobijediti	pocrvenjati, <i>postati crven;</i> <i>drugo je</i> pocrveniti
pobijeliti, <i>učiniti da bude bijelo;</i> <i>pobijeljeti, postati bio</i>	počaditi
pobilježiti	počađaviti
pobjeći : pobjegnem	*počam(ši), <i>griješkom mjesto počev(ši)</i>
pobjeda; <i>gen. mn. pöbjêdâ</i>	počasiti
pobjedilac: pobjedioca . . ., <i>gen. mn. pobjedilaca</i>	počasni
pobjeditelj	počasnica, <i>pjesma, što se pjeva u čast;</i> <i>drugo je</i> počašnica
pobjedljiv	počast
pobjedni	počastiti
pobjednik	počašnica, <i>pjesma, što se pjeva uz čašu;</i> <i>drugo je</i> počasnica
pobjeđivati	poček, <i>na pr. dao mi napoček</i>
pobjeg (<i>gen. mn. pöbjêgâ</i>), <i>bjeginac</i>	počekati
pobjegljiv	počelo
pobjegnuti	počem (<i>vez.</i>)
pobjesniti i pobjesnjeti	počeonik
pobljedjeti	počesto
poblizu, <i>poblize (adv.)</i>	počešljati
pobočan	početak
pobočina	početan
pobočke	početi: počnem; <i>griješkom</i> *počmem
pobočnik	početnica
pobolijevati	početnički
*pobolšati; <i>vidi</i> *poboljšati	početnik
pobolje	početvorke
poboljeti se	početvoronože (<i>adv.</i>)
*poboljšati; <i>bolje popraviti (prelazno),</i> <i>krenuti na bolje (refleksivno)</i>	*počimati: *počimam, <i>griješkom mjesto</i> počinjati: počinjem
pobrđe	počinak
pobrežje	počiniti
pobrzo	počinuti
pobrže	počinjač
pobuđivati	
pocijepati	

Riječi se rastavljaju po slogovima: *do-bro*.

- počinjati: počinjem; *griješkom* *počimati: *počimam
- počistiti
- počišćač, *tko počišća*
- počišćati
- *počitanje; *bolje* poštovanje
- počitlučiti
- *počitovati; *bolje* poštovati
- počivak, *počinak*
- počivati
- počupati
- poći: pođem
- poćudan
- podadrijeti: podadrem; podadr'o, podadrla . . .
- podaleko (*adv.*)
- podalje (*adv.*)
- podanički
- podastrijeti: podastrem; podastr'o, podastrla . . .
- podatljiv
- podavno (*adv.*)
- podadždjeti
- podbadač
- podbijač
- podbio: podbjela; *gen. mn.* pödbjêlâ, *biljka*
- podbjel, *vidi* podbio
- podbočiti (se)
- podbuhnuti
- *podcijeniti, *podcjenjivati, *griješkom* *mjesto* obescijeniti, obescjenjivati
- podcikivati
- podcertati
- podčasnik
- *podčiniti; *bolje* podložiti
- *podčinjen(ik); *bolje* podložen(ik), podanik
- Podgorač
- podgrađe
- podgrijevati
- podgrijevci: pòdgrjevâkâ, pòdgrjevcima
- podičiti
- podijeliti
- podijetiti se, *biti dijete*
- podijevati (se)
- podjačati
- podjamčiti se
- podjednako (*adv.*)
- pödjela; *gen. mn.* pödjêlâ
- podjeljenje *prema* podijeliti
- podjeljivati
- podjenuti i podjesti: podjenem
- podletjeti
- *podmećati, *griješkom* *mjesto* podmetati
- podmićivati
- podmijesiti
- *podmitati, *griješkom* *mjesto* podmetati
- podmitljiv
- podmjehuriti se
- podmjeravati
- podmješivati
- podmukao: podmukla
- *podnašati, *griješkom* *mjesto* podnositi
- podne; *vidi* pod 247
- podnijeti: podnijeh . . .; podnesav(ši); podnio, podnijela . . .; podnijet
- podnipošto
- podno (*prijedl.*)
- podnošljiv
- podnu (*prijedl.*)
- podočni, *na pr.* zub
- podosta (*adv.*)
- *podozrenje; *bolje* sumnja
- podrijeti: podrem (poderem) . . .; podr'o, podrla . . .; podrt
- podrijetlo, *kao* prezime
- područje
- područni
- područnik
- podsjedati
- podsjećati

- podsjeći: podsiječem
 pòdsjedânje
 pòdsjedati; *griješkom* *podsijedati
 podsjesti
 podsjetiti
 podsmijeh
 podsmijevati se
 podsmjehnuti se
 podsmjevač
 *podstrekavati, *podstreknuti; *bolje*
 podbadati, nagoniti, podjarivati, pod-
 bosti . . .
 podstrešje
 *podučiti, *podučavati . . ., *griješkom*
mjesto poučiti, poučavati
 podugačak
 poduhvaćati
 podupirač
 poduprijeti: poduprem . . .; podupri-
 jeh . . .; podupr'o, poduprla . . .
 poduvrijeti: poduvrem . . .; poduvri-
 jeh . . .; poduvr'o, poduvrla . . .
 *poduzeće; *bolje* pothvat
 poduže
 podveće(r) (*adv.*)
 podvezača
 podvlačak
 podvlačiti
 podvlačka, *podvlačak*
 podvostručiti
 podvući: podvučem
 podžeći: podžežem
 pođenje *prema* poditi
 pogača
 pogađač
 pogađati
 pogančina
 pogibao: pogibli, *bolje nego* pogibelj
 pogibeljan
 pogluhnuti
 pognječiti
 pogonič, *hajkaš*
 pogorjelac: pogorioca . . ., *gen. mn.* po-
 gorjelaca
 pogorjelica
 pogorjelina
 pogorjeti
 pogotovu (*adv.*)
 pogranični
 pogrijati
 pogriješiti
 pogrijevati
 pogrjevci: pogrjevâkâ, pogrjevcima
 pogrješan
 pogrješiv
 pogrješivati
 pogrješka
 pogrubjeti
 pogubljenje *prema* pogubiti
 pohajdučiti (se)
 poharati
 poharčiti
 pohasiti se
 pohitjeti
 pohladan
 pohlepa
 pohođenje *prema* pohoditi
 pohotljiv
 pohraniti
 *pohrđati, *dijal. mjesto* po'rđati
 pohrišćaniti
 pohrptina
 pohrskati
 *pohrvati (se), *dijal. mjesto* po'rvati (se)
 pohumlje
 pohvala
 pohvaliti
 pohvatati
 poimati; *ne prilikuje* *pojimati
 poimiti, *kao spremi se, zgotoviti se;*
drugo je pojmiti *prema* pojam
 poisprekrštati

S velikim se slovom piše: *Bog, Božji.*

poizdaleka (<i>adv.</i>)	polača
poizdalje	*polag, <i>pokraj</i> ; <i>drugo je</i> polak
poizmaći: poizmaknem	polagano
poizrazbolijevati se	*polahko, <i>dijal. mjesto</i> polako
pojač, <i>pjerač</i>	polak, <i>pola</i> ; <i>drugo je</i> *polag
pojačati	polako; <i>dijal. *polahko</i>
pojahati	poletjeti
pojedljiv	poličica
pojeftiniti i pojevtiniti	polić
pojmiti (<i>prema</i> pojam), <i>kao umom shva-</i> <i>titi; drugo je</i> poimiti	polijegati: poliježemo
pokorljiv	polijetati: polijećem
pokičeljati se	polijevati
pokipjeti	pòljevka (<i>mn. pòljevke, pòljevâkâ, po-</i> <i>ljevčkama</i>), <i>juha</i>
poklaće, <i>pokolj</i>	polovače: polovačeta, <i>bure od pola</i> <i>akova</i>
poklečke	polučak, <i>žitna mjera</i>
poklič (<i>žen. roda</i>): poklič	polučiti
poklonički	poludjeti; poludjeh; poludjev(ši); poludio, poludjela . . .
pokojnič	*poljački; <i>bolje</i> poljski
pokolčiti, <i>kočiće pozabdati u zemlju</i>	pòljeno (<i>gen. mn. pòljênâ</i>), <i>podebela</i> <i>cjepanica</i>
pokoljence <i>na pr. ići</i>	poljep, <i>čim se što ulijepi</i>
pokoljenik	poljepša(va)ti
pokoljenje	poljevačica
pokraćenica	poljevačina
pokraćivati	poljevaći, <i>na pr. poljevaći</i> ubrus
pokrađa	*poljodjelac; <i>bolje</i> ratar
pokraj (<i>prijedl.</i>)	*poljodjelstvo; <i>bolje</i> ratarstvo
pokrepa	pomadžariti
pokrepljivati	pomagač
Pokretač	pomahnitati
pokrijepiti	pomaknuće
pokrivač	pomalo (<i>adv.</i>)
pokrovčić	pometač
pokrštenica	pometnuće
pokrštenik	pomičan
pokučast, <i>na pr. nos</i>	pomijenjati
pokući(va)ti	pomiješati
pokućar	*pomiješati, <i>griješkom mjesto</i> pomješati
pokuće, <i>pokućvo</i>	
pokuć(s)tvo	
pokudljiv	

Uz *K* (kruna), *f* (filir), *m* (metar) ne piše se točka.

pomirljiv	ponikao: ponikli
pomisao: pomisli	poniže (<i>adv.</i>)
pomjediti	ponoće: ponoća
pomjeranje	ponoći (<i>adv.</i>)
pomjerati, <i>pomještati</i>	ponoćka
pomjeriti	ponošljiv
pomjesni	ponjegovati
pomjestiti	ponjemčivati
pomještati; <i>griješkom</i> *pomiještati	poočim
pomlačiti	poodavno (<i>adv.</i>)
pomlađivati	poodsijecati
pomnjiv	popječak (<i>mesa</i>): popečka
pomočiti	*popječitelj; <i>bolje</i> ministar . . .
pomoć	popечи: popečem
pomoći: pomožem (pomognem)	popić, <i>cvrčak</i>
pomoćni	popijevati, <i>impf. prema perf.</i> popjevati
pomoćnik	popijevka; <i>mn.</i> popijevke, popjevākā,
pomračiti, <i>učiniti da što bude mračno</i>	popijevkama
pomrčati, <i>postati mračnu</i>	popjevati, <i>perf. prema impf.</i> popijevati
pomrčina	popjevativati
pomrčiti, <i>učiniti da što bude mrko</i>	poplačati
pomrijeti	poplavetnjeti, <i>plav postati</i>
pomrzao: pomrzli	poplavjeti, <i>plav postati</i>
pomučan	popletati; <i>dijal.</i> *poplitati .
ponačiniti se, <i>oporaviti se</i>	poplijeniti
ponad (<i>prijedl.</i>)	popločiti
*ponajpače; <i>bolje</i> ponajviše	popljeskati
ponajprije	popljesniviti
ponajviše	popodne; <i>vidi</i> 247
ponamještati	popola (<i>adv.</i>)
ponaprijed	poposjediti
ponedjeljak: ponedjeljka; <i>dijal.</i> *po-	Popovača
nedeljak i *ponediljak	popraćati
ponehari (<i>adv.</i>), <i>prekasno</i>	poprečan; poprečno
*ponesrećiti, <i>griješkom</i> mjesto po-	poprečke, <i>poprijeko</i>
stradati	poprečnica
ponešto (<i>adv.</i>)	poprečivati, <i>impf. prema</i> poprijetiti
ponići: poniknem	poprijeko
ponijemčiti	poprijeti: poprem, <i>potisnuti</i>
ponijeti (se); ponijeh . . .; ponesav(ši);	poprijetiti
ponio, ponijela . . .; ponijet	popudbina

Piše se: dva puta, ali: dvaput; jedamput.

popustljiv
 poput (*prijedl.*)
 popuzljiv i popužljiv
 poradšta (*adv.*)
 porazbolijevati se
 po'rđati; *dijal.* *pohrđati
 Poreč
 poreći: porečem (poreknem)
 poredom (*adv.*)
 poređati; *griješkom* *poredati
 poređenje
 *poreklo, *porijetlo, *dijal.* *mjesto* pod-
 rijetlo
 poriječati se: poriječam se
 porijevati, *impf.* *prema perf.* porèvati
 porinuće
 porječje; *gen. mn.* pørjêčjâ
 porječkati se
 poročan
 porodički i porodični
 porođaj
 poručati
 peruči(va)ti
 poručnik
 porumeniti, *učiniti što rumenin*; *drugo*
je porumenjeti
 porumenjeti, *postati rumen*; *drugo je*
 porumeniti
 poružnjeti; poružnjeh . . .; poružnjev(ši);
 poružnio, poružnjela . . .
 po'rvati (se); *dijal.* *pohrvati (se)
 posad, *odsad*
 posahnuti
 posalac: posaoca . . ., *gen. mn.* posa-
 laca
 *posan, *griješkom* *mjesto* postan
 posavački *prema* Posavac
 posavjetovati
 posavski *prema* Posavlje
 posele, *odsad*
 posezati; *dijal.* *posizati

posijecati
 *posijedati, *griješkom* *mjesto* pòsjedati
 posijedjeti, *postati sijed*
 pòsijek, *pokolj*; *drugo je* posjek
 posijelo
 posinački
 posipač
 posirotjeti; posirotjeh . . .; posirotjev(ši);
 posirotio, posirotjela . . .
 posjahivati
 posjeći: posiječem
 *posječ(iv)ati; *bolje* pohađati
 posjed, *gen. mn.* pòsjêdâ, *sijelo*
 posjedanje
 posjedati, *perf. i impf.*; *griješkom* *po-
 sijedati
 posjèditi
 posjednica, *sijelo*; *imalica*
 posjednik
 posjednuti
 posjedovati
 pòsjek, *zimina*; *drugo je* pòsijek
 posjeka, *pokolj*
 posjeklica
 posjesti: posjedem (posjednem)
 *posjet(a), *posjetiti; *bolje* pohod, po-
 hoditi
 posjev, *sjedba*
 poskočica
 poskočiti
 poskočnica
 poskupiti, *učiniti što skupim, skupljim*;
drugo je poskupjeti
 poskupjeti; poskupjeh . . .; posku-
 pjev(ši); poskupio, poskupjela . . .,
skupo, skuplje postati; *drugo je* po-
 skupiti
 poslije
 poslijed, *poslije*
 poslijepjeti
 poslijepodne i poslije podne, *vidi pod 247*

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

poslovač	posvećivati
poslovičan	posvijetliti
poslovički	posvjedočavati
posluh	posvjedočiti
poslušljiv	posvjet
posljedak: posljетка	po svoj prilici
posljedica	*pošast, <i>dijal. mjesto</i> kuga
posljedičan	pošijačiti
posljednik	pošivač
posljednji	pošokčiti
*posmatrač, *posmatrati; <i>bolje</i> promatrač, promatrati	poštedjeti
posmijeh	poštupač
posmiješan	*poštivati, <i>griješkom mjesto</i> poštovati
posmijevati se	pošto (<i>vezn.</i>)
posmjehivati se	pošto poto
posmjehnuti se	poštovač
posmrče: posmrčeta	poštovalac: poštovaoca . . ., <i>gen. mn.</i>
pospjeh	poštovalaca
pospješan	potade (<i>adv.</i>)
pospiješiti	potamniti, <i>učiniti što tamnim; drugo je</i> potamnjeti
pospješivati	potamnjeti, <i>postati taman; drugo je</i> potamniti
posrebrniti; <i>griješkom</i> *posrebreniti; <i>vidi pod srebrn</i>	potanko
posred (<i>ikav. posrid</i>)	potanje
posrednica	poteći: potečem
posrednik	potenčiti se
posredovati	potepuh
posrtati: posrcem	*poteškoća, <i>griješkom mjesto</i> teškoća
postan: posna; <i>griješkom</i> *posan	pothraniti
*postelj, <i>dijal. mjesto</i> postelja	pothvaćati se
postići: postignem	pothvat
postidjeti se	poticati <i>prema</i> potaći, <i>a</i> potjecati <i>prema</i> poteći
posto: postola, <i>crevlja</i>	potih(an)o (<i>adv.</i>)
postrijeljati	potiljak: potiljka
posuđe	potjecati <i>prema</i> poteći, <i>a</i> poticati <i>prema</i> potaći
posuđivati	potjera; <i>gen. mn.</i> põtjêrâ
posumračiti se	potjer(iv)ati
posvađati se	potjernik, <i>jedan od</i> potjere
posve	
posvećenje <i>prema</i> posvetiti	

potješiti	potreban
potkivač	potreboća
potklobučiti se, <i>potprištiti se</i>	potrebovati
potkoljenčiti	potrepština
potkraćivati	potreptjeti
potkraj (<i>prijedl.</i>)	potrijem
potkrepa	potrijemak, <i>mjesto pod trijemom</i>
potkrepljivati	potrostručiti
potkrijepiti	potrošač
potkućnica	potrpjeti (se)
potkupljiv	potrupačke, <i>lupajući</i>
potlači(va)ti	potući: potučem
potle i potlje	potukač
*potlehušica; <i>bolje</i> pozemljušica, pozemljuha	poturčenik i poturčenjak
potmuo: potmula	poturčiti
potnjičav, <i>što je od pota umrljano</i>	potutkač, <i>nukalac</i>
potoč (<i>žen. roda</i>): potoči, <i>potjera</i>	*potvarati; <i>bolje</i> potvorati
potočak, <i>dem. prema</i> potok	potvrđenje <i>prema</i> potvrditi
potočar, <i>na pr. rak</i>	potvrđivati
potočara, <i>vodenica</i>	poučak
potočić	poučan
potočina	poučavati
potočiti	poučica, <i>potka u tkanju</i>
potočiti	poučiti
potočni	poučljiv
potočnik, <i>koji ide u potoč</i>	poutjecati: <i>poutječemo</i>
potom (<i>adv.</i>)	*povađati, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> povoditi
potpasač	povazdan (<i>adv.</i>), <i>neprestano</i>
potpeći se: <i>potpečem se</i>	povečerati
potpećivati, <i>impf. prema perf. potpetiti</i>	povećalo
(<i>na pr. cipele</i>)	poveća(va)ti
potpirača, <i>poduporanj</i>	poveće (<i>adv.</i>)
potplaćivati	poveći
potpleća(va)ti	povenuti
potpomoć	povezača
potpomoći: <i>potpomožem</i> (potpomo-gnem)	povijedati, <i>impf. prema perf. povjediti</i>
potpoučiti se, <i>malo pojesti prije ručka</i>	povijest
potrčati	povijestan: <i>povijesna</i>
potreba (<i>ikav. potriba</i>)	poviše (<i>adv.</i>)
	povjediti; <i>po pravilu trebalo bi upravo da glasi</i> <i>povjedjeti, ali to je sasvim</i>

Govori se i piše: *branič, gonič, vodič.*

<i>neobično; više se čuje *poviđeti; u nas je preteglo povjediti</i>	pozadugo (<i>adv.</i>)
povjeravati	pozagorijevati
povjerenik	pozaimati' (<i>nije dobro *pozajimati</i>); <i>perf.</i> pozajmiti
povjerenstvo	pozavidjeti, <i>postati zavidljiv, početi kome zavidjeti</i>
povjerenje	pozeleniti, <i>učiniti što zelenim; drugo je pozelenjeti</i>
povjerilac: povjerioca . . ., <i>gen. mn.</i>	pozelenjeti, <i>postati zelen; drugo je pozeleniti</i>
povjerilaca	pozivač
povjritelj	pozlaćenje <i>prema</i> pozlatiti
povjeriti	pozlaćivati
povjerljiv	pozlijediti
povjerljivost	pozljeda
povjerovati	pozljeđivati
povjesmo	poznavalac: poznavaoća . . ., <i>gen. mn.</i>
povjesnica	poznavalaca
povjesnički	požarevački, Požarevčanin <i>prema</i> Požarevac
povjesnik	poždrljiv
povješati	poželjeti
povjetarce	poživiti <i>koga, podržati ga živa; drugo je poživjeti, živjeti</i>
povlačiti	požnjeti: požanjem
povlađivati	požudjeti
povodičan, <i>povodljiv</i>	požutiti, <i>učiniti da bude što žuto; drugo je požutjeti</i>
povodljiv	požutjeti, <i>postati žut; drugo je požutiti</i>
povozič, <i>klin u ornicama</i>	pracijep, <i>procijep</i>
povraćaj	praća
povraćati (se)	praćak, <i>pratljača</i>
povraćenje	praćakati se
povratič, <i>nekakva biljka</i>	praćaknuti se
povratljiv	praćati se
povriće	praćenje <i>prema</i> pratiti
povrci: povrgnem	praćka
povreda	praćkati se
povredljiv	praćnuti se
povređivati	pradjed
povrh (<i>prijedl.</i>)	prah
povrijediti	
povrijeslo, <i>povraz</i>	
povrvjeti	
povući: povučem	
pozadijevati	
pozadrijemati	

č se piše prema *c* i *k*; micati: *mičem*, plakati: *plačem*.

prahača, *ralica, kojom se posijano proso praha (preorava)*
 prahati
 praktičan
 praktičnost
 pramče: pramčeta, *dem. prema pram*
 pramičak
 praporčić, *dem. prema praporac*
 prapradjed
 praseći
 *prasećina, *dijal. mjesto prasetina*
 praskoč, *nakakva trava*
 prašćevina, *svinjsko meso*
 praščić, *dem. prema prasac*
 prašilac: prašioca . . . , *gen. mn. prašilaca*
 praštati
 pratilac: pratioca . . . , *gen. mn. pratilaca*
 pratljača
 pravednički
 pravičan
 pravičnost
 pravječan
 *pravjekovan; *bolje pravječan*
 pravnički
 *pravorek; *bolje presuda*
 pravovjerac: pravovjêrca
 pravovjerje
 pravovjêrnica
 pravovjêrník
 praznični
 praznoća
 praznovjeran
 praznovjerica
 praznovjerje
 Prćanj: Prćanja
 prćevina
 prćkati
 prćak: prćka (*adj.*), *sipak*
 prćast, *na pr. nos*

prćênje *prema prćiti se; prćênje prema prćiti*
 prćeusnast, *naprćenih usana*
 prćija, *miraz*
 prćiti *usne*
 pre-; *kad ostaje pre-, a kad opet bude prije-, o tome vidi pod 13*
 prebirač
 prebjeći: prebjegnem
 prebjeg (*gen. mn. prëbjêgâ*), *uskok*
 prebjegavati
 prebjegnuti
 prebježati
 prebljedjeti
 prebljeđivati
 prëbol: prebola
 prebolijevati
 preholjeti
 preci: predaka
 precijediti
 precijeniti
 precjeđivati
 prëcjena; *gen. mn. prëcjênâ*
 precjenjivati
 precvjetati
 prëčaga
 prečastan: prečasná
 prečice, *poprijeko*
 prečiniti
 prečinjati
 prečistiti
 prečišća(va)ti
 prečita(va)ti
 *prëći *ekav.; ijekav. prijeći, koje vidi*
 prećutjeti
 predak: pretka
 *predbježno; *bolje zasad, za neko vrijeme . . .*
 predgovor
 predgrađe
 predijevati

*predjel (<i>riječ ruska</i>); <i>bolje</i> kraj, okolina, okoliš, dio	pregibao: pregibli
*predjelni; <i>bolje</i> okolni, okolišni	prèglava, <i>drvo, o kome jaram visi</i>
predjenuti, predjesti, predjeti	prèglêd
*predlog <i>je ekav.</i> ; <i>ijekav. je</i> prijedlog, <i>ali po ekav. i ijekav.</i> predložiti	pregledan
predložak	pregljača, <i>pregača</i>
predložiti	pregnuće
predmet	pregorijevati
*predmnijevati; <i>bolje</i> misliti, držati	pregorjeti, <i>ali</i> prijedor
*predmnjeva; <i>bolje</i> misao	pregovarati
prednjačiti	pregovor, <i>dogovor</i>
predočiti	prègrada
predodžba	prègradak: pregratka
predoljeti, <i>običnije</i> odoljeti	pregrađivati
predrasuda	pregrijebati, <i>izgrtati žito iz koša</i>
predrijeti: predrem . . .; predr'o, predrla . . .	pregrmjeti
predručak, <i>doručak</i>	prègršt (<i>žen. roda</i>): pregršti
predruogojačiti	prèhodni
predsjedatelj	prèhodnica
prèdsjedati; <i>griješkom</i> *predsjedati	prèhodnik
predsjednik	prehraniti
predsoblje	prehranjivati
predstavnik	*preimućstvo; <i>bolje</i> izvrština
*predsuda; <i>bolje</i> predrasuda	preinači(va)ti
*predšasnik; <i>bolje</i> prethodnik	prejahati
*predusresti; <i>bolje</i> spriječiti, ukloniti, zabraniti	prejahivati
*preduzeće; <i>bolje</i> pothvat	prejédati se
*preduzimač; <i>bolje</i> pothvatnik	prèkada i prèkadnja
predvidjeti	prèkid
predvostručiti	prekipjeti
predžba, <i>prevlaka</i>	prekjuče
pređa	prekiani
pređašnji	preklečić, <i>dem. prema</i> prijeklet
pređe, <i>prije</i>	preko <i>je</i> prijedlog; <i>na pr. otišao je</i>
pregača	preko <i>svijeta; drugo je</i> prijeko
pregalac: <i>pregaoca . . ., gen. mn. pregalaca</i>	preko.; <i>tako je</i> prva pola u <i>svjema</i>
prègib	<i>sastavljenim riječima; na pr. Prekukuplje, prekoruđe . . .</i>
	prekodan, <i>svaki drugi dan</i>
	prekojuče
	prekonačiti
	prekorači(va)ti

je se piše u kratkome slogu: *djeteta*.

prekosjutra
 prekosred (*prijedl.*)
 prekraćivati
 prèkrêt
 prekročiti
 prekrštavati
 preksinoć
 preksjutra
 prekuhati
 prelac: prelca . . ., *gen. mn.* prelaca
 prelašćivati, *impf. prema* prelastiti (*va-*
rati)
 *prèlaz je *ekav.*; *ijekav* je prijelaz, *ali*
po ekav. i ijekav. prelaziti
 prelazak, *ali* prijelaz
 prèlazan
 prelaziti
 prelažljiv
 preletjeti
 prelijetati: preliječem
 prelijevati
 preljeći: preljegnem, *prijeći*
 preljesti: preljezem
 preljetiti, *proboraviti ljeto*
 prèljub(a)
 preljubočinac
 preljubočinstvo
 premac
 premaljeće, *proljeće*
 premaljetni
 premda
 prëmêt (*da se premećemo, pa tko na*
koga u premet nasrne); *drugo je*
prijëmet
 premetač
 premetačina
 premijeniti
 premitača, *vrsta prsluka*
 premjena
 premjenjivati
 premjer

premjeriti
 premjestiti
 premještaj
 prëmještati; *griješkom* *premiješati
 premljeti: premeljem
 premoći: premognem
 premrežiti
 premučiti
 prenaređivati
 *prenašati, *griješkom mjesto* prenositi
 prenemoći: prenemognem
 prenijeti; prenijeh . . .; prenesav(ši);
 prenio, prenijela . . .; prenijet
 prenoćiti
 *prénos je *ekav.*, *ijekav. je* prijenos, *ali*
ekav. i ijekav. prenositi . . .
 preoblačiti (se)
 preobući: preobučem
 preodijevati
 preodjenuti, preodjesti, preodjeti
 preosvećeni
 prepečenica, *rakija*
 prëpeka
 prepeličar
 prepeličji
 prepijevati, *impf. prema perf.* prëpjevati
 prepirač
 prepirka
 *prëpis je *ekav.*, *ijekav. je* prijëpis, *ali*
po ekav. i ijekav. prepisati . . .
 prepisivač
 prepisivalac: prepisivaoca . . ., *gen. mn.*
 prepisivalaca
 prepjecati, *impf. prema perf.* prepeći
 prëpjevati, *perf. prema impf.* prepijëvati
 preplaćivati
 *preplitati je *dijal. mjesto* prëpletati
 prepočeti: prepočnem
 prepočinjati
 *prëpona; *bolje* prepreka, smetnja
 *prepor(an), *griješkom mjesto* prijepor(an)

ije se piše u dugome slogu: *dijete*.

preporod	prestrići: prestrižem
preporučan: preporučna	prestrijeliti
preporučiti	prèstupak, <i>ali</i> prijestup
preporučivati: preporučujem	prèstupni <i>prema</i> prijestup
preporuka	prestupnički
preprečivati	prèstupnik
prèpreka, <i>zapreka</i>	prèsuda
preprijeciti	presvijetli
preprodavalac: preprodavaoca . . ., <i>gen.</i>	presvlačiti
<i>mn.</i> preprodavalaca	presvući: presvučem
prepući: prepuknem	*preša, *prešan; <i>bolje</i> hitnja, hitan
prereći (se): prerečem (se)	prèšao, prèšla . . . <i>prema</i> prijèci
prèrez	prešav(ši) <i>prema</i> prijèci
*prèrov <i>je ekav., ijekav. je</i> prìjerov, <i>ali</i>	prešutjeti
<i>po ekav. i ijekav. prerovati</i>	prèlêč: <i>otišao na preteč, da ga ubije,</i>
prerući(va)ti	<i>t. j. da ga preteče i dočeka</i>
*prèsad <i>je ekav., ijekav. je</i> prijèsad, <i>ali</i>	preteča; <i>griješkom</i> *pretječa
<i>po ekav. i ijekav. presaditi . . .</i>	preteći: pretečem
prèsada	preterećivati
presađivati	prèthodnik
presahnuti	preti: prem . . .
presezati; <i>griješkom</i> *presizati	preticati <i>prema</i> pretaći, <i>a nasuprot</i> pre-
presijecati	<i>tjecati prema</i> preteći
presjeći: presiječem	pretilina
presjedanje	pretio: pretila; <i>komp.</i> pretlji
prèsjedati; <i>griješkom</i> *presijedati	pretjecati <i>prema</i> preteći, <i>a nasuprot</i>
presjediti	preticati <i>prema</i> pretaći
presjednuti	pretjerati
prèsjeka; <i>gen. mn.</i> prèsjêkâ	pretjerivati
presjesti: presjedem (presjednem)	pretkućnica
preskočiti	pretočiti
prèslačci: preslačaka, <i>slastice</i>	*prètop <i>je ekav., ijekav. je</i> prijètop, <i>ali</i>
presmičav, <i>dug i mršav</i>	<i>po ekav. i ijekav. je</i> pretopiti . . .
presnoća	pretpodne <i>i</i> pred podne, <i>vidi pod</i> 247
prèsr̂t (<i>žen. roda</i>): presrti, <i>gdje se pre-</i>	pretposljednji
<i>valjuje preko brda</i>	pretrča(va)ti
prestarjeti	prètres
prestići: prestignem	prètřg: bez pretrga, <i>jednako, bez pre-</i>
*presto, *prestol, *prestolje, *prestol-	<i>kida</i>
<i>nica . . . po ekav., po ijekav. prijeste . . .</i>	pretrpjati
	pretući: pretučem

dj se piše prema ekav. *de*, ikav. *di*: *djevojka*.

*prétvor *je ekav.; ijekav. je prijétvor, ali po ekav. i ijekav. pretvoriti . . .*
 pretvorica, licemjer
 *prevađati . . ., *griješkom mjesto pre-*
 voditi . . .
 *prévara *je ekav., ijekav. je prijèvara*
ali po ekav. i ijekav. je prevariti . . .
 prevarljiv
 *prevažati . . ., *griješkom mjesto pre-*
 voziti . . .
 preveć
 prevejan(ac) *je ekav., ijekav. je previ-*
 jan(ac) 15
 previdjeti
 previjača, *vrsta kolibe*
 prèvječan
 prevjera
 prevjeravati
 prevjeriti
 prevjesiti
 prevješati
 prevlačiti
 prevlaka
 *prévod *je ekav., ijekav. je prijèvod,*
ali po ekav. i ijekav. prevoditi . . .
 prevodičan, *povodljiv*
 prevodilac: prevodioca . . ., *gen mn.*
 prevodilaca
 prevodljiv
 prevođenje *prema prevoditi*
 *prévoz *je ekav., ijekav. je prijèvoz, ali*
po ekav. i ijekav. prevoziti . . .
 prevraćati
 prèvrât
 prevrcí: prevrgnem
 prevreti: prevrim
 prevrijeti: prevrem
 prevrtljiv
 prevući: prevučem
 prezdan, *svaki drugi dan*
 prezid

prezime
 prèzîr
 prezirati
 prezirno
 prezreo: prezrela
 prezreti: prezrem
 preživač
 preživjeti
 *prhak, *dijal. mjesto buhav(an) ili sipak*
 prhati
 prhli
 prhnuti
 prhut (*žen. roda*): prhuti; *običnije* perut
 prianjati; *dijal. *prijanjati*
 pribjeći: pribjegnem
 pribjegar
 pribjegavati
 pribjegnuti
 pribježište
 pricijepiti
 pricjepljivati
 priča
 pričati
 priček
 priček(iv)ati
 pričesni
 pričesnik
 pričest
 pričestiti
 pričesće(nje) *prema* pričestiti
 pričesćivati
 pričeti: pričnem
 pričiniti se
 pričinja(va)ti se
 pričuti
 pričuvati
 pričvrstiti
 pričesak, *kao mala kesa*
 prići: priđem
 pričutjeti se, *pritajiti se*
 pridići: pridignem

- pridijeliti
 pridijevati
 pridjenuti, pridjesti, pridjeti
 pridjev; *gen. mn. pridjêvâ*
 pridjevak: pridijevka; *mn. pridijevci, pridjevâkâ, pridijevcima*
 pridonijeti
 prignječiti
 prigorjeti
 prigrevica, *pripeka*
 prigrijati
 prigrijevati
 priđe, *prije*
 prihod
 prihvaćati
 prihvatiti; *dijal. *prifatiti*
 prijateljevati *i* prijateljovati
 prijateljčin
 prijateljovati *i* prijateljevati
 prije
 prije-; *vidi kod pre-*
 prijeboj
 priječac: priječca, *prijeki put*
 priječati (*na pr. opanke*), *poprijeko vezati*; priječati se *na koga, gledati poprijeko*
 priječiti
 priječnica
 priječnik; *bolje nego *promjer*
 priječnjak
 prijećenje *prema* prijetiti, *prijetnja*
 prijeći: *prjêđêm . . . ; prêšav(ši); prêšao . . .*
 prijed, *prije*
 *prijedjel; *bolje kraj, okolina, okoliš*
 prijedlog, *ali predložiti . . .*
 prijedor, *ali predrijeti . . .*
 priježlavica, *pored prêglava*
 *prijegled, *griješkom mjesto prêglêd*
 prijegon
 prijegor, *ali pregorjeti . . .*
 prijedhod (*lađa, koja prenosi što*), *ali prehoditi*
 priježhranak, *što se prehrani preko zime*
 prijek *i* prijekî; *komp. prêči*
 prijeklet (*ali prêklečić*), *pregrada*
 prijeko je *prilog, na pr. otišao je prijeko (na pr. iz Hrvatske u Bosnu ili iz Bosne u Hrvatsku); drugo je preko*
 prijekop, *ali prekopati . . .*
 prijekor, *ali prekoriti . . .*
 prijekoran; **prikoran je ikav.*
 prijelaz, *ali prelazak, prelaziti . . . ; drugo je (i po ijekav.) prilaz, pristup, prema prilaziti*
 prijelog (*njiva neugarena*), *ali prelôžiti . . .*
 prijelom, *ali prelomiti . . .*
 prijetmet (*vino, koje se toči ispod leda*); *drugo je prêmêt*
 prijenos, *ali prenositi . . .*
 prijepek (*rakija, prepečenica, prepeka*), *ali prepeći . . .*
 prijepis, *ali prepisati . . .*
 prijeplet, *ali preplesti . . .*
 prijepodne *i* prije podne, *vidi pod 247*
 Prijepolje
 prijepor
 prijeporan
 prijerov, *ali prerovati . . .*
 prijesad; prijesadnica, *ali presaditi . . .*
 prijesan, *sirov; drugo je (i po ijekav.) prisan*
 prijesjed, *pčele za priplodak*
 prijesjek, *ali prêsjeka, presjeći . . .*
 prijesnac, *vrsta kolača*
 prijesto: prijestola
 prijestolni
 prijestolnica
 *prijestolonasljednik; *bolje nasljednik (prijestola)*

prijestolje
 prijestup, *prestupna godina, ali prestupak*, *prestupiti*, *prestupni* . . .
 priještak, *ime bilje*
 prijet, *kad od velikoga truda zaboli iza pleći*
 *prijetak, *dijal.; bolje prijam (gen. prijma)*
 prijetiti
 prijetjer (*prijegon*), *ali pretjerati* . . .
 prijetnja
 prijetop, *ali pretopiti* . . .
 prijetran, *kao mastan*
 prijetvor(ba), *ali pretvoriti* . . .
 prijevvara, *ali prevariti*, *prevarljiv*
 prijevaran
 prijevez (*povezača*), *ali prevezati* . . .
 prijevjes, *ali prevjesiti*
 prijevod, *ali prevoditi* . . .
 prijevodan
 prijevoj
 prijevornica
 prijevoz, *ali prevoziti* . . .
 *prijonuti, *griješkom mjesto prionuti*
 prikazivač
 prikićivati *prema prikititi, kiteći pri-*
metati što u što
 *priključiti se (*komu ili čemu*); *bolje*
pristati, pridružiti se . . .
 *prikoran je *ikav., ijekav. prijekoran*
 prikraćivati
 prikrči(va)ti
 prikriči(va)ti
 prikuči(va)ti (se)
 prilaz *prema prilaziti; drugo je prijelaz*
prema prelaziti
 prileći: *priležem*
 priletjeti
 priličan
 priličiti
 prilijegati: *priliježem*

prilijepiti
 prilijetati: *prilijećem*
 prilijevati
 *priljepčiv, *griješkom mjesto priljepljiv*
 priljepljiv
 priljepljivati
 primaći: *primaknem*
 primalac: *primaoca . . ., gen. mn. pri-*
malaca
 primamljiv(ač)
 primečiti, *prignječiti*
 primetača, *vrsta (ženske) košulje*
 primijeniti
 primiješati
 *primijetiti, *bolje napomenuti, reći,*
kazati
 primišaljski *prema Primišlje*
 *primječivati, *vidi *primijetiti*
 *primjedba, *bolje napomena, bilješka*
 primjena
 primjenjivati
 primjenljiv
 primjer; *gen. mn. primjêrâ*
 primjerak: *primjêrka*
 *primjeren; *bolje zaslužen, privrijeđen*
 *primjerice, *griješkom mjesto na primjer*
 primjesa; *gen. mn. primjêsâ*
 primješa; *gen. mn. primješa*
 primrci: *primrknem*
 prinaći: *prinađe (snijeg), kad padne,*
pa opet na nj drugi padne
 *prinašati, *dijal. mjesto prinositi*
 prinijeti; *prinijeh . . .; prinesav(ši); pri-*
nio, prinijela; prinijet
 priodjenuti, *priodjesti, priodjeti*
 prionuti
 priopći(va)ti
 pripašnjača
 pripeći: *pripečem*
 pripijevati, *impf. prema perf. pripje-*
vati

pripijevka; <i>mn.</i> pripijevke, p̄ripjevâkâ, pripijevkama	prisresti: prisretem (prisretnem)
pripis, što se pripíše; <i>drugo je</i> prijepis	pristao: pristala
pripjev; <i>gen. mn.</i> pripjêvâ	pristići: pristignem
pripjevati <i>perf.</i> ; pripijevati <i>impf.</i>	pristupačan
pripomoći: pripomognem (pripomožem)	*prisuce, <i>bolje</i> nazočnost
pripovijedalo	prisusjediti, <i>primaći</i>
pripovijedan	prisvijetliti
pripovijedati	prisvjetljivati
pripovijest	prišt
pripòvijetka; <i>gen. mn.</i> pripòvijedâkâ	prištedjeti
pripovjedač	prištić
pripovjedački	pritaći: pritaknem
pripovjediti; <i>vidi kod</i> povjediti	priteći: pritečem
priprećivati <i>prema</i> priprijetiti; <i>pripre-</i> <i>ćivati bilo bi prema</i> pripriječiti	priticati <i>je prema</i> pritaći, <i>a nasuprot</i> <i>pritjecati prema</i> priteći
priprijeti: priprem . . .; pripr'o, pri-	pritjesniti
prla . . ., <i>zaokupiti koga, navaliti</i> <i>na nj</i>	pritjecati <i>je prema</i> priteći, <i>a priticati</i> <i>prema</i> pritaći
priprijetiti	pritjer(iv)ati
pripući: pripuknem	pritješnavati <i>i</i> pritješnjivati
prirastao: prirasla; <i>griješkom</i> *prirasao	pritočica, <i>gdje voda pritječe sa strane</i>
priređivati	pritrčati
prirječje (<i>gen. mn.</i> prírjêčjâ), <i>poslovica</i>	pritrpjeti
priručan	pritući: pritučem
prisan (<i>u sva tri govora</i>), <i>na pr.</i> <i>prisni (glavni) prijatelji; drugo je</i> <i>prijesan (ikav. prisan)</i>	pritrđivati
priseći: prisegnem	priučiti (se)
prisijevati	privezač
*prisizati <i>je dij. mjesto</i> prisezati	privići: se: priviknem se
prisjećati se	prividjeti
prisjedati; <i>griješkom</i> *prisijèdati	priviđenje <i>prema</i> prividjeti (se)
prisjednik	privjenčati
prisjetiti se	privjesak
priskočiti	privjesiti
prisleći: prisleknem, <i>ustupiti</i>	privlačan
prismočiti	privlačiti
prismrdjeti	privlačljiv
prispijevati	privođenje <i>prema</i> privoditi
prispjeti: prispijem	privolja; <i>griješkom</i> *privola
	privoljeti
	privreda
	privređivati

d t se gube ispred *c ě*; sudac: *suca*, otac: *oče*.

- privremen
 privrijediti
 privući: privučem
 prizreti (se); prizrio, prizrela . . .
 prizrijevati
 prižeći: prižežem
 prižgati: prižgam; *dijal.* *prižgem . . .
 prkoždžija, *koji prkosi kome*
 prljiti; *griješkom* *prliti
 probavljiv
 probesjediti
 probiljeska, *skitnica*
 probirač
 probisvijet, *skitnica*
 probitačan
 probitačnost
 probježivati
 problijedjeti
 proboljeti
 procijediti
 procijeniti
 procijep
 procjeđivati
 procjemba
 prōcjena; *gen. mn.* prōcjēnā
 procjenitelj
 procjenjivati
 procvatjeti
 procviljeti
 procvjetati
 pročačkati
 pročastiti se
 pročelnik
 pročelje
 pročešljati
 pročistiti
 pročišćavati
 pročit(va)ti
 pročupati
 pročiti
 proći: prođem
- proću, *prema*
 proćukati se
 prodol: prodola
 prodrijemati
 prodrijeti: prodrem; prodr'o, prodrila . . .
 prođa
 profućkati
 prognjeviti
 progorjeti
 progrmjati
 proha
 prohodati (se)
 prohtjeti se: prohtjednem se
 prohućati
 projećati
 prokisao: prokisla (*adj.*)
 prokletstvo
 prokopnjeti
 prokrčiti
 proletjeti
 prōlijet, *vjetrenjak*
 proljetati
 proljevati
 prōljeće; *gen. mn.* prōljēcā
 proljepšati se
 proljetni
 proljetos
 proljetošnji
 prōljev; *gen. mn.* prōljēvā
 promaći: promaknem
 promaha
 promaknuće
 promećuran, *koji se promeće, okretan*
 promijeniti
 promiješati
 promisao (*muš. roda*): promisla
 prōmjena; *gen. mn.* prōmjēnā
 promjenit
 promjenljiv
 promjenjivati
 *promjer; *bolje priječnik*

d t se pišu ispred *s*: *gradski, bratski.*

promljeti: promeljem	prosjačiti
promući: promuknem	prosjački
promučkati	prosjajivati
pronaći: pronađem	prosjak; <i>dijal.</i> *prosijak
pronevjeriti	*prosječan; *prosječno; <i>bolje</i> osječan; osječno
pronići: proniknem	prosjeći: prosiječem
pronijeti; pronijeh . . .; pronesav(ši); pronio, pronijela . . .; pronijet	prosjed, <i>koji je počeo sijedjeti</i>
propeće	pròsjek (<i>gen. mn. pròsjêkâ</i>), <i>prosječen put; drugo je pròsjek</i>
propijèvati, <i>impf. prema perf.</i> pròpjevati	pròsjeka (<i>gen. mn. pròsjêkâ</i>), <i>prodol</i>
pròpjevati, <i>perf. prema impf.</i> propijèvati	*prosjekom; <i>bolje</i> osjekom
propovijed	prosjesti se
propovijedaonica	prosjev
propovijedati	*proslijediti, <i>griješkom mjesto</i> nastaviti
propovjediti	prostački
propovjednički	prostirač
propovjednik	prostrijeliti
propraćati	prostrijeti; prostrem . . .; prostr'o, prostrla
propući: propuknem	prostrjeljivati
propučkati, <i>profučkati, rastepsti</i>	prosuće
propuhati	prosvijetiti
propupčati	prosvijetliti
propuštati	prosvijetljen; <i>komp.</i> prosvjetljeniji
proračunati i proračuniti	prosvjećenje
prorašće, <i>kao bilje</i>	prosvjećivati
proreći: prorečem	*prosvjed i *prosvjedovati; <i>bolje</i> protest, protestirati
prorijediti	prosvjeta; *prosveta <i>je ekav.</i>
prorjeđivati	prosvjetitelj
proročanstvo	prosvjetljavati i prosvjetljivati
proročica	prosvjetljenje
proročki	prosvjetni
proroštvo	*prošasti, <i>bolje</i> prošavši, prošli
prosački	prošće <i>prema</i> proštac
prosijecati	proštenje
pròsijek, <i>nekakva kuka, kojom se prosijeca; drugo je pròsjek</i>	proteći: protečem
prosilac: prósioća . . ., <i>gen. mn.</i> prosilaca	*proticati, <i>ikav. mjesto ijekav.</i> protjecati
prosjačina	protisli (<i>mn. ž. roda</i>)
	protivnički

Komparativ: jači, vrući, širi, viši, teži.

*protivuriječiti; *bolje pobijati, protiviti se*
 protivurječan
 protivurječe
 protjecati *prema* proteći; *proticati *je ikav.*
 protjeranica
 protjeranik
 protjer(iv)ati
 protoč: protoči, *kao proljev*
 protočiti
 protosinđel
 protrčati
 protu- *ne valja u složenim riječima, koje su književnici načinili, na pr. *proturječe, *protudokaz, *protupapa . . ., nego valja uzeti protivu, na pr. protivurječe, protivudokaz, protivupapa . . .*
 protući: protučem
 protumačiti
 *protusloviti *i izvedene; bolje je protiviti se, pobijati*
 proučavati
 proučiti
 *provađati, *griješkom mjesto provoditi*
 provaljivač
 *proveja(va)ti *je ekav., ijekav. je provija(va)ti 15*
 provenuti
 providjeti (se)
 provjekovati
 provješati
 provlačiti
 provodadžija
 provodič
 provođač
 provreti: provrim
 provrijed(n)iti se
 provrijeslo
 provrijeti: provrem
 provrtjeti

provrvjeti
 provući: provučem
 prozorčić
 prozračiti
 prozreti: prozrem
 prozrijevati
 proždrijeti; proždrem; proždr'o, proždrla . . .
 proždrljiv
 proživjeti
 prožvatati: prožvaćem
 prsobonik
 prstić
 pršljiv
 prtenjača, torba
 prućati se, *praćati se*
 pruće *prema* prut
 prućiti se, *bacati se*
 prugao: prugla, klupko
 prvača, *koji što učini prvi put*
 prvačiti, *ugariti (njivu ili zemlju)*
 p̄rvenac (*u nekim krajevima govore i prvjenac*)
 prvenački
 prvenče: prvenčeta
 prvenstvo
 prvobratučed
 prvoč, *prije*
 prvostolni
 prvovjenčani
 pseći
 psovač
 pšenica; *dijal. *šenica*
 pšeničan
 pšeničnjak (*hljeb*)
 ptica; *dijal. *tica*
 ptičar
 ptičetina
 ptičica
 ptičji
 ptičurina

ptić, *ali* ptičica, ptičji . . . *prema* ptica
 pùč, *jama, gdje se drži voda; drugo*
je puć
 pućanin
 pućanstvo
 pućênje *prema* pućiti, *cijepati; drugo*
je pućenje
 pućica, *nekakva školjka, koja se jede*
 pućina
 pućiti, *cijepati; drugo je* pućiti se
 pućka, *pućanka; drugo je* pućka
 pućki
 puć, *uzvik; drugo je* puć
 pućak: pućka, *puran*
 pućenje *prema* pućiti se *i* putiti; *drugo*
je pućenje
 pući: puknem
 pućiti se, *kao nadimati se (pući se kao*
ćurak)
 pućka, *pura; drugo je* pućka
 pućkac! *puć!*
 pućkati, *pušeći odbijati dimove*
 puh
 puhač, *onaj, koji puše; drugo je* puhać
 puhać, *puh*
 puhara, *nekakva gljiva*
 puhati: pušem *i* puham
 Pula: Pule; *griješkom* *Pulj *i* *Pola

punačak
 punahan
 puničin
 punoća
 punoljetan
 punomoć
 pupčast
 pupčiti, *pupiti*
 *pustaija, *dijal. mjesto* pustahija . . .
 pustimičke *na pr. baciti drvo*
 pustinički
 pustjeti; pušćah . . .; pustjeh . . .; pu-
 stjev(ši); pustio, pustjela . . ., *posta-*
jati pusto
 pušač
 puščani (*na pr. prah*)
 puščica
 Pušća
 puščina, *augm. prema* puška
 pušljiv, *crvljiv; dij. *pišljiv*
 puštati
 put; *kad se s riječju piše zajedno a*
kad odjelito od nje, vidi pod 214;
 taj put, ovaj put, svaki put . . .
 putnički
 putnjičav, *umazan (na čemu je putnjica)*
 puzečke, puzečki
 pužić

R.

Rača
 račanski *prema* Rača
 rače: račeta, *mlada raca*
 raćenje *prema* račiti se; *drugo je* ra-
 ćenje
 račica
 račilo
 Račinovci
 račiti se, *kao imati volju*
 račji

račun
 računati *i* računiti
 račundžija
 računica
 račvast
 račve: račava, *rašlje*
 raćenje *prema* ratiti (*ratorati*); *drugo je*
 raćenje
 rad; *komp. radij; radije*
 Ràdič, *ime muško*

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

Rádić, prezime po Rádi (ocu ili ma-
teri)

radionica

radljiv

Radmil

radnički

Radojica

radoznao: radoznala

radšta (adv.)

Radul

rađati

*rađe, griješkom mjesto radije

rađevina

*rahal, *rahlost, dij. mjesto šupljikav, šupljikavost

rajčica

Rajica

Ràjič, ime muško

Rájić, prezime po Ráji

rakčin, kapica, što se nosi pod fesom

ral (m. i ž. roda): rala i rali

ranilac: ranioca . . ., gen. mn. ranilaca

ranljiv

raonik

*rapav, dij. mjesto hrapav

rasahnuti se

rascijepiti

rascjep

rascjepkati

rascjepljivati

rascvatjeti

rascvijeliti

rascvjeljivati

rascvjetati se

rascvrijeti se

rashladiti

rashlađivati

rashod

rasijati

rasijecati

rasipač

rasjeći: rasiječem

rasjelina, gdje se zemlja rasjela

rasjesti se

raskačkati

raskol

raskoljenka, vrsta košulje

raskopča(va)ti

raskoračiti se

raskrči(va)ti

raskreči(va)ti, na pr. noge

raskrhati

raskršće

raskršta(va)ti

raskuči(va)ti

raskuča, raspikuća

raskuči(va)ti se

raskuha(va)ti

raso: rasola

rasohe, račve

raspača(va)ti

raspećavati

raspećatiti

raspećiti, razmaziti

raspeće

raspijevati je impf. prema perf. raspjevati

raspikuća

raspjevati je perf. prema impf. raspijevati

rasplamtjeti se

rasplet

raspletati: rasplećem

*rasplitati, dij. mjesto raspletati

raspljeskati

rasprćati, impf. prema perf. rasprtiti

raspreći: raspregnem

raspričati se

rasprostrijeti: rasprostrem . . .; rasprostr'o, rasprostrla . . .

raspuća(va)ti; raspućiti, raskopča(va)ti

raspuće

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

- raspući se: raspuknem se
 raspuštati
 rasrčiti se, *rasrditi se*
 rast prema rasti; *rast, *dijal. mjesto*
 hrast, *drvo*
 rastao: rasla . . .; *griješkom* *rasao
 rasteći: rastečem
 rastegljiv
 rasteenje prema rasti
 rastičiti se, o kukuruzu, kad na njemu
 izrastu „tići“ (*zaperci*)
 rastjecati je prema rasteći, a rasticati
 bi bilo prema rastaći
 rastjer(iv)ati
 rastočiti
 rastopljiv
 rastrebljivati
 rastrežnjivati
 rastrići: rastrizem
 rastrijebiti
 rastrijeskati
 rastrijezniti (se)
 rastrkati (se); *dijal.* *rastrkati (se)
 rastruhli se
 rastruhnuti se
 rastući: rastučem
 rasudljiv
 rasuđenje prema rasuditi
 rasuđivati
 rasvijetliti
 rasvjeta
 rasvijetni, na pr. *plin*
 rašcehnuti; *dijal.* *rašćenuti
 rašcepiti se, *raskrečiti se*
 raščešljati
 raščiniti, raščinjavati
 raščistiti
 raščišćavati
 raščovjek
 raščupa(va)ti
 raščvariti se, *rastopiti se*
- *rašćenje prema rasti, *griješkom mjesto*
 rasteenje
 raščeretati se
 *rašta, *vidi* radšta
 *raštrkati (se), *dijal. mjesto* rastrkati (se)
 ravnobreg (*adj.*)
 *ravnovjesje; *bolje* umjera, ravnoteža
 razabirati: razabiram; *griješkom* *raza-
 birem . . .
 razabrati: razaberem . . .
 razastrijeti: razastrem . . .; razastr'o,
 razastrla . . .; razastrt
 razbijeliti
 razbijesniti se
 razbirati: razbiram; *griješkom* *raz-
 birem . . .
 razbjeći se: razbjegnem se
 razbojnički
 razboljeti se
 razdijeliti
 rázdio: rázdjela . . ., *gen. mn.* rázdjělâ;
 običnije nego razdjel
 razdjelan: razdjelna
 rázdjeljak: rázdijeljka; *mn.* rázdijeljci,
 rázdjeljâkâ, rázdijeljcima
 razdjeljenje
 razdjeljivanje
 razdjeljivati
 razdrešivati
 razdrijemati
 razdriješiti
 razdrijeti: razdrem . . .; razdr'o, raz-
 drla . . .; razdrt
 razduhati
 razgnječiti
 razgnjeviti
 razgorijevati se
 razgorio: razgorjela . . .
 razgorjeti se
 razgovijetan; *komp.* razgovjetniji
 razgovijetno

- razgovijetnost
 razgovorljiv
 razgrađivati
 razgrijati
 razgrijevati
 razgruhati
 razići se: raziđem (razidem) se
 razjédati
 razjéditi
 razjednači(va)ti
 razjesti (se)
 razlécí se: rázležô (ràzlegnê) se
 razlécí se: razležê se
 razletjeti se
 različak, *biljka*
 različan
 različit
 različnost
 razlijegati se
 razlijetati se: razlijećem se
 razlijevati
 razluči(va)ti
 razmačica, *razmak*
 razmahivati (se)
 razmahnitati (se)
 razmijeniti
 razmijesiti
 razmimoíći se: razmimoidem (razmi-
 moidem) se
 rãzmjena; *gen. mn. rãzmjênâ*
 rãzmjerk: rãzmjêrka
 razmjera(va)ti
 razmjeriti
 razmjerica (*u računstvu*); *drugo je*
razmirica, boj, svađa
 razmješivati
 razmještaj
 razmještati
 razmočiti
 razmućivati
 *raznašati, *griješkom mjesto raznositi*
- raznijeti; raznijeh . . .; raznesav(ši);
 raznio, raznijela . . .; raznijet
 razočarati (se)
 razortačiti (se)
 razračiti se
 razréditi, *odrediti, razvrstati; drugo je*
razrijediti
 razređivati, *impf. prema perf. razrediti;*
drugo je razrjeđivati
 razrijediti, *činiti da bude što rijetko;*
drugo je razrediti
 razriješiti
 razrjeđivati, *impf. prema perf. razrije-*
điti; drugo je razređivati
 razrješljiv
 razrogačiti (*oči*)
 razumijevati, *impf. prema perf. raz-*
umjeti
 razúmiti: rãzúmím . . ., *činiti da tko*
razumije; drugo je razumjeti
 razúmjeti: razumijem . . ., *kao umom*
shvatiti, razbirati; drugo je raz-
umiti
 razumljiv
 razumrijeti se
 razvađač
 razvidjeti
 razvijevati, *običnije razvijavati*
 razvjenča(va)ti
 razvlačiti
 razvojačiti
 razvrći: razvrgnem
 razvrijediti (se), *o rani*
 razvući: razvučem
 ražeći
 ražvatati: ražvaćem
 *rbat, *dijal. mjesto hrbat*
 rboč, *od kože, čime se vadi voda iz*
bunara
 rđa; *dijal. *hrđa*
 rđav

Tuđe *i-a* u nas je *ija*: *dijalekt.*

rečec, <i>rječit</i>	rijediti <i>prema</i> rijedak; <i>drugo je</i> rediti
rečenica	rijeđenje <i>prema</i> rijediti
Rečica	rijek
*reć bi, <i>griješkom</i> mjesto rekao bih	rijeka
reći: rečem (reknem)	Rijeka
rediti <i>prema</i> red; <i>drugo je</i> rijediti	rijeslo, <i>povraz na kotlu</i>
redovnički	*riješenje, <i>griješkom</i> mjesto rješenje
ređati; <i>griješkom</i> *ređati i složene	riješiti (se)
ređenje <i>prema</i> rediti	rijeti mjesto reći
*regbi, <i>griješkom</i> mjesto rekao bih	rijetkost
reha(v), <i>na pr. ovca s rijetkom vunom</i>	rijez, <i>ali</i> rezati . . .
rehulja	rizničar
*rekuć, <i>na pr. tako</i> rekuć, <i>griješkom</i>	risač
mjesto tako reći, rekavši	Rišnjanin, rišnjanski ili risanski <i>prema</i>
Reljković; <i>griješkom</i> *Relković	Risan
remećenje <i>prema</i> remetiti	rječica, <i>dem. prema</i> rijeka
repa (<i>ikav. ripa</i>)	rječina, <i>augm. prema</i> rijeka
repača, <i>repatica (zvijezda)</i>	rječit
repić	rječitost
repuh, <i>biljka</i>	rječkati se, <i>dem. prema</i> riječati se
resiti; <i>griješkom</i> *rijesiti	rječnik
reskoća	rješavati
rezač	rješenje
rezati (<i>ikav. rizati</i>)	rješidba
ribež	rjetkosija, <i>rijetko rešeto</i>
ribič, <i>koji ribu hvata; ime ptici; drugo</i>	*rkać, <i>dijal. mjesto</i> hrkać
<i>je</i> ribić	roćenje <i>prema</i> ročiti; <i>drugo je</i> roćenje
ribić, <i>mala riba ili mišica; drugo je</i>	ročište
ribić	ročiti
riblji	roćenje <i>prema</i> rotiti se; <i>drugo je</i> ro-
riđ(an)	ćenje
*riđovka, <i>dijal. mjesto</i> hriđovka	rodljiv
riječ	rođačiti se
riječan, <i>rječit</i>	rođački
Riječanin <i>prema</i> Rijeka	rođak
riječati se	rogač
riječca, <i>dem. prema</i> riječ	rohav, <i>ospičav</i>
riječki <i>prema</i> Rijeka	ronjenje <i>prema</i> roniti
riječni, <i>što pripada rijeci</i>	ropčad
*rijeći: rečem, <i>dijal. mjesto</i> reći	ropče: ropčeta
rijedak; <i>komp. rjeđi</i>	rošiti

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: letjeti.

roščić, *dem. prema rog*

rožnjača

*rpa, *dijal. mjesto hrpa*

*rskati, *dijal. mjesto hrskati*

*rstati, *dijal. mjesto hrstati*

rt, *šiljak; drugo je hrt*

rubača

ručak

ručanica, *ručano doba*

ruča(va)ti

ručetina

ručica

ručina

ručiti (se)

ručkonoša

ručni

ručnik

ručurina

rudača

ruditi, *činiti da bude što rudo (crven-
kasto); drugo je rudjeti*

rudjeti; ruđah . . .; rudjeh . . .; ru-
djev(ši); rudio, rudjela . . ., *biti rudu*

rudnički

ruđenje *prema rudjeti i ruditi*

rugač

ruho

rukačica, *lonac sa rukunicom*

rukodaće, *zajam*

rukodavalac: rukodavaoca . . ., *gen.
mn. rukodavalaca*

rukopomoć

rukovet

rumeniti, *činiti da bude što rumeno;
drugo je rumenjeti*

rumenjeti; rumenjah . . .; rume-
njeh . . .; rumenjev(ši); rumenio,
rumenjela . . ., *biti rumenu*

rupčina

rupičav

*Ruska, *griješkom mjesto Rusija*

Ruščuk

*rušt, *dijal. mjesto hrušt*

ružičast

ružični

ružičnjak

rvač

rvati (se): rvem (se); *dijal. *hrvati (se)*

rzati: ržem; *dijal. *hrzati*

rž: *običnije raž; dij. *hrž*

S.

s' *bilježi se pogrješno mjesto s; 28*

sabirač

saček(iv)ati

sačeliti se

sačma

sačuti

saće

saćura, *slamna košarica*

sadijevati

sadjeljati

sadjesti, sadjeti: sadjedem (sadjenem);

sadio, sadjela

sadno (*prijedl.*)

sadrijeti: sadrem; sadr'o, sadrla . . .

sađenje *prema saditi*

sagnjiti

sagorijevati

sagorjeti

sagrađivati

sagriješiti

sagrješaj

sagrješenje

sagrješivati

sahat i sat

sahnuti; *dijal. *sanuti*

sahrana

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

sahraniti	sasjeći: sasiječem
sahranjivati	sasred (<i>prijedl.</i>)
sakaćenje <i>prema</i> sakatiti	sastavljač
sakraj (<i>prijedl.</i>)	sastrag (<i>adv.</i>)
saletjeti	sasvijem <i>i</i> sasvim; <i>ali</i> sa svim tim
salijetati: saliječem	sat <i>i</i> sahat
salijevati	satić
samardžija, <i>koji gradi samare</i>	satjer(iv)ati
samdrugi	satrijeti: satrem . . .; satr'o, satrla . . .
samljeti: sameljem	saučešće
samoća	savijača
samoćovati	savjest
samohran	savjestan: savjesna
samokres	sávjet; <i>gen. mn.</i> sávjetâ
samosioni, <i>samovoljan</i>	savjetnik
samosvijesno	savjetovati
samosvijest	sav kolik, sva kolika, sve koliko . . . , svega kolikoga . . .
samosvijestan	*savremeni(k), <i>vidi</i> suvremeni(k)
samotreći	savrh (<i>prijedl.</i>)
samoubistvo	savrijeti se: savrem se . . .; savr'o se, savrla se . . . , <i>zguriti se</i>
samouče: samoučeta	sazad (<i>adv.</i>)
samoučki	sazreti: sazrim
samovlašće	*scijeniti, <i>dijal. mjesto</i> misliti, držati . . .
samrijeti: samrem	sebeznao: sebeznała
samtreći	sebičan
sandučić	sebičiti <i>vinograd, u proljeće ga kopati</i> <i>prvi put</i>
sandžak	sebični
sandžije, <i>protisli</i>	sebičnost
sanijeti; sanijeh . . .; sanesav(ši); sanio, sanijela; sanijet	sedalce, <i>dem. prema</i> sedlo
sanljiv	sedamnaest; <i>dijal.</i> *sedamnajst
sanjač	sehir, <i>čudo</i>
sanjalački	sëka, <i>oseka</i>
saopćiti	selski, <i>običnije</i> seoski
sapetljača	seljački
sapinjača	seljanče: seljančeta
sapreti: saprem . . .; sapreo, saprela	seljenje <i>prema</i> seliti
sarač, <i>sedlar</i>	seoba
sasahnuti	seoce: seoca
sasijecati, <i>impf. prema perf.</i> sasjecati	
sàsjecati, <i>perf. prema impf.</i> sasijecati	

Genitiv množine: *sviju, ali: svih.*

seoski	sijelo
serdar; <i>griješkom</i> *srdar	sijence, <i>dem. prema</i> sijeno
sestričić	sijeno
sestrič(i)na	sijer, <i>kao medljika</i>
sestrić, <i>nećak</i>	sijerač
sezati; <i>dijal.</i> *sizati	sijeri, <i>opsjena</i>
sežanj	sijěvak
shlapiti	sijevati
shlaptati se	sijevnuti
shvaćati	silan: silna
shvatiti	siledžija, <i>nasilnik</i>
shvatljiv	silnički
Sibirac, sibirski <i>prema</i> Sibirija	sinčić
Sicilac, sicilski <i>prema</i> Sicilija	sindžir, <i>lanac</i>
sićan, <i>mišomor</i> ; <i>drugo je</i> sićan	sinoć(ke)
sičija, <i>suha bolest</i>	sinoćni
sić, <i>bakren sud za vodu</i>	sinovče: sinovčeta
sićan, <i>hip. prema</i> sitan; <i>drugo je</i> sićan	sinovičin
sićenje <i>prema</i> sititi	sipljajiv, <i>tko boluje od sipnje</i>
sići: siđem (sidem)	sipljiv
sićušan	Sirač
Sigećanin <i>prema</i> Siget	*sirak, <i>dijal. mjesto</i> sijerak
siguran; <i>griješkom</i> *sjeguran	sirčić, <i>dem. prema</i> sirac
sigurati	sirće: sirćeta, <i>ocat</i>
sigurnost	siročad
sijač	siročē: siročeta
sijati	siročići, <i>siročad</i>
sijećanj	siromah; <i>dijal.</i> *siromak
sijećenje <i>prema</i> sjeći: sijećem	siromaština
sijed; <i>komp.</i> sjeđi	sirotinjski <i>prema</i> sirotinja; sirotinski
*sijedati, <i>griješkom mjesto</i> sjědati	<i>bi bilo prema</i> sirota
sijediti (<i>koga</i>), <i>činiti da bude</i> sijed;	sisanče: sisančeta, <i>odojče</i>
<i>drugo je</i> sijedjeti	sišče: siščeta, <i>odojče</i>
sijedjeti (<i>bivati</i> sijedu): sijedim; sije-	sitnarije; <i>griješkom</i> *sitnjarije
đah . . .; sijedjeh . . .; sijedjev(ši);	sitniž; <i>griješkom</i> *sitniš
sijedio, sijedjela . . .; <i>drugo je</i> sje-	sivčev
diti: sjedim . . . i sijediti	*sizati, <i>dijal. mjesto</i> sezati
sijedost	sjecalica, <i>vrsta noža</i>
sijeđenje <i>prema</i> sijedjeti	sjecalo, <i>kresivo</i>
sijek, <i>opsjek</i>	sjěcati; <i>od toga treba razlikovati</i> sijě-
sijeliti. <i>ići po</i> sijelima	<i>cati, koje dolazi samo složeno</i> (pro-

Govori se i piše: lak(o), mek(o).

- sijecati *i dr.*), *te su na pr. nasijè-*
cati i nàsjecati dva osobita glagola
 sjecavac, *na pr. kupus, koji se siječe*
 sjecište
 sjeckati, *dem. prema sjecati*
 sjěča; *gen. mn. sjěčâ*
 sječimice *na pr. udariti sabljom, oštri-*
mice
 sječiva (*množ. sred. roda*), *oruđe što*
se njime siječe
 sječka
 sječanje
 sječati (se)
 sjěci: *sijěčëm, sijěčëš, sijěčë, sijěčëmo,*
sijěčete, sijěkû; sijëcijâh i sijëčâh . . . ;
sjëkoh, siječe, sjëkosmo . . . ; si-
jëci . . . ; sijëkûci; sjëkâv(ši); sjëkao,
sjëkla . . . ; sjëčen . . .
 sjedalo
 sjëdânje; *griješkom *sijedanje*
 sjëdati; *griješkom *sijedati*
 sjedba, *sjetva*
 sjedilac: *sjedioca . . . , gen. mn. sje-*
dilaca; vidi sjediti
 sjedine, *kao sijedost*
 sjedište
 sjediti; *po pravilu trebalo bi upravo*
da glasi sjedjeti, ali to je neobično;
*više se čuje *siđeti; u nas je pretežno*
sjediti
 sjednica
 sjednik, *sjedište*
 sjednuti; *vidi sjesti*
 sjedoglav
 sjedokos
 sjěđa (*gen. mn. sjěđâ*), *kao kolibica nad*
vodom, odakle se riba hvata
 sjeđenje *prema sjediti*
 *sjeguran, *griješkom mjesto siguran*
 sjëk, *kuća od sjeka*
 sjekač, *čim se siječe kov*
- sjekavac, *nekakva trava i obad*
 sjekavica, *biljka*
 sjekira *i izvedene*
 sjeknuti
 sjekotići *ili sjekutići, zubi*
 *sjem, *dijal. mjesto osim*
 sjeme *i sve izvedene*
 sjemenjača
 sjen(a) *i sve izvedene*
 sjenara, *gdje sijeno stoji*
 sjenica
 sjeniçar(ka)
 sjeniçji
 sjenik
 sjenina, *augm. prema sijeno*
 sjenit, *krupan, velik*
 sjeniti se
 sjënka, *dem. prema sjen(a)*
 sjenokos *ili sjenokoša*
 sjenovit
 sjenjaj, *nišan na puški*
 sjenjak, *sjenara*
 sjëra (*gen. mn. sjërâ*), *voda, u kojoj se*
prala vuna
 sjerçani *prema sijerak*
 sjerçanica, *hljeb od sijerka*
 sjesti: *sjedem (sjednem) . . . ; sje-*
doh . . . ; sjedi (sjedni) . . . ; sje-
dav(ši); sio (sjeo); sjela . . .
 sjëta; *gen. mn. sjëtâ*
 sjetan; *sjetno*
 sjetiti (se)
 sjetkariti, *dem. prema sjediti*
 sjetovati, *biti sjetnu*
 sjetva
 sjevača, *dva drveta, što se metnu*
uzduž preko načava, kad se brašno
sije
 sjëvâljka, *sjevača*
 sjever *i sve izvedene*
 sjeverljiv

sjeveroistočni
 sjeveroistok
 sjeverozapad(ni)
 sutra *i* s jutra; *isp.* 247 *i* 248
 sutradan
 sutraveče
 skakač
 skakutati: skakućem
 skerlet; *griješkom* *skrlet
 skičati: skićim
 skitač
 skitalac: skitaoca . . . , *gen. mn.* ski-
 talaca
 skitalački
 sklać, *nekakva* riba
 skladnoća
 skloniti; *griješkom* *sklonuti
 skoćac, *nekakva* biljka
 skoćanjiti se, *smrznuti se, otvrdnuti*
kao koćanj
 skoćci: skoćaka, *kolature*
 skoće: skoćeta, *dem. prema* skot
 skoćiti
 skolijeriti, *opkoliti*
 skomraćiti, *tvrdovati*
 skonća(va)ti
 skopaljski *i* skopljanski *prema* Skoplje
 skopća(va)ti
 skorjeti se, *okorjeti se*
 skoroteća
 skotski
 skraćati se (*komu*), *prisjesti*
 skraćenje *prema* skratiti
 skraćivati
 skraj (*prijedl.*)
 skrajni *i* skrajnji
 skrbiti
 skrhati (se)
 skršta(va)ti, *na pr. ruke*
 skućiti
 skuhati

skup; *komp.* skuplji
 skupljač
 skupocjen
 skupoća
 skvićati: skvićim
 skvrćati: skvrćim
 skvrćiti, *zgrćiti*
 slab; *komp.* slabiji
 slabaćak
 slabić(ak)
 slaboćina, *slabina*
 slaboća
 slabomoćan
 slaćica, *gorušica i vrsta vina*
 slaćina, *sladost*
 sladak; *komp.* slađi
 slađičar, *koji pravi i prodaje slatkiše*
 slađahan
 slađenje *prema* slađiti
 slagać
 slamćica, *dem. prema* slamka
 slamnjaća
 slanoća
 slapćina, *vrlo slab čovjek*
 slatkoća
 slatkojeđa
 Slaveni, Slavenin, slavenski, *kad se*
misli cijela plemenska zajednica, na
pr. stari Slaveni, *praslavenski jezik*
 slavici *i* slavić, *slavuj*
 slavuj; *dijal.* *slavulj
 sled
 sletjeti
 slezina (*jedn.*); *dijal.* *slezena
 *slezovaća, *biljka; vidi* sljezovaća
 sličan
 sličica, *dem. prema* slika
 sličnost
 slijed, *trag*
 slijediti, *samo prelazno; ne valja na pr.*
nastavak *slijedi

slijeđenje <i>prema</i> slijediti	sljepački
slijep	sljepar
slijepac	sljeparija
slijepi miš	sljepčovođa
slijepiti <i>prema</i> lijepiti	sljepica
slijepiti (<i>koga</i>), <i>činiti ga slijepim</i> ; <i>drugo je slijepjeti</i>	sljepić
slijepjeti; slijepljah . . .; slijepjeh . . .; slijepjev(ši); slijepio, slijepjela . . ., <i>bvati slijepu</i> ; <i>drugo je slijepiti</i>	sljepljivati, <i>impf. prema perf. slijepiti</i>
slijepljenje <i>prema</i> slijepiti i slijepjeti	sljepočice
slijepo oko	sljepoća
slijetati: slijecem	sljepota
slijeva (<i>adv.</i>)	sljesti: sljezem
slijevati	sljez
slikaričin	sljezovača
slovački	sljezovina
*slovenački, <i>nepotrebno mjesto slovenski</i> (<i>prema Slovenac</i>)	smahivati
Slovenin, slovenski, <i>za osobito pleme slavensko, na pr. panonski Sloveni</i>	smahnuti
*Slovjenin, *slovjenski, <i>griješkom mjesto Slovenin, slovenski</i>	smečiti
slučaj	smeće
slučajan; slučajno	smeđ; <i>griješkom *smjeđ</i>
slučavati se	smijati se
slučiti se	smijeh
slučenje <i>prema</i> slutiti	*smijeran, <i>griješkom mjesto smjeran</i>
sluh	*smijerati, <i>griješkom mjesto smjerati</i>
slušač	smiješak
slušalac: slušaoca . . ., <i>gen. mn. slušalaca</i>	smiješan; <i>komp. smješniji</i>
slušče: sluščeta, <i>mlad(a) sluga</i>	smiješati
slutiti	smiješiti se
služinčad	*smiještati, <i>griješkom mjesto smještati</i>
služinče: služinčeta	smiljeti
sljedba	Smirnjanin, smirnjanski <i>prema</i> Smirna
sljedbenik	smisao: smisla
sljèdnik, <i>pas</i>	*smjeđ, <i>griješkom mjesto smeđ</i>
sljedovati	smjehurica
sljeme	smjelan: smiona, <i>smion</i>
	smjelost
	smjèr
	smjèran; <i>griješkom *smijeran</i>
	smjèranje
	smjèrati; <i>griješkom *smijerati</i>
	smjèreno, <i>smjerno</i>
	smjèrno; <i>griješkom *smijerno</i>

smjėrnost; *griješkom* *smijernost
 smjėsa; *gen. mn.* smjėsâ
 smjesta (*adv.*), *odmah*
 smjestiti
 smješkati se
 smješljiv
 smještati; *griješkom* *smiještati
 smjeti: smijem (smjednem): smjeh,
 (smjedoh) . . .; smio, smjela . . .
 smlačiti
 smlednjeti; smlednjeh . . .; smle-
 dnjev(ši); smlednio, smlednjela . . .,
omršati
 smljeti: smeljem
 smočan
 smočiti
 smočnica
 smoći: smognem
 smoljenje *prema* smoliti
 smračiti se
 smradljiv
 smrč(a), *smreka*
 smrčak: smrčka, *nekakva gljiva*
 smrčka, *rod od smreke*
 smrći se: smrknem se
 smrdec, *smrdljiv*
 smrdjeti; smrđah . . .; smrdjeh . . .;
 smrdjev(ši); smrdio, smrdjela . . .
 smrdljiv
 smrđenje *prema* smrdjeti
 smrečak, *smrekova šuma*
 smrėka (*ikav.* smrėka)
 smrml(j)ati
 smrndžati
 smrzao: smrzla (*pridj.*)
 smrzao: smrzli (*imenica ž. r.*)
 smučavati se
 smučiti se
 smućen
 smuđ
 smuđenje *prema* smuditi

smuml(j)ati
 snabdjeti; snabdjeh . . .; snabdjev(ši)
 snabdio, snabdjela . . .; snabdjeven
bit će bolje mjesto toga oskrbiti
 snaći: snađem
 snaha
 *snašati, *griješkom mjesto* snositi
 snebivljiv
 sneruke (*adv.*), *nezgodno*
 snijeg; *mn.* snjėgovi
 snijet; *gen.* snijeta (*m. r.*), snijeti (*ž. r.*)
 snijeti: snesem . . .; snijeh . . .; sne
 sav(ši); snio, snijela . . .; snijet
 *snijevati, *dijal. mjesto* sniti
 snijėžiti
 snijeznica, *jama, gdje ljeti ima snijega*
 sniže (*prjegl.*)
 snopić
 snošljiv
 snovača
 snjegopadan, *na pr. kraj, u kome mnogo*
sniježi
 *snjeti, *dijal. mjesto* sniti
 snjetljiv, *pun snijeti*
 snježan
 snježanica, *voda od snijega*
 snježanik, *zgusnut snijeg, po kome se*
može ići
 snježnik
 so: soli
 Soča, *rijeka*
 sočan
 sočica, *dem. prema so, solika*
 sočiti, *pronalaziti*
 sočivica
 sočivo
 sodžbina, *što se da soku*
 sofra
 soha
 soihljebnik
 *sojenica, *griješkom mjesto* sošnica

soko: sokola	spřčiti, <i>pokvariti</i>
sokolak: sokolka	sprečavati
Solunac i Solunjanin prema Solun	sprečica, <i>prepreka</i>
somić, dem. prema som, i rupa na	spred (<i>prijedl.</i>), <i>ispred</i>
krovu, kroz koju izlazi dim	spreko (<i>prijedl.</i>)
sović	spriječiti
sovjelo, čunak u razboju	sprijed(a) (<i>adv.</i>)
spadljiv	sproću, <i>suprot</i>
spahija	sprva (<i>adv.</i>)
spahinica	sprvice (<i>adv.</i>)
spaho, <i>djever</i>	spuča(va)ti
spanać, <i>biljka (spinat)</i>	spučiti
Sparćanin prema Sparta	srabljiv
sparćanski i spartski prema Sparta	sračuna(va)ti
spavač	srameć
spavaći, na pr. spavaća haljina	sramežljiv
spavaćiv, <i>spavajući</i>	sramćenje prema sramotiti
spečaliti	srazmjeran
Spič, ime mjestu i kraju	sřč: sřča, <i>hrast</i> ; sřč: sřči, <i>sřčika u</i>
*spijev, <i>griješkom</i> mjesto spjev	<i>drvetu</i>
spila ili spilja; <i>dijal.</i> *špilja	sřčak, što se jednom srkne
spjeniti	sřčan
spješati, <i>malaksati</i>	sřčanica
*spješiti, <i>dijal.</i> mjesto hitjeti, žuriti	sřčanik
spjěv; <i>griješkom</i> *spijev	sřčanost
spjeva(va)ti	sřčika
splaćine, voda, kojom se splaknu sudovi	sřčiti, <i>srditi</i>
splahtati, kao navaliti	sřčko, <i>srditko</i>
splet prema splesti	srdčan
spletati: splećem	*srdar, <i>griješkom</i> mjesto serdar
spletke: spletaka	sřdjela (<i>gen. mn. sřdjělâ</i>), <i>riba (sardela)</i>
*splitati, <i>dijal.</i> mjesto spletati	srdžba, <i>srdnja</i> ; <i>griješkom</i> *srdba
Spljet; <i>dijal.</i> *Split	Srd, <i>planina</i>
*spočitavati, *spočitnuti, <i>dijal.</i> mjesto	srebrn; <i>dijal.</i> *srebreni (ili *sreberni);
prekoravati, prekoriti	srebreni bi bio pas. part. prema
spol: spola	srebriti; po tome treba i pisati sre-
spolja (<i>adv.</i>)	brnik, srebrnjak, posrebrniti . . .
spoljni	mjesto *srebrenik (ili *srebernik),
sporiječiti se	*srebrenjak (ili *srebernjak), *posre-
sporječkati se, dem. prema sporiječiti se	breniti . . .
spraćati, <i>impf.</i> prema perf. spratiti	srebrnjača, puška srebrom okovana

sreća (*ikav. srića*) i sve izvedene
 srećan i sretan
 Srećko
 sred (*ikav. srid*) (*prijedl.*), na *pr. sred
 gore*
 sredica (*ikav. sridica*)
 sredina (*ikav. sridina*)
 srednji (*ikav. sridnji*); *drugo je srijedni*
 sredo-: *tako se pišu sve sastavljene ri-
 ječi, na pr. sredozemni, sredoposni...*
 sredokrača, sredina, centar
 srèdoviječan, čovjek srednjih godina
 sredòvječan, što pripada srednjemu vi-
 jeku (*u povijesti*)
 sređivati
 sremački prema Srijemac
 Sremica, Srijemka
 Sremkinja
 sresti . . .; sreo i srio: srela
 sretalac: sretaoca . . ., *gen. mn. sre-
 talaca*
 sretan i srećan
 sretati: sretam
 srez, kao kotar
 srijeda
 srijedni, što pripada srijedi; *drugo je*
 srednji
 srijeđ, srednja duga u dnu bačve
 Srijem
 Srijemac
 Srijemka
 srijemski
 srijemuž(a), nekakva biljka
 srješ: sriješa, birsa
 srkati: srčem
 srnče: srnčeta
 srndać
 srneći
 sročan i sročit
 sročiti
 srodstvo

Srpče: Srpčeta
 stabljika
 staći: staknem, na *pr. ugarke, vatru*
 stajaći, na *pr. stajaća haljina, svečana*
 stajaćica (*mjesto pridjeva stajaći*), sta-
 jaćica *zvijezda*
 stajati: stojim; *griješkom *stojati*
 stakalce: stakalceta
 stalac: stalca, sprava, *kojom se dijete*
uči stajati
 Stalać: Stalaća
 stalan: stalna
 stalež; *griješkom *staleš ili *stališ*
 staraćac: staraćca, *dem. prema starac*
 starački
 staralac: staraoca . . ., *gen. mn. sta-
 ralaca*
 starčev
 starčić, *dem. prema starac*
 starež
 staričin
 starić, *dem. prema star, mjera*
 starješica
 starješina
 starješinski
 starješinstvo
 starješovati
 starjéštvo
 starjeti; starah . . .; starjeh . . .; sta-
 rjev(ši); stario, starjela . . ., *biti staru*
 starosjedilac: starosjedioca . . ., *gen.*
mn. starosjedilaca; isp. pod sjediti
 starosjedilački
 starosjelac: starosioca . . ., *gen. mn.*
starosjelaca
 starosjelački
 starosvatičin
 staròvječan, što pripada staromu vijeku
(u povijesti)
 starovjek, starovječan
 starovjerac

starovjerka	stočić, <i>dem. prema stolac</i>
starovjerski	stoga (<i>vezn.</i>)
starovremešan	*stojati, <i>griješkom mjesto stajati</i>
stečevina	stojećke
stečnik, <i>koji što steče ili je stekao</i>	Stojić, <i>ime muško</i>
stećak: stećka, <i>otesan kamen, koji se meće na grob</i>	Stojisav(a)
steći: stečem	stokućanin, <i>blebetaš, koji po kućama raznosi glasove te mrazi susjede sa susjedima</i>
steona (<i>krava</i>)	stolac: stoca
sticati: stičem <i>prema staći (staknuti), a stjecati: stječem prema steći</i>	Stolac: Stoca
stidjeti se; stidjah se . . .; stidjeh se . . .; stidjev(ši) se; stidio se, stidjela se . . .	stoličica, <i>dem. prema stolica</i>
stidljiv	stolni
stidnoća	stolnjak
stidenje <i>prema stidjeti se</i>	stoljeće; <i>gen. mn. stöljěćâ</i>
stijeg; <i>mn. stjěgovi</i>	stoljetan
stijena; <i>dat. lok. i instr. mn. stjěnama</i>	strać i straćara, <i>vrlo rđava kuća ili koliba</i>
stijenj	straćiti, <i>izgubiti</i>
stijenjak, <i>stijenje (prema stijenj); drugo je stjenjak</i>	stradalac: stradaoca . . ., <i>gen. mn. stradalaca</i>
stijenje <i>prema stijena, a stijenje prema stijenj</i>	stradalnik
stijesniti	straga (<i>adv.</i>)
stim (<i>adv.</i>)	strah
stjecati: stječem <i>prema steći, a sticati: stičem prema staći (staknuti)</i>	strahić, <i>koji se straši</i>
stjegonoša	strahoća
stjenica	stramputica
stjeničav	stramputičiti
stjenjak, <i>stijenje</i>	*stran, <i>dijal. mjesto strana</i>
Stjépa, <i>hip. prema Stjepanija</i>	strančica, <i>dem. prema strana</i>
Stjepan	strančiti se, <i>kao tuđiti se</i>
Stjepanj dan: Stjepanja dne	stranjski
Stjepanje	strašiv i strašljiv
Stjépo, <i>hip. prema Stjepan</i>	stravičan
Stjepoje	strčati (se)
stjer(iv)ati	streha (<i>ikav. striha</i>)
sto: stola	strelica, <i>dem. prema strijela</i>
stoćan	strelimice i strelimke <i>na pr. leti, t. j. leti kao strijela</i>
stoćar	strelomet
	strelovit, <i>pun strijela</i>

streljač	sučev
streljački	*sućanstvo; <i>bolje</i> bistvo
strepiti	sudački
stričak	sudić
stričan, <i>očin rođak</i>	sudnički
stričević	suđaja
stričić	suđenje <i>prema</i> suditi
strijeka, <i>pruga</i>	sugluh
strijela; <i>dat., lok. i instr. mn. strélama</i>	suh; <i>komp.</i> suši
strijelac: strijelca	suhača, <i>mlin</i>
strijeljati	suhačak
strijež, <i>ptica caric</i>	suhad, <i>suha drva</i>
striježić, <i>dem. prema</i> strijež	suhadžija, <i>mlinar, koji ima</i> suhaju
strmogleđa	suhaja, <i>suhača</i>
strog; <i>komp.</i> stroži	suharak
strpjeti (se)	suhatka, <i>suharak</i>
strpljiv	suhoća
střšljên; <i>gen. mn. střšljênâ</i>	suhojedica
stručak, <i>hip. prema</i> struk	suhomeđina
stručan	suhoparan
stručati, <i>u kadi gaziti</i> grožđe	*suhřzica, <i>dijal. mjesto</i> suřzica
stručnjak	*suevjeran; <i>bolje</i> praznovjeran
strugač	*suevjerje, *suevjernost, *suevjerstvo;
strunjičar, <i>koji pravi</i> strunjice	<i>bolje</i> praznovjerica
stući: stučem	sukati: sučem
studenčev	sumahnit
studenì: studenoga, studenomù . . . ;	sumeđa
<i>griješkom</i> *studena . . . , <i>ime</i> mjesecu	sùmjesa; <i>gen. mn. sùmjêsâ</i>
studjeti (studi <i>vrijeme, studeno je</i>); stu-	sumnjičiti
đah . . . ; studjeh . . . ; studjev(ši);	sumporača, <i>žigica</i>
studio, studjela . . .	sumračak
stuhać, <i>nekakav</i> vilenjak	sumračavati se
stvaralac: stvaraoća . . . , <i>gen. mn. stva-</i>	sumračina
ralaca	sumračiti se
stvaralački	sumračje
subjel i subjelast, <i>bjeličast</i>	sunasljednik
subliže	sunčani
sučediti se. <i>dogoditi se</i>	sunčanica
sučelice (<i>adv.</i>)	sunčanik
sučeliti se	sunčarica
sučeljavati se	sunčati se

sunčev	svečar
sunđer, <i>spužva</i>	svečera (<i>adv.</i>)
suočavati	svečev
suočiti	svećenički
suparničin	svećenik
suproč(u)	svećenstvo
suproćenje <i>prema</i> suprotiti se	svećenje <i>prema</i> svetiti
Surčin	svedni, <i>svagda</i>
su'ržica; <i>dijal.</i> *suhržica	sveđ(er)
susjed i susjeda (<i>gen. mn. sùsjêdâ ili sùsjêdâ</i>) i <i>sve izvedene</i>	svejednako (<i>adv.</i>), <i>sveudilj</i>
susjedstvo	svejedno (<i>adv.</i>)
susnježica, <i>snijeg s kišom</i>	svekrvičin
susresti: susretem (susretnem)	svemoćni
Sušačanin, sušački <i>prema</i> Sušak	svemogući
sušičav	svemogućnost i svemoguć(s)tvo
sutjeska, <i>tjesnac</i>	*sveopći, <i>griješkom mjesto opć(en)i</i>
Sutjeska	sveščić
sutra, <i>vidi</i> sjutra	*sveštenik, <i>arhajistički mjesto svećenik</i>
sutradan, <i>vidi</i> sjutradan	svetačac: svetačca, <i>dem. prema</i> svetac
sutraveče, <i>vidi</i> sjutraveče	svetački
suvjerica	Sveto Pismo
suvremeni(k) <i>bolje nego</i> *savremeni(k)	svetri: svetriju, svetrima
suždreban	svetroje: svetoga, svetroma (svetrome)
sužnjičar	sveučilište
svačesov	sveudilj(no) (<i>adv.</i>)
svačiji	svežnjić
svaća, <i>snahina sestra</i>	svidjeti se; svidjeh se . . . ; svidjev(ši) se; svidio se, svidjela se . . .
svadljiv	svijeća
svađa	Svijećnica, <i>blagdan</i>
svagdje; <i>dijal.</i> *svagđe	svijećnjak
svakoji	svijest
svanuće	svijestan; <i>komp.</i> svjesniji
svastičić	svijestiti (se), <i>osvijestiti se, k svijesti dolaziti</i>
svastičin	sviješćenje <i>prema</i> svijestiti
svašta	svijet; <i>mn.</i> svjětovi; <i>drugo je</i> svjet
svatri: svatriju, svatrima	svijetao: svijetla; <i>komp.</i> svjetliji
svatski	svijet(l)iti
svečan	svijetlo, <i>svjetlost</i> ; <i>griješkom</i> *svjetlo
svečanik	Svijetlo Marinje, <i>blagdan</i>
svečanost	

svijetlo *u adverb. službi ne piše se zajedno s pridjevima (prilozima)* 197
 svijetljenje *prema* svijetliti
 svijetnjak
 svikati: svičem
 svilac: svilca
 svilača, *svilena košulja*
 svilajica, *kruška*
 svilengaća
 svinjarče: svinjarčeta
 svinjaričin
 svinjče: svinjčeta
 svinjeći
 *svinječina, *griješkom mjesto* svinjetina
 *svioni, *dijal. mjesto* svilen
 svirač
 svirčev
 sviriti *i* svirjeti
 svitati: svičem
 svjećalo
 svjećar
 svjećarica, *barka, na kojoj se pri svijeći noću hvata riba*
 svjećica, *dem. prema* svijeća
 svjećonoša
 svjedočanstvo
 svjedočiti
 svjedodžba
 svjedok
 svjerovati
 svjesiti
 svješati
 svješta(va)ti
 svještilo, *stijenj*
 svjět (*gen. mn. svjêtâ*), *savjet; drugo je svijet*
 *svjetal: svjetla, *griješkom mjesto* svijetao . . .
 svjetiljka
 svjetina, *augm. prema* svijet; *drugo je svetinja prema* svet

svjetionica
 svjetionik
 svjetlac, *bliješnjak*
 svjetlarica
 svjetlati (se)
 svjetlica, *munja*
 svjetlika, *drvo, kojim se svijetli kao lučem*
 svjetlilja, *koja svijetli*
 *svjetlo, *griješkom mjesto* svijetlo
 svjetlo-; *tako se pišu sastavljene riječi, kojima je prva pola prema* svijetlo; *na pr. svjetlomrcati*
 svjetlost
 svjetlucati se
 svjetnik, *savjetnik*
 svjetovati
 svjetovni
 svjetovnjak
 svjetski
 svjež *i sve izvedene*
 svlačionica
 svlačiti
 svođenje *prema* svoditi
 svojačiti
 svojtljiv
 svrabljiv
 svračak
 svračić
 svračine, *u rude stražnji kraj, koji je račvast*
 svračji
 svraćati
 svrbjeti; svrbljah . . .; svrbjeh . . .; svrbjev(ši); svrbio, svrbjela . . .
 svrčak
 svrdao: svrdla
 svrdlić
 svrh(u) (*prijedl.*)
 svručiti se
 svući: svučem

Š.

- šabački *prema Šabac*
 šačica, *dem. prema šaka*
 šakački, *na pr. jesti*
 šakić, *u ruke pet prsta do šake*
 šalac: šalca, *šaljivac*
 šalidžija, *šaljivac*
 šaljiv
 šaljivčina, *augm. prema šaljivac*
 šančić, *dem. prema šanac*
 Šapčanin *prema Šabac*
 šaptač
 šaptalac: šaptaoca . . ., *gen. mn. šap-
 talaca*
 šaptati: šapćem
 šarančić, *dem. prema šaran(ac)*
 šarčev
 šarčić, *dem. prema šarac*
 šarčina, *augm. prema šarac*
 šček(iv)ati
 ščeliti se, *sučeliti se*
 ščeljavati se
 ščepa(ri)ti, *pograbiti*
 ščinjati se
 ščučunjiti se, *skriti se*
 ščunjiti se, *skriti se*
 šćapiti
 šćerdati, *izgubiti*
 šćućuriti se, *savrijeti se*
 šćuhati se, *raskuhati se*
 šćukati
 šeća, *šetnja*
 šećer i šeker
 sheher, *varoš*
 *šenica, *dijal. mjesto pšenica*
 šesnaest; *dijal. *šesnajst*
 šeširdžija, *klobučar*
 šeširić
 šetalac: šetaoca . . ., *gen. mn. šetalaca*
 šetaonica
- šetati: šećem (*šetam*)
 šezdeset
 *šežanj, *dijal. mjesto sežanj*
 Šibeničanin, šibenički *prema Šibenik*
 šičar, *dobit*
 šijački
 šiljčić
 šiljeg (*gen. mn. šiljêgâ*), *mali ovan*
 šiljêž: šiljêži, *janjad*
 šipčanica (*ruža*), *prema šipak*
 širok; *komp. širi*
 šivaći, *što pripada šivanju, na pr. ši-
 vaća igla*
 škakljiv
 škarići, *u rude stražnji kraj, koji je
 račvast*
 Škoćanin *prema Škotska*
 škodljiv
 školjčica, *dem. prema školjka*
 škopčevina
 škrgutati: škrgućem
 šljem, *kaciga*
 šljivić
 šokački
 Šokče: Šokčeta
 šokčiti
 *špijun, *uhoda*
 *špilja, *dijal. mjesto spila ili spilja*
 štagod i štagođ
 štapić
 štećenje *prema štetiti*
 šta više
 štedionica
 štedionički
 štedjeti; šteđah . . .; štedjeh . . .; šte-
 djev(ši); štedio, štedjela . . .; šteđen
 štedljiv
 šteđenje *prema štedjeti*
 štehtati: štešćem (*o psu*)

štetočinac
 štetočinja
 štichenje *prema* štitići (*šticom otiskivati lađu*)
 štichenik
 štichenje *prema* štitići
 štijenje *prema* štitići, *čitanje*
 štilac: štioća . . ., *gen. mn.* štilaca
 štitić
 što: čega (česa) . . .
 -što: gdješto, kadšto . . .; *ali* kao što, nego što
 štočiji
 štogdje
 štogod(ijer), štogod
 štokad
 štokoji
 što li?
 štono
 štošta: štočega
 štotko: štokoga
 štovalac: štovaoca . . ., *gen. mn.* štovalaca

što više
 štrojač
 štučji
 šućenje *prema* šutjeti
 šućmuć, *tamo amo*
 šućūr, šućurica, *nekakva tikva*
 šukundjed
 šuljajiv, *na pr. žito, u koga na vrhu zrna ostanu kao dlačice, pa brašno od takova žita bude plavetnikasto*
 Šumadinac, šumadinski *prema* Šumadija
 šumaričin
 šumnjača, *vrsta kolibe*
 šupljčki, *na pr. porubiti maramu*
 šuričić, *šurin sin*
 šušljajica, *nekakva kapa*
 šušljétati: šušljétâm, *šušketati*
 šutjeti; šućah . . .; šutjeh . . .; šutjev(ši); šutio, šutjela . . .
 šutljiv
 Švajcarska, švajcarski; *griješkom* *Švica(rska), *švicarski
 švrća i švrćo, *slabić*

T.

tačka, *pritka*
 táčke, *gen. mn.* tačákâ i táčki
 taći: taknem
 tajanstven
 tajnički
 takmačiti se, *natjecati se*
 talac: taoca . . ., *gen. mn.* talaca
 tambura; *griješkom* *tambura
 tamničar
 tamnički
 tamnični
 tamno *u adverb. službi ne piše se zajedno s pridjevima (prilozima)* 197
 tamniti, *činiti da bude što tamno; drugo je tamnjeti*

tamnjeti: tamnjah . . .; tamnjeh . . .; tamnjev(ši); tamnio, tamnjela . . ., *biti tamnu; drugo je tamniti*
 tanahan
 tanak; *komp.* tanji
 tančac: tančaca, *dem. prema* tanac
 tančina
 tančiti, *tentati*
 tanèće: tanèceta, *žuti lim*
 tankoća
 taostvo
 tarčug, *vrsta torbe*
 tatić
 -te *sastavlja se s riječima; na pr. dete, ovamote, nate . . .*

je se piše u kratkome slogu: djeteta.

tecikuća	-ti <i>sastavlja se s riječima</i> : iliti, kako-
teča, <i>hip. prema tetak</i>	noti, kaonoti, niti, nuti
tečaj	Tibećanin, tibetski <i>prema Tibet</i>
tečan	*tica, <i>dijal. mjesto ptica</i> . . .
tečenje	ticati: tičem
tečevina	tićiti se, <i>o kukuruzu, kad pored gla-</i>
tečić, <i>tetkin sin</i>	<i>vnoga struka rastu manji (tići)</i>
tečićna, <i>tetkina kći</i>	tih; <i>komp. tiši</i>
tečnost	tihocá
teći: tečem	tihohođa
tedáruć: <i>živi na tedaruču, udobno</i>	tiječ
tedžbina, <i>tečevina</i>	tijek
teferič, <i>na pr. otišli na teferič: otišli</i>	tijelo; <i>mn. tijela i tjelesa</i>
<i>na veselje na selo</i>	Tijelovo, <i>Brašančevo</i>
tefter	tijelovski
tegleći, <i>na pr. tegleći vo</i>	tijenje, <i>debljanje</i>
teklič	tijesak
tekući, <i>na pr. tekuća voda</i>	tijesan; <i>komp. tješnji i tjesniji</i>
tekućica, <i>na pr. voda tekućica, t. j.</i>	tijesniti, <i>činiti da bude što tijesno</i>
<i>tekuća</i>	tijesno
*tekućina; <i>bolje kapljevina</i>	tijest, <i>tijesak</i>
telac: telca; <i>mn. teoci: telaca</i>	tijesto
telčić	tiještiti, <i>na pr. grožđe; drugo je tištati:</i>
telećak	tištim
teleći	tikvić
*telećina, <i>dijal. mjesto teletina</i>	Timoćanin, timočki <i>prema Timok</i>
telićica	tisić
telići	tisuća
teluće: teluća, <i>u noža kao hrbat</i>	*tjedan, <i>dijal. mjesto nedjelja, sedmica</i>
teno (<i>vezn.</i>)	tjelesa, <i>mn. prema tijelo</i>
teočar, <i>koji čuva teoce</i>	tjelesan
tepče: tepčeta	tjelesina
terećenje <i>prema teretiti</i>	tjelesni
tesač	tjelesnost
teškoća	*tjelovježba; <i>bolje gimnastika</i>
tetkić, <i>tetkin sin</i>	tjeme <i>i izvedene</i>
tetrijev; <i>mn. tetrebovi</i>	tjemenica
težače: težačeta	tjemenjača, <i>u djece na tjemenu kao</i>
težačiti	<i>putnjica ili kraste</i>
težački	tjëna; <i>gen. mn. tjënâ, tanka kožica na</i>
težak; <i>komp. teži</i>	<i>jajetu</i>

ije se piše u dugome slogu: *dijete*.

tjeralac: tjeraoca . . . , *gen. mn.* tjeralaca
 tjeralica
 tjerati
 tjerba
 tjeskoba
 tjeskoban
 tjeskoća
 tjeskota
 tjeskotan
 tjesnac
 tjesnoća
 tjestav(an), *za što prione tijesta*
 tjestavina
 *tjestenina; *bolje tjestavina*
 tješilac: tješioca . . . , *gen. mn.* tješilaca
 tješitelj
 tješiti
 tješnjak, *tjeskoba*
 tještan, *tjestavan*
 tkač
 tkalac: tkalca
 tkalački
 tkaničica
 tkati: čem (tkam)
 tko, *ne* *ko
 -tko: gdjetko, štotko 198
 tkogod: kogagod . . . , tkogod
 tlačiti
 tlakomjer
 tobdžija
 tobolac: tobolca
 tobolčar
 tobolčić
 tobože
 toćac, *koji toći*
 toćajlija, *toćac*
 toćak
 toćan; toćno
 toćenje
 toćilo, *gdje se drva otiskuju niz brdo*
 toćiti

toćka
 togović
 tolič, *čas prije*
 tolihni
 tolikački
 topal *i* topao: topla
 Topčider
 topionica
 toplomjer
 topljenica, *topljena kriška; voda (topljena od snijega ili leda)*
 topljiv
 torbičar
 torbičina
 tovjelica, *vrsta stoca*
 tovljenje *prema* toviti
 traćak, *dem. prema* trak
 Traćanin, *traćki prema* Trakija
 traćnice
 traćenje *prema* tratiti
 tratinčica, *biljka*
 travčica, *dem. prema* travka
 travljača, *nekakav zli prišt*
 Travničanin *ili* Travljanin *prema* Travnik
 travnički *ili* travanjski *prema* Travnik
 trbuh
 trbuščić
 trćak
 trćati
 trćkarati *i* trćkariti
 trćkati
 trćke, *trćeci*
 trćiti se, *pregibati se*
 trćka, *ptica*
 trebati
 Trebević, *planina*
 trebežina, *krćevina*
 trebežnik, *krćilac*
 trebnik, *obredna knjiga*
 trebovati

dj se piše prema ekav. *de*, ikav. *di*: djevojka.

trećača, <i>groznica, koja se povraća treći dan</i>	trijeska; <i>vidi trëska</i>
trećak	trijeskati
trećebratučed(a)	trijesla, <i>nekakvo drvo</i>
treći	trijeslo
trećina	triješće, <i>iverje</i>
trećom	triježan; <i>komp. trezniji</i>
trenuće	triježniti se
trepača, <i>trlica</i>	triježnost
trepčani, <i>na pr. igla</i>	trikrat, <i>triput</i>
trepčanica	trinaest; <i>dijal. *trinajst</i>
trepćenje <i>prema treptjeti</i>	triput, <i>ali tri puta</i>
trepetati: <i>trepećem</i>	trired, <i>triput</i>
treptjeti; <i>trepčah . . . ; treptjeh . . . ; treptjev(ši); treptio, treptjela . . .</i>	trista, <i>ali tri stotine; griješkom *tri sto</i>
treset	trkati: <i>třčêm</i>
tresilac: <i>tresioca . . . , gen. mn. tresilaca</i>	trnovača, <i>nekakva šljiva</i>
trëska; <i>u nas običnije trijeska</i>	trogoče: <i>trogočeta, na pr. ždrijebe, od tri godine</i>
treskoline, <i>triješće</i>	troha, <i>mrva, trina</i>
treskovit	Trojac, <i>Trojkinja prema Troja</i>
treslovina <i>prema trijeslo</i>	trojačiti (<i>njivu</i>), <i>treći put preoravati</i>
trëšljen (<i>gen. mn. trëšljênâ</i>), <i>koljeno na pr. u trske</i>	Trojičin dan, <i>Duhovi</i>
trëšnja (<i>ikav. trišnja</i>)	trojski <i>prema Troja</i>
treznoća	trokuće, <i>od tri kuta</i>
trgalac: <i>trgaoca . . . , gen. mn. trgalaca</i>	troljeće, <i>vrijeme od tri godine</i>
trgovački	troljetni
trgovčić, <i>dem. prema trgovac</i>	troljetnica
*trh, <i>dijal. mjesto breme</i>	tromeđa
tričan: <i>trična prema trice</i>	tromjesečan
tričarija	tropol: <i>tropola (adj.), od tri pola</i>
tričav <i>prema trice</i>	tropolac: <i>tropolca, biljac od tri pole</i>
trićida, <i>nekakav svijetnjak</i>	troponi, <i>od tri pole</i>
trijeba (<i>sämo u rijeku</i>): <i>nije mi trijebe, t. j. ne treba</i>	trošadžija, <i>koji mnogo troši, raspikuća</i>
trijebiti	trovjeran
trijebljenje <i>prema trijebiti</i>	trožičan, <i>u čega su tri žice</i>
trijem; <i>mn. trijemovi</i>	trpež
trijemak, <i>dem. prema trijem</i>	trpjeti; <i>trpljah . . . ; trpjeh . . . ; trpjev(ši); trpio, trpjela . . .</i>
trijes; <i>mn. tresovi</i>	trpkoća
trijesak; <i>mn. treskovi</i>	Trsaćanin, <i>trsatski prema Trsat</i>
	trskovača, <i>štap od trske</i>
	trščak, <i>gdje raste trska</i>

Tršćanin, tršćanski <i>prema</i> Trst	tučnjava
trti: trem (tarem); tr'o, trla . . .	tučvati se, <i>potucati se</i>
trubač	tući: tučem
trubljača	tudijer, <i>tuda</i>
trućati, <i>bacati</i> ; trućiti, <i>baciti</i>	tuđ
trudahan	tuhnuti, <i>zaudarati</i>
trudnoća	tul: tula, <i>u čemu se nose strijele</i>
truđenje <i>prema</i> truditi	tulac: tulca
truh, <i>truhlina</i>	tulajica, <i>na lijevku ono, što se zadjene</i>
truhlež	<i>u sud</i>
truhli: truhla	tumač
truhlika	tumačiti
truhlost	tundjela, <i>blazina</i>
truhljenje	tunijeskati se; <i>nešto mi se tunijeska,</i>
truhnuti	<i>čini mi se</i>
trulja, <i>prnja</i>	tup; <i>komp. tuplji</i>
truljar, <i>koji trulje kupuje</i>	tupoća
truo: truhla	turački
trupačke i trupački, <i>na pr. skočiti, t. j.</i>	Turčin
<i>smjesta</i>	turčinak, <i>nekakav cvijet</i>
tucački, <i>prosjački</i>	turčiti
tuč: tuča, <i>bronz</i>	turčija, <i>turska popijevka</i>
tuča, <i>grād</i>	turovet: <i>turoveti, nekakva trava</i>
tučak: tučka, <i>oruđe, kojim se što tuče</i>	tutlić, <i>vrsta tikve</i>
tučan, <i>čvrst</i>	tutnjiti
tučar. <i>koji čuva tuke ili njima trguje</i>	tužilac: <i>tužioca . . ., gen. mn. tužilaca</i>
tuče: tučeta, <i>pile od tuke</i>	tužljiv
tučenik, <i>nekakav puščani prah</i>	tvorački
tučenjak, <i>vrsta sira</i>	tvorničar
tučenje <i>prema</i> tući: tučem	tvrd; <i>komp. tvrđi</i>
tučevina, <i>meso od tuke</i>	tvrdičin
Tučin (Tucin) dan, <i>dan uoči Badnjega dne</i>	tvrdoća
tućiti se, <i>sudariti se</i>	tvrdostjen, <i>u čega su tvrde stijene</i>
tučnica, <i>skitnica</i>	tvrđa
tučnjak, <i>gdje se drže tuke</i>	tvrđenje <i>prema</i> tvrditi

U.

*uapsiti; *vidi* uhapsiti
 ubav, *običnije nego* hubav
 ubavijest; *bolje* obavijest

ubavijestiti; *bolje* obavijestiti
 ubavješćivati; *bolje* obavješćivati
 ubica

Zvučni pred bezvučnim bude bezvučni; nadpis: *natpis.*

ubiće	učestati
*ubijediti; <i>bolje</i> uvjeriti	učestvovati; <i>bolje</i> sudjelovati
ubijeliti	učešće
ubilac: ubilca	učevan
ubilački	učilo
ubistvo	učin, <i>čin</i>
ubitačan	učiniti
ubivalac: ubivaoca . . ., <i>gen. mn.</i> ubi- valaca	učionica
ubjeći: ubjegnem	učitelj
*ubjeđenje; <i>bolje</i> uvjerenje	učiteljičin
ubjel: ubjela, <i>alabastar</i>	učiteljevati i učiteljovati
ublijedjeti	učiniti
uboljeti, <i>razboljeti se</i>	Učka, <i>gora</i>
ubožnički	učo, <i>hip prema učitelj</i>
ubradač, <i>nekakva ženska povezača od</i> <i>krpâ</i>	učtiv(ost)
ubruščić, <i>dem. prema ubrus</i>	učuvati
ubrzo (<i>adv.</i>)	učvrstiti
ucijediti	ući: uđem
ucijeniti	učuditi se, <i>koji stane biti čudljiv</i>
ucijepiti	učutati, <i>umuknuti</i>
ucjeđivati	učutjeti, <i>umuknuti</i>
ucjena; <i>gen. mn.</i> ücjênâ	učutkati
ucjenjivati	ud: uda; <i>griješkom</i> *udo
uckati; <i>dijal.</i> *huckati	udaljiti
ucvatjeti	udavača
ucvijeliti	udičar, <i>ribar udicom</i>
ucvjetati	udijeliti
uča, <i>hip. prema učitelj</i>	udijevati
učajnik, <i>marljiv posnik</i>	udilj (<i>adv.</i>), <i>uvijek, odmah</i>
učan	uditi, <i>škoditi; dij.</i> *huditi
učašiti, <i>na pr. nogu</i>	*udjel, <i>bolje dio od . . .</i>
učeličiti se, <i>sastati se s kim čelo u čelo</i>	udjelak: udioka . . ., <i>gen. mn.</i> udjeljaka, <i>podjela</i>
učen	udjeljivati
učenica	udjenuti, udjesti, udjeti
učenički	udno (<i>prijedl. s gen.</i>)
učenik	udomačiti se
učenost	udovački
učesnik	udovičin
učestan	udovički
	udovištvo

*udovoljiti; *griješkom* *udovoliti; *bolje*
 zadovoljiti (*koga ili što*)
 udrijeti: udrem; udr'o, udrła . . .
 udugo (*adv.*)
 udurečiti se, *uštapiti se*
 udvoje (*adv.*)
 udvoričin
 uđenje *prema* uditi
 uđuturē (*adv.*)
 ufanje, ufati se; *griješkom* *uhvanje,
 *uhvati se
 *ufatiti, *griješkom* mjesto uhvatiti
 ugal, *vidi* ugao; *drugo je* ugalj
 ugalan: ugaona
 ugalj: uglja
 ugao: ugla
 ugarčić, *dem. prema* ugarak
 ugič, *ovan*
 uglačati, *ugladiti*
 ugljen; *gen. mn.* ügljēnā
 ugljenčić, *dem. prema* ugljen
 ügljēvlje
 ugljičak, *dem. prema* ugljen
 ugljični
 ugnijezditi se
 ugnusiti
 ugnječiti
 ugnjesti
 ugodljiv
 ugođaj
 ugorjeti se
 Ugričić
 ugrijati
 ugrijevati
 uhapsiti
 uharačiti
 uhat
 uho
 uhoda
 uhođenje *prema* uhoditi
 uholāža

üholjēz
 uhraniti
 *uhvanje, *uhvati, *griješkom* mjesto
 ufanje, ufati
 uhvatiti; *griješkom* *ufatiti
 uimati, *impf. prema perf.* ujmiti
 ujamčiti
 ujati: 1. ujam (*odmarati se*); 2. ujim
 (*o vodi i vjetru*), *isp.* hujati
 ujčev, *što pripada* ujcu, *ujakov*
 ujedamput
 ujedati
 ujedljiv
 ujednačiti
 ujedno (*adv.*)
 ujutro(u) (*adv.*)
 ukićati, *impf. prema perf.* ukiriti
 ukliještitī očima, *zakrlještitī*
 ukljeva, *nekakva* riba
 ukočiti (se)
 *ukoliko (*adv.*); *bolje* koliko
 ukoljenčiti
 ukopnjeti
 ukoričiti
 ukorijeniti se
 ukorijepiti se
 ukoštac (*adv.*), *na pr.* uhvatiti se
 ukovitlac (*adv.*), *na pr.* skočiti, *preme-*
tnuti se
 ukraćivati
 ukraj (*prijedl.*)
 ukratko (*adv.*)
 ukrepljivati
 ukrhati
 ukrijepiti
 ukročavati, *impf. prema perf.* ukro-
 titi
 ukršta(va)ti
 ukрупно (*adv.*)
 ukućanin
 ukuhati

ulèci se: ùlêknêm se, <i>uleknuti se</i> ; ulèci se: ùležêm (ùlegnêm) se <i>prema leci</i> ;	umjenje
ulèci se: ulézêm se, <i>ugnijezditi se</i>	umjera
uletjeti	umjeravati, <i>mjeriti</i>
uličar, <i>bolje nego</i> *uličnjak	umjeren
uličica, <i>dem. prema</i> ulica	umjerenost
uličiti (se)	umjeriti
*uličnjak; <i>bolje</i> uličar	*umjestan, <i>rđavo mjesto</i> : zgodan, što je na mjestu
ulijegati: uliježem	umjestiti
ulijeniti se	umješivati
ulijepiti	umještati; <i>griješkom</i> *umiještati
ulijevati	umještina, <i>umijeće</i>
ulisičiti se, <i>postati kao lisica</i>	umještvo
uločkati se, <i>uprljati se</i>	umjetan
ulučiti <i>priliku, kao uhvatiti</i>	ùmjeti: ùmijêm; <i>drugo je</i> ũmiti: ũmim
uludo (<i>adv.</i>)	umjetnica
uljeći: uljegnem, <i>ući</i> ; <i>drugo je</i> uleći (se)	umjetnički
uljenica	umjetnik
ùljênka	umjetnost
ùljepak: ùljepka, <i>od masti ulijepljena kapa</i>	umlačiti
uljepša(va)ti (se)	umliječiti, <i>o pčelama, kad zatvore na satu čahurice odozgo</i>
uljesti: ulježem	umljeti: umeljem
ulješura	umnogo (<i>adv.</i>)
uljetnica, <i>što se plaća na ljeto</i>	umočiti
uljevi, <i>pčelinje leglo</i>	umrači(va)ti se
ùljev (gen. mn. ùljézâ), <i>pripuz</i>	umrće, <i>smrt</i>
uljezina, <i>kraste</i>	umrijeti: umrem . . . ; umr'o, umrla . . .
uljuđivati	umučati
umaći: umaknem	um'učka(va)ti
umah (<i>adv.</i>)	umući: umuknem
umahati	unakrst (<i>adv.</i>)
umalo (<i>adv.</i>)	unaokolo
umijeće	unapredak (<i>adv.</i>)
umijesiti	unapređivati
ũmiješan	unaprijed (<i>adv.</i>)
umiješati	unaprijediti
*umiještati, <i>griješkom mjesto</i> umještati	unaruč, <i>na pr. dati, posuditi</i>
umiljeti	*unašati, <i>griješkom mjesto</i> unositi
ũmiti: ũmîm, <i>misliti</i> ; <i>drugo je</i> umjeti	unatoč (<i>adv. i prijedl. s dat.</i>)
umivaonica	unatrage (<i>adv.</i>)

unatrč (<i>adv.</i>), <i>dosta</i>	upotrebljiv
unaviljčiti	upotrebljivati: upotrebljujem
unazad (<i>adv.</i>)	upotrijebiti
unča, <i>mjera (lat. uncia)</i>	uprav(o) (<i>adv.</i>)
unesrećavati	upriješko (<i>adv.</i>)
unesrećiti	uprijekrst (<i>adv.</i>), <i>unakrst</i>
unići: uniđem	uprijeti: uprem . . .; upr'o, uprla
unijaćenje <i>prema</i> unijatiti	*upriličiti; <i>bolje</i> prirediti
unijeti; unijeh . . .; unesav(ši); unio,	upropašćivati
unijela . . .; unijet	upropaštenje <i>prema</i> upropastiti
unizi (<i>adv.</i>), <i>kao dolje</i>	uprtnjača, <i>t. j. torba</i>
unoćati se	upuće
unovčiti	upućivati
unučad	upuštati
unuće: unučeta	uput (<i>adv.</i>), <i>odmah</i>
unućići	uračuna(va)ti
unutar <i>i</i> unutra (<i>adv.</i> , <i>ne prijedl.</i>)	urazdaleko (<i>adv.</i>)
uobičajiti se	urazumiti
uobličiti se, <i>primiti oblik</i>	ureći: urečem
uoči (<i>prijedl. s gen.</i>)	uredništvo
uočiti	uređivati
uopće(no) (<i>adv.</i>)	uriježan, <i>na pr. nož, oštar</i>
uortačiti (se)	urlikalac: urlikaoca . . ., <i>gen. mn. urli-</i>
upaljiv	kalaca
upao: upala	urlikati: urličem
upaočiti, <i>prema</i> palac: paoca	uročiti
upeći: upečem	uročnica
uplaćivati	uročnik
upletati: uplečem	urokljiv
upletnjak	usačmiti se
*uplitati, <i>dijal. mjesto</i> upletati	usahnuti
upločiti se	usavjetovati se, <i>usvijestiti se, dozvati se</i>
upljačkati, <i>zaplijeniti</i>	usebičiti
upljéhati, <i>ubiti</i>	usekač
upljesniviti se	usekati se: usečem se
upoćak: upoćka, <i>zrnice u platnu</i>	ushitati (se)
upolovačiti, <i>do polovine doći, svršiti</i>	ushtjeti: ushtjednem
upopriječiti	usićiti se, <i>kao opizmiti se na koga</i>
upored(o) (<i>adv.</i>)	*usiđelica, <i>dijal. mjesto</i> usjedilica
upotljiv	usijati
upotrebljavati: upotrebljavam	*usijđdati, <i>griješkom mjesto</i> usjedati

Komparativ: jaći, vrući, širi, viši, teži.

usirćetiti se	usrećiti
usitno (<i>adv.</i>)	usred (<i>prijedl.</i>)
ùsjecati: ùsjecâm	*usredotočiti; <i>bolje</i> skupiti
usjeći: usiječem	ustalac: ustaoca..., <i>gen. mn.</i> ustalaca
usjed, <i>bol u križima</i>	ustiti; <i>dijal.</i> *hustiti
usjedati; <i>griješkom</i> *usijedati	usto (<i>adv.</i>) 250
usjedba, <i>usjev</i>	ustrča(va)ti
usjedilica; <i>isp.</i> sjediti	ustrijeliti
ùsjeka; <i>gen. mn.</i> ùsjêkâ	ustrpjeti se
ùsjeknuti, <i>na pr. oganj, ukresati; drugo</i>	ustručavati se
<i>je</i> uséknuti, <i>ubrisati</i>	usuđivati se
Usjekovanje, <i>blagdan</i>	usuprot (<i>prijedl. s dat.</i>)
usjelina, <i>mjesto presrtno, strmeno, vr-</i>	ususret (<i>adv.</i>)
<i>letno</i>	usvijestiti se
usjemeniti se	usvjetovati se, <i>usavjetovati se</i>
usjesti: usjedem (usjednem)	ušančiti (se)
usjetiti se	ušće
ùsjev; <i>gen. mn.</i> ùsjêvâ	ušćuliti se, <i>o konju, kad načuli uši</i>
uskipjeti	ušćećeriti se
uskličnik	uširoko (<i>adv.</i>)
uskočiti	ušiv i ušljiv
uskočki	uštedjeti
uskočkinja	ušteđivati
uskočnica	uštipčić, <i>dem. prema</i> uštipak
uskoća	ušutjeti
uskos, <i>usprkos</i>	utal: utla, <i>šupalj</i>
uskrsnuće	utaman (<i>adv.</i>)
*uslijed; <i>bolje</i> poradi, s, zbog	utamničiti
usmrćivati	*utanačiti, <i>dijal. mjesto</i> uglaviti
usmrdjeti (se)	uteći: utečem
uspijevati	utez
uspjeh	uticati: utičem <i>prema</i> utaći, utaknuti,
uspješan; uspješno	<i>a</i> utjecati <i>prema</i> uteći
uspjeti: uspijem	utisućiti se
usplahiriti (se)	utjecaj
usplahnuti (se), <i>postati plah</i>	utjecati: utječem <i>prema</i> uteći, <i>a</i> uti-
usporedo (<i>adv.</i>)	<i>cati prema</i> utaći, utaknuti
uspravo (<i>adv.</i>)	ùtjeha; <i>gen. mn.</i> ùtjêhâ
usprkos (<i>prijedl. s dat.</i>)	*utjeloviti; <i>bolje</i> pridružiti, udružiti,
usput (<i>adv.</i>)	ujediniti, sastaviti
usrećavati	utjeloviti, <i>inkarnirati</i>

utjer(iv)ati	uvještiti (se)
utješan; utješno	ùvjet; <i>gen. mn. ùvjêta</i>
utješavati	uvjetan; uvjetno
utješitelj	uvježbati; <i>griješkom *uvjedžbati</i>
utješiti	uvlačaj
utješljiv	uvlačiti
utkati: učem (utkam)	uvođenje <i>prema</i> uvoditi
utočište	uvraćati, <i>vračajući (čarajući) pogoditi;</i>
utočiti	<i>drugo je</i> ùvraćati (se)
uto(m) (<i>adv.</i>)	ùvraćati (se), <i>impf. prema perf.</i> uvratiti
*utoliko (<i>adv.</i>); <i>bolje</i> toliko	se; <i>drugo je</i> uvraćati
utoliti	uvreda
utoma (<i>adv.</i>), <i>utaman</i>	uvreditelj
utrča(va)ti	uvređenik
utrijeti: utrem; utr'o, utrla . . .	uvremeniti se
utrostručiti	uvreti: uvrim
utrti; utr'o, utrla . . .	uvrh (<i>prijedl. s gen.</i>)
utruđivati	uvrijediti
utući: utučem	uvrijeti se: uvrem se; uvr'o se, uvrla
ututanj (<i>adv.</i>), <i>uzalud</i>	se . . .
utvrđenje <i>prema</i> utvrditi	uvriježiti se
*uvađati, <i>griješkom</i> mjesto uvoditi	uvrtač
*uvažati, <i>griješkom</i> mjesto uvoziti	uvrtjeti
uveče(r) (<i>adv.</i>)	uvući: uvučem
uvelak: uveoka . . ., <i>gen. mn.</i> uvelaka	uzačak
uveliča(va)ti	uzaimač
uvelike (<i>adv.</i>)	uzaimanje
uvenuti, <i>običnije nego</i> *uvehnuti	uzaimati, <i>impf. prema perf.</i> uzajmiti
*uvidjeti; <i>bolje</i> vidjeti, razabrati, razumjeti, shvatiti	uzajedno (<i>adv.</i>)
*uviđati, <i>vidi</i> *uvidjeti	uzajmice
uvijač(a)	uzajmični
uvijek (<i>adv.</i>)	uzajmiti
uvis (<i>adv.</i>)	uzak; <i>komp.</i> uži
uvjeravati	uzalud (<i>adv.</i>)
uvjeren	uzaman (<i>adv.</i>)
uvjerenje	uzamance
uvjerica	uzao: uzla
uvjeriti	uzasebice
uvjernik	uzastopce
uvjerovati se, <i>pouzdati se</i>	Uzašašće Isusovo, <i>blagdan</i>
	uzato (<i>adv.</i>)

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

uzavreti: uzavrim	uznijeti: uznesem; uznijeh . . .; uznesav(ši); uznio, uznijela . . .; uznijet
uzbijesiti se	uznos ₁ jiv
uzbrdo (<i>adv.</i>)	uzobijestiti se
uzbučati	uzreti: uzrem
uzdah	uzročan
uzdrhtati (<i>se</i>)	uzročiti
uzduh	uzveliča(va)ti
uzduž (<i>adv. i prijedl.</i>)	uzvičnik
uzeće	ùzvjerati se, kao <i>poplašiti se</i>
uzendija, <i>stremen</i>	uzvođenje <i>prema</i> uzvoditi
uzgor(a), uzgori (<i>adv.</i>)	uzvracati
uzgred (<i>adv.</i>)	uzvrtjeti se
uzletjeti	užeći: užežem
uzlić	uželjeti se
uzlijetati: uzlijećem	užgati: užgam . . .; <i>dijal. *užgem . . .</i>
uzmiješati	Užičanin, užički <i>prema</i> Užice
uzmlači(va)ti	uživalac: uživaoca . . ., <i>gen. mn. uživalaca</i>
uzmučiti (<i>se</i>)	užlijebiti
uzmućivati	užutjeti, <i>postati žut</i>
uzmuhati se	
uznički	

V.

vadivijek, <i>nešto teško, gdje čovjek svoj život gubi</i>	vasiljena
vađenje <i>prema</i> vaditi	vasiljeni i vasioni
val: vala	vasiljenski
Valpovac, valpovački <i>prema</i> Valpovo	vas kolik, <i>vidi</i> sav kolik
valjada	vašardžija, <i>sajmar</i>
vapiti: vapijem . . .; <i>griješkom *vapim . . .</i>	vatrenjača, <i>paroplov</i>
varićak, <i>mjera</i>	vavijek; <i>običnije</i> uvijek
varjača	vavijest
varmeđa	vazdan (<i>adv.</i>), <i>neprestano</i>
varmeć(s)ki	večati
varničav, <i>na pr. barut</i>	veče(r)
varošanče: varošanceta	večera
varošče: varoščeta	večera(va)ti
varoščica	večerivati
vascijeli: vascijeloga	večernjača
*vas dan, <i>vidi</i> vazdan	večernjica
	već(e)

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

Većeslav	vijača, <i>lopata za vijanje žita</i>
veći, <i>komp. prema velik</i>	vijati
većina	viječan, <i>koji dugo traje, trajan (komp. vječniji); drugo je vječan</i>
većma	viječnost <i>prema viječan; drugo je vječnost</i>
vedrica	vijeća
vedro; <i>dijal. *vjèdro i *vijèdro</i>	vijećanje
*vehnuti; <i>običnije venuti</i>	vijećati
vele, <i>vidi pod 197</i>	vijeće
veličajan	vijećnica
veličanstven	vijećnik
veličanstvo	*vijedro, <i>dijal. mjesto vedro</i>
veličati	vijek; <i>mn. vijekovi</i>
veličav, <i>koji se rado veliča</i>	vijenac; <i>gen. mn. vjenâcâ</i>
veličina	vijeno, <i>miraz</i>
velik; <i>komp. veći</i>	vijenje <i>prema viti (se)</i>
velikačak	vijest
veljača	vijetati, <i>obećati</i>
venuće	vijoriti se
venuti, <i>običnije nego *vehnuti</i>	vikač
veo: vela	viličiti, <i>na pr. konja, zaulariti ga</i>
verati (se)	Vilić-selo
veresija; <i>griješkom *vjeresija</i>	vime; <i>griješkom *vjeme</i>
vesaoce, <i>dem. prema veslo</i>	vinkovački, <i>Vinkovčanin prema Vinkovci</i>
veseo: vesela	vinodjelje
veslač	vinogradski
vezač	visiti (se), <i>dizati (se) uvis; drugo je visjeti</i>
vezilac: <i>vezioca . . . , gen. mn. vezilaca</i>	všjeti; <i>višah . . . ; visjeh . . . ; visjev(ši); visio, visjela . . .</i>
vičan	visočanstvo
Vića i Vičo, <i>hip. prema Vićentije (i Vilip, Filip)</i>	visočina
vidjelac: <i>vidioca . . . , gen. mn. vidjelaca, koji vidi</i>	visok; <i>komp viši (visočiji); više</i>
vidjelica, <i>svijeca</i>	višeput, <i>ali više puta(i)</i>
vidjelo; <i>gen. mn. vïdjêlâ</i>	vitao: vitla
vidjeti: <i>vidim (viđu); viđah . . . ; vidjeh . . . ; vidjev(ši); vidio, vidjela . . . ; viđen</i>	vječan, <i>vjekovit; drugo je viječan</i>
vidljiv	vječit
viđati	vječnost
viđenje <i>prema vidjeti</i>	vjedogonja
vihar (<i>gen. jedn. vihara</i>) i vihor	vjedovit

Uz *nj, k* i *s* ne piše se apostrof.

- *vjedro, *dijal. mjesto vedro*
 *vjedžba, *griješkom mjesto vježba*
 vjeđa; *gen. mn. vjeđâ, obrva*
 Vjekoslav
 vjekovati
 vjekovit
 *vjeme, *griješkom mjesto vime*
 vjenčac, *dem. prema vijenac*
 vjenčani(ca)
 vjenča(va)ti
 vjenčić, *dem. prema vijenac*
 vjera; *gen. mn. vjeřâ*
 vjèran; *dijal. *vijeran*
 vjerenica
 vjereničin
 vjerenik
 *vjeresija, *griješkom mjesto veresija*
 vjeridba
 vjeri(va)ti
 vjèrnost; *dijal. *vijernost*
 *vjerodostojan; *bolje dostojan (vrijedan)*
 vjere, pouzdan
 *vjeroispovijed, *vjeroispovijedanje, *vjeroispovijest; *bolje ispovijest(d) vjere*
 vjerojatan; *griješkom *vjerojetan i *vjero-*
rovatan
 *vjeronauk; *bolje nauk vjere*
 vjerovanje; *Vjerovanje, molitva*
 vjerovati
 *vjeroznak; *bolje rukodavac, ruko-*
davnik
 *vjerozakon; *bolje zakon, vjera*
 vjerski
 vjesnik
 vješač
 vješati *i sve izvedene*
 vješt *i sve izvedene*
 vještac: vješca
 vještački
 vještica
 vjetar *i sve izvedene*
- vjetrenjača
 vjetrenjak
 vjetric *i vjetrić*
 vjetriti
 vjetrni, *na pr. mlin*
 vjetrogonja
 vjetromet
 vjetrovit
 vjeverica
 vjeveričić
 vježba *i sve izvedene*
 vježbalac: vježbaoca . . ., *gen. mn.*
vježbalaca
 vlača, *drljača*
 vlačale (*množ. žen. roda*), *vlakala*
 (*množ. sred. r.*)
 vlačiti
 vlačuga, *paočanica*
 vlačè
 vladalac: vladaoca . . ., *gen. mn. vla-*
dalaca
 vladalački
 vladičanstvo
 vladičin
 vladičiti (se)
 Vlah(o)
 vlasništvo
 vlasteoka
 vlasteoski, *običnije nego vlastelski*
 vlasteostvo, *običnije nego vlastelstvo*
 Vlašići, *zvijezde*
 vo: vola
 voč! vočke! *uzvici, kojima se odgonè*
goveče
 vočić, *dem. prema vo*
 voćar
 voće
 Voćin
 voćka
 voćkati (*t. j. vođ-kati*), *voditi kojekuda*
 voćnjak

Tuđe *i-a* u nas je *ija*: *dijalekt.*

vodeničar	vragolstvo
vodenični, <i>na pr. kamen, kolo</i>	vrančev
vodičar, <i>koji nosi vodu</i>	vrančić, <i>dem. prema vranac</i>
vodič, <i>koji vodi</i>	vranić
vodijer	Vrapče
vodilac: vodioca . . . , <i>gen. mn. vodilaca</i>	vrapčić, <i>dem. prema vrabac</i>
Vodokršće, <i>blagdan (Bogojavljenje)</i>	vrapčji
vodotočje, <i>vodovod</i>	vrataoca (<i>mn. sred. roda</i>), <i>dem. prema</i>
vođ	vrata (<i>vratlo</i>)
Vođinci	vrtič, <i>ime biljci; drugo je vrtić</i>
vojevati	vrtić, <i>dem. prema vrat; drugo je vrtič</i>
Vojica	vrbotoč
Vojin	Vrbovščanin <i>prema Vrbovsko</i>
vojnički	vrč
Vojnić	vrčati: vrčim, <i>vrnčati</i> ; vrčati: vrčam,
vojništvo	<i>perjati</i>
vojvodski	vrčica, <i>gvozdена perajica</i>
vojvodstvo	vrčmati, <i>vrnčati</i>
volak: voka . . . , <i>gen. mn. volaka</i>	vrćenje <i>prema vrtjeti</i>
voloski, Vološčanin <i>prema Volosko</i>	vřci: vrgnem; vřci: vršem
voljenje <i>prema voljeti</i>	vrčkati, <i>dem. prema vrtjeti</i>
voljeti; voljah . . . ; voljeh . . . ; vo-	*vrebac, <i>dijal. mjesto vrabac</i>
ljev(ši); volio, voljela . . .	vrebač
vošće, <i>nekakvo bilje</i>	vreća (<i>ikav. vrića</i>)
voštanica	vrednica, <i>vrijedna žena</i>
vozač	vrednik, <i>vrijedan čovjek</i>
vozilac: vozioca . . . , <i>gen. mn. vozilaca</i>	vrednoća
vrabac	vrednota
vrač	vrelo (<i>ikav. vrilo</i>)
vračanje <i>prema vračati; drugo je vra-</i>	vremen(it)
<i>ćanje</i>	vremenski
vračar	vremešan
vračati <i>prema vrač; drugo je vračati</i>	vrénje <i>prema vreti</i>
vrača <i>prema vračati; na pr. bez plaće</i>	vreo! vrela . . .
<i>i bez vraće</i>	vreoce, <i>dem. prema vrelo</i>
vračalac: vraćaoća . . . , <i>gen. mn. vra-</i>	vreti: vrim . . . vru; vrući; vreo (vrio),
<i>ćalaca</i>	vrela . . .
vračanje <i>prema vračati; drugo je vra-</i>	vreva
<i>ćanje</i>	vrh
vračati <i>prema vratiti; drugo je vračati</i>	vrgomoski, Vrgomoščanin <i>prema Vrgin</i>
vradžbina, <i>čarolije</i>	Most

vrijeći: vršem	vrtača, <i>dolina; vrtlog (u vodi)</i>
vrijed: vrijeda, <i>prišt</i>	vrtao: vrtla, <i>vrt</i>
vrijedan; <i>komp.</i> vredniji	vrtjeti; vrćah...; vrtjeh...; vrtjev(ši);
vrijediti	vrtio, vrtjela...
vrijednost	vrtlar <i>i izvedene; griješkom *vrtljar...</i>
vrijednja	vruć; <i>komp.</i> vrući
vrijeđati	vručica
vrijeme: vremena	vručina
vrijes <i>ili</i> vrijesac <i>ili</i> vrijesak, <i>ime travi</i>	vrvca; <i>dijal.</i> *vrpca
vrijeslo, <i>povraz</i>	vrvljenje <i>prema</i> vrvjeti
vrijeti se: vřem se . . .; vřah se . . .;	vrvjeti; vrvljah...; vrvjeh...; vrvjev(ši);
vrijeh se . . .; vrv(ši) se; vr'o se,	vrvio, vrvjela...
vřla se . . .	vućac: vućca
vriježa, <i>struk, na čemu rastu bundeve,</i>	vućad
<i>lubenice i t. d.</i>	vućenje <i>prema</i> vući: vućem
vriježiti se	vućetina, <i>vućja koža i kapa od nje</i>
vrkoč, <i>kicoš</i>	vućica
vrkočiti se, <i>kicošiti se</i>	vućić, <i>dem. prema</i> vuk
vrličina, <i>vr'o čovjek</i>	vućija, <i>bremenica</i>
vrloća	vućina, <i>augm. prema</i> vuk
vrnčati: vrnčam	Vučitrn
vr'o (<i>vřli</i>): vřla, vřlo	vućji
*vrpca, <i>dijal. mjesto</i> vrvca	vućke(i) (<i>adv.</i>)
vrсноća	vući: vućem
*vrst: *vrsti, <i>dijal. mjesto</i> vrsta: vrste	vugnuće
vršćić, <i>dem. prema</i> vrh <i>i</i> vrg	Vujica
vršilac: vršioća . . ., <i>gen. mn.</i> vršilaca	*vunta, <i>dijal. mjesto</i> funta

Z.

zabadava (<i>adv.</i>)	zablehnuti se; <i>dijal.</i> *zablenuti se
zabahtati: zabašćem	zabliještiti
zabiglisati	zaboljeti
zabijediti, <i>obijediti</i>	zabrbl(j)ati (se)
zabijeliti, <i>učiniti da bude (malo) bijelo</i>	zabrđe
zabijeljati, <i>početi bijeljati</i>	zabrežje
zabilješka	zacijediti
zabilježiti	zacijelo (<i>adv.</i>)
zabjeci: zabjegnem	zacijeljati
zabjeloglaviti se, <i>udati se</i>	zacijeniti
zablehnut; <i>dijal.</i> *zablenut	zacijepiti

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

zacjeđivati
 zacjeljivati
 zacjenjivati
 zacrljeniti, *učiniti da bude što crljeno*
 zacrljenjeti, *postati crljen*
 zacrveniti, *učiniti da bude što crveno*
 zacrvenjeti, *postati crven*
 zacuriti
 zacviljeti
 začamiti
 začarati
 *začasni, *griješkom mjesto počasni*
 začavlititi
 začeeće
 začeliti
 začelje
 začeljivati
 začepak
 začepiti
 začepljivati
 začepirati
 začestiti
 začetak
 začeti: začnem; *griješkom* *začmem
 začetnik
 začimba
 začin(a)
 začiniti
 začinjati
 *začudan; *bolje začudo*
 začuditi se
 začuti
 začí: začem
 začopati i začopiti, *blatom zamazati*
 zadaća
 zadačnica
 zadah(a)
 zadaždjeti
 zadihati se
 zadijeliti se
 zadijevati

zadjeljati
 zadjenuti, zadjesti, zadjeti
 zadjetinjiti
 zádjeva; *gen. mn. zádjevâ*
 zadjevica
 zadjevojčiti se
 zadocniti
 zadocnjenje *prema* zadocniti
 zadosta (*adv.*)
 zádovijek (*adv.*)
 zadovoljenje *prema* zadovoljiti
 zadovoljiti; *griješkom* *zadovoliti
 zadrhtati: zadržćem
 zadrijemati
 zadrijeti: zadrem...; zadr'o, zadrila...
 zadugo (*adv.*)
 zaduh(a)
 zaduhati se
 zadušljiv
 *zafaliti, *dijal. mjesto zahvaliti*
 *zafatiti, *dijal. mjesto zahvatiti*
 zagaćivati *prema* zagatiti (*vodu*)
 zagalaćiti, *zagaliti*
 Zagarač: Zagarča, *polje i pleme u Crnoj Gori*
 zagledač
 zagluh(nuti)*
 zagojaćivati
 zagonačke(i), *na pr. skočiti*
 zagorijel: zagorijeli, *kad što zagori, udara na zagorijel*
 zagorijevati
 zagorio: zagorjela
 Zagorje
 zagorjelica, *rakija*
 zagorjeti
 zagorči(va)ti
 zagrađivati
 zagrđjeti
 zagrebački, Zagrepčanin *prema* Zagreb
 zagrijati se

zagrižljiv	zakasniti
zagrmjeti	zaklanjač
zagruhati	zaklinčiti
zagudjeti	zaklinjač
zagušljiv	zaključak
zahiljiti	zaključa(va)ti
zahitati: zahitam	zaključići(va)ti
zahititi	zakonačiti, <i>konak učiniti, zanočiti</i>
zahladiti, <i>postati hlad</i>	zakopča(va)ti
zahladnjeti, <i>postati hladno</i>	zakoračići(va)ti
zahlađivati	zakovrčiti
*zahman, <i>griješkom mjesto zaman</i>	zakraćivati
zahod	zakrčići(va)ti
zahođenje <i>prema</i> zahoditi	zakrič: zakričići, <i>zabrana</i>
zahrkati: zahrčem	zakričati
zahtijevati	zakrlještititi <i>očima</i>
zahtjeti: zahtijem, zahtjednem	zakročiti
záhtjev; <i>gen. mn. záhtjêvâ</i>	zakršta(va)ti
zahučkati	zakuča(s)t
zahukati: zahučem	zakučiti, <i>zapeti, zakinuti; drugo je</i>
*zahvaćati; <i>bolje</i> zahvatati	zakučiti
zahvalan	zakučivati <i>prema</i> zakučiti
zahvaliti; <i>dijal. *zafaliti . . .</i>	zakučiti <i>kome kuću, priskrbiti mu je;</i>
zahvatati: zahvatam; <i>dijal. *zafatati</i>	<i>drugo je</i> zakučiti
zahvatiti; <i>dijal. *zafatiti</i>	zakuha(va)ti
zaimati; <i>dijal. *zajimati</i>	zakukurijekati
zaintačiti	zakupnički
zaiskati: zaištem	zakvačiti <i>što, kao kvakom zahvatiti</i>
za ispokoj duše	*zakvačiti se, <i>dijal. mjesto zavaditi se,</i>
zaista i zaisto (<i>adv.</i>)	spopasti se
zajamčiti	zalac: zalca
Zaječar	zaléći: zaléžêm i zalèći: zàležêm,
zaječati	zàlegnêm; <i>drugo je</i> zaljeći
zajédati	zaletjeti (se)
zajedničan, <i>druževan</i>	zalih
zajedničar	zaliječiti
zajednički	zalijegati
zajedno (<i>adv.</i>)	zalijepiti
*zajimati, <i>dijal. mjesto zaimati</i>	zalijetati: zalijećem
zakačiti	zalijevati
zakačka	zaliv i zaljev

- zalučiti, odbiti, odlučiti; zalučiti, *po-
miješati u jelo luka*
 zalud (*adv.*)
 zaluditi, činiti, da tko bude kao lud;
drugo je zaludjeti
 zaludjeti; zaludjeh . . .; zaludjev(ši);
 zaludio, zaludjela . . ., *biti kao lud*;
drugo je zaluditi
 zaludu (*adv.*)
 zaludivati
 zaljeći: zalježem i zaljegnem, *zaljesti*;
drugo je zaleći
 zaljepljivati
 zaljesti: zaljezem
 zaljetiti
 zaljev i zaliv
 zäljeva, *vrsta kisela mlijeka*
 zamahnitati
 zamahnuti
 zamalo (*adv.*)
 zamamljiv
 zaman; *griješkom* *zahman
 zamašćivati, *mašću začinjati*
 zamčica, *dem. prema zamka*
 zametati: zamećem; *griješkom* *zamitati
 zamijeniti
 zamijesiti
 zamijetiti
 zamisao: zamisli
 zämjena; *gen. mn. zämjênâ*
 zamjenica
 zamjenik
 zamjenit
 zamjenjivati
 zámjera; *gen. mn. zámjêrâ*
 *zamjeran; *bolje osobit, velik, golem*
 zamjêránje
 zamjêrati; *griješkom* *zamijerati
 zamjeravati (se)
 zamjeriti (se)
 zamjestiti; *običnije namjestiti*
- zamješivati
 zämještati; *griješkom* *zamiještati
 zamlaćivati
 zamliječiti
 zamlječivati
 zamnogo (*adv.*)
 zamočiti
 zamrači(va)ti
 zamrčiti
 zamrežiti
 zamrijeti: zamrem . . .; zamr'o, zamrla . . .
 zamrml(j)ati
 zamučati
 zamučiti
 zanago (*adv.*), *zaista*
 *zanašati, *griješkom* mjesto zanositi
 zaneć(iv)ati
 zanijekati
 zanijemjeti
 zanijeti: zanijeh . . .; zanesav(ši); zanio,
 zanijela . . .; zanijet
 zanimljiv
 zanočiti
 zanovijet: zanovijeti
 zanovijetalac: zanovijetaoca . . ., *gen.*
mn. zanovijetalaca
 zanovijetalo
 zanovijetati: zanovijetam
 zanovjetaš
 zanjemčati
 zanjihati
 zao: zla; *komp. gori*
 zaodijevati
 zaodjenuti, zaodjesti, zaodjeti
 zaonda (*adv.*)
 zaosob (*adv.*), *kao jedan za drugim*
 zaovičin
 zapaćati, *impf. prema perf. zapatiti*
 zapaha
 zapaljiv
 zapaštati, *impf. prema perf. zapostiti*

Piše se: umr'o, satr'o, su'ržica.

zapašnjača	apovjediti
zapčija, <i>koji pazi na zapt</i>	zapovjedni
zapćenje <i>prema</i> zaptiti	zapovjednik
zapećavati	zapovjedništvo
zapećatiti	zapracati, <i>kao šiljati kojekud</i>
zapećak	zapravo (<i>adv.</i>)
zapeći se: zapećem se	zaprčiti <i>nos</i>
apijevalja, <i>narikača</i>	zaprećivati <i>prema</i> zaprijetiti
zapijevati, <i>impf. prema perf.</i> àpjevati	zaprečivati <i>prema</i> zapriječiti
zàpijevka; <i>mn.</i> zàpijevke, zàpjêvâkâ,	zapreka
zàpijevka	zaprekovati, <i>zabraniti</i>
zapinjač(a)	zapriječiti
zapjeniti (se)	zaprijeti: zaprem; zapr'o, zaprla . . .
zapjenušiti se	zaprijetiti
zàpjevati, <i>perf. prema impf.</i> zapijevati	zapriličiti, <i>postati prilika</i>
zaplamtjeti	apućak
zaplavjeti	zapućati, <i>zakopćati</i>
zappleće, <i>pomoć, obrana, štit</i>	zapućiti
zapletati: zapplećem	zapuhača, <i>žaba krastavica</i>
zaplijeniti	zapuno (<i>adv.</i>)
*zaplitati, <i>griješkom</i> mjesto zapletati	zapustjeti, <i>postati pusto</i>
zapljačkati	zapušač
zapljéhati, <i>udariti</i>	zarad(i) (<i>prijedl.</i>)
zàpljena; <i>gen. mn.</i> zàpljênâ	zaradšta (<i>adv.</i>)
zapljenjivati	zarađivati
zapljeskati	zaran(a) (<i>adv.</i>)
započetak	za'rđati; <i>dijal.</i> *zahrđati
započeti: započnem; <i>griješkom</i> *započmem . . .	zareći se: zarećem se
započinjati; <i>griješkom</i> *započimati . . .	zaređivati
zapodijevati, <i>impf. prema perf.</i> zapodjenuti	zaručan
zapodjenuti, zapodjesti, zapodjeti	zaruči(va)ti
zaponjač	zaručnica
*zaposjedati, <i>vidi</i> zaposjesti	zaručnik
*zaposjesti; <i>bolje</i> osvojiti, auzeti, zapremiti	zarudjeti
zaposlijed (<i>adv.</i>)	zarumeniti se
zapovijed	za'rzati; <i>dijal.</i> *zahrzati
zapovijedati	zasad(a) (<i>adv.</i>)
zapovijest	zasađivati
	zase, zasebe (<i>adv.</i>), <i>napose</i>
	zaselak: zaselka
	zasijati

Riječi se rastavljaju po slogovima: do-bro.

- zasijecati
 zasijevati
 zasipač
 zasjeći: zasiječem
 zäsjeda; *gen. mn. zäsjêdâ*
 zasjedač
 zasjedanje; *griješkom* *zasijedanje
 zasjedati; *griješkom* *zasijedati
 zasjednik
 zasjednuti
 zasjek
 zäsjeka; *gen. mn. zäsjêkâ*
 zäsjena; *gen. mn. zäsjênâ*
 zäsjenac: zasijenca, *sjenka*
 zäsjenak: zasijenka, *zasjenac*
 zasjeniti
 zasjenjivati
 zasjesti: zasjedem (zasjednem)
 zaskočiti
 zaslađivati
 zaslijepiti *kome oči, učiniti da bude slijep, da ne vidi; drugo je zaslijepjeti*
 zaslijepjeti, *postati slijep; drugo je zaslijepiti*
 zasmijati se
 zasmočak, *začina*
 zasmočiti
 zasmrdjeti
 zastalno (*adv.*)
 zastarjelost
 zastarjeti
 zastavnički
 zastidjeti (se)
 zastirač
 zastrijeliti
 zastrijeti: *zastrem...; zastr'o, zastrla...*
 zastudjeti
 zastupnički
 zasučak, *što se zasuče, na pr. od tijesta*
 zasvagda (*adv.*)
- zasvijetliti
 zasvjedočavati
 zasvjedočiti
 zasvrbjeti
 zašačiti, *čušiti*
 zašećeriti
 zaštedjeti
 zaštićivati
 zašto (*vezn. i adv.*); *vidi pod 250*
 zašutjeti
 zataći: zataknem
 zateći: zatečem
 zateščati
 zatežljiv
 zaticati *je prema zataći, a zatjecati prema zateći*
 zatilak: zatioka..., *gen. mn. zatilaka*
 zatiljak: zatiljka
 zatim, zatijem (*adv.*) 250
 zatirač
 zatjecati *je prema zateći, a zaticati prema zataći*
 zatjer(iv)ati
 zato (*adv.*); *vidi pod 250*
 zatoč: zatoča, *opklada*
 zatočenje
 zatočiti
 zatočnički
 zatočnik
 zatrča(vati) se
 zatrebati
 zatreptjeti
 zatrti: *zatrem...; zatr'o, zatra...*
 zatrudnjeti; *zatrudnjeh...; zatrudnjev(ši); zatrudnio, zatrudnjela...*
 zatrudivati
 zatući: zatučem
 zaufano
 zauhar (*adv.*), *korisno*
 zaunapredak (*adv.*)
 *zauvar, *dijal. mjesto zauhar*

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

- zauvijek (*adv.*)
 *zavađati, *griješkom mjesto* zavoditi
 zavarčiti
 zavičaj
 zavidjeti; zaviđah . . .; zavidjeh . . .;
 zavidjev(ši); zavidio, zavidjela . . .
 zaviđenje *prema* zavidjeti
 zavijača
 zavijevati *prema* zavijati
 zaviličiti, *na pr. konja, zaulariti*
 *zavisjeti *o kome; bolje* stajati do . . .
 závjera; *gen. mn.* závjêrâ
 zàvjerak: zàvjêrka; *u kletvi: trista mu*
 zavjeraka!
 zavjeravati se
 zavjeriti se
 závjes; *gen. mn.* závjêsâ
 zavjetan
 zavjesiti
 zavješati (se)
 zàvjet; *gen. mn.* zàvjêtâ
 zavjetina
 zavjetovalac: zavjetovaoca . . ., *gen. mn.*
 zavjetovalaca
 zavjetovanik
 zavjetovati
 zavjetrina
 zavjetrno
 zavlačiti
 zavladičiti
 zavođenje *prema* zavoditi
 *zavoljeti; *bolje* zamilovati
 zavraćati
 zavrćivati, *impf. prema perf.* zavrtjeti
 zavrćkola
 zavreda
 zavreti: zavrem . . .; zavreo, zavrela . . .;
 drugo je zavrijeti
 zavrijeti: zavrem . . .; zavr'o, zavrila . . .,
 kao zatvoriti; drugo je zavreti
 zavrtjeti
 zavrzača, *žena velika i nespretna*
 zavući: zavučem
 zazbilj (*adv.*)
 zazeljenjeti, *početi zelenjeti*
 zazorljiv
 zazreti: zazrem, *plašiti se*
 zazrijevati
 zazvečati
 zažeci: zažežem
 zaželjeti
 zažutiti, *činiti da bude što žuto; drugo*
 je zažutjeti
 zažutjeti, *biti žutu; drugo je* zažutiti
 zbjeci se: zbjegnem se
 zbjëg
 zbjëžati se
 zbog
 zbogom (*adv.*)
 zbornički
 zdesna (*adv.*)
 zdjèla; *gen. mn.* zdjêlâ
 zdjesti: zdjenem (zdjedem)
 zdjetan: zdjetna
 Zdravomarija, *molitva*
 zdvora (*adv.*), *spolja*
 zečevina, *zečje meso*
 zečić
 zečji
 Zećanin *prema* Zeta
 zelembać
 zelenić *i* zelenićak, *zeleno mlado tanko*
 drvo
 zeleniti, *činiti da bude što zeleno; drugo*
 je zelenjeti
 zelenjeti; zelenjah . . .; zelenjeh . . .;
 zelenjev(ši); zelenio, zelenjela . . .,
 biti zelenu; drugo je zeleniti
 zemička *i* zemlička
 zemljòdjelac: zemljòdjêlca
 zemljòdjelka
 zetski *prema* Zeta

zgađati
 zgnječiti
 zgorjeti
 zgrčiti
 zgrijati
 zgriješiti
 zgrijevati
 zgrtati: zgrćem
 zgruhati (se)
 zgučiti
 zguštavati
 zijehalica, *zijevalica*
 zijehati, *zijeovati*
 zijehavica, *zijevo*
 zijehnuti, *zijevnuti*
 zijevo
 zijevalica
 zijeovati
 zijevnuti
 zimnjača, *jabuka, kruška i t. d. zimna*
 zimogrižljiv
 zjenica
 zlaćan
 zlaćenje *prema* zlatiti
 zlaradičke, *zlaradice*
 zličina
 zlič, *zli prišt*
 zličće, *zlo*
 zlijed
 zlijediti
 zlijedenje *prema* zlijediti
 zlikovački
 zlo (*adv.*); *komp. gore*
 zločest
 zločestvo, *zloba*
 *zločin, *griješkom mjesto* zločinstvo
 zločinac
 zločinstvo
 zloća
 zloćud(an)
 zloćudnost

zlopaćenje *prema* zlopatiti
 zlosreća
 zlosrećnik
 zmijče: zmijčeta
 zmijčić
 značaj
 značajan
 značenje
 značiti
 znalac: znalca
 *znaličan *i izvedene; bolje* radoznao...
 zoreti: zorim, *vidi* zreti
 zornjača
 zračan
 *zračiti, *na pr. sobu; bolje* promahivati
 zreлина
 zrelost
 zrenik
 zreo: zrela
 zreti: zrem (zrim) . . .; zreo, zrela . . .
 zrijevati, *običnije složen, na pr. dozri-*
jevati
 Zrinski
 zubača
 zubić
 zubunčina
 zubunić
 zučati: zućim
 zujača, *zujalica (djetinja igračka)*
 zulumčar
 zurenje *prema* zuriti
 zuriti
 *zvaničan; *bolje* služben
 zvećac: zvećca, *nekakva trava*
 zvećak
 zvećan
 zvećati
 zvećka, *klepalo*
 zveketati: zvekećem
 zvijer: zvijeri; *u mn. bude i muškoga*
roda: zvjerovi

zvijerac, <i>vuk</i>	zvjezdar
zvijere: zvjèreta	zvjezdast
zvijerin <i>prema</i> zvijer	zvjezdica
zvìjerje	zvjezdo-; <i>tako se pišu sve sastavljene riječi, kojima je prva pola prema zvijezda; na pr. zvjezdolik</i>
zvijèzda; <i>dat., lok. i instr. mn. zvjezdama i zvijèzdama</i>	zvjezdovit
zviježđe	zvježdán, <i>nekakva trava</i>
*zvjedljiv <i>i izvedene, dij. mjesto radoznao . . .</i>	zvonačac: <i>zvonačca, nekakva trava</i>
zvjerád <i>prema</i> zvijere	zvončac: <i>zvončca, zvonačac</i>
zvjerati, <i>plašljivo gledati oko sebe</i>	zvončić
zvjerav, <i>koji zvjera</i>	zvonič, <i>nekakva biljka; zvonič bi bilo kao zvonce</i>
zvjerinac, <i>lišaj</i>	zvoniti
zvjerinjak	zvonjenje <i>prema</i> zvoniti
zvjerinje	zvrčak
zvjerka	zvrčati: <i>zvrčim</i>
zvjerokradica	zvrčina, <i>zvekan</i>
zvjerski	zvrčka
zvjerstvo	zvrčoka, <i>škrebetaljka</i>
zvjezdan, <i>nekakva trava</i>	zvučan
zvjezdan, <i>na pr. zvjezdano nebo</i>	zvučiti
Zvjezdana	

Ž.

žabić	ždreban: <i>ždrebna</i>
žablji	ždrèbati, <i>ždrijebom odlučiti; griješkom</i>
žabokrečina	*ždrijebati
žabokrijek	ždrebećak, <i>zub</i>
žalac: žalca	ždrebeći
žalba	ždrebence: <i>ždrebenceta ili ždrebešce: ždrebešceta, dem. prema ždrijebe</i>
žalibože	ždrebica
žalošćenje <i>prema</i> žalostiti	ždrepcanik, <i>na kolima (jarmak)</i>
žaljenje <i>prema</i> žaliti	ždrepcić, <i>dem. prema ždrijebac</i>
žao; <i>komp. žalije</i>	ždrijeb; <i>mn. ždrebovi</i>
žaobina	ždrijebac; <i>gen. mn. ždrìjebâcâ</i>
žaoce: žaoča, <i>dem. prema</i> žal(ac)	*ždrijebati, <i>griješkom mjesto ždrebati</i>
žaoka	ždrijebe: <i>ždrèbeta; mn. ždread</i>
žarač, <i>ožeg</i>	ždrijebiti (se)
ždral: ždrala	ždrijelo
ždread <i>prema</i> ždrijebe	

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

- ždrijeti: žderem
 žećca, *prema* žeđ 81
 žeći: žežem
 žednjeti; žednjah . . .; žednjeh . . .;
 žednjev(ši); žednio, žednjela . . .
 žeđahan
 želješce: želješceta, *dem. prema* željezo
 željeti; željah . . .; željeh . . .; željev(ši);
 želio, željela . . .
 željeznica
 željeznički
 željezo
 žemba, *ženidba*
 ženskić
 žepački, Žepčanin *prema* Žepče
 žestok; *komp.* žešći i žestočiji
 žešćenje *prema* žestiti
 žetelac: žeteoca . . ., *gen. mn.* žetelaca
 žetelački
 žeteličin
 Žiča
 žičina (*prema* židak), *židina*
 žiče
 židak; *komp.* žiđi
 žitkoća
 živače: živačeta
 živahan
 živčan
 živičiti
 živić, *mladica*
 živinče: živinčeta
 živjeti; življah . . .; živjeh . . .; živjev(ši);
 živio, živjela . . .
 življenje *prema* živjeti
 životinja, životinjski
 žličica, *dem. prema* žlica
 žličnjak, *gdje stoje* žlice
 žlijeb; *mn.* žljèbovi
 žlijebiti
 žlijezda
 žljebast, žljebovit
 žmurečke
 žnjeti: žnjem; žnjev(ši); žnjeo, žnjela . . .;
 žnjeven . . .; *pravilnije* žeti
 žuč
 žučica (*prema* žuk), *zanovijet*
 žučak
 žućanica, *divlja salata i žutica (bolest)*
 žućenje *prema* žutiti i žutjeti
 žućka(ra)st
 Žudio: Žudjela (*gen. mn.* Žudjelâ), *Žid*
 žudjeti; žuđah . . .; žudjeh . . .; žu-
 djev(ši); žudio, žudjela . . .
 žuđenje *prema* žudjeti
 *žuhak, *dijal. mjesto* žuk
 žuljajiv
 žuljiti; *griješkom* *žuliti
 žunjic
 župnički
 žut; *komp.* žuci
 žutičav *prema* žutica
 žutiti, *činiti da što bude* žuto; *drugo*
je žutjeti
 žutjelj, *cvijet (tulipan)*
 žutjenica, *nekakva trava*
 žutjeti; žučah . . .; žutjeh . . .; žutjev-
 (ši); žutio, žutjela . . ., *biti* žutu;
drugo je žutiti
 žvakati: žvaćem
 žvatalac: žvataoca . . ., *gen. mn.* žva-
 talaca
 žvatati: žvaćem.

KLJUČ.

KLING

Brojevi pokazuju §§ u ovoj knjizi.

a pomično u riječima iz grčkoga i latinskoga jezika, 283—285;

— na kraju tuđih riječi, 291.

-ač, nastavak, 27.

-ača, nastavak, 28.

-ač(a)k, nastavak, 29.

-ač(a)n, nastavak, 30.

-ačina, nastavak, 31.

-ači, nastavak, 50.

-αι grčkih riječi piše se u hrv. prema latinskom izgovoru (*e*), 260.

-αιος, grčki završetak, u hrv. se izmjenjuje u *ej*, 294.

Akcenti, znaci za njih, 319.

-αος, grčki završetak, u hrv. se izmjenjuje u *aj*, 296.

Apostrof, 327;

— označuje samoglasno *r*, 329;

— kad ga ne valja bilježiti, 328.

-as (gen. *-adis*, *-antis*), **-ας** (gen. *-αδος*, *-αντος*), latinski i grčki završeci, izmjenjuju se u hrv. u *-ad(a)*, *-ant*, 298;
— **-ας** (gen. *-ου*), **-as** (gen. *-ae*), grč. i latinski završeci, odbacuju u hrv. *s*, 289.

au, **αυ** grčkih i latinskih riječi u hrv. ostaje 262;

— mijenja se u hrv. u *av*, 263.

-aus, latinski završetak, izmjenjuje se u hrv. u *aj*, 296.

b ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *p*, 81.

Bezvučni suglasnici, 79;

— kako se mijenjaju ispred zvučnih, 84;

— ispred *v* se ne mijenjaju, 86.

Brojevi sastavljeni, 211—217.

c piše se prema lat. *ti*, 266;

— prema grč. *κ* u općim imenima, 267;

— prema talijanskome *z*, *zz*, 269.

ch latinsko u hrv. se piše *h*, 271.

Crtica, kad se upotrebljava, 322 do 325;

— u sastavljenim imenicama, 184 do 190;

— u sastavljenim pridjevima, 194 do 195.

č u oblicima imeničnim, 22;

— u pridjevnim (u komparativu i superlativu), 23; u glagolskim 24;

— u izvedenim riječima (prema *k*, *c*, *č*), 25;

— ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *dž*, 84;

— ispred *t* mijenja se u *š*, 88;

— ispred *t* ostaje nepromijenjeno, 89;

— ispred *c* mijenja se u *š*, 90;

— ispred *c* ostaje nepromijenjeno, 91;

— rusko, slovensko i bugarsko na kraju ličnih vlastitih imena mijenja se u *ć*, 257.

-čad, nastavak, 32.

-če, nastavak, 33.

Čestice, vidi *veznici*.

-čica, nastavak, 35.

-čić, nastavak, 36.

- é** u oblicima imeničnim, 44;
 — u oblicima pridjevnim, 45;
 — u oblicima glagolskim, 46;
 — u izvedenim riječima (prema *t i é*), 47;
 — prema *k* u tuđim (grčkim i turskim) riječima, 48;
 — ili *k* u tuđim (grčkim i turskim) riječima, 49.
- éi**, nastavak, 51.
- d** ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *t*, 81;
 — ispred *c, č i ć* ispada, 99;
 — ispred *e, ě i e* ostaje, 100—101;
 — ispada ispred *š*, 103;
 — ostaje ispred *s*, 105;
 — ostaje ispred *š*, 104;
 — ispada između dva suglasnika, 106;
 — ostaje između dva suglasnika, 108 do 109.
- da**, veznik, piše se zajedno s veznicima, 235;
 — piše se odjelito od veznika, 236;
 — kad se ispred njega ne meće zarez, 365.
- de(r)** stojeći iza imperativa piše se s njime zajedno, 228.
- dj** prema ekavskom *de* i ikavskom *di*, 63;
 — u složenim riječima, 64;
 — u tuđim književničkim riječima, 65;
 — mjesto *đ*, 62.
- dt** mijenja se u *t*, 82.
- Dva samoglasnika** ostaju u tuđim riječima, 262.
 — među njih se umeće *j*, 261.
- Dva suglasnika**, ako su jednaki, jednoga nestaje, 96;
 — ako su parni, izjednačuju se, i jednoga nestaje. 98
- u tuđim riječima, ako su jednaki, jednoga nestaje, 265;
 — na kraju tuđih riječi, 282, 286.
- Dvotočje** ispred upravnoga govora, 374;
 — ispred objasnidbene rečenice bez veznika, 375;
 — u polovini perioda, 376;
 — ispred rečenice, kojom se što izbraja, 377;
 — ispred navođenja, 379;
 — ne bilježi se poslije izraza *na pr.*, 378.
- dž**, 3;
 — piše se *ǰ*, 4;
 — u složenim riječima, 5.
- đ**, 59;
 — ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *ć*, 81;
 — ispred *e* u glagolskim oblicima, 60—61, u izvedenim riječima, 62, u tuđim riječima, 62.
- e** (gen. *-es*), *-η* (gen. *-ης*), završeci latinskih i grčkih ženskih imena, izmjenjuju se u hrv. u *a*, 297.
- e-a** na kraju tuđih riječi, umeće se *j*, 261.
- eč(ak)**, nastavak, 38.
- eći**, nastavak, 52.
- et** grčkih riječi piše se u hrv. prema latinskom izgovoru (*i*), 260.
- ετον**, grčki završetak, izmjenjuje se u hrv. u *-ej*, 294.
- ετος**, grčki završetak, izmjenjuje se u hrv. u *-ej*, 294.
- ens** (gen. *-entis*), latinski završetak, izmjenjuje se u hrv. u *-ent*, 299.
- es**, *-ες*, *-ης*, lat. i grčki završeci, izostavljaju se u hrv., 288.
- eu** tuđih riječi kad postaje u hrv. *ev*, 263.
- eum**, latinski završetak, izmjenjuje se u hrv. u *-ej*, 294.
- eus**, *-εος*, latinski i grčki završeci, izmjenjuju se u hrv. u *ej*, 294.

-ević, nastavak, 58.

g ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *k*, 81.

gj piše se mjesto *đ*, 62.

gk mijenja se u *k*, 82.

Glagoli sastavljeni, 218—228.

Glasovi tuđih riječi, 259—278.

gođ piše se zajedno sa zamjenicama, 206—207;

— piše se zajedno s veznicima, 237.

h u završecima zamjeničkih i pridjevnih padeža, 66;

— u završecima imperfekta i aorista, 67;

— piše se pogrješno, 68—70, 72—74;

— prema grčkome spiritus asper i latinskome *h*, 270;

— prema grčkome χ i latinskom *ch*, 271;

— ne piše se prema grčkome ρ i latinskom *rh*, 273, prema grčkome θ i latinskom *th*, 273.

i mjesto *je* ispred *o* ili *j*, 15.

i, čestica, piše se zajedno sa zamjenicama, 200;

— piše se zajedno s priložima, 245;

— veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

-i (-y), završetak talijanskih i mađarskih vlastitih imena, kako se takva imena sklanjaju, 258.

i-a u tuđim riječima, umeće se *j*, 261.

-ić, nastavak u općim imenima, 40;

— u vlastitim imenima, 41.

-ić(a)k, nastavak, 42.

-ić, nastavak, 53—56.

i-e u tuđim riječima, umeće se *j*, 261.

ije prema ekavskome (kajkavskom) \bar{e} i ikavskome (čakavskom) \bar{i} , 6—7.

ili, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

Imenice sastavljene, 180—190.

-tov, završetak grčkih općih i geografičkih imena, izmjenjuje se u hrv. u *-ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima izmjenjuje se u *-ije*, 293.

-tos, završetak grčkih općih i geografičkih imena, izmjenjuje se u hrv. u *ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije*, 293.

-is (gen. *-idis*, *-inis*), *-is* (gen. *-idos*, *-ivos*), latinski i grčki završeci, izmjenjuju se u hrv. u *-id(a)*, *-ina*, 300;

— *-is*, završetak grčkih vlastitih imena, koja su složena s $\text{-}\rho\omega\lambda\iota\varsigma$, izostavlja se u hrv., 290.

-ium, završetak latinskih općih i geografičkih imena, izmjenjuje se u hrv. u *-ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije*, 293.

-ius, završetak latinskih općih i geografičkih imena, izmjenjuje se u hrv. u *-ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije*, 293.

j gubi se iza *r*, 13;

— ostaje iza *r*, 14;

— piše se između *a-i*, *e-i*, *o-i*, *u-i*, 116;

— piše se ispred nastavaka *-in*, *-ski*, *-ica*, 118—120;

— ne piše se ispred nastavaka *-ski*, *-ica*, *-stvo*, *-ić*, 121—122;

— ne valja pisati u završetku za komparativ i superlativ, 110;

— ne valja pisati ispred završetka *-ću* u instrumentalu jednine, 111;

— umeće se između *i-a*, *i-e* tuđih riječi, 261;

— umeće se između *e a* u završetku tuđih riječi, 261.

je prema ekavskom *ē* i ikavskom *ī*, 8—10;

— prema ekavskom *e* i ikavskom *i*, 11—12;

— mjesto *i* ispred *o*, 16.

jj ostaje u superlativu, 97.

k ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *g*, 84;

— *k* ili *č* u tuđim (turskim i grčkim) riječima, 49;

— prem *z* grčkih vlastitih imena 268;

— po latinskom izgovoru mjesto *h*, 272.

kao, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 364.

kg mijenja se u *g*, 85.

l mijenja se u *o*, 75;

— mjesto *o* u tuđim riječima, 76, u domaćim riječima, 77;

— preteže mjesto *o*, 78*b*;

— umeće se između *b-j*, *m-j*, *p-j*, *v-j*, 112;

— kad se ne umeće između ovih suglasnika, 113—115.

li, čestica, kad se piše zajedno s veznicima, 233;

— kad odijeljeno od njih, 234.

lj, 3;

— piše se *l*, 4.

n ispred *b*, *p* mijenja se u *m*, 87.

Navodnici u tuđem govoru, 393;

— ispred tuđih riječi i iza njih, 398;

— ispred pojedinih riječi i iza njih, 399;

— prosti navodnici, 400;

— mjesto navodnikâ stanka, 397.

ne piše se zajedno s imenicama, 182;

— piše se zajedno s pridjevima, 193;

— piše se zajedno sa zamjenicama, 201;

— piše se zajedno s glagolima, 219
de 226;

— piše se zajedno s prilozima, 243;

— piše se odijeljeno od glagolâ, 227.

nego(li), veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 364.

ni piše se zajedno sa zamjenicama, 203;

— piše se zajedno s prilozima, 244;

— veznik (i *niti*), kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

no piše se zajedno sa zamjenicama, 209;

— piše se zajedno s veznicima, 236.

nj, 3;

— piše se *n*, 4.

nj, zamjenica, piše se odijeljeno od prijedlogâ, 210.

o postalo od *l*, 75;

— preteže mjesto *l*, 78*a*;

— dodaje se na kraju tuđih riječi, 281, 286.

-o (gen. -onis), završetak latinskih riječi, mijenja se u hrv. u -*on(a)*, 301;

— -*o* (gen. -us), -*ω*, završeci lat. i grčkih vlastitih ženskih imena, mijenjaju se u hrv. u -*a*, 297.

-oća, nastavak, 57.

oi grčkih riječi piše se u hrv. prema latinskom izgovoru (*e*), 260.

-ov, završetak grčkih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 282.

-on (gen. -ontis), -*ων* (gen. -ωντος), završeci latinskih i grčkih riječi, mijenjaju se u hrv. u -*ont*, 302.

-oç, završetak grčkih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 280, 282.

-ović, nastavak, 58.

p ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *b*, 84.

pa, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

Pridjevi od prostih vlastitih imena pišu se s malim slovom početnim, 138, 143, 150; s velikim, 142, 145, 147;

— od složenih vlastitih imena pišu se s malim slovom početnim, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164; s velikim 152, 154;

— uz vlastita imena kad se pišu s velikim slovom početnim, 168—170;

— sastavljeni, 191—197.

Prijedlozi sastavljeni, 229—231.

Prilozi sastavljeni od priloga, 239;

— sastavljeni od priloga i imenice, 240;

— sastavljeni od priloga i prijedloga, 241—242;

— sastavljeni od prijedloga i imenice, 246—248;

— sastavljeni od prijedloga i pridjeva, 249;

— sastavljeni od prijedloga i zamjenice, 250—251.

put piše se zajedno s brojevima, 214;

— piše se odijeljeno od brojeva, 215.

r, samoglasnik, 17;

— samoglasnik s apostrofom, 19;

— pogrješno mjesto *er*, 18;

— piše se prema grčkome *ρ* i latinskome *r*, 273.

Rastavljanje riječi: dva samoglasnika, 307;

— suglasnik između dva samoglasnika, 308;

— dva ili tri suglasnika, 309—313;

— četiri suglasnika, 314—315;

— složene riječi, 316—317.

red piše se zajedno s brojevima, 217.

rh latinskih riječi u hrv. se piše *r*, 273.

s ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *z*, 84;

— ispred nepčanih suglasnika mijenja se u *š*, 92, 93;

— ispred *lje*, *nje* ostaje nepromijenjeno, 94;

— na kraju prijedloga u složenim riječima ostaje nepromijenjeno, 95;

— u latinskim riječima između dva samoglasnika, iza *n* i *r* mijenja se u *z*, 274;

— u grčkim općim imenima između dva samoglasnika mijenja se u *z*, 275;

— u tuđim složenim riječima, 275;

— ostaje između dva samoglasnika grčkih vlastitih imena, 276;

— ostaje na kraju tuđih riječi, 277;

— ne valja pretvarati u *š*, 277.

Samoglasnici tuđih riječi, 259—263.

Sastavljene riječi, opća pravila, 176 do 179;

— pravila za pojedine vrste riječi, 180—251;

— kako se rastavljaju, 316—317.

-ski, završetak u slavenskih vlastitih imena, kako se ona sklanjaju, 258.

Slova, 1.

Složene riječi, vidi *sastavljene riječi*.

Sljubljanje suglasnikâ u tuđim riječima, 278.

Spiritus asper grčkih riječi u hrv. se piše *h*, 270.

Stanka, gdje se prekida govor, 381;

— u pripovijedanju odvaja govore pojedinih lica, 384;

— ispred nečega neočekivana, 387;

— ispred umetnute rečenice i za njom, 388;

— na preketu, 390;

— stanika ili točke, 382—383;

— kad je ne treba bilježiti, 385—386.

Suglasnici tuđih riječi, što od njih postaje u hrv., 264—278;

— *suglasnik* + *s*, završetak grčkih i latinskih riječi, u hrv. je nominativ prema osnovi, 304.

š ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *ž*, 84.

šč, mjesto njega *št*, 26.

št mjesto *šč*, 26.

t ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *d*, 84;

— ispada ispred *c*, *č*, *ć*, 99, ispred *š*, 103, između dva suglasnika, 106;

— ostaje ispred *ć* u futuru, 102, ispred *s*, 105, između dva suglasnika, 108—109;

— τ vlastitih grčkih imena ostaje u hrv. *t*, 266;

— ispred *i* latinskih riječi mijenja se u *c*, 266.

td mijenja se u *d*, 85.

te, veznik, kad se ispred njega ne piše zarez, 363.

th, θ latinskih i grčkih riječi bude u hrv. *t*, 273.

Točka, iza rednih brojeva, 330;

— iza pokraćenih riječi 331;

— kad je ne valja bilježiti, 332;

— na svršetku rečenične cjeline, 334;

— na svršetku pojedinih riječi, 334.

Točka i zarez odvajaju omanje rečenične cjeline, 369;

— odvajaju prvu polovinu perioda od druge, 371;

— rastavljaju u nabranjanju pojedine vrste riječi, 372.

Tuđe riječi, stare, 252;

— nove, koje zadržavaju svoj oblik, 253—254;

— koje mijenjaju oblik, 259—304;

— glasovi, 259—278;

— završeci, 279—304;

— kako se rastavljaju, 318.

-um, završetak latinskih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 282;

— kad u hrv. ostaje, 287.

Upitnik, na svršetku upravnoga pitanja, 336;

— iza više samostalnih pitanja, 337;

— ne bilježi se iza neupravnoga pitanja, 369;

— upitnik ili uzvičnik, 349;

— upitnik i uzvičnik, 351.

-us, završetak latinskih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 282;

— kad u hrv. ostaje, 287.

Uzvičnik, iza uzvičnih riječi, 341;

— iza uzvičnih rečenica, 342;

— iza vokativa, 345—348;

— uzvičnik ili upitnik, 349;

— uzvičnik i upitnik, 351;

— dva uzvičnika, 351.

v ispred bezvučnih suglasnika se ne mijenja, 83.

Veliko slovo početno, na početku članka i natpisa, 124—125:

— poslije točke, 127;

— poslije dvotočja, 129;

— poslije upitnika, 132;

— poslije uzvičnika, 134;

— u vlastitim imenima, 137—171;

— u pridjevima od vlastitih imena, 142, 143, 145, 147, 152, 154;

— u riječima za znak poštovanja, 172—174;

— u stihovima, 175.

Veznici sastavljeni, 232—238;

— ispred kojih se ne piše zarez, 363 do 365.

Vlastita imena, *prosta*, 137—150;

— pišu se s velikim slovom početnim: uopće, 137, lična, 140, Bog, 144, zvijezde, 146, svetkovine, 149;

složena, 151—167;

— složena od dvije imenice, 151 do 155, sastavljaju se crticom, 151, 153, obadvije se imenice pišu s velikim slovom početnim, 151, 155, samo se

prva imenica piše s velikim slovom početnim, 153;

— složena od pridjeva i imenice, 157

do 163, pišu se zajedno, 157, odijeljeno, imenica s malim slovom početnim, 159, s velikim, 161, 163;
— složena od prijedloga i imenice, 165—167.

z ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *s*, 80;

— ispred nepčanih suglasnika mijenja se u *ž*, 92—93;

— nepromijenjeno ostaje ispred *lje*, *nje*, 94;

— na kraju prijedloga u složenim riječima, 95;

— u riječima iz talijanskoga jezika mijenja se u hrv. u *c*, 269;

— piše se prema *s* između dva samoglasnika latinskih riječi, 274, i grčkih općih imena, 275.

Zagrada, u riječima, 326;

— u rečenicama, 402;

— uglata, 403.

Zamjenice sastavljene, 198—210.

Zarez, 353; rastavlja:

— usporednu rečenicu od glavne 354;

— zavisnu od glavne, 355;

— dijelove u rečeničnom nizu, 356;

— rečenične dijelove iste vrste bez veznika, 357;

— uklopljene rečenice od ostalih rečeničnih dijelova, 359;

— apoziciju, 360;

— vokativ, 361;

— kad se ne piše, 362—367.

Završeci tuđih riječi, 279—304;

— koji se izostavljaju, 279—291;

— koji se izmjenjuju, 292—297;

— koji se u hrv. grade prema osnovi, 398—304.

Znak za genitiv množine, 320—321.

zs mijenja se u *s*, 82.

Zvezdica (*), kad se bilježi, 333.

Zvučni suglasnici, 79;

— kako se mijenjaju ispred bezvučnih, 81.

ž ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *š*, 81.

